25. ZAGREBAČKI

SALON

FINE ARTS

BEAUX ARTS

LIJEPIH UMJETNOSTI

z a l j u d s k o d o s t o j a n s t v o

ARHIV ZA LIKOVNE UMJETNOSTI
JUG. AKADEMIJE — ZAGREB
11975

25. ZAGREBAČKI

SALON

FINE ARTS — BEAUX ARTS

LIJEPIH UMJETNOSTI

darovao Tomislav Hrašlovec

V. Zagreb, 1990. UMJ. PAVILJON

Organizacioni odbor
Organizing committee
Božo Biškupić
Peruško Bogdanić
Hamo Čavrk
Vitomir Česmadžiski
Ivo Dellale
Ivan Dorogi
Nenad Fabijanić
Damir Grubić
Branka Hlevnjak
Zlatko Keser
Zvonimir Milčec
Mladen Orešić
Gvido Quien
Vlatko Perović
Stanko Špoljarić

Sekretarijat
Secretariat
HDLUZ, 41000 Zagreb, Yugoslavia
Starčevićev trg 6
tel. 041 / 432-324, 420-907

Predsjednik
President
Branka Hlevnjak

Tajnik
Secretary
Suzana Kovačević

Savjetnici
Counsalters
Peruško Bogdanić
Stipe Brčić
Vladimir Gudac
Dragutin Kiš
Želimir Koščević
Milena Lah
Franjo Mrzljak
Vinko Penezić
Ratko Petrić
Krešimir Rogina
Zdenko Rus

Utemeljitelj
Founder
Skupština grada Zagreba

realizacija
realization
USIZ kulture grada Zagreba
RSIZ kulture Hrvatske

Žiri za Veliku nagradu Salona
Grand prix jury
Laszlo Beke
Ljiljana Domić
Werner Fenz
Michael Heardter
Elisabetta Longari
Giorgio Segato

Žiri za nagradu AICA
AICA jury
Jovan Despotović
Piet Vanrobaeys
Petra Rothlein
Branka Stipančić

Suradnici
colaborators
Petar Barišić
Branimir Butković
Diana Jozelić
Svjetlan Junaković
Tim Kistenmacher
Renata Kušter
Koraljka Marinković
Monika Stolina
Norbert Stück
Mladen Šimunov, video
Vladimir Vasiljević, computer

Povjerenici Salona
Commissioners
Josip Depolo
Ljiljana Domić
Werner Fenz
Damir Grubić
Michael Haerdter
Mladen Lučić
Elisabeta Longari
Giorgio Segato
Ivo Šimat Banov
Mladenka Šolman

Selekciona komisija i žiri za nagrade Salona
Selection jury and Awards jury
Josip Depolo
Ljiljana Domić
Damir Grubić
Mladen Lučić
Ivo Šimat Banov
Mladenka Šolman
Miroslav Šutej

sponzori
sponsors
Coning
Lutrija Hrvatske
Poljoopskrba
JAT
Croatia
ŽTP Zagreb
Zagrebačka banka
VIS Varaždin
Grafika
Karbon
Zagrebačka tvornica papira
Autorska agencija
Vodoprivreda Zagreb
Općevodoprivredno poduzeće
Textil
Chromos
Samobor kristal
Koka Varaždin
Vindija
Varaždinka
Auto Hrvatska
Zrinjevac
Kraš
Velebit
Kinematografi
Permanenta Radio 101
Design Art Team
Litostroj
Emona Commerce
Zagrebački transporti
Klub HDLU
Sokol klub Zagreb

Oblikovanje izložbe
exhibition design
likovna postava: Ljiljana Domić, Stanko Špoljarić, Darin Zuccon
grafičko oblikovanje: Ivan Dorogi

DUBRAVKO ADAMOVIĆ
JADRAN ADAMOVIĆ
AHMET AJDIN
AIDA ALIKARIĆ
ANTE ALIVOJVODIĆ
MATO ANDRIĆ
RENATE ANGER
W. W. ANGER
NEVENKA ARBANAS
MAJA ARČANIN
LOVRO ARTUKOVIĆ
RENATA AZINOVIĆ
ANTUN BABIĆ
DUBRAVKA BABIĆ
MARCEL BAČIĆ
MARINA BADURINA TUĐINA
MARINA BANIĆ
PETAR BARIŠIĆ
DAMIR BARTOL
QUINTINO BASSANI
VLADIMIR BAŠIĆ
BREDA BEBAN
JASMINKA BEGIĆ
MEHMET BEHLJULJI
SOKOL BEQIRI
STELLA BERNHARDT
MILIVOJ BIJELIĆ
MARIJANA BIRTIĆ
LOARA BLAŽEVIĆ
NEDA MIRANDA BLAŽEVIĆ
BRANKO BOBIĆ
PERUŠKO BOGDANIĆ
JASNA BOGDANOVIĆ
EUGEN BORKOVSKY VODOPIVEC
JOSIP BOTTERI
MLADEN BOŠNJAK
ŽELJKO BOŽIČEVIĆ
VLADI BRALIĆ
DRAGUTIN BROZ
BORIS BUĆAN
ALEKSANDAR SAŠA BUKVIĆ
BRUNO BULIĆ
JASENKA BULJ
RENZO BUSSOTTI
DARWIN BUTKOVIĆ
ZDENKO BUŽEK
CARLO CECCHI
SHAIP CITAKU
FRANC CURK
HAMO ČAVRK
TOMISLAV ČERINA
BRANIMIR ČERNOŠ
SEAD ČIZMIĆ
RADOMIR DAMJANOVIĆ DAMJAN
NENAD DANČUO
IVO DEKOVIĆ
VLASTICA DELIMAR
KAROLINA DEMIROVIĆ
BORIS DEMUR
RUŽICA DEŠKOVIĆ
PAOLA DI BELLO
JOSIP DIMINIĆ
VLADIMIR DODIG TROKUT
ANNE KATRINE DOLVEN
SVETOZAR DOMIĆ
ZORISLAV DREMPETIĆ HRČIĆ
SLAVOMIR DRINKOVIĆ
PAVLE DUGONJIĆ
ZLATAN DUMANIĆ
IZET ĐUZEL
JOŠKO ETEROVIĆ
NADA V. FALOUT
ZVJEZDANA FIO
VINKO FIŠTER
IVICA FRANIĆ
AMELA FRANKL
DARKO FRITZ & ŽELJKO SERDAREVIĆ
GORAN FRUK
ANA GAGIĆ
VESKO GAGOVIĆ
ZORAN GALIĆ
MILUN GARČEVIĆ
VLADO GAŠPARIĆ GAPA
PREDRAG GOLL
KLAS GRDIĆ
NELA GRUDEN
VLADIMIR GUDAC
ALEKSANDRA GULIJA,
ŽELJKO BOŽIČEVIĆ,
IVICA FRANIĆ, ALEKSANDAR ILIĆ
MARJAN GUMILAR
SADKO HADŽIHASANOVIĆ
SAVA HALUGIN
AMNERIZ HANDŽIĆ
ŽELJKO HEGEDUŠIĆ
GEORG HELD
VLADIMIR HERCEG
BRANKA HLEVNJAK
GUNTER HOLLER – SCHUSTER
NINA HORVAT
HRVOJE HORVATIĆ & BREDA BEBAN
TOMISLAV HRUŠKOVEC
ALEKSANDAR ILIĆ & IVANA KESER
SZAJKO ISTVAN
NINA IVANČIĆ

SANJA IVEKOVIĆ
ANTE JAKIĆ
ZLATKO JAKUŠ
ĐORĐE JANDRIĆ
DRAGAN JANKOV
IVANA JELAČIĆ
ANTO JERKOVIĆ
JOSIP JERKOVIĆ
ŠTJEPAN JERKOVIĆ
ŽELJKO JERMAN
MARIJAN JEVŠOVAR
DEAN JOKANOVIĆ — TOUMIN
VASILIJE JOSIP JORDAN
SVJETLAN JUNAKOVIĆ
GORDANA JURČIĆ
DUŠAN JURIĆ
FULVIO JURIČIĆ
LJERKA KALLAY
GORDANA KALJALOVIĆ ODANOVIĆ
ZVONIMIR KAMENAR
NARCIS KANTARDŽIĆ
VLADIMIR KATIĆ
VESNA KATIĆ
LIDIJA KAŠPAR-STRANIĆ
ZLATKO KAUZLARIĆ ATAČ
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
IVANA KESER
ZLATKO KESER
ŽELJKO KIPKE
DRAGUTIN KIŠ
HELENA KLAKOČAR
BRUNO KOKOT
EUGEN KOKOT
ANITA KONTREC
DORA KOVAČEVIĆ
DRAGUTIN DADO KOVAČEVIĆ
GORDANA KOVAČIĆ
KUZMA KOVAČIĆ
VESNA KOVAČIĆ
IVAN KOŽARIĆ
NIKOLA KOYDL
ŽIVA KRAUS
DAVOR KRELJA
ALDO KRIZMAN
ALIJA KUČUKALIĆ
ANTE KUDUZ
IVAN KUDUZ
NINA KUJUNDŽIĆ
VATROSLAV KULIŠ
FERDINAND KULMER
RUDI LABAŠ
SILVIO LACASELLA
IVAN LACKOVIĆ CROATA
MILENA LAH
VJERA LALIN
ŽELJKO LAPUH
NINA LASTA
JASENKA LEONTIĆ
BRANKO LEPEN
IVAN LESIAK
PETAR LETICA
MA LIN
GANI LLALLOSHI
IVAN LOVRENČIĆ
DUBRAVKA LOŠIĆ
RAGIB LUBOVAC BOŠNJAK
ATILLA RICHARD LUKACS
STEVAN LUKETIĆ
SINIŠA MAJKUS
MIRON MAKANEC
BLAGOJA MANEVSKI
MILAN MANOJLOVIĆ
ANTUN MARAČIĆ
JASNA MARETIĆ
ŠTEFAN MARFLAK
VLADO MARTEK
DALIBOR MARTINIS
MARICA MAVEC TOMLJENOVIĆ
WILFRIED MAYRUS
NENAD MEĆAVA
VLADIMIR MEGLIĆ
MANUEL MENDIVE
PAOLO MENEGHESSO
EDITH MERLE
LEILA MICHIELI VOJVODA
INKA MIJIĆ
MLADEN MIKULIN
BANE MILENKOVIĆ
ZDRAVKO MILIĆ
DUŠAN MINOVSKI
KSENIJA MOGIN
MARIJAN MOLNAR
ALIETA MONAS
MARIJANA MULJEVIĆ
ZOLTAN NOVAK
NADA NOVOSEL
IVAN OBSIEGER
NENAD OPAČIĆ
NADA OREL
DARIO ORIOLI
TOMISLAV OSTOJA
BRUNO PALADIN
ROBERT PAULETTA
VESNA PAVLAKOVIĆ

ĐURO SEDER
ZDENKO SILA
JOSIP AGO SKENDEROVIĆ
RUDI SKOČIR
MILE SKRAČIĆ
KARINA SLADOVIĆ
DAMIR SOKIĆ
LUIGI SPAZAL
LJUBICA SPONZA PERKOVIĆ
LJUBOMIR STAHOV
ZORA STANČIĆ
MLADEN STILINOVIĆ
MAURO STIPANOV
DOBRI STOJANOVIĆ
MIRKO STOJIĆ
VALTER STOJŠIĆ — »DESIGNBOX«
BOJAN STRANIĆ
NORBERT STÜCK
SILVA SUPEK
TUGO ŠUŠNIK
VILIM SVEČNJAK
IVO ŠEBALJ
ZVONIMIR ŠEPAT
HRVOJE ŠERCAR
JASNA ŠIKANJA
IVICA ŠIMIĆ
ZLATKO ŠIMUNOVIĆ
IVICA ŠIŠKO
NADA ŠKRLIN
IVANA ŠOLAJEV
DANKA ŠOŠIĆ VIJATOVIĆ
LADISLAV ŠOŠTERIĆ
GORAN ŠTIMAC
JOŽE ŠUBIC
TUGO ŠUŠNIK
MIROSLAV ŠUTEJ
ANTUN BORIS ŠVALJEK
BOJANA ŠVERTASEK
STANKO PAVLEVSKI
JELENA PERIĆ
ŠIME PERIĆ
GORAN PETERCOL
GORAN PETRAČ
RATKO PETRIĆ
TONKA PETRIĆ
VIŠNJA PETROVIĆ
JOSIP PINTARIĆ
TONČI PLEŠTINA
ZVONIMIR PLISKOVAC
ENZO POLITINO
DIMITRIJE POPOVIĆ
STANKO POSAVEC
IVO PRANČIĆ
MILETA PRODANOVIĆ
IVICA PROPADALO
JURICA PUHALOVIĆ
VELIMIR RAČKI
FRANE RADAK
VOJO RADOIČIĆ
KOSTA ANGELI RADOVANI
DUBRAVKA RAKOCI
WERNER REITERER
MARIJAN RICHTER
IGOR RONČEVIĆ
BRANKO RUŽIĆ
HANIBAL SALVARO
DUBA SAMBOLEC
HELLA SANTAROSSA
EDITA SCHUBERT
SANJA ŠVRLJUGA MILIĆ
ŽARKO TOMAZETIĆ
DAVOR TOMIČIĆ
VANINA TOPIĆ
DRAŽEN TROGRLIĆ
SUNČANICA TUK
KSENIJA TURČIĆ
DRAGOMIR UGREN
MARIJA UJEVIĆ GALETOVIĆ
TAMARA UKRAINČIK
ŽANETA VANGELI
FADIL VEJZOVIĆ
MUNIR VEJZOVIĆ
DARMIN VELETANLIĆ
RADOSLAV VILIČIĆ
VLATKO VINCEK
VESNA VINSKI
GRETA VIZLER
MANUELA VLADIĆ
MIRJANA VODOPIJA
NENAD VORIH
ZLATAN VRKLJAN
ANTON VRLIĆ
GORANKA VRUS — MURTIĆ
MIRO VUCO
SONJA VUK
GORAN VUKUŠIĆ
ŠIME VULAS
SLOBODAN VULIČEVIĆ
SPOMENKA ZADROVIĆ
MEHMED ZAIMOVIĆ
ZLATKO ZLATIĆ
MIRJANA ZORIĆ
JAKOV ŽAPER
GORKI ŽUVELA

S velikim zadovoljstvom pozdravljam sve sudionike 25. jubilarnog Zagrebačkog salona i sve one prethodne, koji su omogućili kontinuitet ove značajne likovne manifestacije recentnog stvaralaštva, dajući gradu Zagrebu još jedan biljeg života likovnog središta, koje ne poznaje granice – ni administrativne, ni one nacionalne, kao ni stilske.

Zahvaljujući vrijednim organizatorima i velikom odzivu likovnih stvaralaca – ove godine prijavilo se 300 autora otprilike sa 600 radova – Zagrebački salon uživa ugled najatraktivnije likovne manifestacije u našem gradu i SR Hrvatskoj.

Zagrebački salon je od svojih početaka bio otvoren i polivalentan prostor stimuliranja likovnih umjetnika na stvaranje vrijednih djela, ali i na djelovanje u svakodnevnici, u prostorima života, rada i ponašanja.

Takvim svojim ustrojstvom Salon je dao pozitivan prilog Zagrebu, njegovim građanima i civilizaciji uopće.

Ovogodišnji Salon otvorio je svoja vrata jugoslavenskim i međunarodnim stvaraocima, šireći tako granice svoga djelovanja, a estetski dotjerana nagradna igra duhovit je oblik animacije nove publike.

Kroz protekih 25 godina Salon je sretno odabranom trienalnom koncepcijom postao osjetljivim seizmografom stvaralačkih titraja na ovim prostorima i vjernim ogledalom sretnih uzleta naše likovnosti.

Dr. Mato Mikić,

predsjednik Skupštine grada Zagreba

It is with greatest pleasure that I greet all taking part in the 25th Zagreb Salon and all who have ensured continuity of this important art event. Once again, they have established Zagreb as a live art centre, which does not recognize any boundaries, administrative, national or stylistic.

Thanks to the efforts of the organizers and the response of the artists- this year, 300 artists are exhibiting 600 works. The Zagreb Salon enjoys the reputation of the most attractive art event in the city and in the whole of the republic of Croatia.

From its beginnings, the Zagreb Salon has offered stimulus to artists both in creating works of permanent value and in their activities in their everyday working and living environment. This is an invaluable contribution of the Salon to the city of Zagreb, its people and our civilization in general. This year, the Salon has expanded its activity, opening its door to both Yugoslav artists and artists from all over the world. A Sophisticated prize-winning competition is a witty way of winning a new public.

In the past twenty five years the Salon has, by its propitious choice of the triennial concept become a sort of seismograph registering all creative impulses in our midst, and a mirror reflecting the highlights of Croatian art.

Dr. Mato Mikić,
Chairman of the City of Zagreb Assembly

O SALONU

Otkako je Francuska sredinom 17. stoljeća započela s praksom javnog izlaganja umjetničkih djela i u kolokvijalnu umjetničku terminologiju uvela pojam salona kao mjesta revijalnog prikaza tekuće umjetničke produkcije, ova društvena institucija pokazala se dosta otpornom prema promjenama koje su se zbile od tih davnih vremena do danas. Hvaljen i osporavan podjednako od umjetnika kao i od kritike koja je salonske izložbe pratila od njihova početka, salon više od tri stotine godina predstavlja oblik umjetničkog života, i nakon bezuspješnih pokušaja širom svijeta da ga se ukine 1789, 1848, 1872, 1917, 1945, 1968. i tako dalje, napokon bi se valjda trebalo primiti i prihvatiti salon kao dio globalnog kulturnog folklora, kojega smo i mi, ovdje, nedjeljivi dio. Jer, ako ćemo pravo, tradicija salonskih izložbi u Hrvatskoj otpočela je u Zagrebu 15. prosinca 1898. »zaslađena tamburanjem, pjevanjem, vještačkom igrom na glasoviru . . . i zanosnim zdravicama«, i premda se Isi Kršnjavom zbog razloga nimalo umjetničke naravi izložba nije baš svidjela, taj se salon u raznim »proljetnim« i »jesenjim« varijantama u osnovi održao do danas, što u ovom času sveopće društvene obnove nije nimalo beznačajno.

Salonske izložbe – treba reći – nisu tip izložbe koje su ikada revolucionalizirale umjetnički život. »Nezavisni«, a i poneki »proljetni« – donekle. Ali od salona, »zavisnog« ili »nezavisnog«, takvo što se niti ne očekuje; izvorno, prema francuskom modelu, bila je to ideja Colberta i slikara Le Bruna da se privatnoj klijenteli omogući uvid u aktualnu umjetničku produkciju, i da se proda ono što se toj klijenteli svidi. Jest da se ta klijentela otada promijenila, promijenio se i salon, ali je ideja u osnovi ostala nepromijenjena. I premda je selektivnost neminovna, a članovi žirija, nagrade, protokoli, kritike nedjeljiv dio salonskog obreda, revijalnost toga izložbenog tipa ima svoj smisao, jer – pobogu – nisu svi profesionalci i ne mogu svi obilaziti umjetnika u njihovim ateljeima.

I još nešto; ugrađen u tradiciju jedne kulture, salon nije ništa bolji ni gori od te tradicije. Salon je naprosto njezin dio, kamenčić u mozaiku kulture koja bez tradicije, bez onoga potrebnog povijesnog kontinuiteta ne postoji ni u zemlji ni u svijetu, a do toga nam je – čuju se glasi – vrlo stalo.

O MUZEJU KOJEG NEMA

Već i vrapci na krovu znaju da grad Zagreb bez moderno koncipiranog muzeja moderne/suvremene umjetnosti bezglavo srlja u evropsku kulturnu izolaciju. Sigurno je – piše Peter Sloterdijk u svojoj kopernikanskoj mobilizaciji – da su vrapci loši hegelijanci, ali – naglašava – lišeni su inertne omnipotencije naknadne pameti i melankolije apsolutnog sjećanja. Imam dojam da nam se upravo to događa. Između ideje o gradnji »Doma umjetnosti« (koji je sagrađen) i čak »radiofonskog« prijenosa svečanog otvorenja Moderne galerije u Zagrebu 1934. godine (koja nikada nije bila sagrađena), postoji ponor nerazumijevanja umjetnosti 20. stoljeća, i premda su umjetnici »Hrvatskog salona« 1898. jasno stavili do znanja da žele biti »u vremenu«, politika i neka opća kultura, odnosno kulturna politika od Kršnjavog do Solara, neprestano je igrala na kartu nekih viših vrijednosti, da ne kažem vječnosti, a u takvoj politici muzeja moderne/suvremene umjetnosti ni od korova. Moglo se nekoć davno reći da je to mađaronska zavjera, ali čija je to ova danas?

Teze o »perifernoj strukturi«, uzimanju mjere »našeg prostora u umjetnosti«, uz uvažavanje dobrih namjera i teorijskom doprinosu razumijevanja umjetnosti u Hrvata, u praksi ne djeluju integrativno i indirektno proizvode sumanute ideje u »zagrebačkom Louvreu« i tome slično. Takve ideje – bog da im prosti – rađaju se u perifernim neinformiranim glavama, i refleks su jedne devijantne pojave koja je zove »estetizacija politike«. U kontekstu takve politike ideja o muzeju moderne/suvremene umjetnosti potpuno je izvan vidokruga.

Leonardo Bistolfi pisao je 1911. godine Ivanu Meštroviću: ». . . nego sam želio pisati Vam i izraziti svoju nadu da ćete mi 'pomoći' da jedno od Vaših izložbenih djela ostane u Rimu u Nacionalnoj galeriji moderne umjetnosti.« Periferna struktura, manje-više zadovoljava u svom prostoru u umjetnosti, takvo pismo Josephu Beuysu nije nikada napisala, a da jest i da Beuysa sada imamo u kolekciji muzeja moderne/suvremene umjetnosti, i Ivan Kožarić bio bi nam jasniji i cjenjeniji.

A o tome se radi; biti »u vremenu« nedjeljivo je od postojanja u prostoru. Kako su i vrijeme i prostor prilično neuhvatljive intuicije, problema dakako ima, ali razum mi govori da naš prostor u umjetnosti nije omeđen samo Panonijom i Mediteranom, i da jedan muzej moderne/suvremene umjetnosti u gradu Zagrebu pretpostavlja mnogo širi pojam prostora.

O UMJETNOSTI KOJE IMA

S obzirom na anomaličnost sistema u globalu i u detalju, umjetnost pokazuje začuđujuću otpornost prema svemu što joj čine. Dapače, u slici suvremenog stvaralaštva u Hrvatskoj jasno se mogu razabrati one ličnosti koje s punom ravnopravnošću sudjeluju u suvremenosti globalnih razmjera, i Jan Hoet, direktor Muzeja suvremene umjetnosti u Gentu i glavni selektor »Dokumenta« u Kasselu 1992. godine, ne bi nimalo pogriješio kada bi u svoj izbor umjetnika za ovu najznačajniju izložbu suvremene umjetnosti u Evropi uvrstio i . . . ća. Umjetnost se riješila lokalnih inhibicija, pa iako je to nekima malo žao, jer se doma najbolje snalaze, ne postoje nikakve šanse za uspostavu nekog novog estetskog poretka izvan umjetnosti same i njezinih kriterija, koje je uspostavila u dijalogu sa svijetom. Ima, doduše, provincijalizama, ima – ali gdje ih nema? U širokom kvalitativnom spektru suvremene umjetnosti u Hrvatskoj ravnopravno sudjeluju klasici poput [illegible] zreli umjetnici poput [illegible] itd. umjetnici mlade generacije kao što su [illegible] Mi možemo o pojedincima misliti što god hoćemo, ali jedno nikako ne bi trebalo smetnuti s uma: poštovati njihov rad već kao utrošak energije, a zatim se može razgovarati. Znam da umjetnici teško pristaju na takav razgovor, jer – konačno – oni govore na svoj, specifičan, način, ali barem bi kritika mogla biti malo uviđavnija. Naravno, ovdje je praktički nemoguće sažeto predstaviti što sve spomenuti kvalitativni spektar suvremene umjetnosti u Hrvatskoj pokriva, ali ako kažemo, prvo, da suvremena umjetnička praksa koristi sva sredstva umjetničke ekspresije, od tradicionalne slike pa do nevidljive i anonimne umjetničke akcije, od vrhunskog graverstva pa do izgrebane fotografije, i, drugo, da govori manje-više sve poznate umjetničke jezike, te da se duhovno veže podjednako na tradiciju i estetiku globalnog sela, poredak vrijednosti poprima košmarski oblik, što ne znači ništa loše kada se govori o umjetnosti, naprotiv, govori u prilog živosti, vjetra, energetske napetosti, strujanja i friškog zraka. I sumnji, naravno.

DIGRESIJA O SISTEMU

U ovom sistemu umjetnik je pravo egzistencijalno čudo.

O UMJETNIČKIM REVIJAMA

ARTEFACTUM, Belgija; ART PRESS, Francuska; ARTFORUM, SAD; ARTSCRIBE, Velika Britanija; ARTNEWS, SAD; COLOQUIO ARTES, Portugal; CONTEMPORANEA, SAD; FLASH ART, Italija; CRAS, Danska; JULLIET, Italija; +−0, Belgija; NOEMA, Austrija; TEMA CELESTE, Italija; KUNSTFORUM, SR Njemačka; NEUE KUNST IN EUROPA, SR Njemačka; WOLKENKRATZER, SR Njemačka; ART INTERNATIONAL, Velika Britanija; ART MONTHLY, Velika Britanija; ART JOURNAL, SAD/Italija; UMENI, Čehoslovačka; ISKUSTVO, SSSR; PARKETT, Švicarska; FORMAS PLASTICAS, Španjolska, ART IN AMERICA, SAD; KONSTREVY, Švedska; CIMASE, Francuska; NEW ART EXAMINER, SAD; DAS KUNSTWERK, SR Njemačka; BILDENDE KUNST, DR Njemačka; PROJEKT, Poljska.

Ovaj djelomičan popis najvažnijih svjetskih umjetničkih revija u kojima se teško može naći koja riječ o našim umjetnicima (a nađe se pokoja), ne može nam služiti na čast. To je djelomičan popis propuštenih prilika za istinsko vrednovanje i afirmaciju naše umjetnosti u svijetu, ali i pokušaj animacije da se propušteno popravi.

SLUČAJ BELGIJSKE UMJETNOSTI

Premda, kažu, da Belgijanci ne postoje, već samo Valonci i Flamanci, na evropskoj se umjetničkoj sceni sve jasnije naziru njihovi umjetnički obrisi. To nije samo zbog evropski istaknute pozicije Jana Hoeta i značenja što ga njegov Muzej suvremene umjetnosti u Gentu (najstariji u Belgiji – osnovan 1975. godine – nije pogreška) ima među srodnim institucijama širom Evrope i svijeta. Nije to ni zbog dinamične aktivnosti Muzeja suvremene umjetnosti u Antwerpenu (otvoren za javnost 1985. godine – nije pogreška) i njegova direktora Flora Bexa; ni zbog razgranate mreže privatnih galerija Antwerpena, Aalsta, Bruggea, Brussela, Genta, Charleroia, Ostendea, Liega, Monsa, Ronsea, Stavelota i tako dalje. I. C. C. u Antwerpenu odigrao je značajnu ulogu u formiranju takve propulzivne slike suvremene umjetnosti u Belgiji. Iz prethodne parcijalne slike o belgijskoj umjetnosti s distance razabirali su se P. Delvaux, R. Magritte, Alechinsky, a ljubiteljima stripa pridodali bismo i autora glasovita Tin-Tina, Hergea. Poznavaoci konstruktivizma ugradili bi u ovu djelomičnu sliku V. Servanckxa. I to bi bilo manje-više sve.
Što se, međutim, dogodilo?
Nešto kasnije Marcel Broodthaers i Panamarenko, prvi s neobičnim fluksus reminiscencijama, drugi s čudesnim letećim strojevima, ostvarili su zavidnu poziciju u evropskoj suvremenoj umjetnosti, i sada je situacija ovakva: Guillaume Bijl, Leo Copers, Marie Jo Lafontaine, Carlo Verbist, Jan Vercruysse, Jan van Dost, Wim Delvoye, Guy Mees, koliko znam, aktivno sudjeluju u živahnoj evropskoj sceni kao belgijski umjetnici sve do 1992. godine, a vjerovatno i poslije, nakon ujedinjenja.
Riječ je o kulturnoj politici. Između mega-kultura, kao što su francuska i njemačka, biti Belgijanac nije u smislu kulturnog identiteta nimalo lako, pogotovo ako je riječ o zemlji relativno nove konstitucije i koja se ne tako davno još zvala »Španjolska Nizozemska«. Shvatili su, naime, da su s ovim dvjema kulturama mnogo bogatiji od mnogih monokultura, pa makar i bile mega, i da sagledavajući sami sebe s »distance«» – kako je to nedavno točnjo uočila Marie-Pascal Gildemyn – jedne ili druge kulture, s mnogo više objektivnosti nalaze svoje mjesto u evropskoj kulturnoj zajednici, kao što i njezinu prisutnost primaju u svojoj. Jasno?

O UMJETNOSTI U SVIJETU

U novije je vrijeme sve prisutnija tendencija »omekšavanja« stanovitih umjetničkih ortodoksija, ili – kako je to definirano u pokušaju identifikacije određenih oblika apstrakcije – ekscentričnih pomicanja od »čvrstih jezgri« ne tako davnih, a još postojećih, umjetničkih tendencija. Iako je taj proces uočljiviji kod jezika apstraktne umjetnosti, s jednakim se pravom može govoriti o sličnim ekscentričnim pomacima i unutar jezika figuralne umjetnosti. Umjetnost sve više otvoreno pokazuje antropološki interes, i na neki način daje mnogo novih argumenata za Beuysovu ideju o »proširenoj umjetnosti«. Nije ništa neobično da koncepti zavidne razine apstraktnosti poprimaju figuralni oblik, a da istodobno predmetni svijet poprima sve apstraktnija obilježja. Ne najavljuju li takvi trendovi kolektivni estetski orgazam fin de sciecla, i ne najavljuju li upravo zbog toga – krizu? Jedna je takva već bila potkraj prošlog stoljeća, no da li to iskustvo još uvijek vrijedi? Uostalom, ako ćemo pravo, znakova krize nema, pripreme za Biennale u Veneciji su završene, i ostaje nam da budemo ondje potkraj svibnja, poslije Salona. Oko 140 umjetnika iz čitavog svijeta putuje u Sidney na tamošnji Biennale, a sliku Yvesa Kleina »IKB 86« (92 × 73 cm) kupili su Japanci na nedavnoj aukciji u Londonu za nešto više od milijun funti. Beuys, međutim, nije mislio o takvoj perspektivi; on je govorio o čudotvorcima, samotnjacima i o etici, transformaciji, transmutaciji, dilemama i sumnjama. On, dakako,

nije mogao predvidjeti retrogradna kretanja postmodernizma, niti ono što se toj kratkovjekovnoj umjetničko-filozofskoj digresiji zbilo. Očito je, naime, da je postmodernizam ostavio stanovite pozitivne rezultate, posebno na području estetskog oblikovanja povijesnog mišljenja, i da je ono postalo – barem što se umjetnika tiče – mnogo kompleksnije, slojevitije, te da sjećanje ne seže više samo do manirizma, već mnogo dublje, čime se dodiruje sam rub antropološkog energetskog polja. To još neistraženo polje, unatoč plauzibilitetu krize, obećaje istodobno izlaz iz nje; kako će to stvarno izgledati, raspravit će se na futurološkom kongresu. Do tada puni legitimitet imaju sve moguće znatiželje i svi mogući umjetnički postupci, uključivši milenijski ekspresionizam, reanimaciju kompjuterskih istraživanja, fluxus redivivus, bezobrazne aproprijacije, video-skulpture, razne oblike macfizma i feminizma, denuncijacije i subverzije sistema, intervencije i instalacije, slike i kipove, postminimalizam, popizme, neogeometrizme, postkonceptualizme. U toj neobabilonskoj kakofoniji doista nije lako prepoznati »genetsku dimenziju« o kojoj je već bilo riječi, bez obzira na to kroz čiju kritičku prizmu pokušali sagledati tok stvari. Sa stanovitim naporom, poznavanjem i pozitivističkom predestinacijom moguće je, dakako, i ovu dimenziju ugraditi u koordinatni sustav današnjice radi njezina objašnjenja, ali što ako je i ta dimenzija jedan od privida o koje se oslanjamo u nedostatku neke čvršće točke. Čvrsta točka Foucaultova klatna, prema Umbertu Ecu, dio je Plana onih koji su nam lijepo objasnili dinosauruse i breskve, a sada još žele i Mapu; a nje nema, pa nema, i nikada je neće ni biti, jer ne postoji, bez obzira na templare i likovne kritičare.

PONOVNO O SALONU NA FUTUROLOŠKOM KONGRESU

I zato ne bi trebalo da se ovaj jubilarni Salon upiše u neku nepostojeću Mapu, kako ne bi bilo žrtava. Novosti koje unosi, dakako, nisu beznačajne, posebno u kontekstu naziranja jedne drukčije kulturne politike. Nadamo se da »preče potrebe« neće onemogućiti inicijative da se Zagrebački salon transformira u živu tribinu umjetničkih ideja, i da ta tribina sa sjedištem u Zagrebu bude mjesto godišnjih susreta umjetnika iz zemlje i svijeta. To je potrebno ne samo iz terapeutskih razloga nego i zdravorazumskih. Salon je jedina godišnja manifestacija umjetnika iz Hrvatske, i to mi se čini valjanim razlogom da se institucija Zagrebačkog salona podigne na onu razinu koju doista zaslužuje. Budući da se Salon ponavlja redovito svake godine, nema nikakva razloga da se ne misli godinu dana unaprijed, pa da se Salonu 1991. a i onom 1992. osiguraju uvjeti njegove evropske egzistencije u kontekstu umjetnosti u Hrvatskoj.

Želimir Košćević

ON SALON

Since the mid-17th century when France began with the practice of public exhibition of art works and introduced the term Salon as the place for survey of current art production into art terminology, this institution has proved able to survive all the changes that occured in the meantime. Praised and disputed by both artists and art critics who attended the shows from the beginning, for over 300 years Salon has remained a form of artistic life; after unsuccessful attempts all over the world to abolish it, in 1789, 1848, 1872, 1917, 1945, 1968, etc., perhaps it is time to settle down and accept the Salon as a part of global cultural folklore to which we in Zagreb also belong. To be precise, the tradition of Salon exhibitions in Croatia began on November 15, 1898 in Zagreb, 'accompanied by tamburitzas, song, piano . . . and fervent toasts', and although Iso Kršnjavi did not like the exhibition for reasons quite outside art, this Salon in various 'spring' and 'autumn' versions has survived to the present day, which in this age of general social restoration is by no means insignificant.
Admittedly, Salon exhibitions have never revolutionized art. 'Independent' and an occasional 'Spring' Salon – to some extent have. Be it 'dependent' or 'independent', a Salon is not expected to do so; originally, it was Colbert's and the painter Le Brun's idea to display current art production for private buyers so that they could buy what they liked. True, the buyers have changed since, and so has the Salon, but the idea has remained basically the same. And although selection is a necessary, and the members of the jury, awards, protocols and reviews an intrinsic part of the Salon ritual, this type of survey exhibition has its purpose, because, after all, there are people who are not professionals and cannot go around visiting artists in their studios.
Another thing: built into the tradition of a culture, Salon is no better and no worse than the tradition itself. It is simply a part of it, a piece in the mosaic of culture which without tradition, without the necessary historical continuity cannot exist in this country or in the world, and we seem to be very keen on it at present.

ON A MUSEUM THAT DOES NOT EXIST

Even the little birds known that Zagreb as a city without a modern museum of modern/contemporary art is headed straight for cultural isolation in Europe. It is certain – writes Peter Sloterdijk in his Copernican Mobilisation – that little birds are poor Hegelians, but – he points out – they are free from inert omnipotence of brains after the fact and melancholy of absolute recall. It seems to me that this is happening to us. Between the idea to build a 'Hall of Art' (which was built) and the 1934 'wireless' live broadcast of the opening ceremony of the Modern Gallery in Zagreb (which was never built), there gapes an abyss of back of understanding for the 20th century art, and although the artists from the 1898 Croatian Salon claimed they want to 'belong to the period', politics and cultural policy from Kršnjavi to Solar has aimed at higher values, not to say eternity, and therefore there is no trace of the museum of modern/contemporary art. Long ago you could say it was a pro-Hungarian plot, but whose plot is it today?
The theories on 'peripheral structure' and plotting out 'our space in art', although well meant and to some extent fruitful for understanding art in Croatia, are in practice disruptive and indirectly result in such manic ideas as the 'Louvre of Zagreb' and the like. Such ideas are born in peripheral uninformed minds, God help them, and are a reflection of a deviant phenomenon called 'aesthetization of politics'. In the context of this politics the very idea of a museum of modern/contemporary art is inconceivable. In 1911 Leonardo Bistolfi wrote to Ivan Meštrović: . . . »I want to write and express my hope that you will help me keep one of your exhibited works in the National Gallery of Modern Art in Rome.« Peripheral structure, more or less satisfied with its place in art has never written such a letter to Joseph Beuys, and if it had and if there were a Beuys in the museum of modern/contemporary art collection, Ivan Kozarić would be better understood and more appreciated.
This is the issue here: belonging to a period cannot be separated from belonging to a space. Since both time and space are rather elusive intuitive categories, there are certain problems, but reason tells me that our space in art is not limited by Panonian Plain and the Mediterranean, and that a museum of modern/contemporary art in Zagreb presupposes a much broader meaning of space.

ON ART THAT THERE IS

Taking into account the anomalies of the system in general and in particular, art appears to be amazingly resistant to everything done to it. Moreover, in the contemporary art in Croatia it is easy to discern those personalities who participate equally in global contemporary trends, and Jan Hoet, Director of the Contemporary Art Museum in Ghent and main selector of the 1992 **Dokumenta** in Kassel, would not go wrong if he included -ić into his selection of artists for this most important exhibition of contemporary art in Europe. Art has shed local inhibitions and although some regret it because they are happiest at home, there is no chance to establish a new aesthetic order beyond art itself and the criteria it established in its dialogue with the world. Admittedly, there may be traces of provincialism, but they can be found everywhere. In the broad range of contemporary art in Croatia, equal importance is given to classics such as mature artists such as etc, and young generation artists such as . Whatever we may think about these individuals, we should always bear one thing in mind: we have to respect their work if for nothing else then for the energy spent, and the discussion comes later. I know that the artists are reluctant to discuss such things because they speak in a specific way, but at least the critics should be more considerate. Of course, it is almost impossible to present concisely everything covered by that quality range of the current art production in Croatia, but if we say, first, that the contemporary art practice employs all means of artistic expression, from traditional painting to the invisible and anonymous art action, from sophisticated etching to scratched photograph, and second, that it speaks more or less all known art languages and that it is spiritually linked to both tradition and aesthetics of global village, the order or values acquires nightmarish shape which is not a bad thing when speaking of art; on the contrary, it speaks in favour of vivacity, wind, energy tension, breeze and fresh air. And doubts, of course.

DIGRESSION ON THE SYSTEM

In this system the artist is a genuine, existential miracle.

ON ART JOURNALS

ARTEFACTUM, Belgium; ART PRESS, France; ARTFORUM, U. S. A.; ARTSCRIBE, Great Britain; ARTNEWS, U. S. A.; COLOQUIO ARTES, Portugal; CONTEMPORANEA, U. S. A.; FLASH ART, Italy; CRAS, Denmark; JULLIET, Italy; +−0, Belgium; NOEMA, Austria; TEMA CELESTE, Italy; KUNSTFORM, F. R. Germany; NEUE KUNST IN EUROPA, F. R. Germany; WOLKENKRATZER, F. R. Germany; ART INTERNATIONAL, Great Britain; ART MONTHLY, Great Britain; ART JOURNAL, U. S. A. /Italy; UMENI, Czechoslovakia; ISKUSTVO, USSR; PARKETT, Switzerland; FORMAS PLASTICAS, Spain; ART IN AMERICA, U. S. A.; KONSTREVY, Sweden; CIMASE,

France; NEW ART EXAMINER, U. S. A.; DAS KUNSTWERK, F. R. Germany; BILDENDE KUNST, F. R. Germany; PROJEKT, Poland.
This incomplete list of major international art publications, which seldom mention artists from Yugoslavia, but sometimes do, is nothing to be proud of. It is a partial list of missed opportunities for genuine evaluation and affirmation of our art in the world which could also become an incentive to correct past mistakes.

THE CASE OF BELGIAN ART

Although they say that Belgians do not exist, only Flemings and Walloons, their artistic character is increasingly outlined on the European art scene. It is not only because of Jan Hoet's outstanding position in Europe and the importance of his Museum of Contemporary Art in Ghent (the oldest in Belgium – founded in 1975, and this is not an error) among similar institutions in Europe and the world. It is not because of the dynamic activity of the Contemporary Art Museum in Antwerp (opened to the public in 1985 – not an error) and its director Flor Bex; nor because of the network of private galleries in Antwerp, Aalst, Brugge, Brussels, Ghent, Charleroi, Ostende, Liege, Mons, Ronse, Stavelot and so on. I. C. C. in Antwerp had an important part in shaping this propulsive picture of contemporary art in Belgium. Some time ago, in the incomplete image of Belgian art the only discernible figures used to be Delvaux, Magritte, Alechinsky and, cartoon fans would add, the maker of the famous TinTin, Herge. Those well-versed in Constructivism would also list Servanckx. And that would be about all.
But what happened?
Recently Marcel Broodthaers and Panamarenko, the former with curious **fluxus** reminiscences, the latter with amazing flying machines, have won a prominent place in European contemporary art, and the situation now is as follows: Guillaume Bijl, Leo Copers, Marie Jo Lafontaine, Carlo Verbist, Jan Vercruysse, Jan van Oost, Wim Delvoye, Guy Mees, as far as I know, take part in the lively European scene as Belgian artists and will probably continue to do so after 1992.
It is the matter of cultural policy. In terms of cultural identity, it is not easy to be a Belgian between mega-cultures such as French and German, particularly if the country in question is relatively new and has been quite recently called 'Spanish Netherlands'. They have discovered that with these two cultures they are much richer than many mono-cultures, no matter how mega they be, and that a view of themselves from the perspective – as was accurately noted by Marie Pascal Gildemyn – of one or the other culture enables them to find their place in the European cultural community and accept its presence in theirs. Get it?

ON ART IN THE WORLD

Lately there is an increasing tendency of 'softening' certain artistic orthodoxies or – as defined in an attempt to identify certain aspects of abstract art – eccentric shifts from not so remote and still extant 'hardcore' art tendencies. Although this process is more conspicuous in the abstract art language, it is equally possible to speak about similar eccentric shifts in the figurative art language. Art becomes increasingly and more openly anthropologically oriented, and to certain extent offers a number of new arguments for Beuys's idea of 'expanded art'. It is not unusual for eminently abstract concepts to acquire figurative shape while the objective world acquires increasingly abstract characteristics. Are not these trends harbingers of the collective aesthetic orgasm of fin de siecle and, ultimately, a crisis? There was one at the end of the last century, but is this experience still valid? In fact, to tell the truth, there are no signs of a crisis, the preparations for the Venice Biennale are over and we have to be there at the end of May after the Salon, about 140 artists from all over the world travel to Sidney to their Biennale and the Yves Klein painting 'IKB 86' (92 × 73 cm) was bought by the Japanese at a recent auction in London for a little over million pounds. Beuys, however, did not have this prospect in mind; he spoke of miracle workers, loners, and of ethics, transformation, transmutation, dilemmas and doubts. He, of course, could not foresee the retrograde trend of post-modernism, nor what was to happen in that short-lived artistic and philosophical digression. Obviously, post-modernism had some positive results, particularly in the area of aesthetic formation of historic thought which has become – at least where the artists are concerned – much more complex; also, memory now reaches much farther back than Mannerism, touching the very edge of the anthropological energetic field. This still unexplored field promises, in spite of a possible crisis, a way out; the shape of things to come will be discussed at the futurological congress. Until then, everything is legitimate: all possible curiosities and all possible artistic methods, including milennial expressionism, reanimation of computer research, fluxus redivivus, impudent appropriation, video sculpture, various forms of machismo and feminism, denunciation and subversion of the system, interventions and installations, painting and sculpture, post-minimalism, popisms, neo-geometrisms, post-conceptualisms. In this new Babel it is not easy to recognize the 'aesthetic dimension' we have discussed, regardless of the critical attitude towards the course of events. With a little effort, knowledge and positivist predestination it is, of course, possible to incorporate this dimension into the coordinates of our age to get a clearer view of things, but what if this dimension is also an illusion that we rely on, lacking a fixed point. The fixed point of Foucault pendulum, according to Umberto Eco, is part of the Plan of those who have explained to us the dynosauri and the peaches, and now want to explain the map, too. But the map is not there, and will never be there because it does not exist, regardless of Templars and art critics.

MORE ON THE SALON AT THE FUTUROLOGICAL CONGRESS

This is why we should not let this 25-year old Salon be put onto a non-existent map: to avoid casualties. The innovations it brings are not insignificant, particularly on the eve of a possible new cultural policy. Let us hope that 'more pressing needs' will not frustrate the initiative to transform the Zagreb Salon into a lively centre of artistic ideas and an annual meeting point for artists from Yugoslavia and abroad. This is necessary for both therapeutical and commonsense reasons. The Salon is the only annual event for Croatian artists, and this seems to me reason enough to raise the institution of Zagreb Salon to the level it really deserves. Since the Salon takes place regularly every year, there is no reason not to think a year in advance and make the 1991 and 1992 Salons meet the requirements for a European existence in context of Croatian art.

PROSTOR ZA IGRU

Uz opsežne izložbe revijalnog tipa kao što je 25. zagrebački salon uvijek se potkradu (ne)potrebna pitanja o smislenosti takvih naoko nepreglednih izložbi. Nerijetko se tada jave glasovi koji mogućnostima revijalnog pregleda suprotstavljaju mogućnosti autorskog izbora recentnih likovnih radova, što će reći, izbor jednog ili dvoje selektora koji bi »napravili reda« unutar, kako to danas kažemo, pluralističkog obilja. Jedno je sigurno; nakon žiriranja 25. zagrebačkog salona više se ne može patiti od sličnih dilema, jer ova, četvrt stoljeća stara, zagrebačka likovna revija zasad oglednim internacionaliziranjem prerasta u smotru koja će na likovnoj karti Evrope jednog dana, uskoro, biti upisana kao jedan od važnijih punktova. A one koji uporno zazivlju neprikosnoveni elitni sud selektora treba podsjetiti da Zagrebački salon, pored revijalnog dijela, ima svoj nastavak, takozvanu »Kritičku retrospektivu«. Dakle, Salon je mjesto gdje se sumira trogodišnja umjetnička proizvodnja u nas, ali to je i mjesto gdje se autorski piše novija povijest umjetnosti. U povodu ovogodišnjeg jubileja red se prisjetiti najbolje takve retrospektive u povijesti Salona – retrospektive »Zemlja« iz 1971. godine. Zatim treba spomenuti barem još jednu retrospektivu prethodnog Salona iz 1987. upriličenu pod naslovom »Postojanost figurativnog«, koja je naznačila neke nove tematske mogućnosti.

No vratimo se dosuđenoj nam (i presuđenoj) likovnoj reviji gdje se zbraja trogodišnja likovna proizvodnja uz koju se tijekom protekle tri godine najčešće spominjao pluralizam – pojam (ako je to pojam) mnogo više zlorabljen od pojma postmoderna. U povodu zlorabljenja pojmova izdvojit ću duhovitu misao Michela Serresa (»Rome, Le livre des fondations«, Grasset, Paris 1984) koja u mnogočemu određuje zabune oko postmoderne i pluralizma. »Nikada nije, vjerujem, odista proračunata cijena neznanja koja pretpostavlja, koju zahtijeva, koju proizvodi znanje«, kaže Serres. Stoga famozni pluralizam možemo uspoređivati s kompjutorskim virusom, uz napomenu: pluralizam je postao neka vrst jezičnog virusa. Nešto kao virus ne samo jezika likovne kritike nego svih specijalističkih diskursa. Takav kakav jest postaje otporan na sve pokušaje preciziranja, u ovom slučaju na sve pokušaje preciznijeg tumačenja recentne umjetnosti. K tome, pluralizam se nametnuo kao izam koji, za razliku od prethodnih izama, apsolutno ništa ne znači. Zapravo, kao namušta sintagma usred ezoteričnog jezika likovne kritike, pluralizam označuje zasićenje takozvanom medijskom sviješću, označuje »posttrendovsko razdoblje« te direktno upućuje na indeterminiranost suvremene (recentne) umjetnosti. Ali, indeterminaciju, unatoč njenoj neuhvatljivosti, nesvodivosti na pravila, ipak možemo odrediti stilske karakteristike. Dakle, ono što nazivamo pluralizmom bez sumnje ima objašnjenje. Prije svega, indeterminacija je sklona parataktičkim, odnosno usporednim, stilovima. Radije se izražava metonimijom negoli metaforom, izražava se sintagmom umjesto paradigmom, igrom umjesto sudjelovanjem. Pojednostavnjeno, u obezvrijeđenom obiteljskom kontekstu to nije sudjelovanje roditelja nego igra djeteta. »Povjerenje u igru, ne u hijerarhiju simboličkih značenja iz čega proizlazi vedra afirmacija odsutnosti«[1]. To su neka preciznija određenja indeterminiranosti, odnosno pluralizma, koji se potvrđuije i na 25. zagrebačkom salonu. U plimi individualnih iskaza više se ne može ustrajati na čvrstim stilskim određenjima, pa makar ona u skladu sa životom trenda kratko trajala. Moguće je jedino identificirati slamanje i umnožavanje autorskog ja, kao »gubljenje ega«, »dionizijski ego«, »podvojeno ja«, »prometejskog čovjeka«, »razgrađeno ja«. »Neki autori inzistiraju na mitoterapiji, na promjenama maski, neki oponašaju stare putove novih mutacija, prepuštajući se istraživačkoj ludosti.

Mnogi su svoju impostaciju našli u novom narcizmu nestajući u svojim posrebrenim pukotinama. To su igre kojima se ljudi zabavljaju. Jedno je sigurno: u svim suvremenim umjetnostima ludički lomovi ega stvaraju nove brilijantne strukture«.[2] Pribrojimo li tome neke derivate prohujalih trendova iz prethodne dekade, formiranje novog eklekticizma za novi fin de sieclè, te u nekim slučajevima u mnogočemu naivnu, zapravo retardiranu, želju autodiktata za umjetnošću koja se u situaciji zasićenoj sviješću o rasapu vrijednosti tu i tamo nameće svježinom volje, čistog htijenja, onda smo zasad otprilike odredili granice zbira individualnih iskaza s kojima se morao suočiti ocjenjivački sud 25. zagrebačkog salona.

Uz jednu napomenu, u toku rada ocjenjivačkog suda, pretpostavljam, svakome se od nas na neki način nametalo pitanje što danas u doba postmodernističke indeterminiranosti znači suditi o razini umjetničkog, smijemo li za sebe reći da smo sudjelovali u igri, ili ludičko nije primjereno izbiljnosti ocjenjivačkog suda? Smijemo li govoriti o zajedništvu, o nepodnošljivoj lakoći snalaženja umjetnika i kritičara u prostoru određenom poviješću, u prostoru »muzeja bez zidova«, odnosno imaginarnog muzeja, ili su te dvije impostacije, ma koliko ovisile jedna o drugoj, različite do nepomirljivosti? S jedne strane umjetnici zaokupljeni igrom, a s druge kritičari koji, kao i dosad, ostaju samo tumači, oni koji imenuju igru. Ili je u ovo doba indeterminacije koja se radije izražava sintagmom nego paradigmom, metonimijom umjesto metaforom kritičar, selektor, procjenjivač umjetnosti, znalac, našao svoje pravo vrijeme, određujući zajedno s umjetnikom povijesni prostor kao prostor igre. O toj dilemi svjedoči i »Situacija« 25. zagrebačkog salona.

---

[1] IHAB HASSAN, »Kultura, neodređenost i imanencija: margine postmodernog doba«, REPUBLIKA X, XI, XII. 1985.

[2] *ibid.*

LJILJANA DOMIĆ

Do large scale exhibitions such as the Zagreb Salon make sense, or would it be wiser to opt for one or two selectors who would present their choice from the recent art production and »impose order« onto this pluralistic (a popular word, this) plenty? It is almost certain that after the jury have selected works for the 25th Zagreb Salon there will be no dilemmas of that kind, and that this quarter of a century old art review, making its first steps toward internationalization, will find its place on the map of European art. Those who still hanker after a strict, elitist judgement of the selectors should be reminded that the Zagreb Salon, apart from its review element, extends also into *Critical Retrospective:* the Salon therefore is a place where three years of art production in Croatia are reviewed, but also a place where new judgement is formed and new pages of art history written. It is fitting to recall, on the 25th anniversary of the Salon, the best retrospective in its history – the »Earth Group« retrospective in 1971. The 1987 Salon retrospective *The Stability of Figurative Art* suggested new thematic possibilities of this great art event.

When discussing art production reviewed at the *Situation,* the term mentioned most often is pluralism – misused even more often than the term post-modernism. Michel Serres put his finger on the confusion surrounding pluralism and postmodernism in his witty remark: »I believe that no one has ever really calculated the price of ignorance which is presupposed, required and produced by knowledge« (»Rome, Le livre des fondations«, Grasset, Paris, 1984).

We can therefore compare pluralism to computor virus: pluralism has become a sort of language virus – a virus attacking not only the art criticism language but all specialists' discourses. In its present form it resists all attempts at accurate formulation – in our case, at accurate interpretation of recent art. Pluralism has imposed itself as an – ism which (as distinguished from former historical and postmodernist – isms) means absolutely nothing. In fact, as an inarticulate syntagm in the midst of esoteric language of art criticism, pluralism denotes saturation with the so-called media awareness, denotes »the post trend period« and directly indicates an indetermination of contemporary (recent) art. But in spite of elusiveness of indeterminacy, it is possible to establish some of its stylistic features. Therefore there must be an explanation for what we call pluralism. To begin with, in the interpretation of indeterminacy which favours paratactical, or parallel styles. It prefers metonymy to metaphor, it uses syntagm instead of paradigm, game instead of participation. In simplified terms, in a devalued family context it is not the parent' participation, but the childrens' game. A trust in game rather than into a hierarchy of symbolic meanings, leading to a serene affirmation of absence, is one of the characteristics of inedeterminacy, or pluralism, which is confirmed by the 25th Zagreb Salon. In a flood of individual statements it is impossible to insist on fixed (stylistic) determinants, even on those which are as shortlived as the trend itself. It is only possible to identify fracturing and multiplying of the autor's self: as a »loss of ego«, »Dyionisian ego«, »Promethean man«, »deconstructed self«, etc. As Ihab Hassan points out, some authors insist on mythotherapy, on change of masks, some imitate old ways to achieve new mutations; quite a few have found their impostation in the »new narcissism«. In all contemporary arts, ludic deconstruction of the ego creates new brilliant structures. If we were to add some derivatives of the trends of the last decade, new eclectic formulas for new fin de siecle, and occasionally an essentially naive wish of an autodidact for art, overwhelming in its freshness and purity of will in a situation saturated by a sense of dissolution of values, then we have indicated the sum total of individual statements which the selectors of the 25th Zagreb Salon had to face.

I suppose that each of us taking part in the jury could not escape a basic question: what sort of attitude is required for judging art works in this time and day of postmodernist indeterminacy? Are we allowed to say that we participated in a game, or is the ludic not suited to a jury's dignity? Are we allowed to speak of togetherness, of unbearable lightness of coexistence of artists and critics in a common space determined by history, in a museum without walls or imaginary museum, or are these two impostations, regardless of how dependent on each other, irreconcilably different? On one side artists, immersed in a game, on the other critics who now as ever remain mere interpreters, those who may perhaps name the game. Or is this age of indeterminacy which, as we have said, prefers syntagm to paradigm, metonymy to metaphor, the right time for the critic to determine, together with the artist, the area of history as the area of game? Situation of the 25th Zagreb Salon also expresses this dilemma.

Ljiljana Domić

DVADESET PET ZAGREBAČKIH SALONA

O povjerenicima Zagrebačkih salona

Vrednovati likovno stvaralaštvo nastalo unatrag dvadeset pet godina (od 1965. do 1990. godine) kroz dokumentaciju svih proteklih Salona bilo bi jednako pretenziozno, pogrešno i površno koliko i zahtjev da se Salon koncipira kao isključiv i sveobuhvatan prostor djelovanja i djela recentnog likovnog stvaralaštva.
Smisao Zagrebačkog salona je bez sumnje informativan, a potom medijski značajan kao mjesto komunikacija, komparacija, kao mjesto društvene stimulacije za stvaralaštvo nacionalnog bogatstva.
Arbitri Zagrebačkog salona oduvijek su bili timovi stručnjaka (uglednih likovnih stvaralaca i likovnih kritičara) koji su selekcionirali ponuđeno. Drugim riječima, autori selekcije, nosioci kriterija o primanju na Zagrebački salon, svoje su autorske stavove iskazivali samo djelomično.
Ovogodišnji Zagrebački salon ne raskida s praksom slobodnih prijava autora i djela na Salon. O njihovoj vrijednosti sudi tim od šest likovnih kritičara (i jedan aktivan likovni stvaralac), ali proširuje njihove kompetencije i rad žirija promovira u autorski rad povjerenika Salona, koji pozivaju na Salon 7 autora prema vlastitom izboru. Na taj način Salon kao značajna smotra recentnog stvaralaštva izbjegava rizik slučaja, ne ovisi isključivo o motivaciji pojedinca, hoće li ili neće sudjelovati na Salonu, te tako ostvaruje puniju informaciju u najnovijim radovima umjetnika suvremenika.
Najranije Salone oblikovali su svojim sudom doajeni likovne kulture, kao što su Božidar Rašica, Bernardo Bernardi, Marijan Detoni, Boris Dogan, Ljubo Ivančić, Jure Kaštelan, Valerije Michieli, Zdenka Munk, Milan Prelog, Miljenko Stančić, Kamilo Tompa, Oton Gliha, Krsto Hegedušić, Vjenceslav Richter i drugi, od kojih mnogi nisu više među nama.

Internacionalnost

Dvadeset pet godina Zagrebački salon bio je prostor djela i djelovanja stvaralaca iz Hrvatske. Mnogi likovni umjetnici svojim su sudjelovanjem tvorili ovu veliku kolektivnu izložbu tekuće produkcije likovnog stvaralaštva u slikarstvu, kiparstvu, grafici, arhitekturi, urbanizmu, oblikovanju, kratkometražnom filmu (crtanom, animiranom, reklamnom i minifilmu) i u drugim oblicima primijenjene umjetnosti koje ulaze u propozicije Salona 1970. godine, dakle na 5. salonu. Štoviše, ta je produkcija nabujala do te mjere da se 10. zagrebački salon 1975. godine podijelio u trijenalne priredbe lijepih umjetnosti, primijenjenih umjetnosti, odnosno arhitekture.
U međuvremenu dogodile su se velike i značajne promjene u djelovanju i izlagačkoj aktivnosti primijenjenih umjetnika. Godine 1975. osnovan je ZGRAF, međunarodna trijenalna izložba grafičlkog dizajna, koja je stekla ugled u svijetu, te kao internacionalna priredba informira o stanju primjene crteža, grafike, slikarstva i fotografije više nego što to može okvir i uvjeti Zagrebačkog salona. Godine 1984. osniva se Trijenale male keramike u Zagrebu, što postaje nov značajan poticaj izrađavanja u keramičkoj tehnici. Jedan od najatraktivnijih događaja za široku publiku svakako je Svjetski festival animiranog filma, osnovan 1972. godine.
Likovna produkcija (lijepih umjetnosti) prerasla je okvire propozicija u koje ih je ranije stavljao i predstavljao Zagrebački salon. Ona zahtijeva širu razmjenu, susrete i izlaganje na međunarodnim osnovama, intenzivniju komunikaciju za koju je svojom kvalitetom i težinom spremna.
Ovogodišnji Zagrebački salon internacionalizira se pozivanjem domaćih umjetnika koji djeluju izvan zemlje, dajući na taj način odgovarajući dignitet pojedinom umjetniku, ali i umjetnosti koju stvara, te koja emigracijom umjetnika poprima administrativna, ali ne i stvarna ograničenja.
Internacionalizacija 25. zagrebačkog salona manifestira se i uspostavljanjem internacionalnih žirija za dodjelu dviju značajnih nagrada: Velike nagrade Salona i nagrade AICA (Association international des critiques d'art), koju je utemeljila zagrebačka podružnica ovoga međunarodnog udruženja likovnih kritičara.
Prepuštajući ocjenjivački sud u povjerenicima 25. zagrebački salon otvorio im je mogućnost da za ovu prigodu odaberu umjetnike s područja Italije, Njemačke, Austrije i Mađarske te da ih predstave djelima na Salonu.
Predstavljanje djela stranih autora na 25. zagrebačkom salonu nije novost što se tiče gostiju, ali je novost u tome što se oni izjednačavaju s domaćim autorima u pravima za dodjelu nagrada.

Internacionalizacija Salona ne znači samo transformaciju jedne izložbe nego i transformaciju djelatnosti, stavova i odnosa, koja zahtijeva svoj ritam, svoja iskustva te čiji se rezultati projiciraju u budućnost.

Velika i mala vrata

Zagrebački salon odredio je sebe prostornim uvjetima, odabravši Umjetnički paviljon kao mjesto zbivanja. Ovo staro secesijsko zdanje (1896–1898) ima snagu samoživog djela, potpunog dizajna unutarnjeg prostora, koji dopušta minimalna odstupanja od predviđenog koncepta postavljanja eksponata u tom prostoru. U toj svojoj zatvorenosti i potpunoj razrađenosti detalja Umjetnički paviljon je poput zastarjelog dizajna izgubio funkcionalnu vitalnost prema suvremenim potrebama, ali je dobio novu duhovnu vrijednost (povijesne nostalgije). S tom su se činjenicom borili mnogi postavljači Zagrebačkih salona. Da spomenemo samo neke: Mladen Pejaković, Kamilo Tompa, Andrija Mutnjaković, Bernardo Bernardi, Oton Gliha, Vlado Bužančić, Boris Dogan, Edo Kovačević, Vjenceslav Richter, Vladimir Maleković, Stipe Brčić, Ratko Petrić, Branko Silađin i drugi.
Neki od njih otišli su tako daleko da su Umjetničkom paviljonu sakrili sve detalje, prividno mu oduzeli snagu karaktera i pretvorili ga u prostor bez identiteta.
Bilo bi, međutim, netočno ustvrditi da je Umjetnički paviljon isključiv prostor Salona, mada je prvi. Peti zagrebački salon održava se u Modernoj galeriji JAZU, a šesti već zaposjeda cijeli grad. Foto-portreti nepoznatih ljudi autora Brace Dimitrijevića vise preko fasada na Trgu Republike, Ivan Kožarić »prizemljio je sunce« na Kazališnom trgu (Boris Bučan intervenira na Savskoj ulici i tako dalje. Podijeljen na tri kategorije: Situacija, Prijedlog i Kritička retrospektiva, šesti se Salon odvija u Umjetničkom paviljonu, u Modernoj galeriji i u Galeriji Studentskog centra.
Nadalje, Zagrebački salon održavao se i u Filmoteci 16, Društvu arhitekata (7. salon), Centru za kulturu i informacije (8. salon), Muzeju za umjetnost i obrt (9. salon), galerijama »Karas« (10. salon), Starogradskoj vijećnici (11. salon), Zagreb-filmu i Izložbenom salonu »Isidor Kršnjavi« (24. salon). Dvadesetpetim salonom ovom se prostornom popisu pridružuju Gliptoteka i Muzej revolucije.
Zagrebački salon ipak nikada nije vidio u gradu mogućnost da se nađe u jedinstvenom prostoru koji bi suvremenom stvaralaštvu pružio optimalne uvjete za izlaganje. Zato što to nitko nije tražio, ili zato što to nije omogućavao grad Zagreb – usprkos značajnoj i vrijednoj likovnoj produkciji – ni danas ne raspolaže specijaliziranom zgradom takve vrste i namjene, koja bi zadovoljila velike recentne izložbe i suvremena likovna događanja. Za prenamjenu tvorničkih hala (npr. Paromlina, starog Zagrebačkog zbora, Tvornice »Gorica« na Kvaternikovom trgu ili napuštene cementare u Podsusedu) grad dosad nije pokazivao dovoljno sluha.

Novi oblici umjetničke komunikacije zastali su pred Umjetničkim paviljonom kao pred nemogućnošću s kojom je Salon računao. Tradicionalistički karakter salonske »Situacije« u recentnom stvaralaštvu postao je salonski kriterij kojem su se mnogi umjetnici indirektno i prilagođavali. Umjetnička praksa, čija je kritička oštrica usmjerena protiv razdvajanja umjetnosti i proizvodnje te koja se nije zatvarala u konvencionalne tehnike i vrste, ušla je ipak u Salon, ali na mala vrata – kroz kategoriju »Prijedlog«.

Na taj način Zagrebački je salon postao mjesto snažne i konstruktivne kritike, koja se odnosila na urbanizam, dizajn, na vizualne komunikacije. Salon je postao promotor predodžbi o umjetnosti kao vitalnom dijelu ponašanja, koji raspolaže formama za intenziviranje kvalitete života. Na Prijedlogu 6. zagrebačkog salona, koji je postavljan 1971. u Galeriji Studentskog centra, izlažu Ivan Kožarić, Boris Bućan, Slobodan Dimitrijević, Vlado i Ana Šobat s Vladimirom Petričevićem, Goran Trbuljak, Dalibor Martinis, Sanja Iveković, Gorki Žuvela i druga značajna imena, koja su ovom izložbom svojim ukupnim djelovanjem pružala nova iskustva gledaocima istančavajući društveni senzibilitet za suvremenim likovnim kretanjima.

Umjetnička praksa pokazala je tokom ovih dvadeset godina da su joj potrebne slobodne metode, izvedbe, izradbe, tehnike i vrste za komunikaciju s gledaocem, te da je svako ograničenje metodološke, tehničke ili bilo koje druge naravi u djelovanju same umjetnosti i njezinu predstavljanju u najmanju ruku nerazumljivo. Suvremena umjetnost i njezina »situacija« traže široka vrata.

Dvadesetpeti zagrebački salon nije raskinuo s tim podjelama u propozicijama izložbe, ali ih postavom i publikacijom negira.

Realizacija prijedloga

»Prijedlog« je na 6. zagrebačkom salonu 1971. godine sadržavao ambijente i koncept, dakle one umjetničke tema koje nisu mogle ući u tradicionalističko postavljeni Salon »Situacije«, ali su, bez obzira na formalni status mahom bile izvedene.

Godine 1972. autori su i dalje usmjereni na »Grad kao prostor plastičkog zbivanja«, što je ostalo i kao trajna teme nepisanog natječaja za likovni rad i intervencije u mikrourbanističkim strukturama grada, bez adekvatne naknade autorima za ideje i projekte. Jedan od najuspješnijih Salona što se tiče oprostorenja »Prijedloga« bio je 13. salon 1978. Od tadašnjih prijedloga izveden je kip A. G. Matoša na klupi Ivana Kožarića, Charlie Chaplin Ratka Petrića, Dječak Tomislava Ostoje, stepenice pod nazivom »Poezija prostora« Milene Lah, sve u Zagrebu.

Iako najvitalniji dio Salona »Prijedlog« je postao sve manje likovan, a sve više dokumentaran. Razlog za smanjeni interes umjetnika koji su svojim djelovanjem usmjereni na prostorno plastičko oblikovanje da sudjeluju u ovoj sekciji bila je nemoć organizatora da realizira ponuđene i zamišljene projekte.

»Prijedlog« je u nekoliko navrata specijalizirao svoj otvoreni »natječaj« i »tribinu«; »Čovjek kao pješak« bila je autorska izložba u okviru 14. salona 1979. godine; »Vizualni identitet grada« tema je 15. salona 1980. godine; 1986. u vrijeme priprema za Univerzijadu Salon otvara svoj »natječaj« za »100 malih ideja za Univerzijadu«; 22. salon 1987. posvećuje »Prijedlog« autorskoj izložbi »Četrdeset zagrebačkih fontana«.

Retrospektiva »Prijedloga« 1989. na 23. salonu utvrđuje »Prijedlog« Zagrebačkog salona kao kulturno-sociološki fenomen koji se u uvjetima pseudodemokracije i pseudostručnosti javlja kao slobodna zona kritike, kao jedinstvena medijska prilika iza koje stoji autoritet žirija, kao permanentni natječaj entuzijazma.

Onoga trenutka kada sve umjetničke vrste, metode i filozofije budu na Salonu zastupljene ravnopravno, »Prijedlog« će postati suvišan kao izložba.

Ali ne i kao aktivnost. Ona bi ipak trebala postati permanentna.

»Prijedlog« 25. zagrebačkog salona produžio je »natječaj« najavljen na prethodnom Salonu (1989) pod naslovom »Od suvenira do vizualnog identiteta«, koji je autore usmjeravao na projekte koji bi se mogli realizirati u okvirima priprema za proslavu 900 godina Zagrebačke biskupije. Pritom je naglasio nužnost reagiranja umjetnika na nedopustivo zapostavljena dječja igrališta i stagnaciju u njihovom oblikovanju.

Kritička retrospektiva

Ne samo »Prijedlog« nego i »Kritička retrospektiva«, koja se javlja prvi put 1971. na 6. zagrebačkom salonu, potvrđuju Zagrebački salon kao značajnu instalaciju na relaciji grad – pojedinac, umjetnik – institucija, spremnu i sposobnu da kreativno i konstruktivno reagira na nedostatke u kulturnoj politici institucija. Godine 1971. obrađen je fenomen »Zemlje«, iduće (1972) Zagrebačka škola crtanog filma, na Devetom salonu 1974. obrađen je Tendenciozni realizam 1945–1955, a 1975. godine »HDLU – počeci«. Na Jedanaestom salonu posvećenom arhitekturi i urbanizmu tema »Kritičke retrospektive« jest »Novo u starom«. Retrospektiva Milana Vulpea 1977. ulazi u program Zagrebačkog salona. Petnaesti salon 1980. ostvaruje izložbu »Počeci obrtne škole i vizualni identitet Zagreba«. »Apstraktne tendencije u Hrvatskoj 1951–1961« tema je izložbe u okviru 16. zagrebačkog salona 1981, a iduće, 1982. godine, Salon priređuje tematsku izložbu »Arhitektura 70-ih godina u Hrvatskoj«. Godine 1985. na 20. salonu tema »Kritičke retrospektive« jest »Arhitektura u Hrvatskoj od 1945. do 1985«. »Postojanost figurativnog 1950–1987« održana je u okviru 22. salona, a 24. salon 1989. usmjeruje se na problem »Pejzažne arhitekture grada Zagreba«.

Dvadesetpeti zagrebački salon potiče monografski rad na likovnoj pojavi grupe »Biafra«.

Publikacija

Katalog svake izložbe, a osobito publikacija institucije-instalacije kakva je Zagrebački salon, trajan je dokument o radu.

Dvadesetpeti zagrebački salon dovodi svoje sudionike u ravnopravni položaj s evropskim stvaraocima (kolor reprodukcijama), dajući isti dignitet svim stvaraocima bez obzira na to u kojim se sferama filozofija, djelovanja i formi nalazili. Netko se ipak nadvio iznad svega. Osobita forma primjećuje se na svim tiskanim materijalima Salona.

Je li to znak, igra, prijevara?

Iza svakog identiteta, osobito svjetskih razmjera, stoji mehanizam organizirane poruke.

Gdje je to? Što je to?

Zar prva lekcija o identitetu?

Branka Hlevnjak

TWENTY FIVE YEARS OF THE ZAGREB SALONE

The Zagreb Salon Commissioners

To evaluate the art of the last twenty five years on the basis of past Salons would be as pretentious and misguided as to think of the Salon as an exclusive and all embracing centre for the exhibition of recent art.
The purpose of the Salon is certainly informative. it has great media significance as a place for the exhibition of recent art.
The purpose of the Salon is certainly informative. It has great media significance as a place for communication and comparison, and provides an encouragement for creative work in national art.
Arbiters of the Zagreb Salon have always been teams of experts (well-known artists and art critics) who made a selection of the works submitted. Although responsible for the criteria to be met in order to take part in the Salon, they were only to a certain extent responsible for what was shown.
The 25th Zagreb Salon has continued the practice of artists submitting works of their own choice to the selection team (consisting of six art critics and a practising artist); but, members of the team have now been promoted into the Salon's commissioners and have become part authors of the exhibition, insofar as they may invite 7 artists of their own choice to exhibit. Thus the Salon avoids the risk of mere chance. No longer depending excusively on individual motivation, it has developed into a representative review of and information concerning the latest contemporary art achievements.
The earliest Salons were shaped by judgement of great names in the art world – Božidar Rašica, Bernardo Bernardi, Marijan Detoni, Boris Dogan, Ljubo Ivančić, Jure Kaštelan, Valerija Michieli, Zdenka Munk, Milan Prelog, Miljenko Stančić, Kamilo Tompa, Oton Gliha, Krsto Hegedušić, Vjenceslav Richter and others, many of whom are no longer with us.

I n t e r n a t i o n a l i t y

For 25 years, the Zagreb Salon has reflected the work of Coratian artists. This great exhibition of current art production has included paintings, sculpture, graphic art, architecture, town planning, industrial design, short films, animated films and commercials and various other forms of applied art, all of which are present in the the 5th Zagreb Salon (1970) programme. Production proved so profilic that the loth Salon (1975) was divided into triennial exhibitions of visual art, applied art and architecture.
In the meantime, the activities and status of applied artists underwent great changes. The year 1975 saw the beginning of ZGRAF, a prestigious international triennial exhibition of graphic design: its insight into international applied drawing, graphics, painting and photography far exceeds the possibilities of the Zagreb Salon. 1984 was the year of the first Zagreb triennial exhibition of small ceramics, which provided enormous impulse to artists working in that technique. One of the most attractive events for the general public is without doubt the World Animated Filma Festival, founded in 1972.
Visual art production (painting and sculpture) soon grew bayond the framework of the earlier Zagreb Salons. It required broader exchange and communication, contacts and exhibitions on a international scale, for which it was fitted by its quality and relevancy.
The 25th Zagreb Salon acquired international dimension by inviting Croatian artists living abroad to exhibit their works, ignoring the limiting factors of bureaucracy.
The international character of the 25th Zagreb Salon is further established by formation of two international juries for awarding two important prizes: The Great prize of the Salon and the AICA (Association international des critiques dart) prize, founded by the Zagreb branch of the international critics'association.
By promoting the members of the jury into commissioners, the 25th Zagreb Salon gave them a chance to invite artists of their own choice from abroad, in this case fromtaly, Germany, Austrija and Hungary, to exhibit their works at the Salon. Foreign guests at the Zagreb Salon are not news themselves; what is new is that they compete on equal terms with Croatian artists for the prizes.
The internationalization of the Salon is not a mere transformation of an exhibition, but a transformation of attitudes and relationships in art.

The Front and the Back Doors

The Zagreb Salon was defined in terms of space when it chose the Art Pavilion as the exhibition premises. The old *Sezession* building (1896–1898) is a work of art in its own right, an example of complete interior design which permits only minute ahifts from the original scheme for showing works of art. Finished to the last detail, the Art Pavilion has lost its functional vitality in view of contemporary demands, but has acquired a new spirutual value of historic nostalgia. This was a challenge many organizers of Zagreb Salons had to face, – Mladen Pejaković, Kamilo Tompa, Andrija Mutnjaković, Bernardo Bernardi, Oton Gliha, Vlado Bužančić, Boris Dogan, Edo Kovačević, Vjenceslav Richter, Vladimir Maleković, Stipe Brčić, Ratko Petrić, Branko Silađin – to mention but a few.
Some of them went so far as to hide all the details of the Pavilion, trying to erase its character and turn it into a space without identity.
However, only at the beginning was the Art Pavilion the sole place of exhibition of the salon: The 5th Salon took place in the Modern Gallery of the Yugoslav Academy of Arts and Science, and the sixth spread throughout the city. Photo-portraits of unknown people by Braco Dimitrijević were hung on facades of the main Zagreb square; Ivan Kožarić »landed his sun« on the Theatre square. Boris Bućan was the author of the intervention in Savska street. The 6th Salon was divided into three categories: Situation, Proposal and the Critical Perspective, taking place in the Art Pavilion, Modern Gallery and the Student Centre Gallery. The 7th Salon used the Cinematheque 16 and the Architects Association's premises, the 8th the Culture and Information Centre, the 9th Applied Arts Museum, the 10th the »Karas« Gallery. The Old City Hall (11th Salon), Zagreb Film and the »Isidor Kršnjavi« exhibition rooms (24th Salon) complete the list of exhibition premises, to which the 25th Salon has added the Plaster Cast Museum and the Museum of the Revolution. The Zagreb Salon, however, has never found a suitable place with optimal conditions for a comprehensive show. Either because no one asked for it, or because nobody made it possible, the city of Zagreb, in spite of its profuse art production, has no special building for this purpose, no building which would adequately house great exhibitions of recent and contemporary visuala art events. The city authorities have not shown proper interest in adapting old factory premises for this new purpose. New forms of art communication were limited by the Art Pavilion, the fact that the Salon had to take into consideration. The traditionalist character of the **Situation** dealing with recent art works has become the criterium of the Salon to which most artists unconsciously adapt their contributions. The practice wqhose critical cutting edge was aimed against division of art and industrial production, and which did not limit itself to conventional techniques and approach, entered the Salon, but through the back door – in the **Proposal** category.

This made the Zagreb Salon the place of fierce and constructive criticism in the field of urban development, industrial design and visual communications. The Salon advocated art as a vital part of human behaviour, as a factor capable of improving the quality of life. At the *Proposal* of the 6th Zagreb Salon arranged in 1971 in the Student Centre Gallery in Zagreb, among the people exhibiting their work were Ivan Kožarić, Boris Bućan, Slobodan Dimitrijević, Vlado and Ana šobat with Vladimir Petričević, Goran Trbuljak, Dalibor Martinis, Sanja Iveković, Gorki Žuvela. That exhibition provided new experience to the observers, enhancing their receptivity for contemporary art in all its aspects.
In the course of the past twenty years, art prectice has proved the neccessity of freedom of method, of technique and of art forms for complete communication with the observer; it is impossible to accept any limits imposed on art activity or on its presentation to the public, be they of methodological, technical or any other nature.
Contemporary art and its **Situation** requires a wide open front door.
The 25th Zagreb Salon has not completely dispensed with some of these limitations in the exhibition rules, but it denies them by the exhibition itself.

The Realization of Proposals

Proposals at the 6th Zagreb Salon in 1971 concentrated on ambiences and concepts, that is, those art themes which were not part of the traditionally conceived Salon **Situation,** but were nevertheless presented.
In 1972 the Salon organizers were still oriented towards the idea of »Plasticity in the urban environment« which remained a permanent theme of an unwritten competition for the place of art in micro-urban ambiences, without adequate fees for the artists, ideas and projects. One of the most successful events of this kind was the 13th Salon in 1978. »Propositions« realized included the statue of A. G. Matoš on a bench by Ivan Kožarić, Charlie Chaplin by Ratko Petrić, The Boy by Tomislav Ostoja, the Stairs under the title »Poetry of Environment« bi Milena Lah, all in Zagreb.
Although the most vital part of the Salon, **»Proposals«** have gradually acquired a more documentary than artistic character. Artists whose bent is three – dimensional, open air art were discouraged by the inability of the organizers to present the work offered.
There are several specialized competitions and themes in the **»Proposal«** exhibits: »Man as Pedestrian« was the title of the exhibition which was part of the 14th Salon in 1979; »The City's visual identity« was the theme of the 15th Salon in 1980; in 1986, during preparations for the University games, the Salon opened a competition »A hundred little ideas for the University games«; the 22nd Salon in 1987 concetrated on the proposition »Forty fountains of Zagreb«. The *Proposal* retrospective at the 23rd Salon in 1988 established as a socio-cultural phenomenon; in pseudodemocratic and pseudoexpert atmosphere, it appeared as a free zone for criticism, a unique media chance backed by the jury's authority, a permanent competition for enthusiasm.
When all art forms, methods and philosophies are equally represented at the Salon, the *Proposals* will become redundant as a separate exhibition.
But not as an activity. It shouls, on the contrary, cecome permanent.
The competition announced at the last Salon (1989) under the title »From souvenir to visual identity« has extended into this year's *Proposals*; the artists are directed toward projects which could be realized as park of preparations for celebration of the 900th anniversary of the Zagreb diocese. The Salon also stresses the neccessity of the artists reacting to shamefully neglected children's playgrounds and to stagnation in their design.

Critical Retrospective

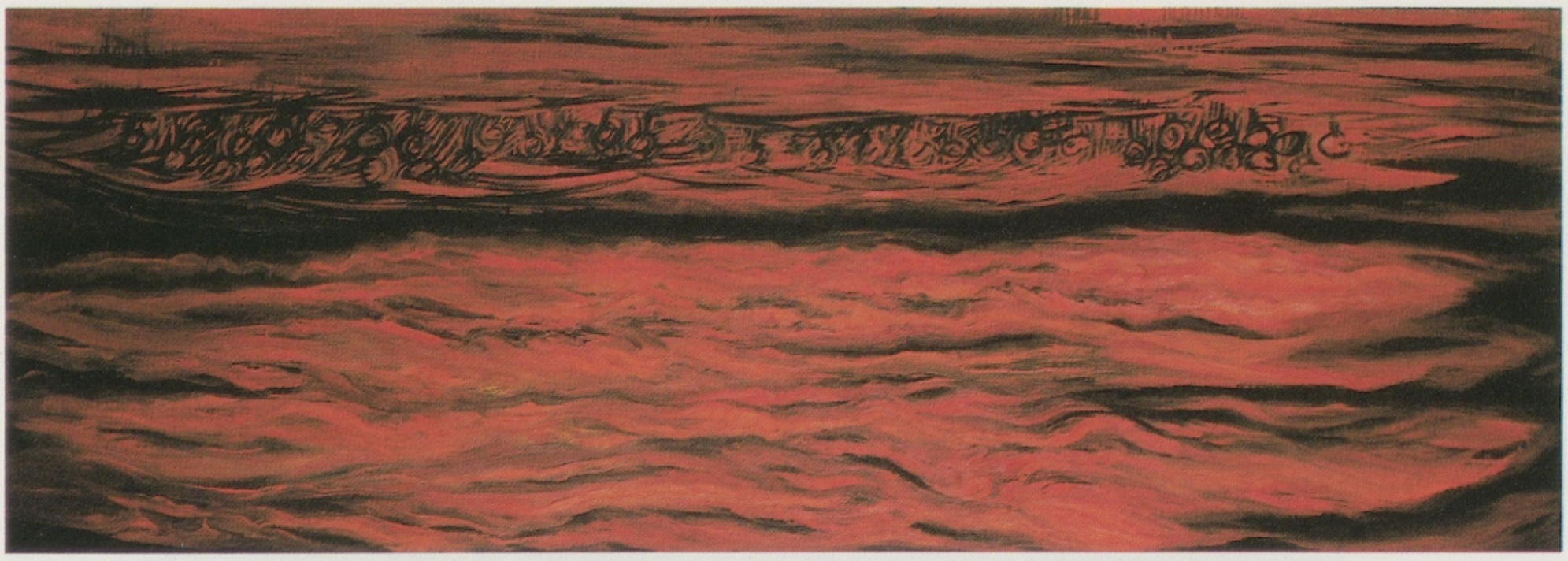
Critical retrospective, appearing for the first time in 1971 at the 6th Zagreb Salon established, along with the *Proposals* the Zagreb Salon as an important installation on the relation city – individual (artist) – institution, ready and able to intervene creatively in cases of cultural policy defects. In 1971 the theme of the **Critical Retrospective** was »The Earth Group«, in 1972, *The Zagreb school of theanimated cartoon*, the 9th Salon discussed the *Tendentional realism 1945–1955*, and in 1975 the theme was *The beginnings of the Artists' Association of Croatia*. At the 11th Salon, dedicated to architecture and town planning, the critical retrospective theme was *The new in the old*. The Milan Vulpe retrospective in 1977 was also a part of Zagreb Salon programme. The 15th Salon in 1980 arranged an exhibiton on *The beginnings of the School of Applied Arts and Zagreb's visual identity*. *Abstract tendencies in Croatia 1951–1961* was the theme of the show within the 16th Zagreb Salon in 1981; the next year, 1982, the focus was on *Architecture in Croatia in the seventies*. The 20th Salon (1985) approached in its critical retrospective the subject of *Architecture in Croatia 1945–1985*, the 22nd *The stability of figurative art 1950–1987*, and the 24th (1989) concentrated on the problem of *Landscape architecture in the city of Zagreb*. The 25th Zagreb Salon has initiated monographs on the »Biafra« group.

Publication

The catalogue of each exhibition, particularly if published by an institution such as the Zagreb Salon is a permanent document of art activities. Those taking part in the 25th Zagreb Salon have equal treatment as European artists (colour reproductions); the intention is to treat all artists with the same respect, regardless of the philosophy they adhere to, or form of art or activity they practice.
And yet, someone has imposed himself on everything. There is a specific design noticeable in all the printed Salon material.
It this a sign, a game, a trick?
Behind every identity, particularly of global dimensions, lies the mechanism of the organized message.
Where is it, and what?
Perhaps the first lesson of identity.

Branka Hlevnjak

DUBRAVKO ADAMOVIĆ

JADRAN ADAMOVIĆ

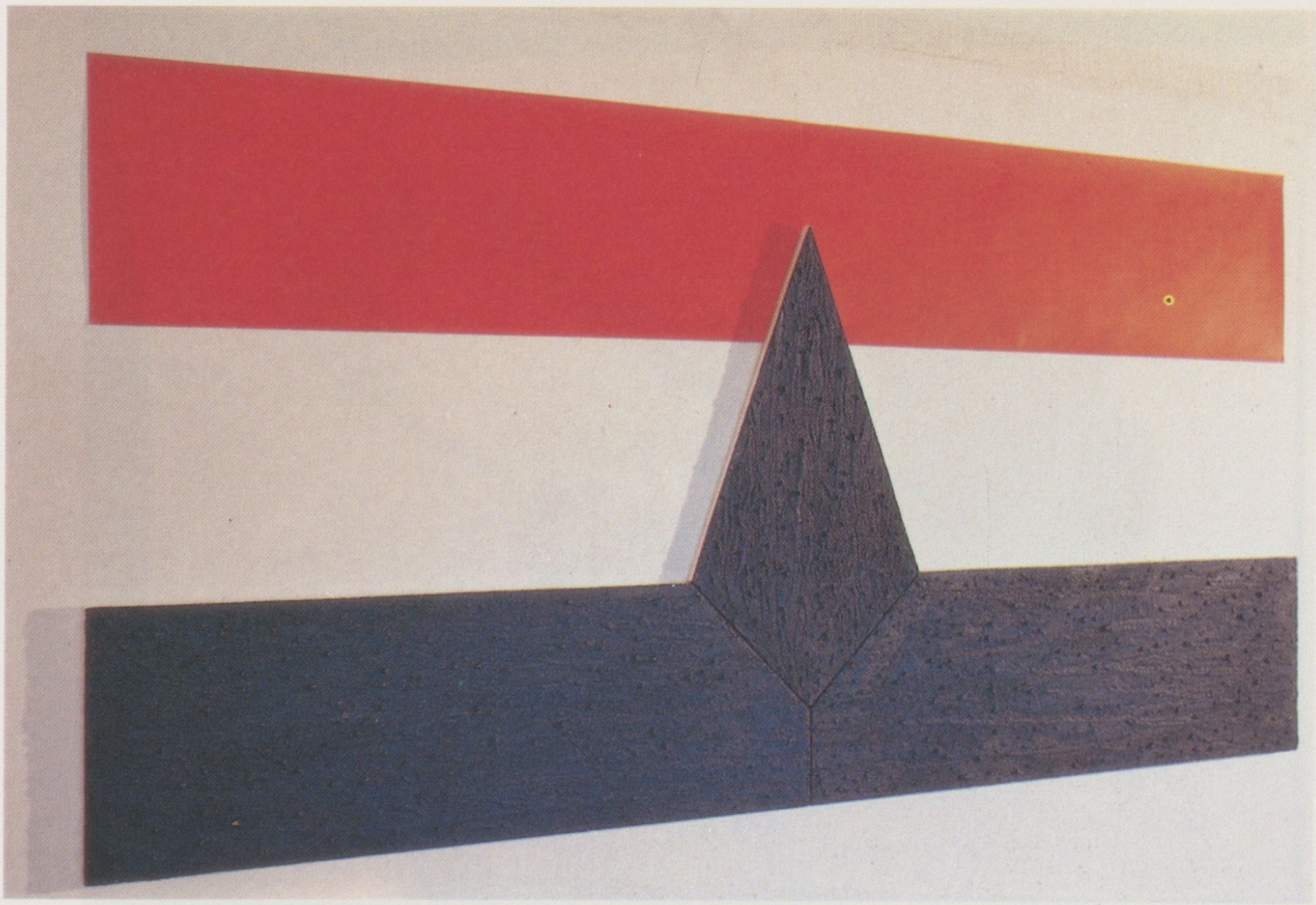
AHMET AJDIN

AIDA ALIKARIĆ

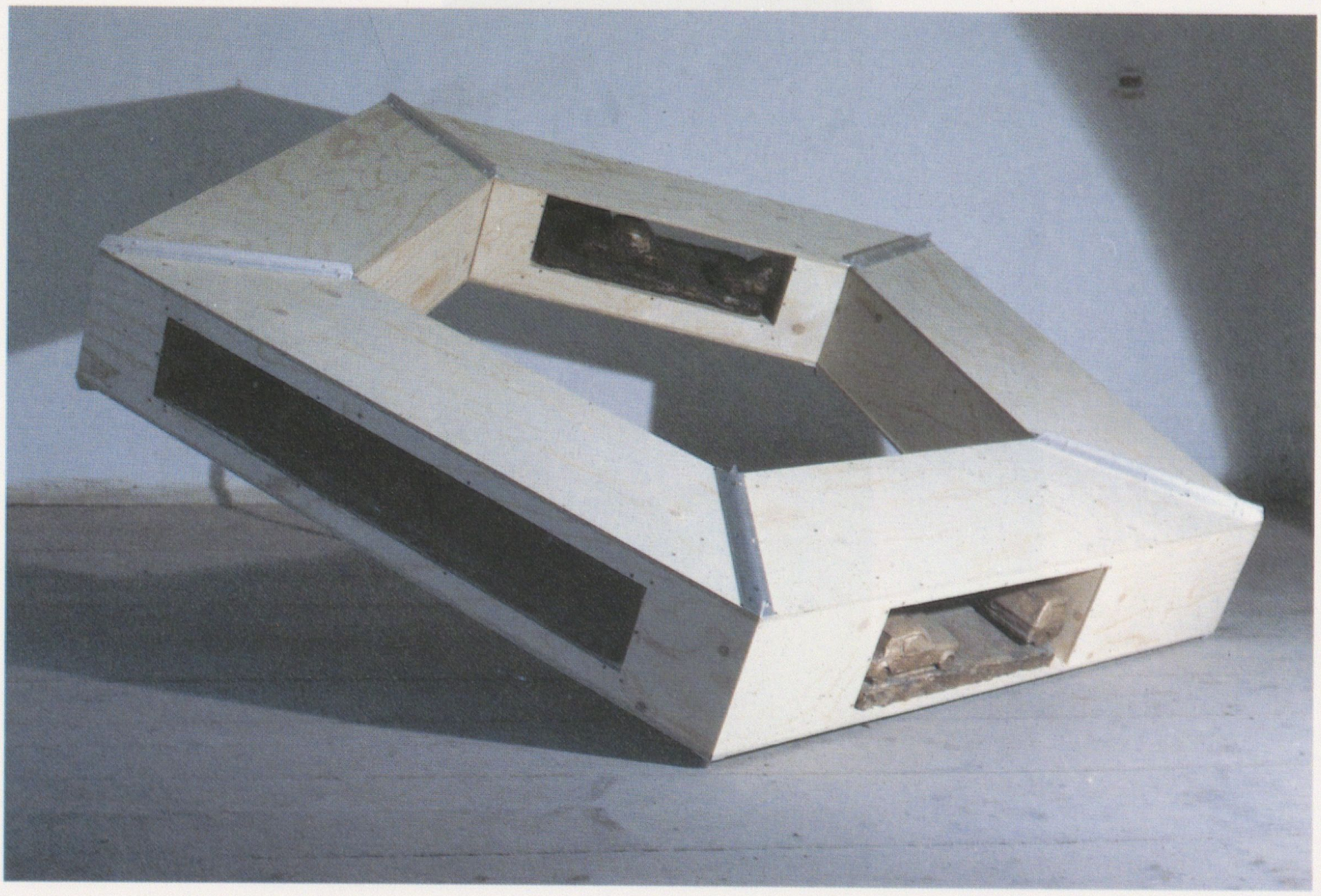
ANTE ALIVOJVODIĆ

MATO ANDRIĆ

RENATE ANGER

W. W. ANGER

NEVENKA ARBANAS

MAJA ARČANIN

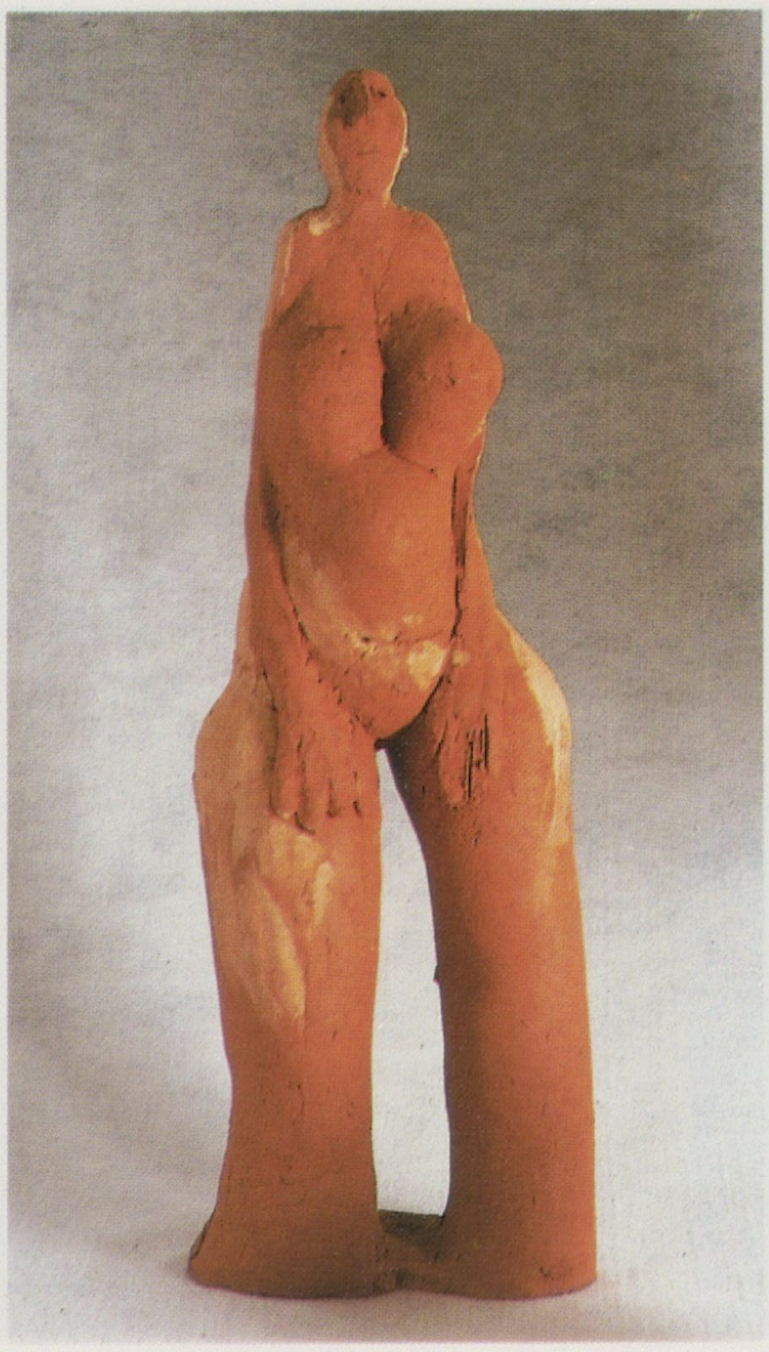
LOVRO ARTUKOVIĆ

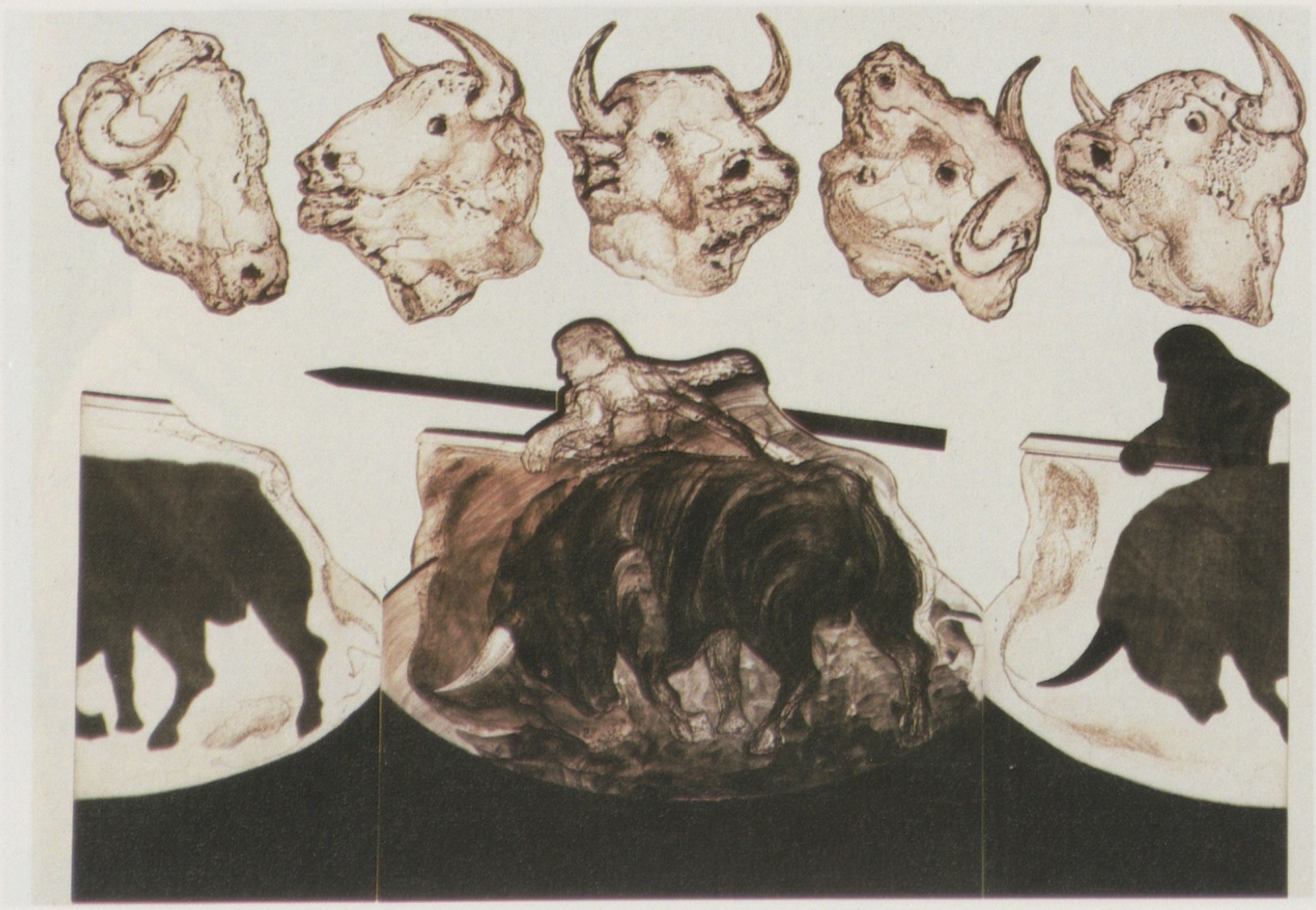

RENATA AZINOVIĆ

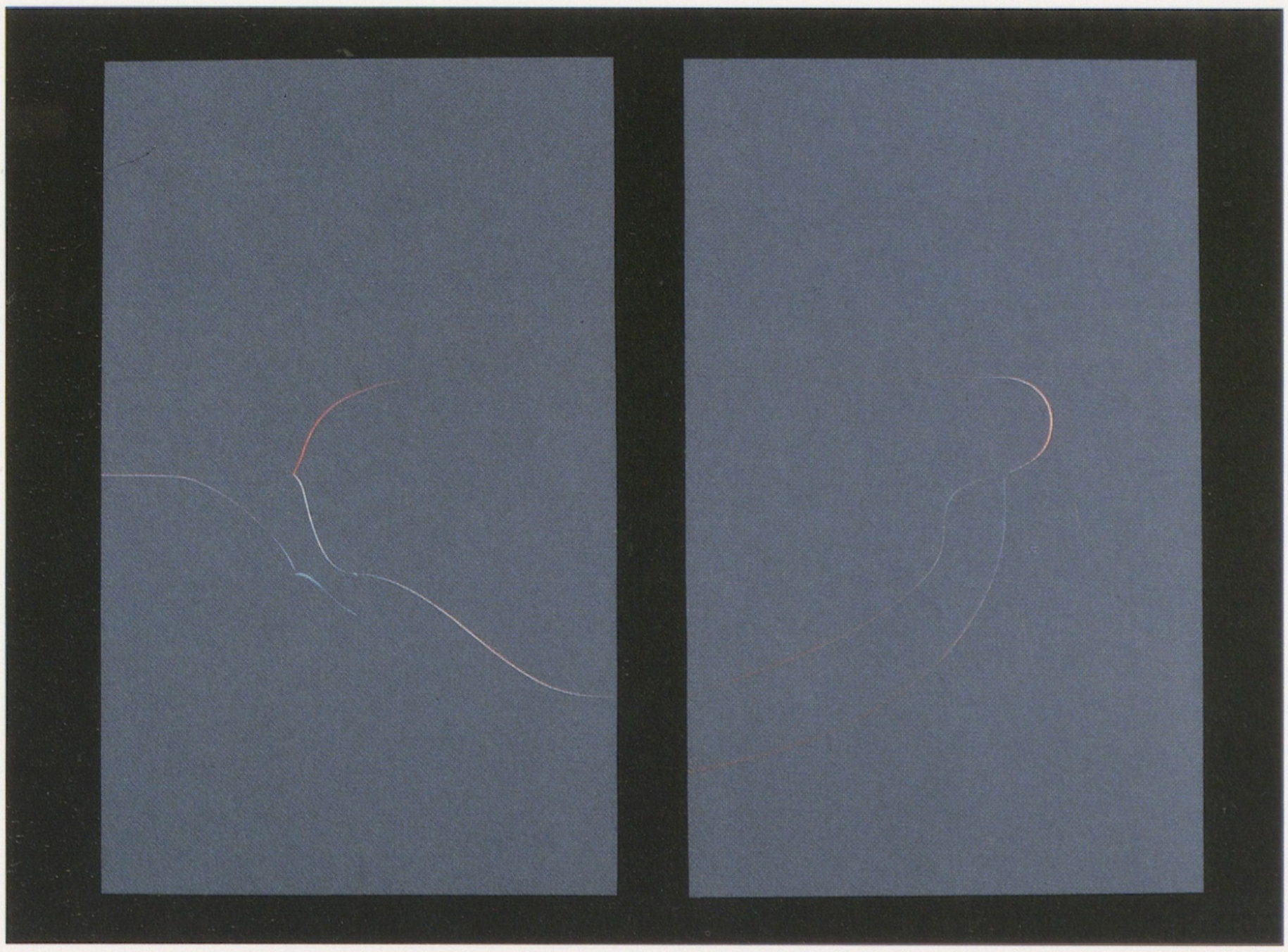
ANTUN BABIĆ

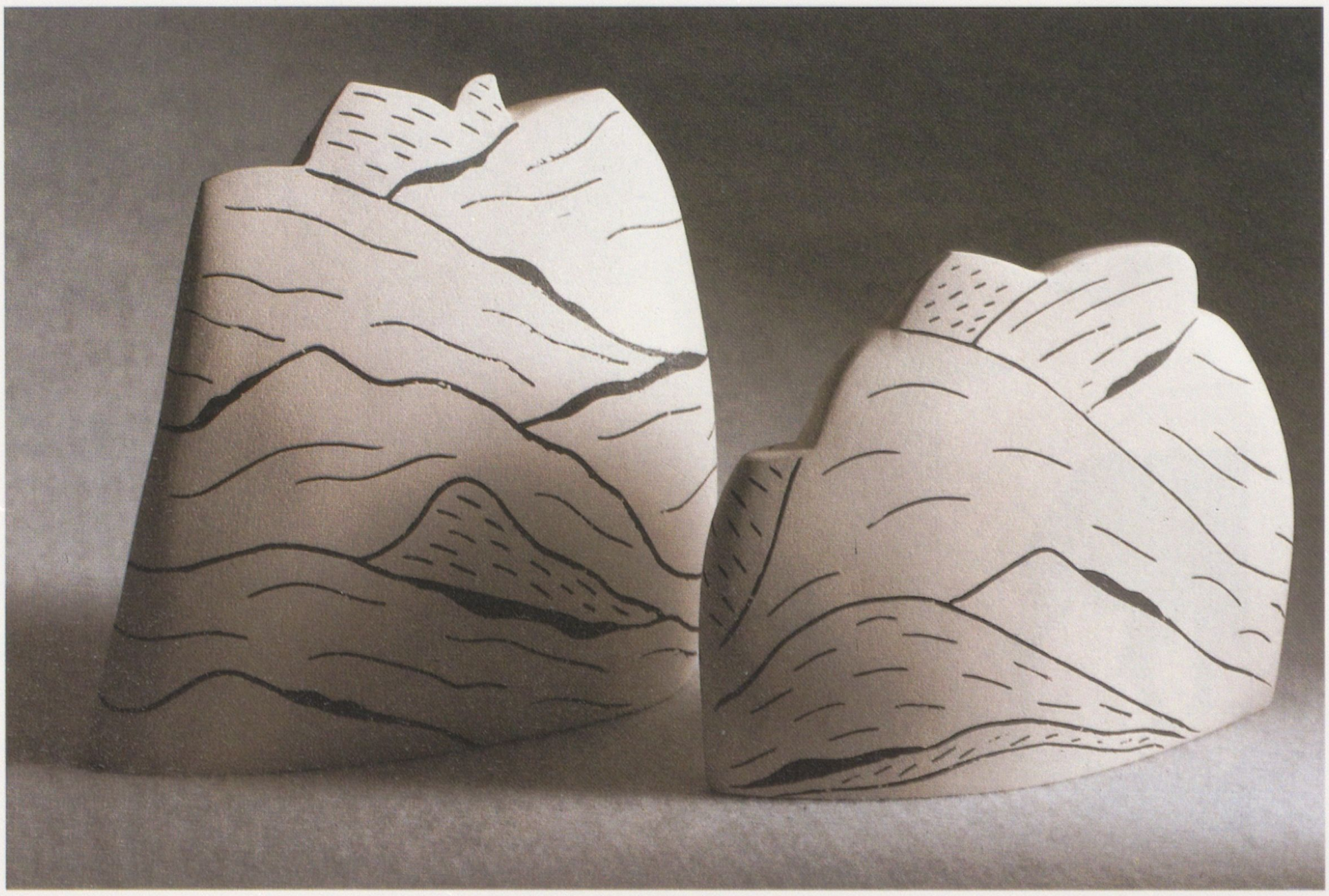

DUBRAVKA BABIĆ

MARCEL BAČIĆ

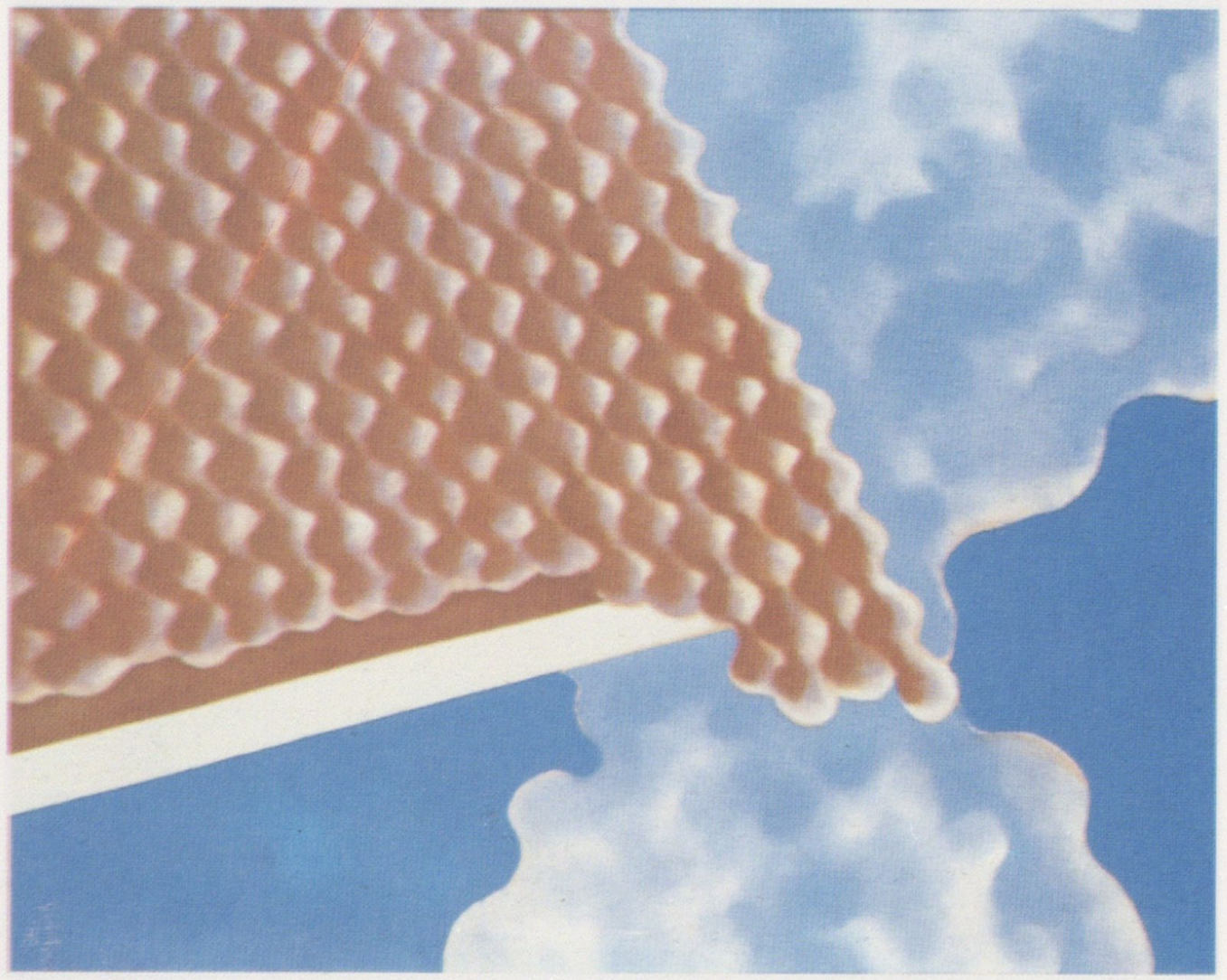
MARINA BADURINA TUĐINA

MARINA BANIĆ

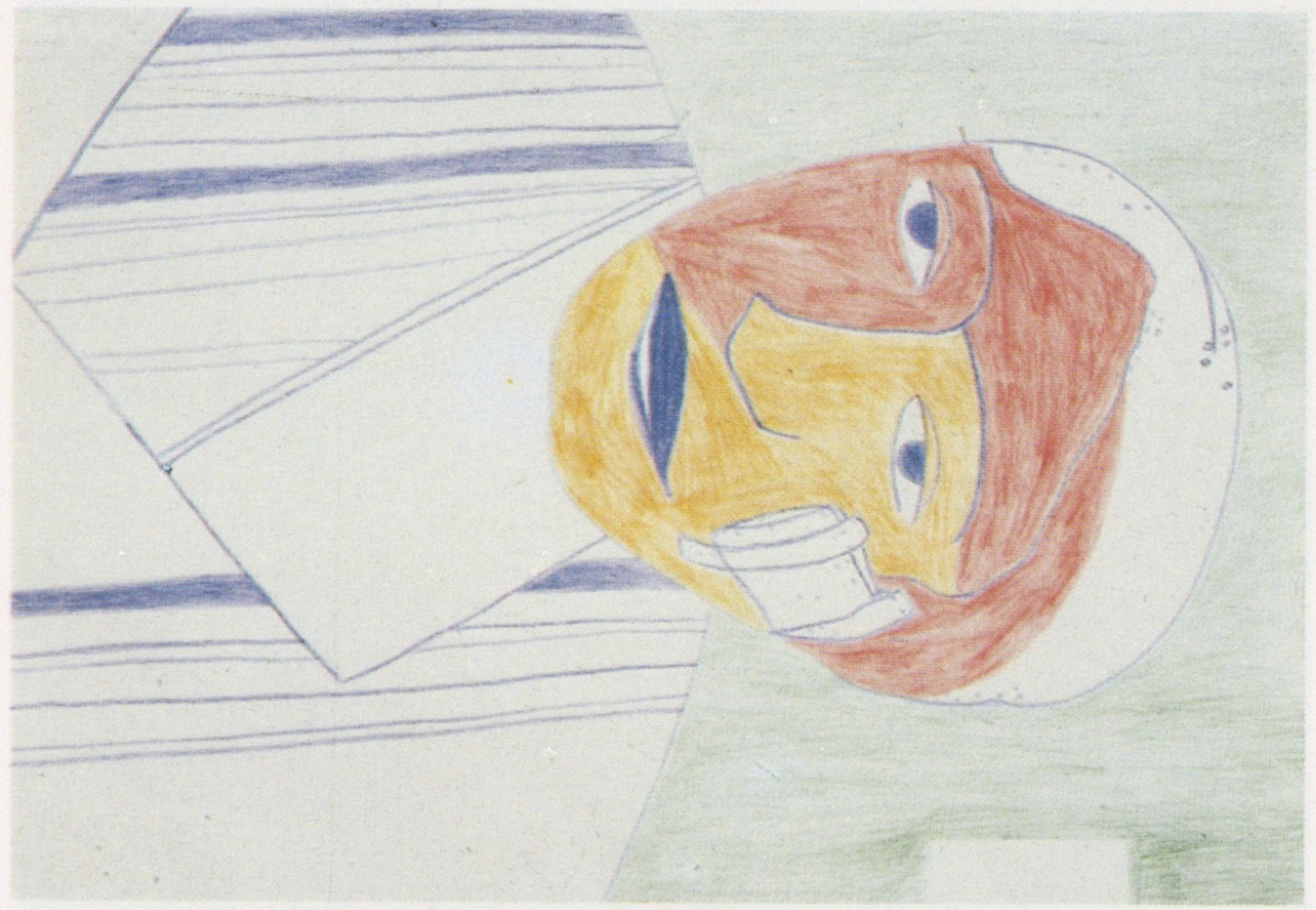

PETAR BARIŠIĆ

QUINTINO BASSANI

Zeinimuro

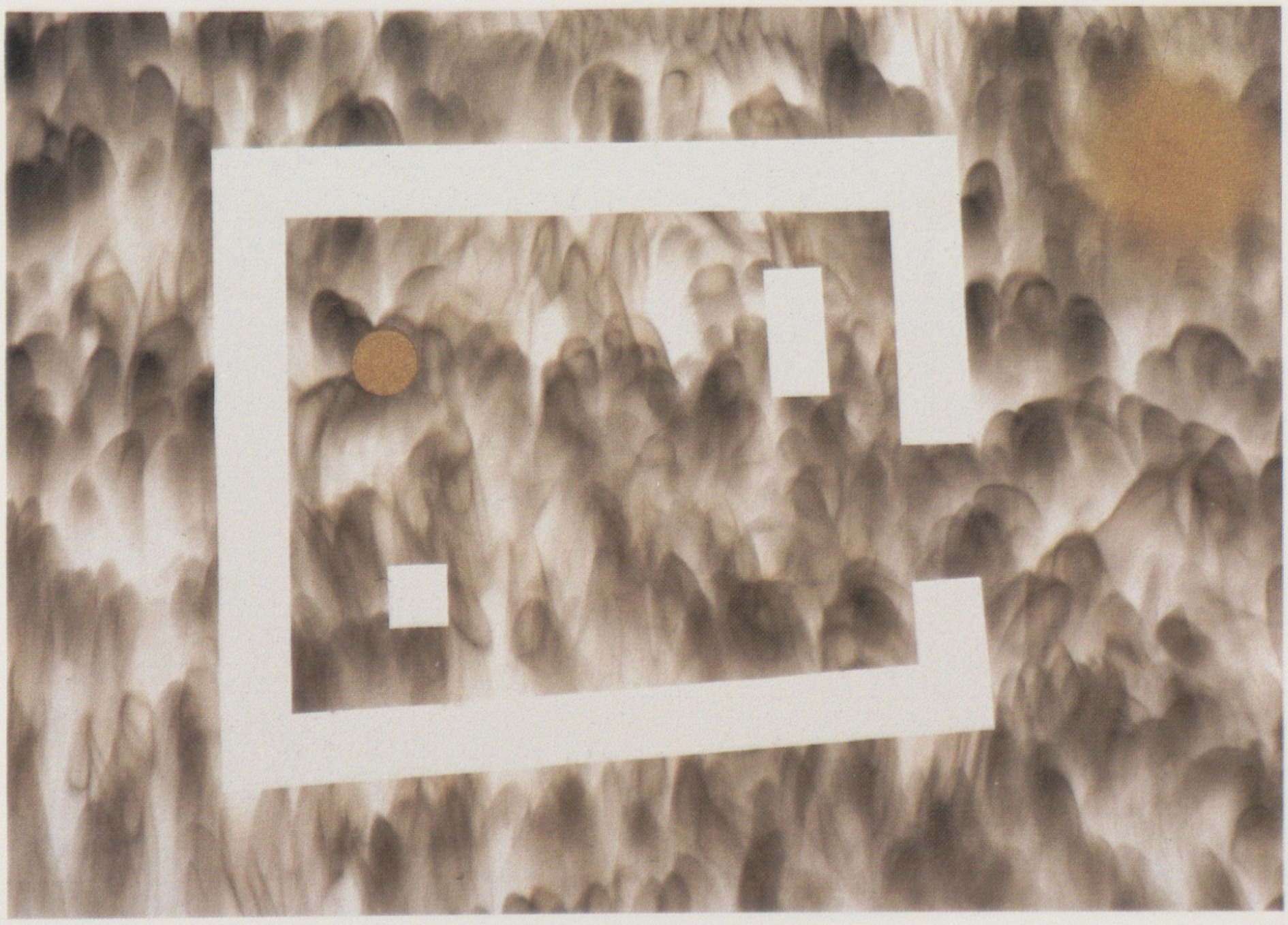

DAMIR BARTOL

Radnja slika »Zenimuro« događa se kao asocijativan niz akustičkih i vizuelnih senzacija koje budi Zeinimuro Čuka... dz, bivši pilot oborenog ratnog aviona. Činjenice civilizacije kaotično memorirane učinile su Zeinimura ahistorijskom ličnošću. Gubeći se u kolektivnoj prošlosti svoju individualnost on nalazi osluškujući zvukove pulsiranja srca, rada nervnog sistema i cirkulacije krvi snimljene pri borbenim letovima. Cage, Zeinimuro, Van Gogh žive zajedno. Percipirajući njih i sebe i njihovo djelo Zeinimuro stvara svoje proživljavajući fantazmagorično iskustvo. Ono što je kraj za gledaoca vječnost je za Zeinimura. »Zeinimuro« bi željela biti anticivilizacijska radnja u više slika.

VLADIMIR BAŠIĆ

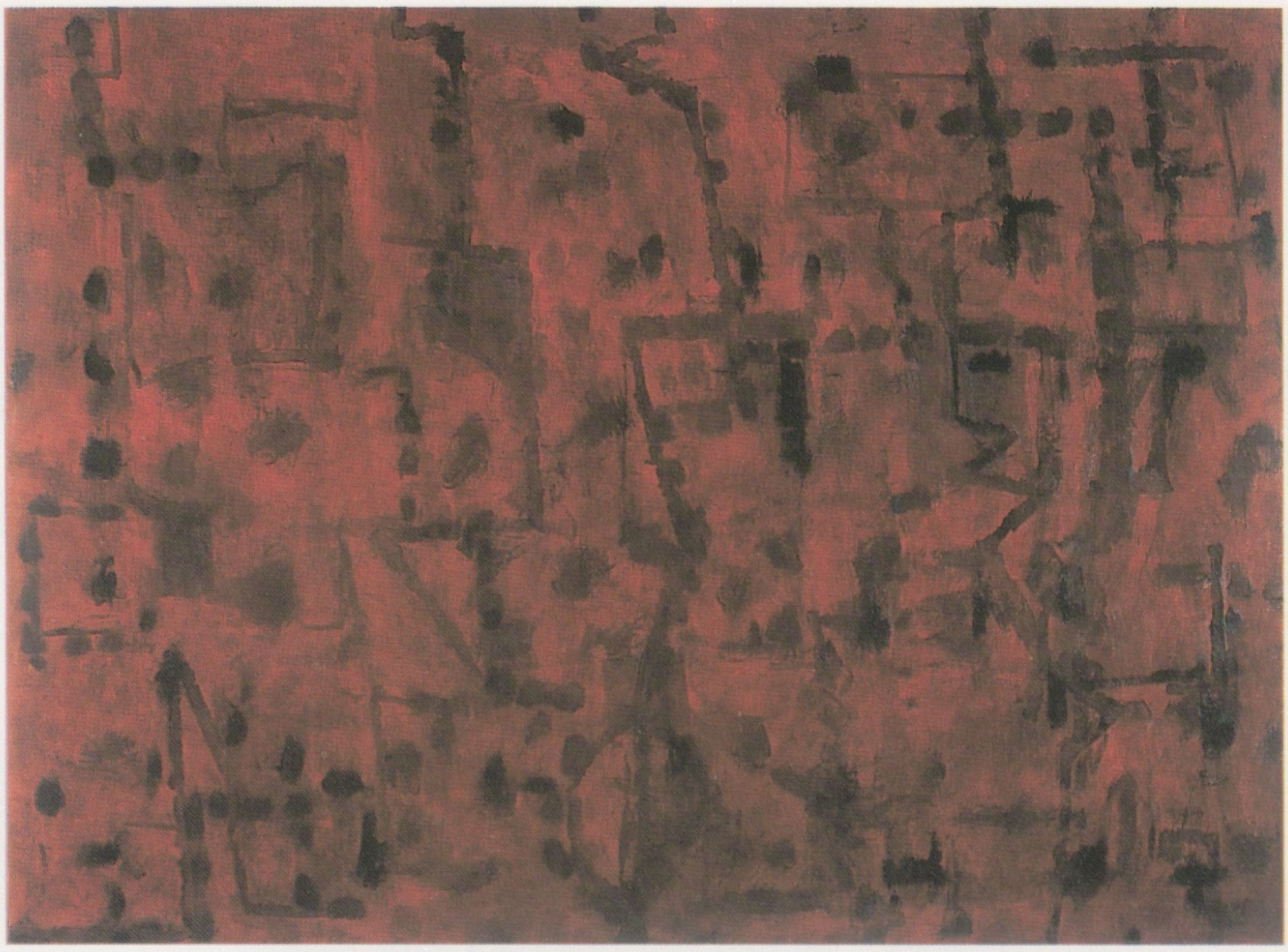

BREDA BEBAN

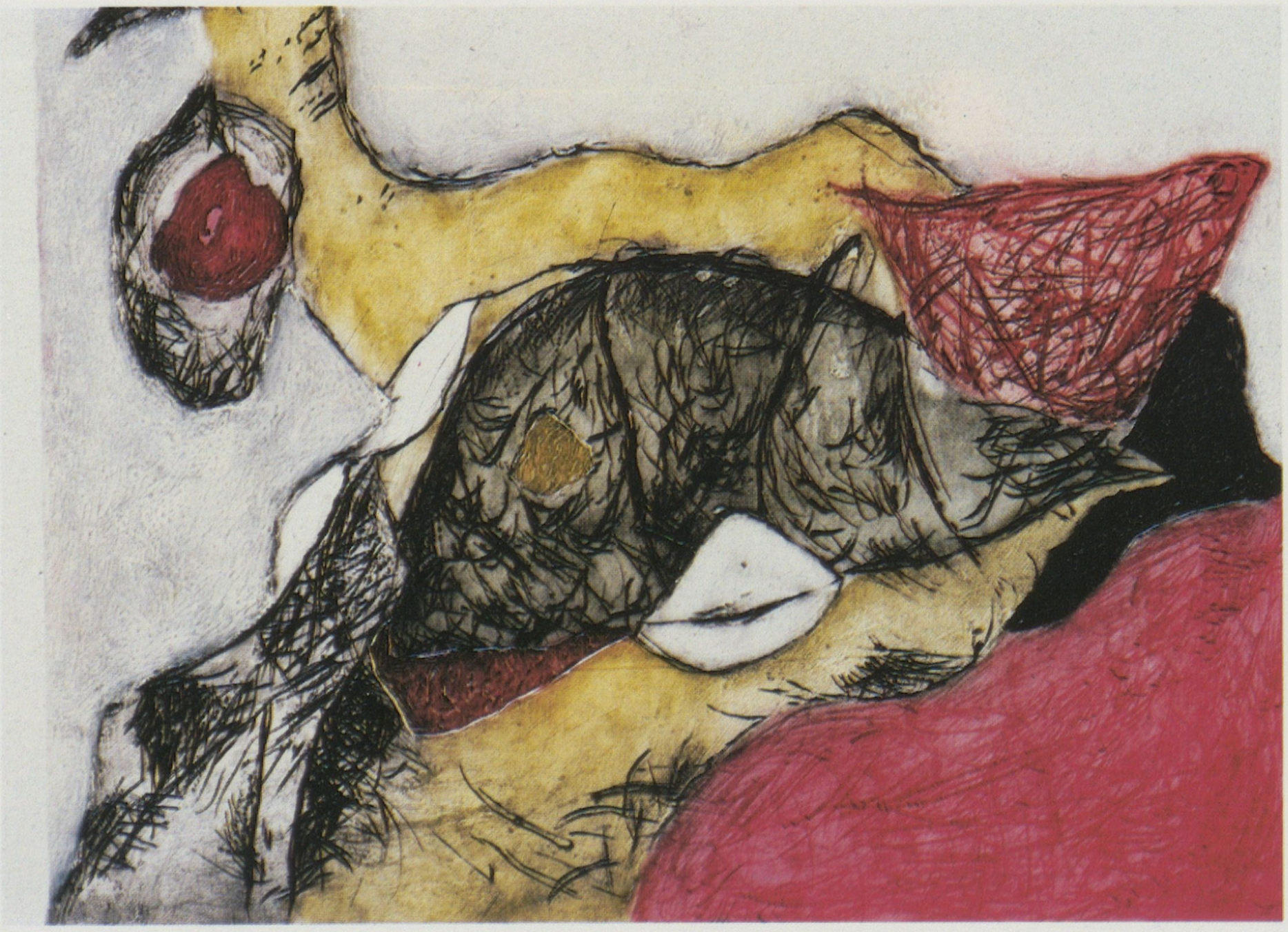
JASMINKA BEGIĆ

MEHMET BEHLJULJI

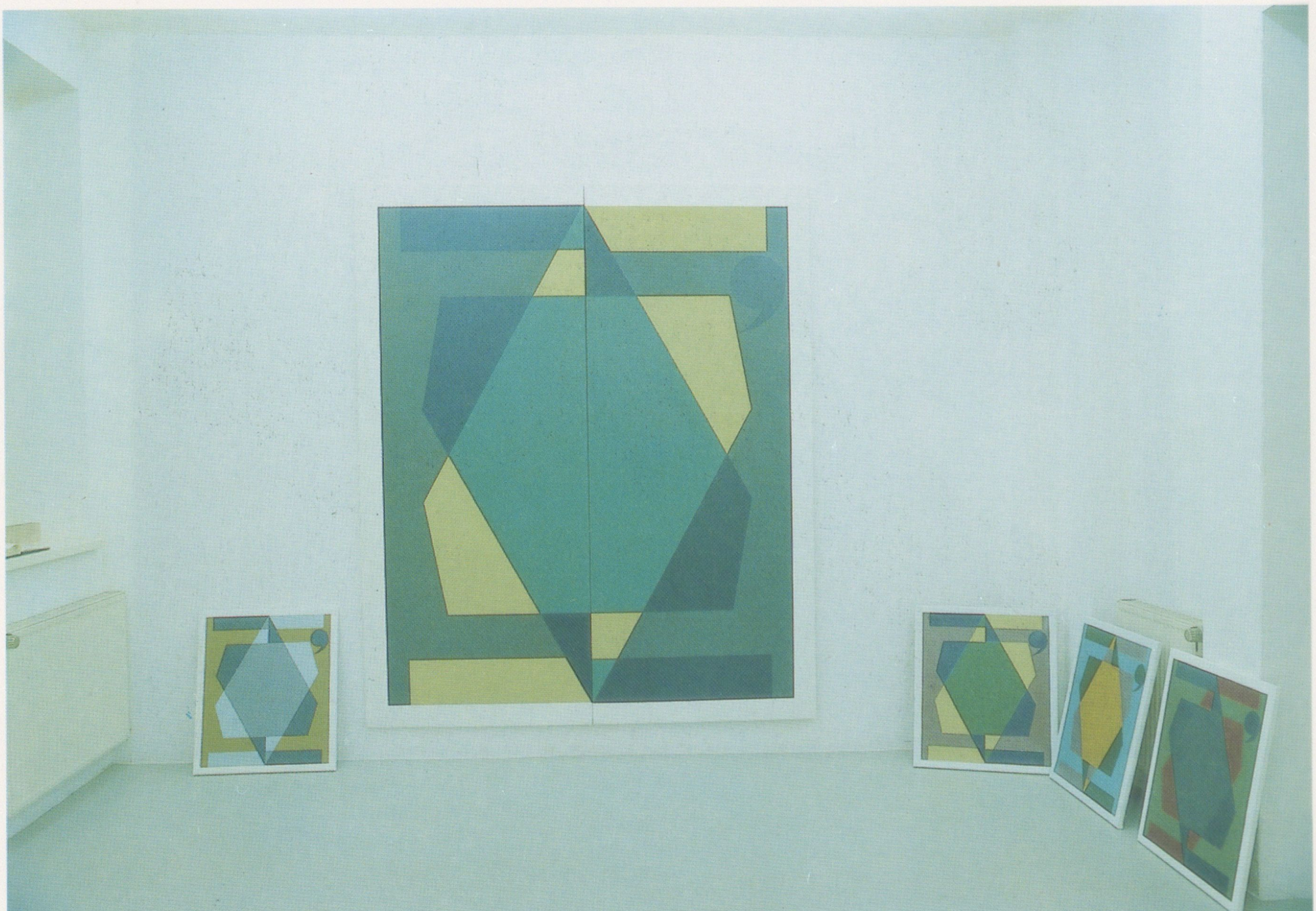
SOKOL BEQIRI

STELLA BERNHARDT

MILIVOJ BIJELIĆ

MARIJANA BIRTIĆ

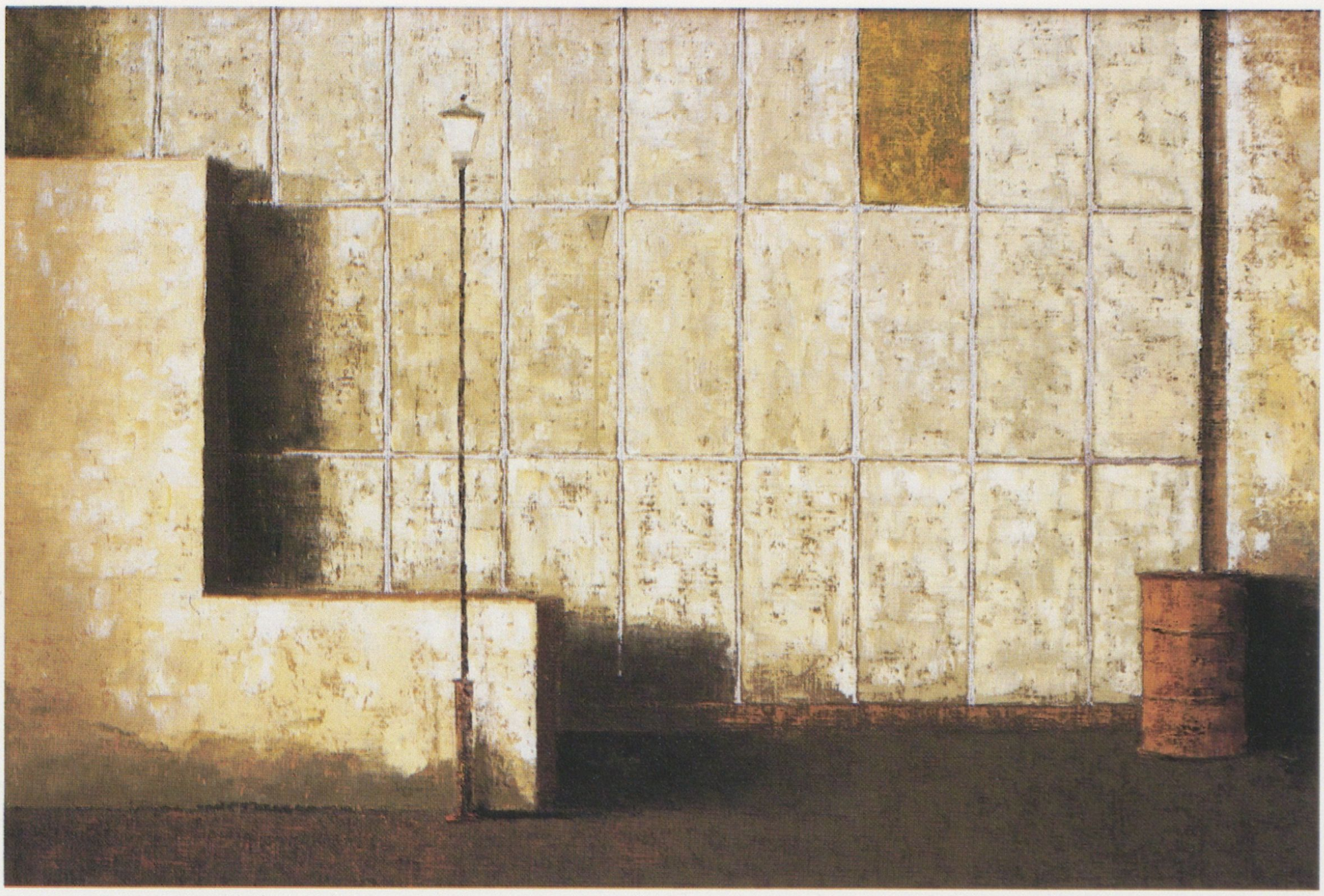
NEDA MIRANDA BLAŽEVIĆ

LOARA BLAŽEVIĆ

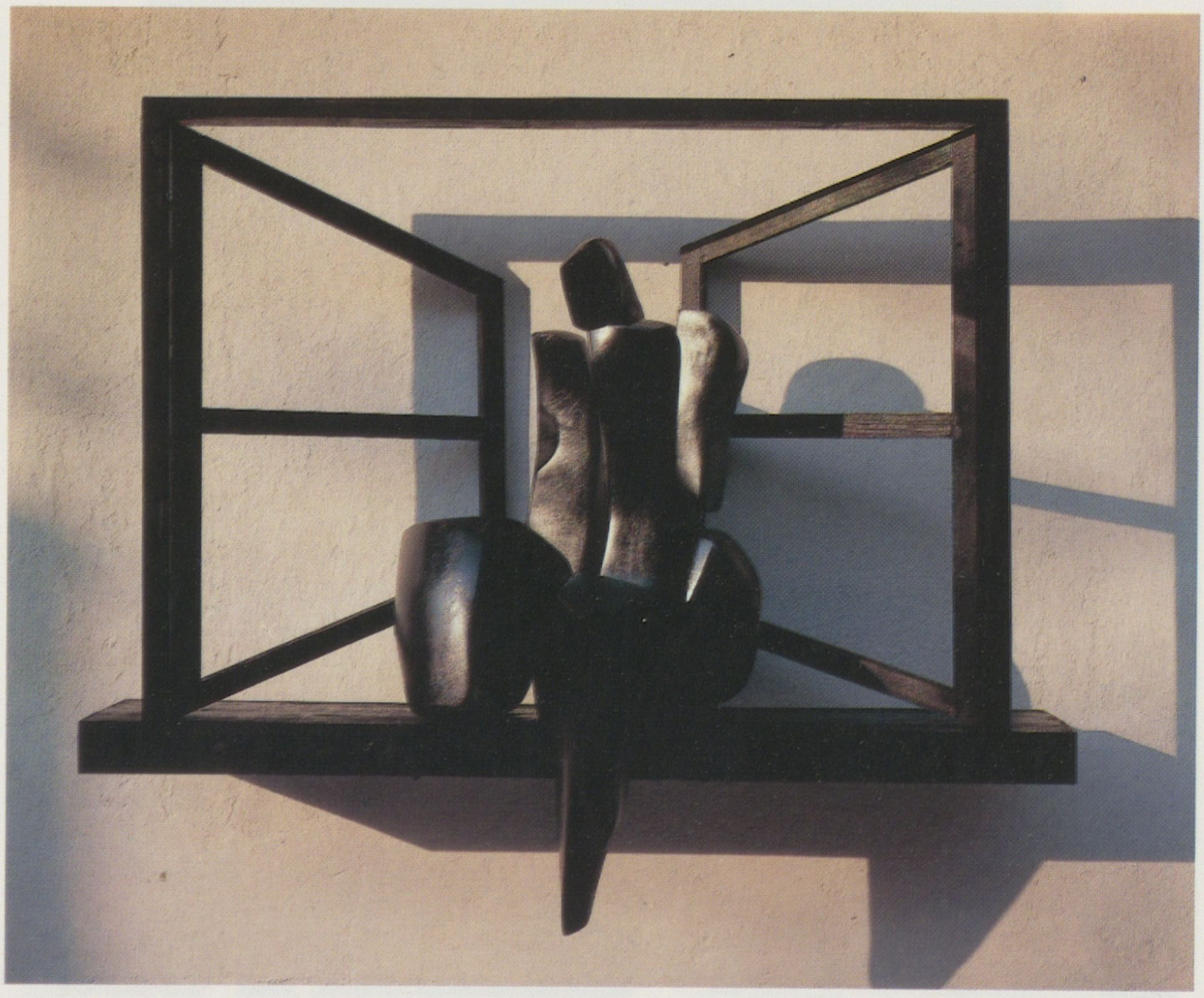
BRANKO BOBIĆ

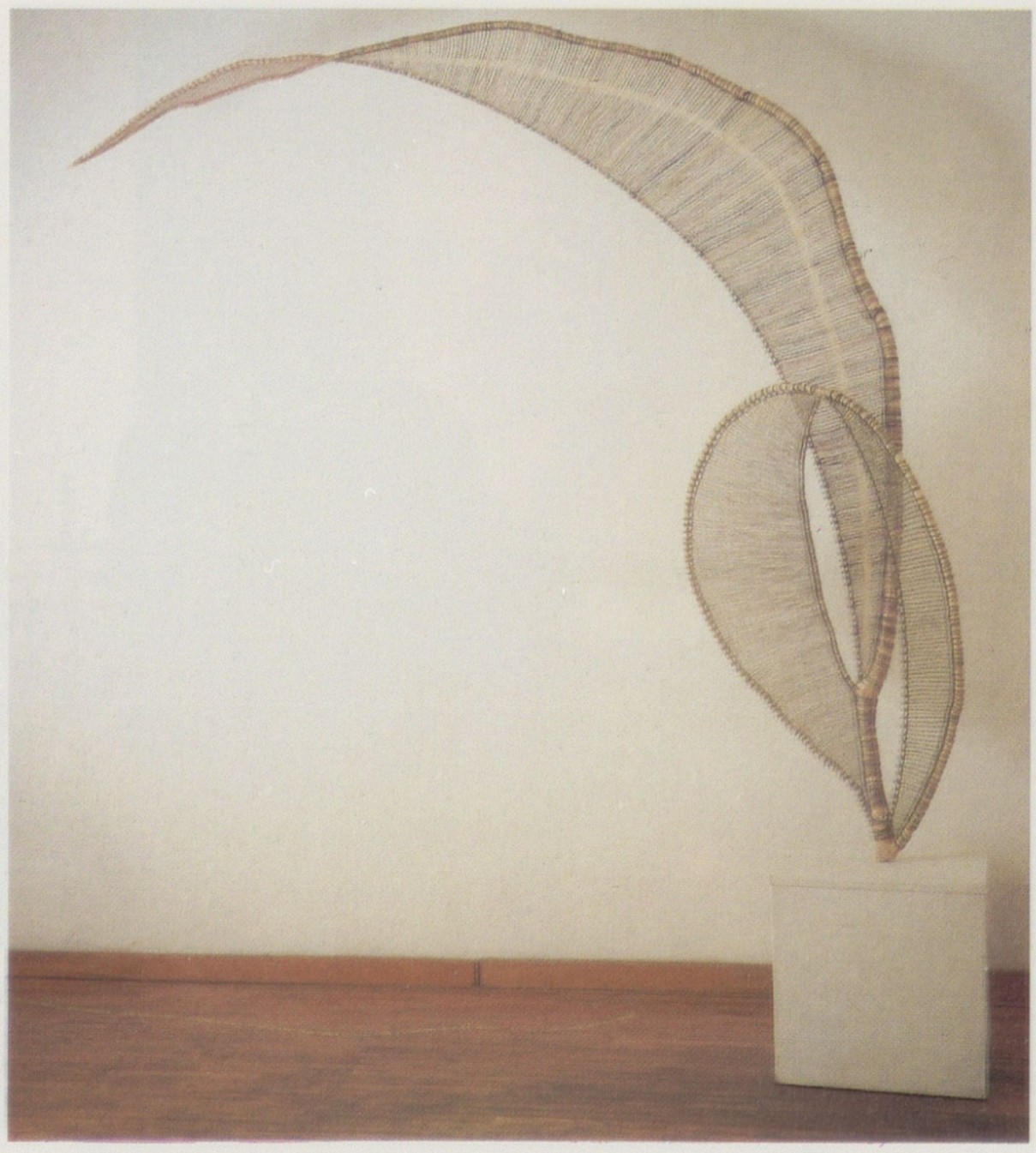

PERUŠKO BOGDANIĆ

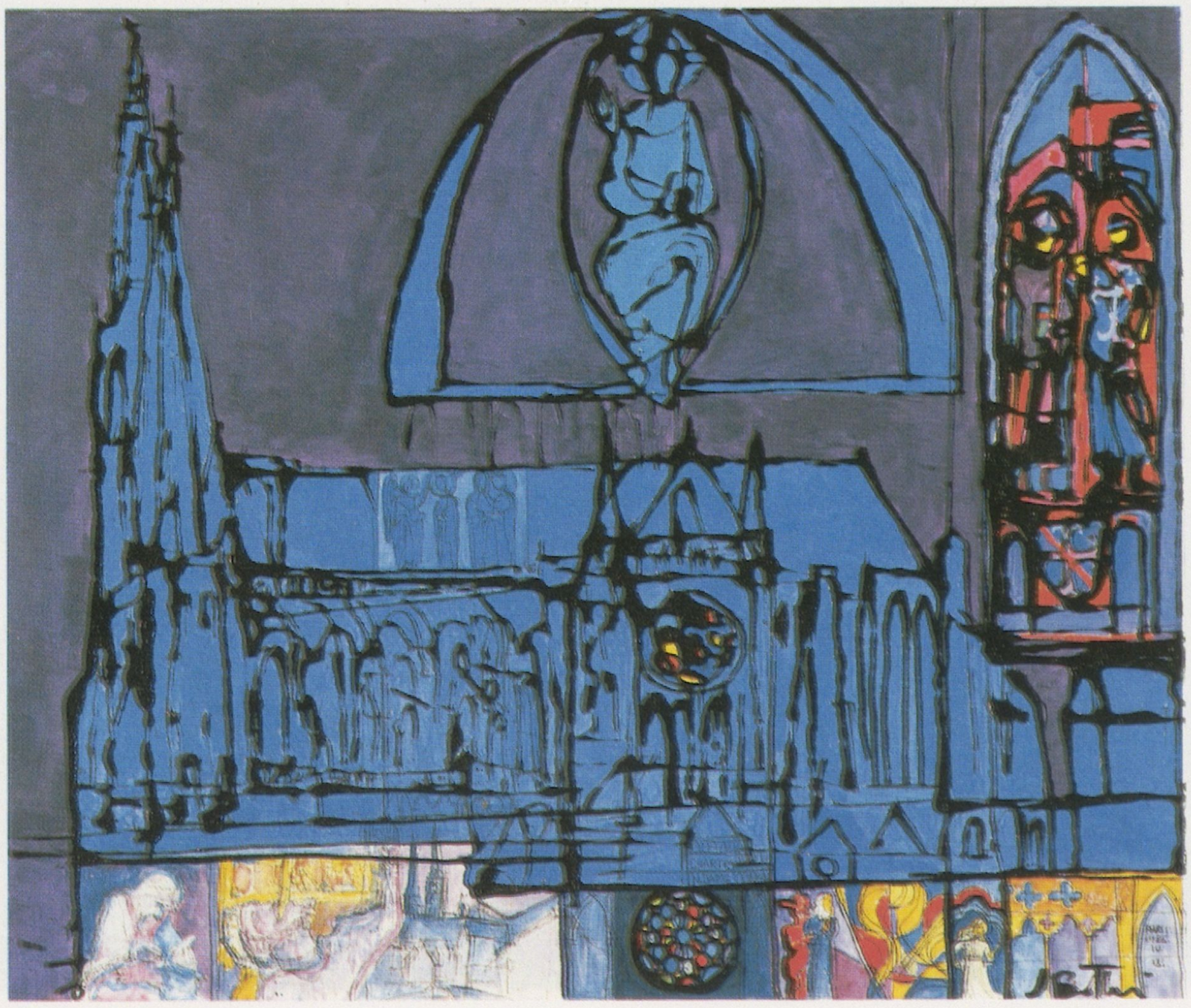
JASNA BOGDANOVIĆ

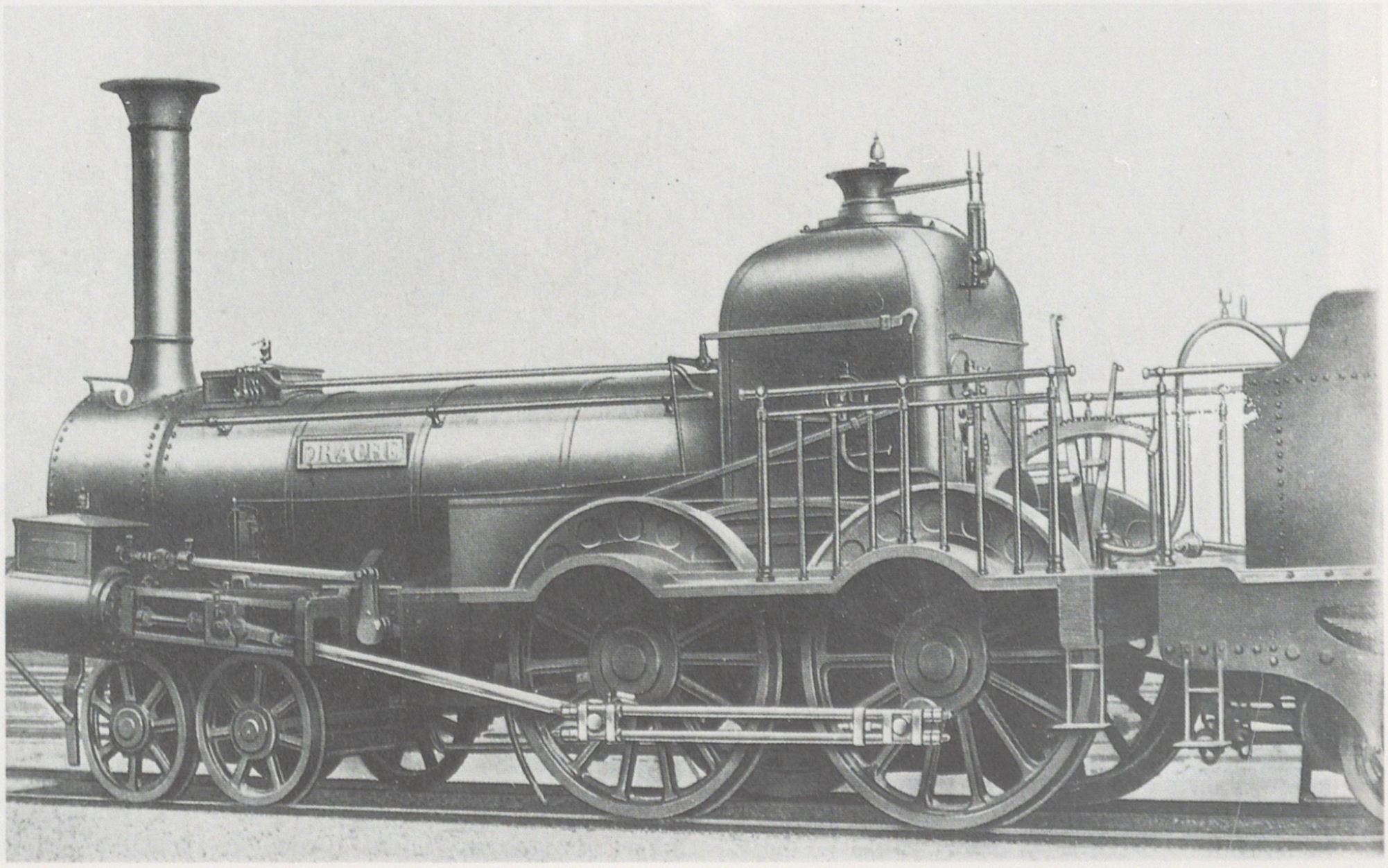

EUGEN BORKOVSKY VODOPIVEC

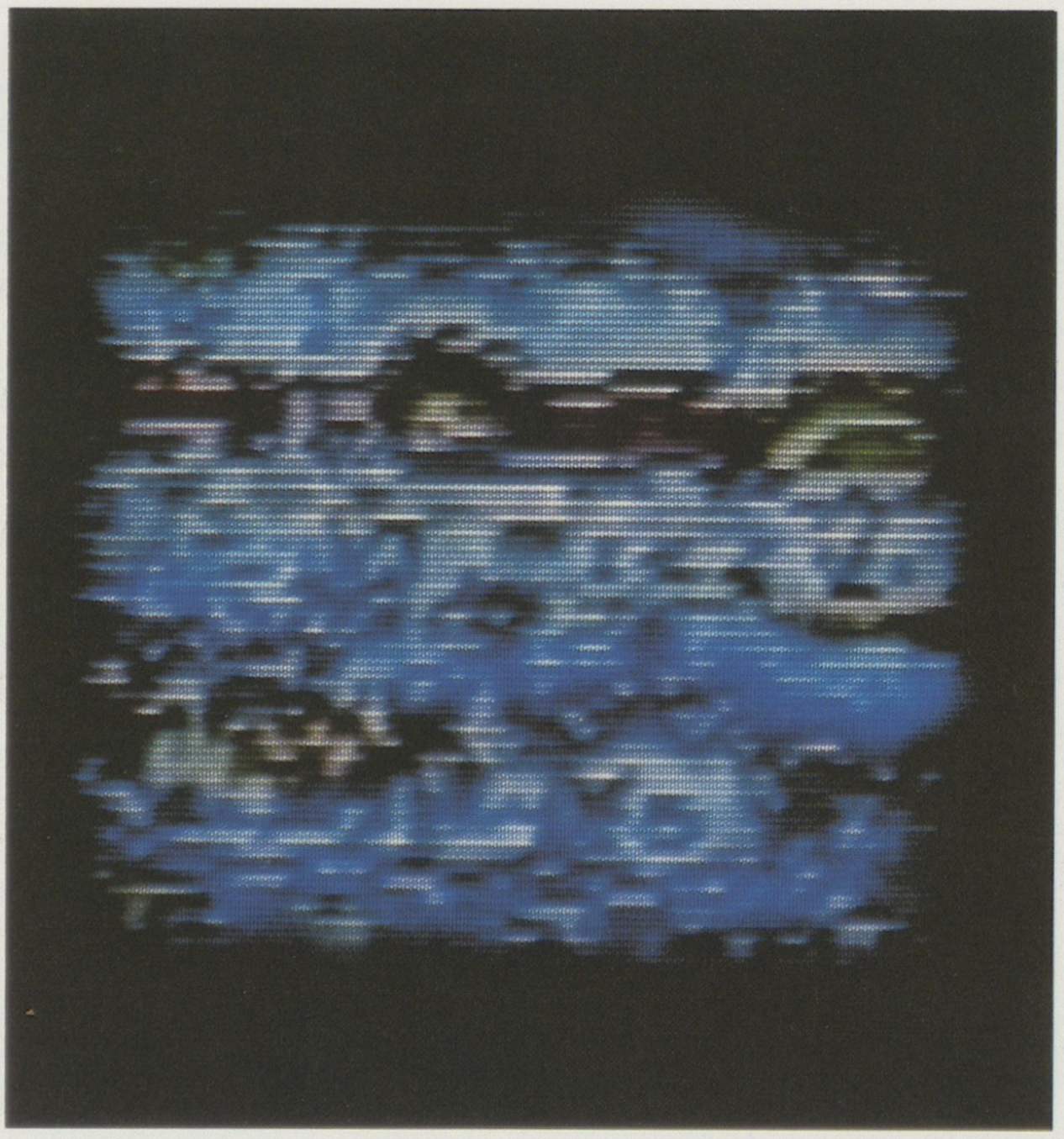
JOSIP BOTTERI

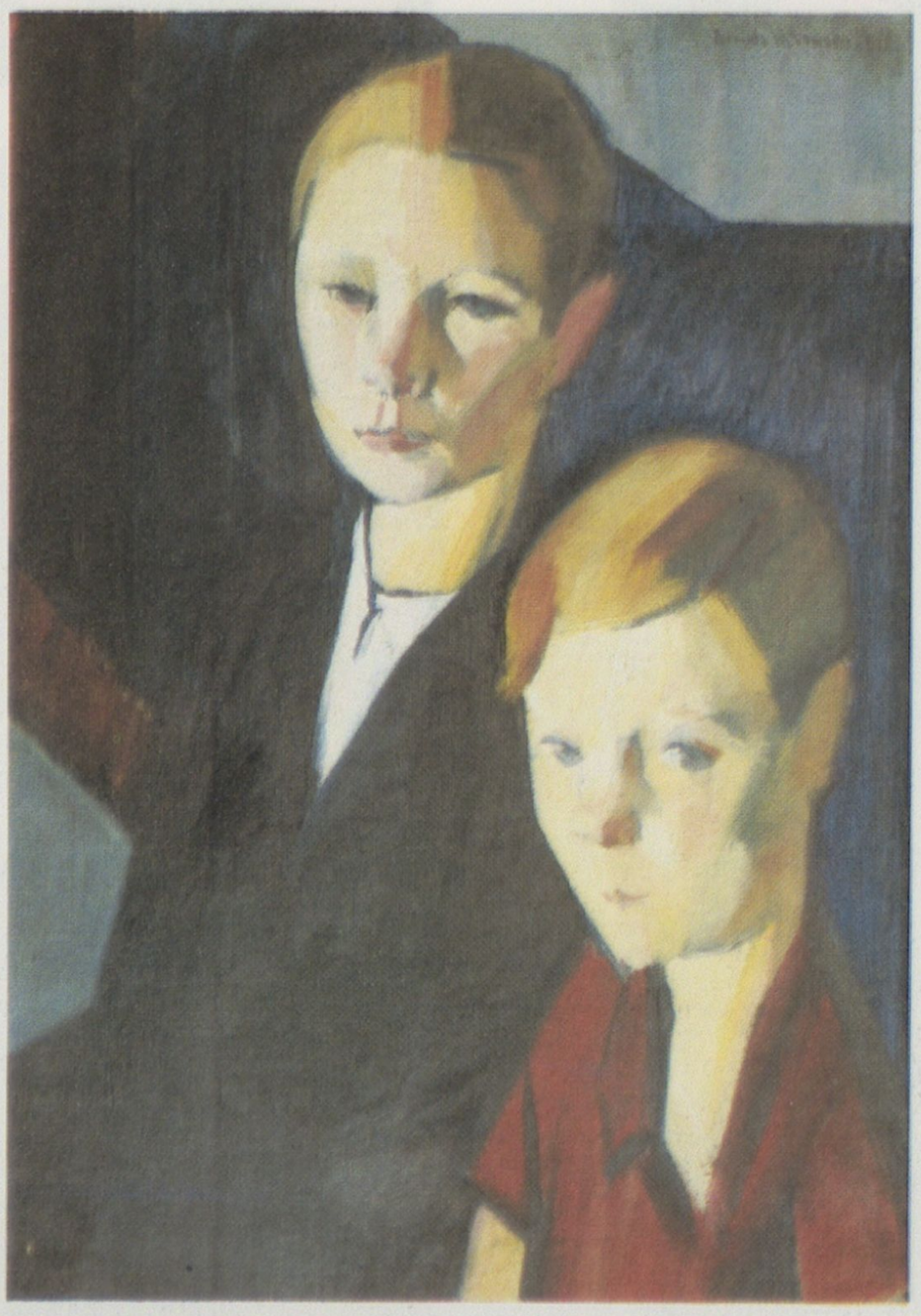

MLADEN BOŠNJAK

ŽELJKO BOŽIČEVIĆ

Za osnivanje Galerije »Romolo Venucci« u Rijeci

Ove godine supruga pokojnog slikara Romola Venuccija (1903–1976). poklonila je Modernoj galeriji u Rijeci zbirku od 87 radova (48 ulja, 37 crteža i 2 skulpture) koja predstavlja presjek njegovog životnog djela.

Donacija je bogata i kompleksna pa se nameće potreba za osnivanjem posebne gradske galerije sa namjenom trajnog čuvanja, prikupljanja, zaštite, proučavanja i prezentacije Venuccijevog likovnog opusa.

VLADI BRALIĆ

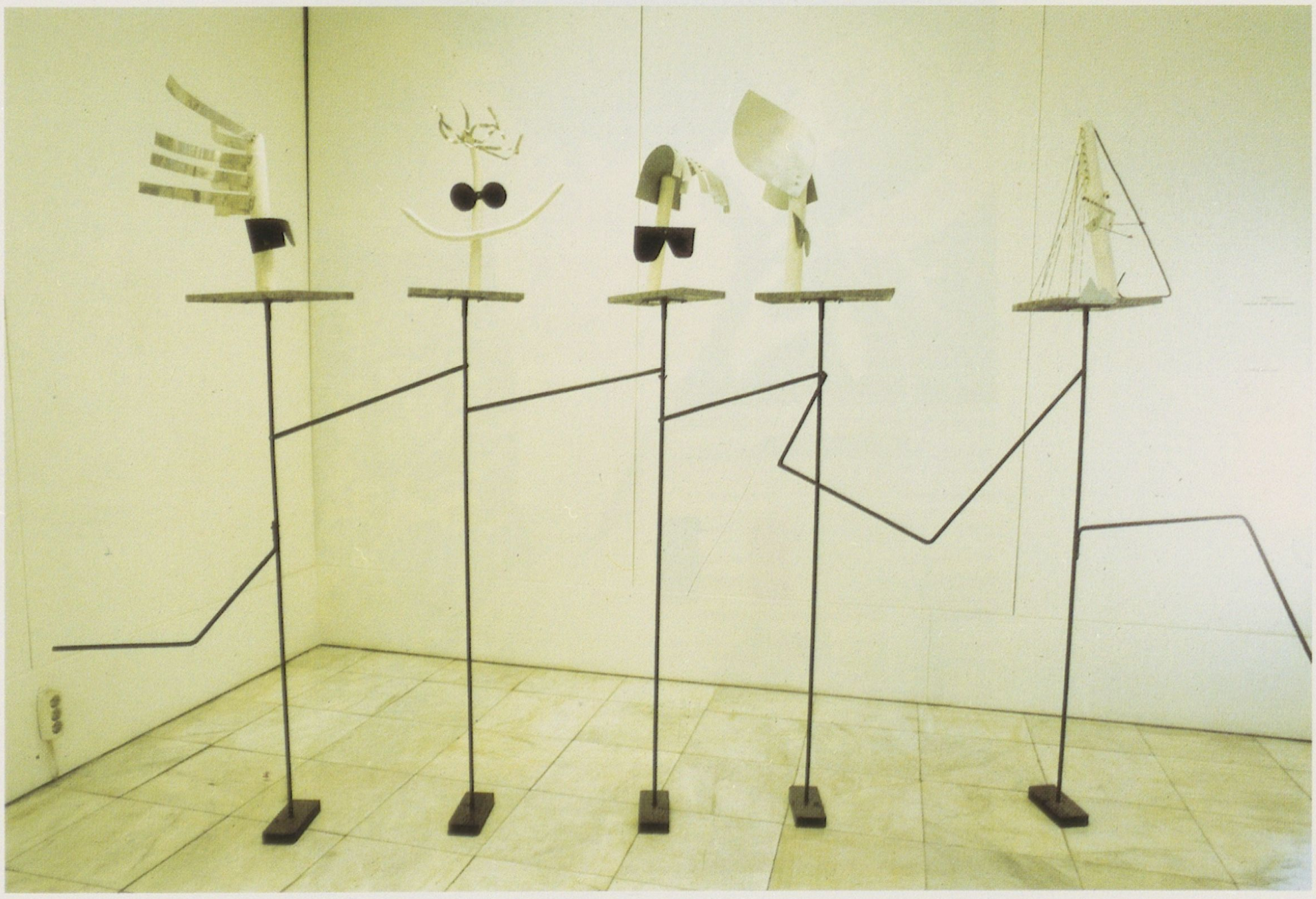
DRAGUTIN BROZ

BORIS BUĆAN

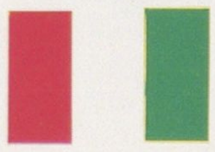
ALEKSANDAR SAŠA BUKVIĆ

BRUNO BULIĆ

RENZO BUSSOTTI

DARWIN BUTKOVIĆ

ZDENKO BUŽEK

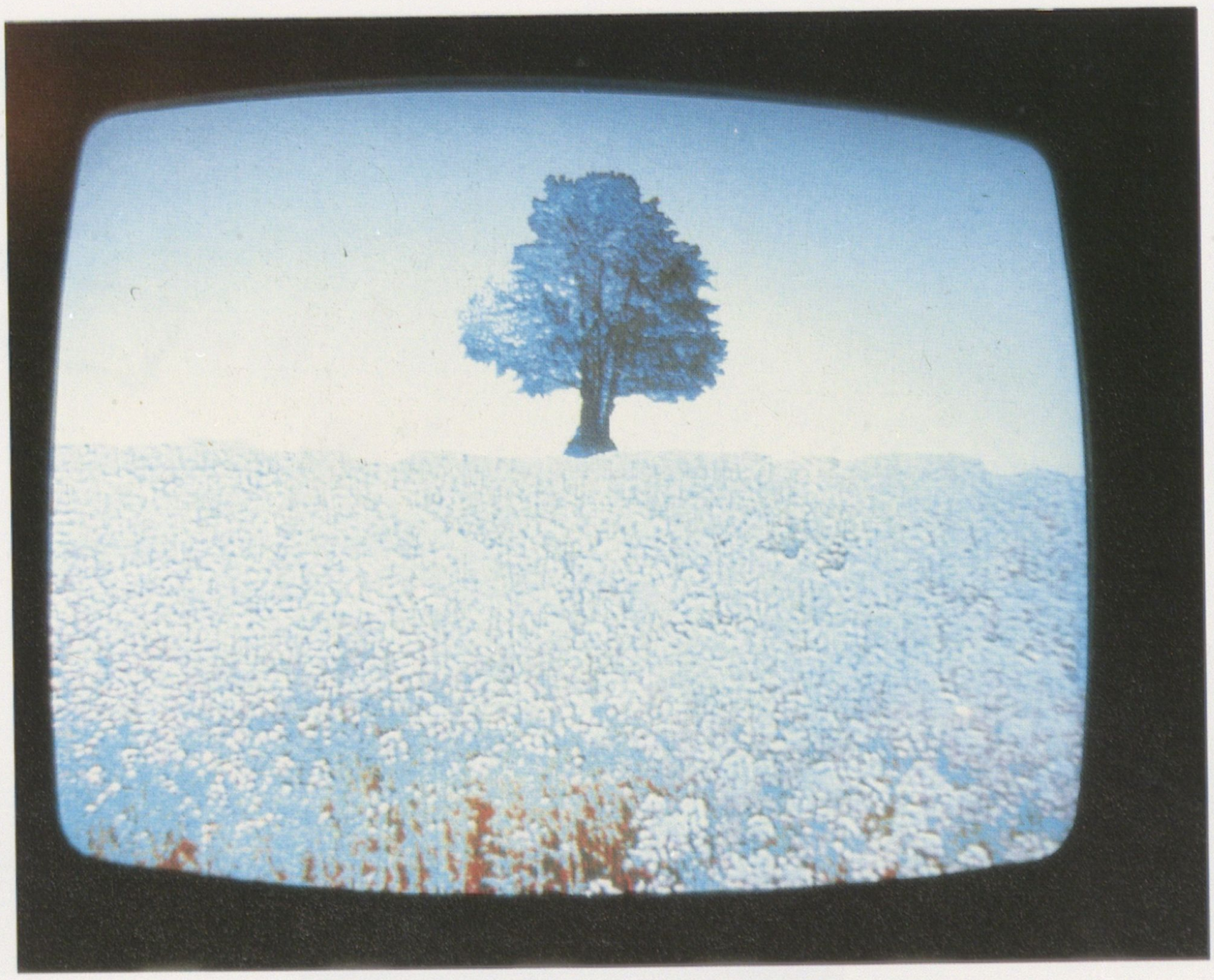

CARLO CECCHI

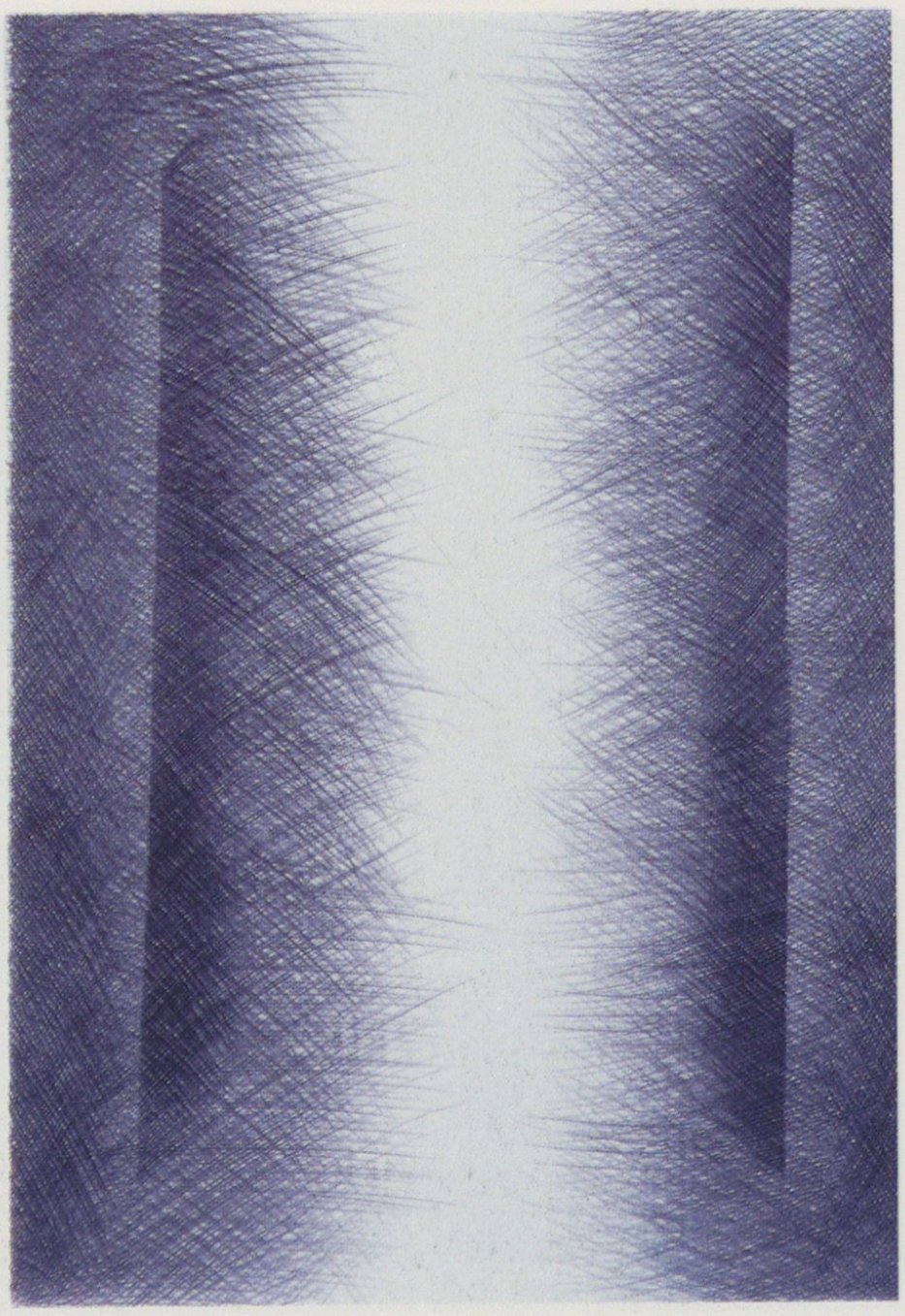
SHAIP CITAKU

FRANC CURK

HAMO ČAVRK

TOMISLAV ČERINA

BRANIMIR ČERNOŠ

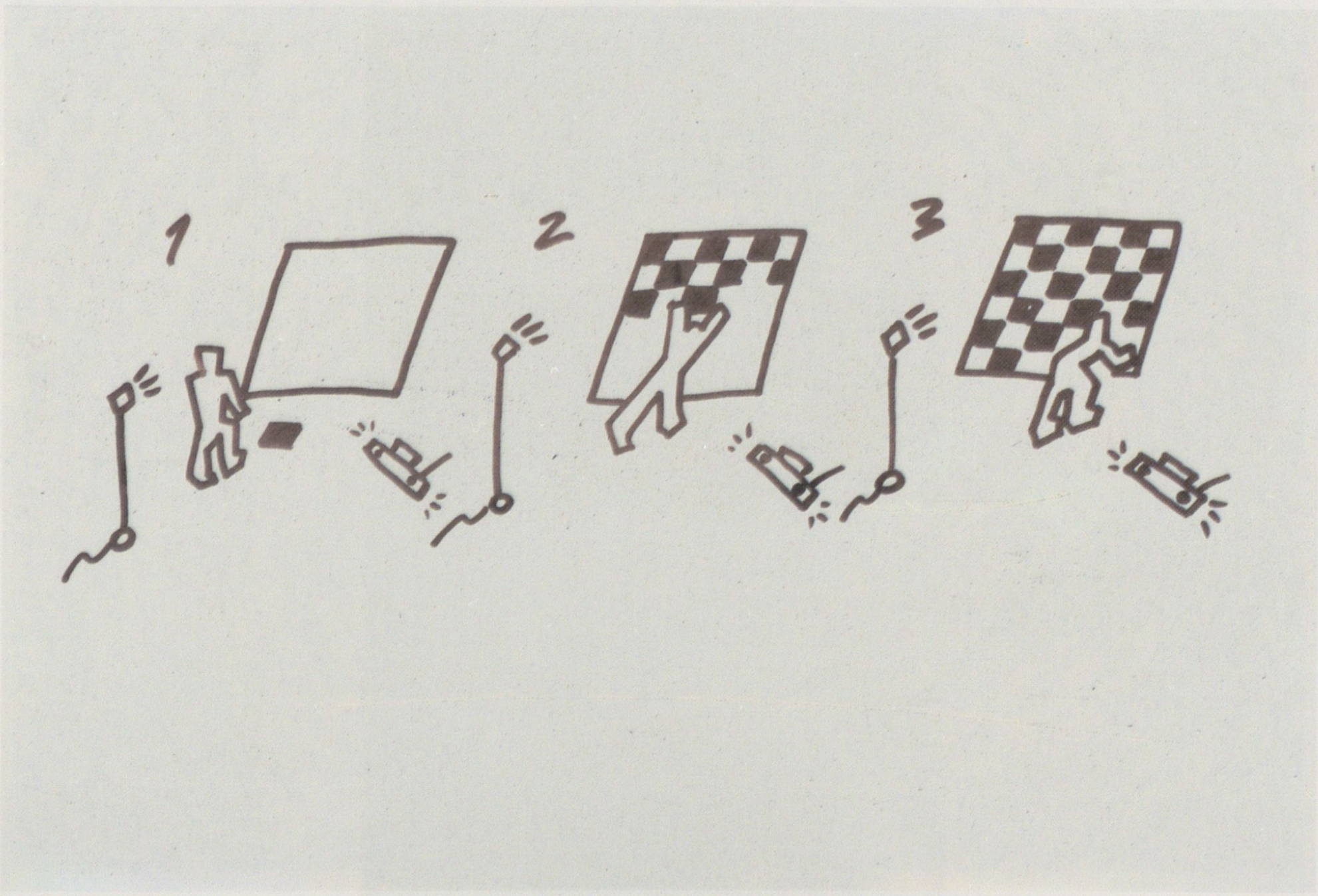

SEAD ČIZMIĆ

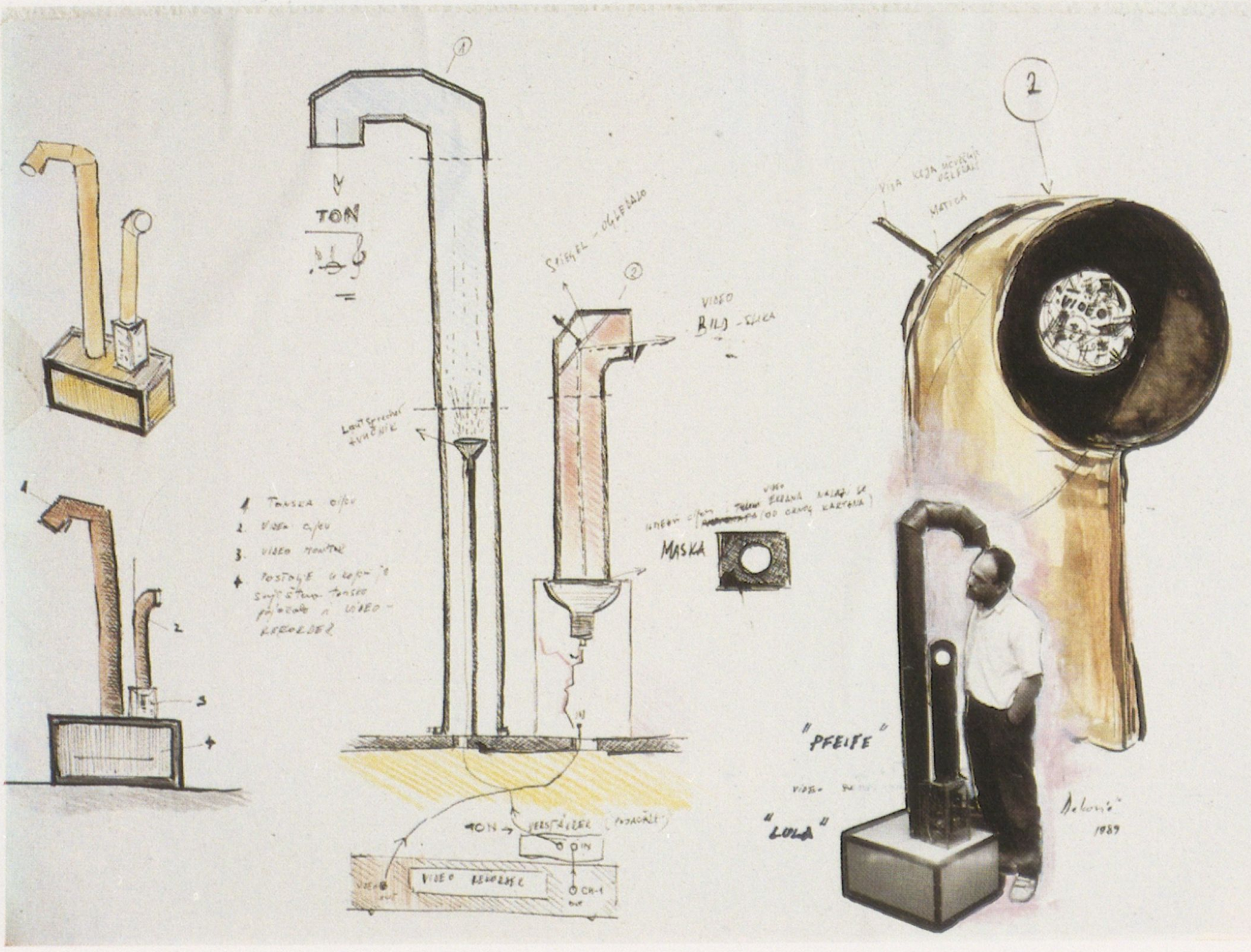
RADOMIR DAMJANOVIĆ DAMJAN

NENAD DANČUO

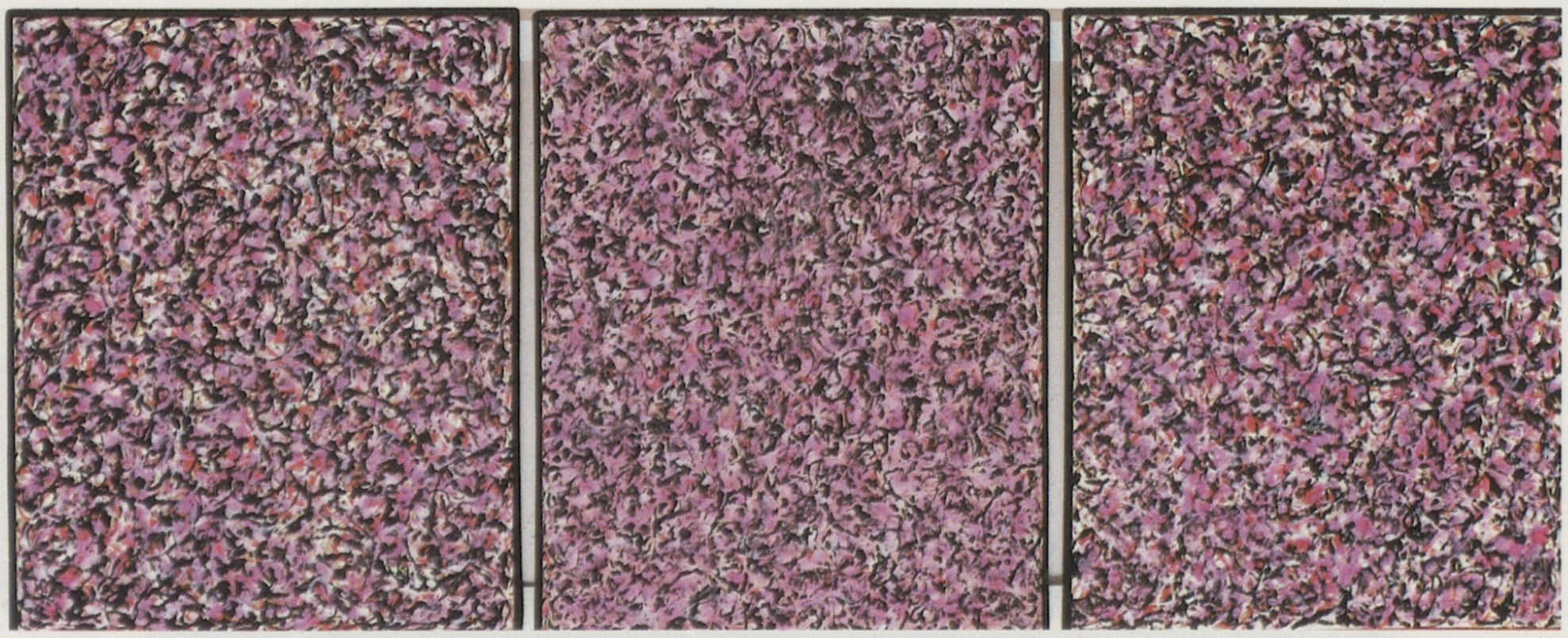
IVO DEKOVIĆ

VLASTICA DELIMAR

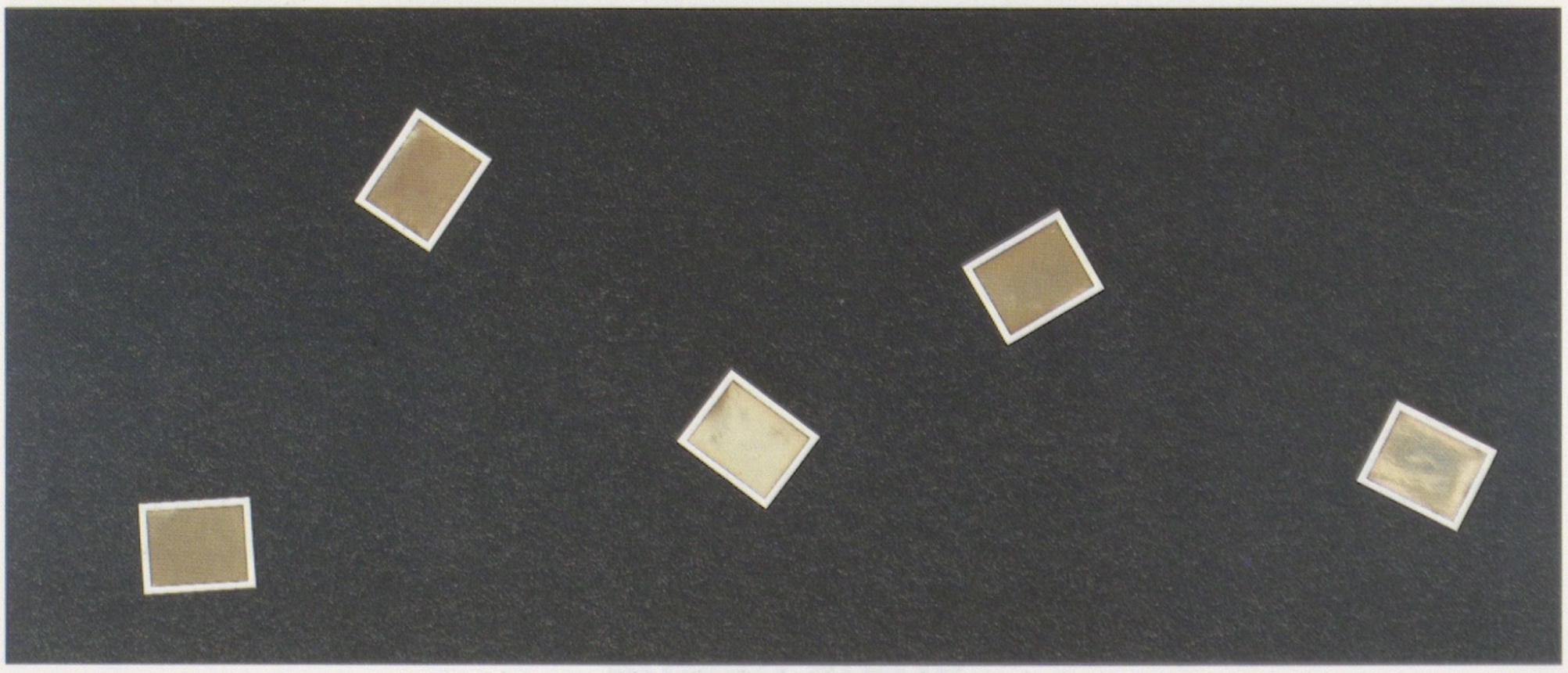
KAROLINA DEMIROVIĆ

BORIS DEMUR

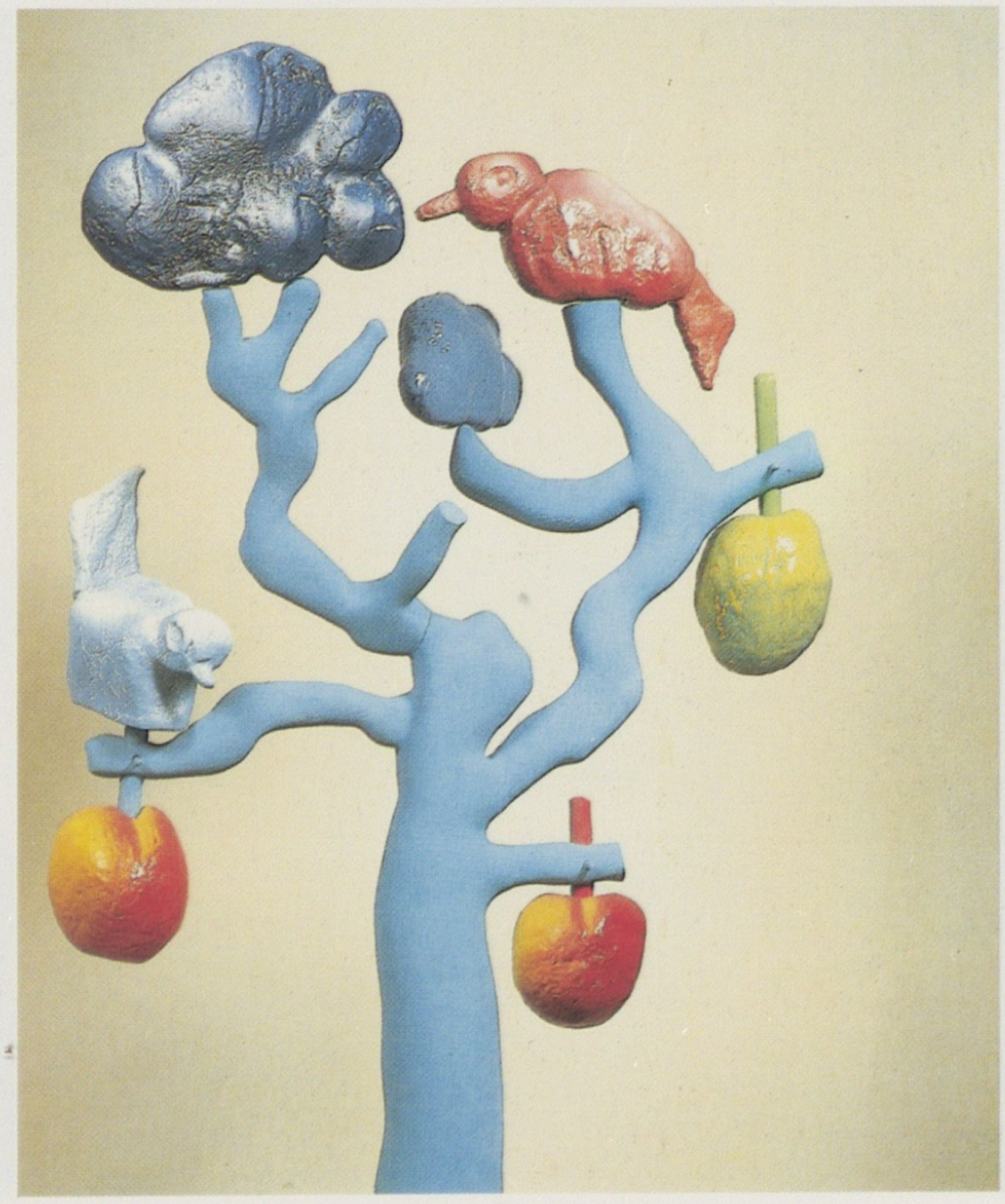
RUŽICA DEŠKOVIĆ

PAOLA DI BELLO

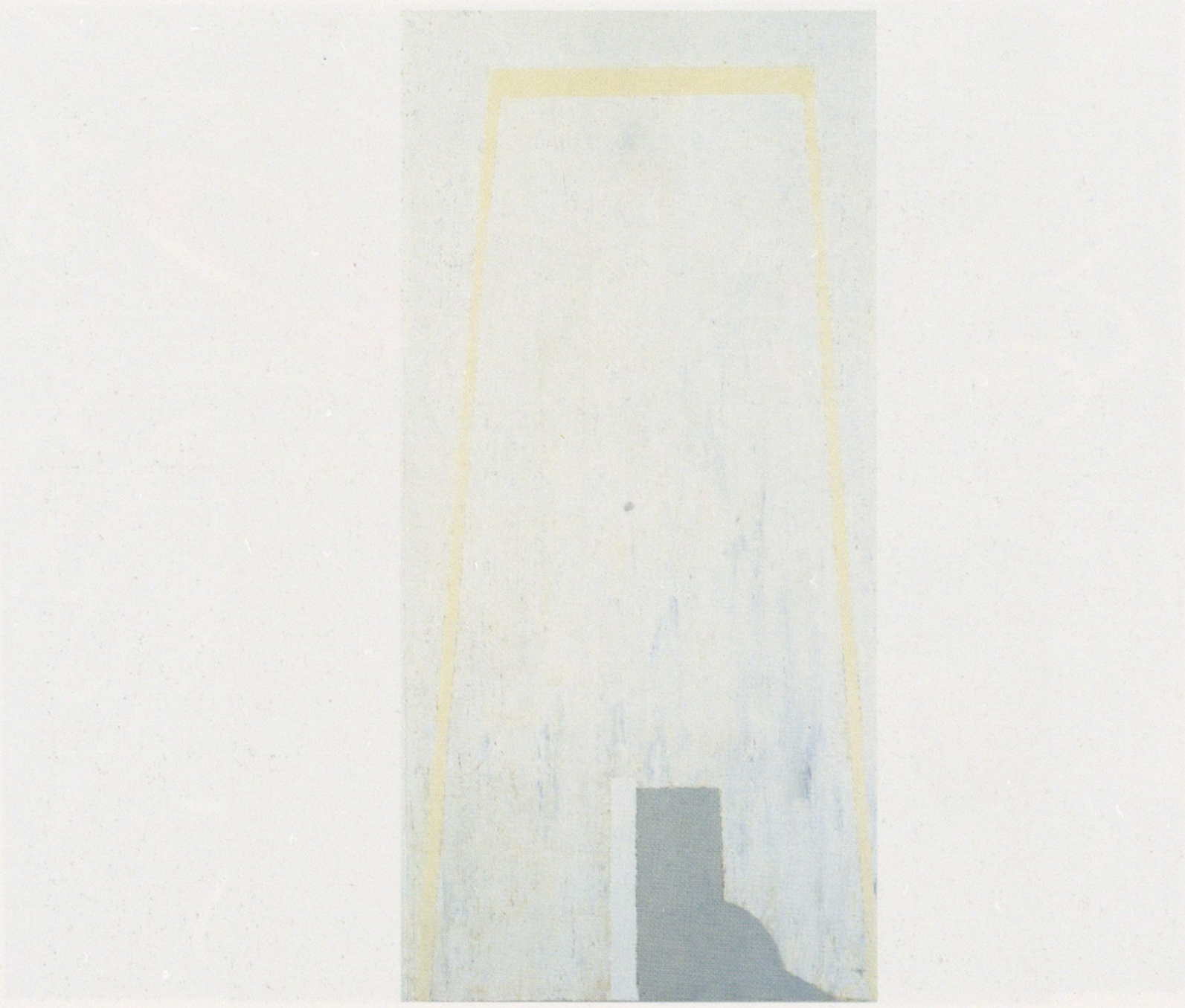
JOSIP DIMINIĆ

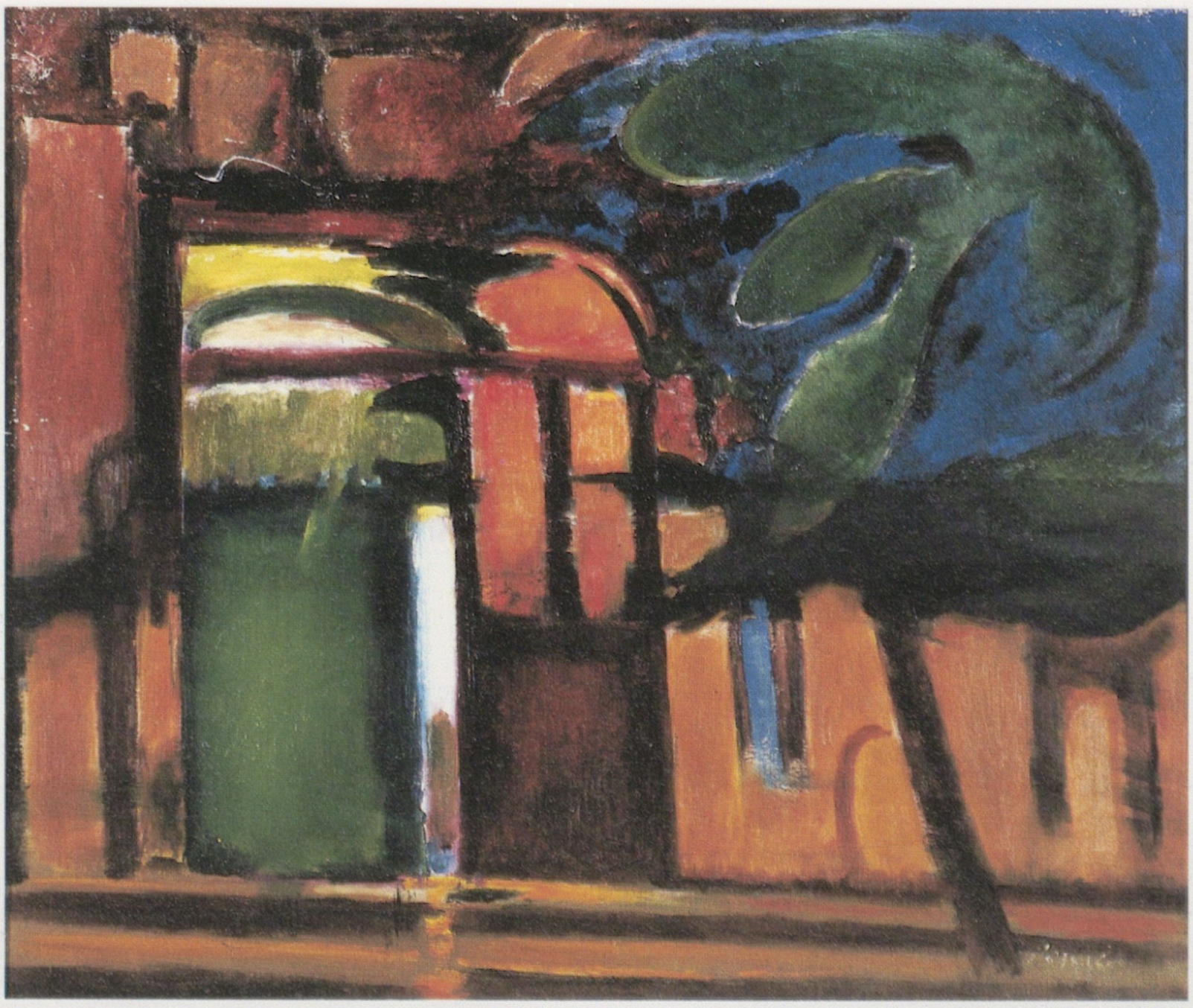

VLADIMIR DODIG TROKUT

ANNE KATRINE DOLVEN

SVETOZAR DOMIĆ

ZORISLAV DREMPETIĆ HRČIĆ

SLAVOMIR DRINKOVIĆ

PAVLE DUGONJIĆ

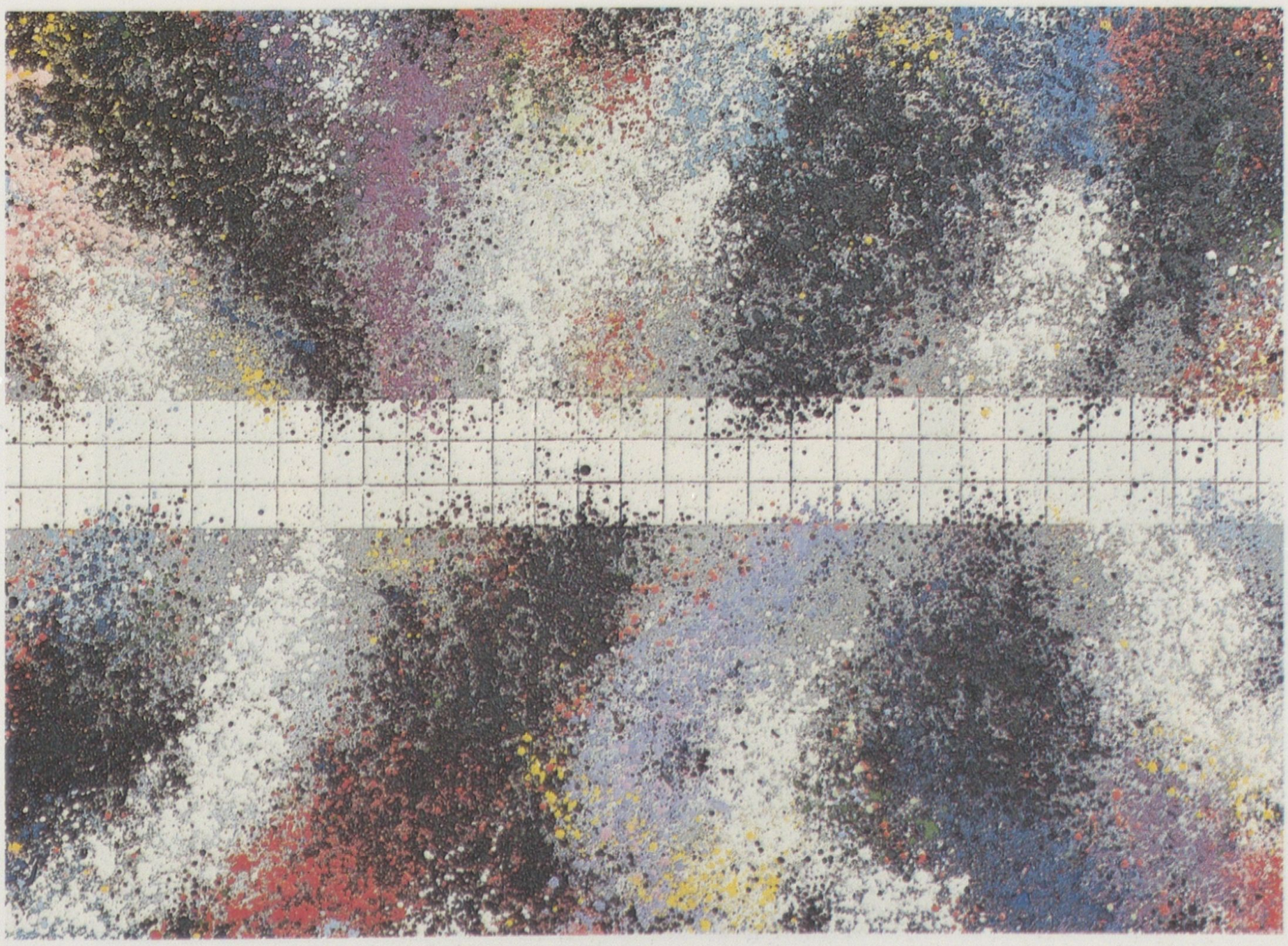

ZLATAN DUMANIĆ

IZET ĐUZEL

JOŠKO ETEROVIĆ

NADA V. FALOUT

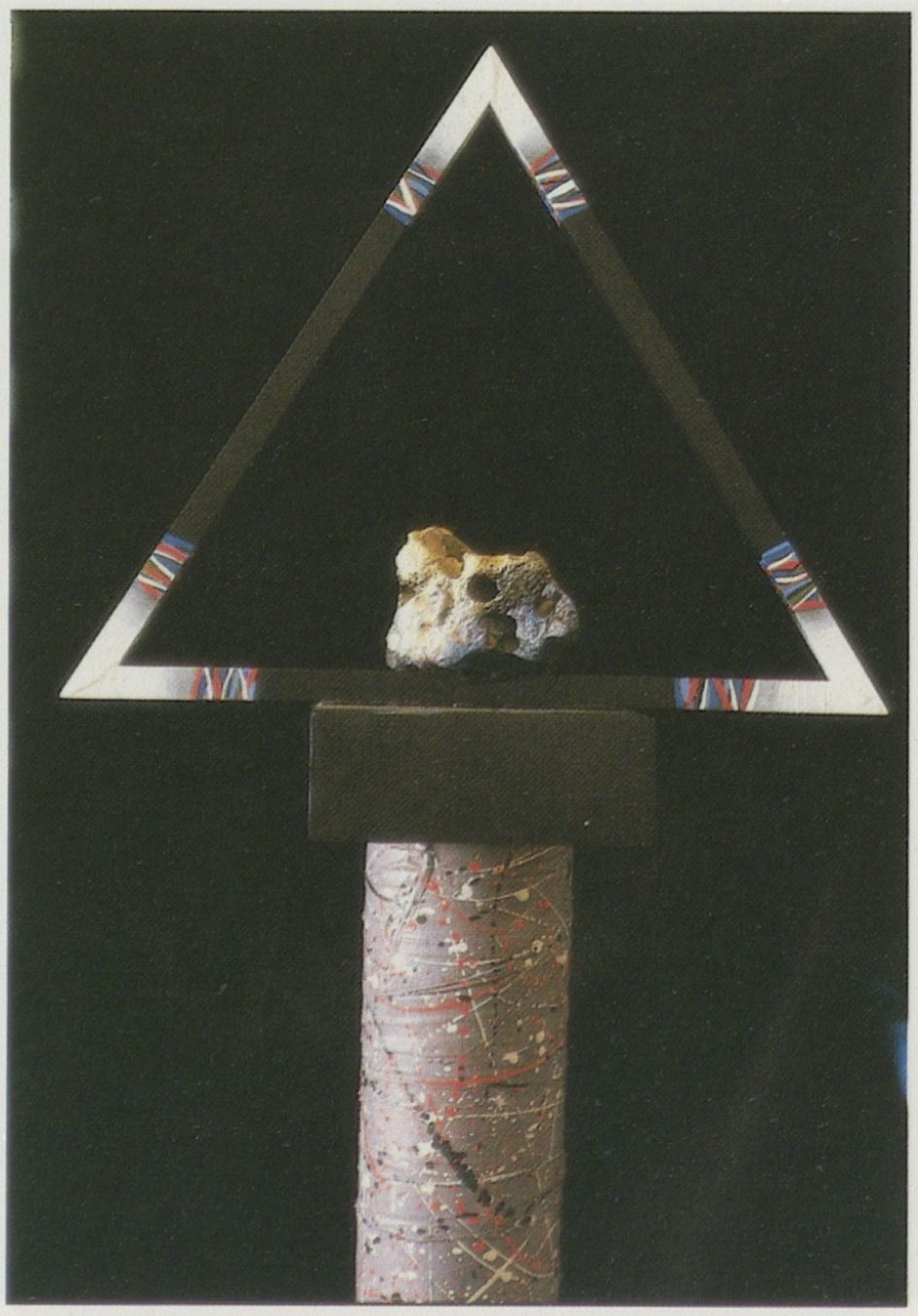

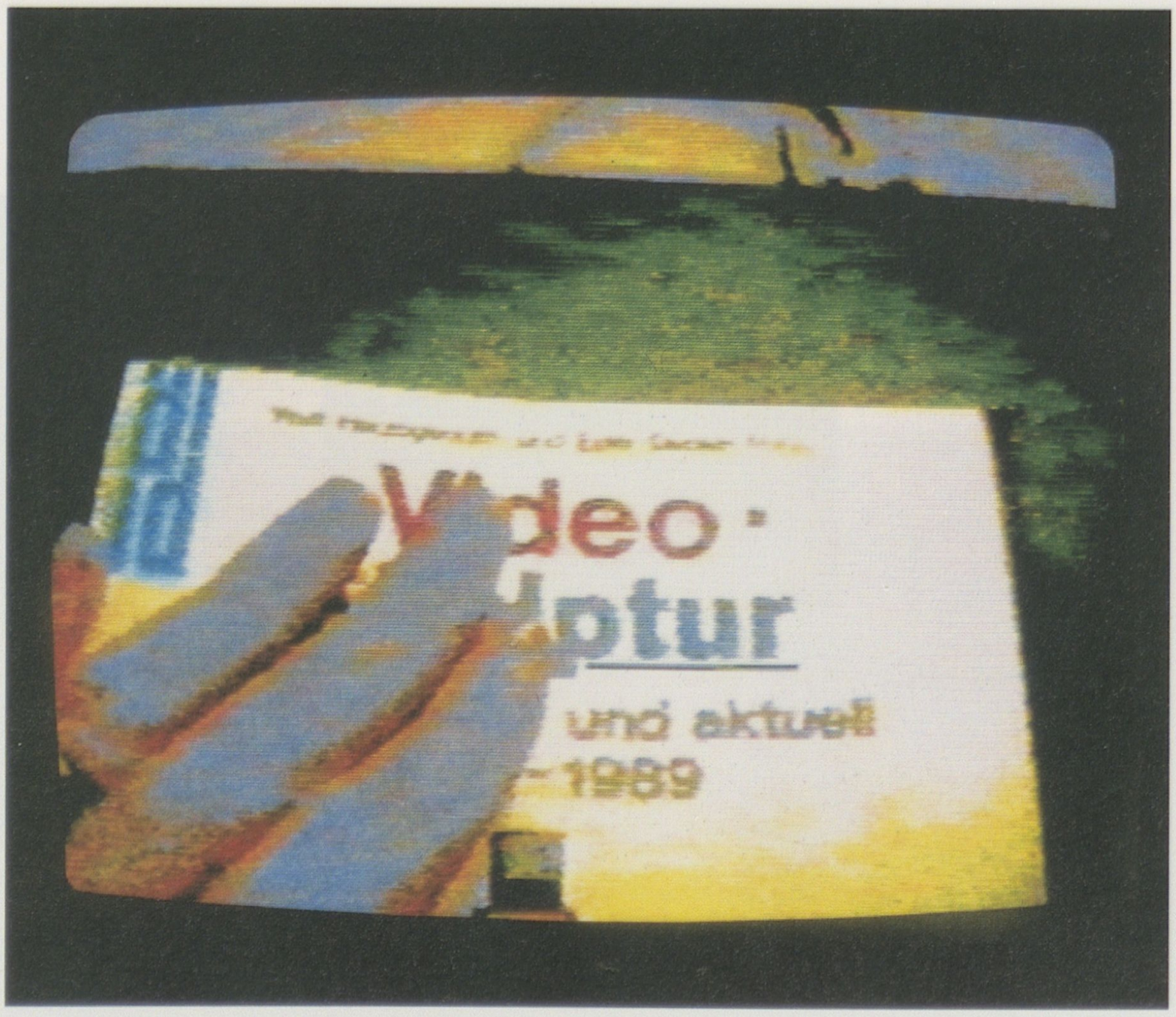

ZVJEZDANA FIO

VINKO FIŠTER

d e t a l j

IVICA FRANIĆ

AMELA FRANKL

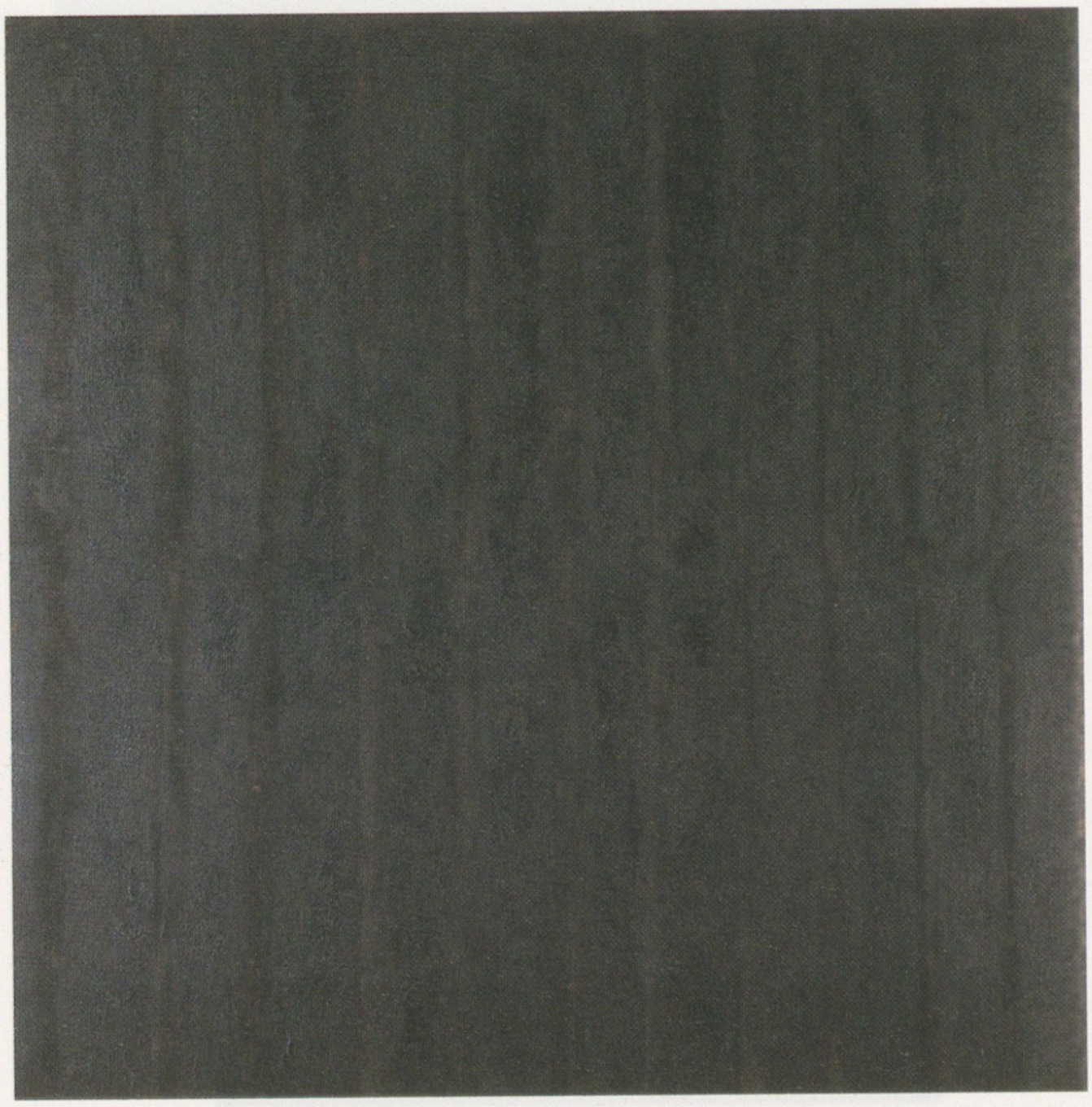
DARKO FRITZ & ŽELJKO SERDAREVIĆ

GORAN FRUK

ANA GAGIĆ

VESKO GAGOVIĆ

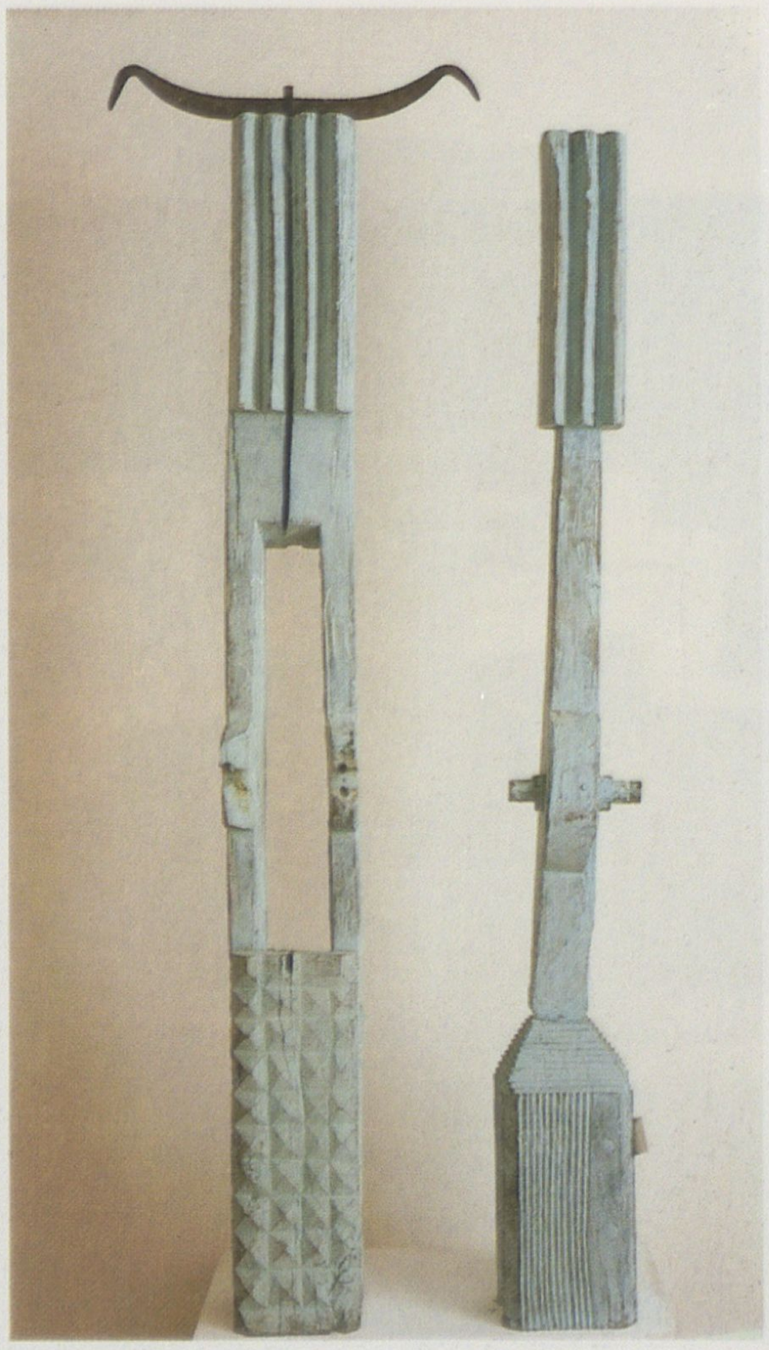

ZORAN GALIĆ

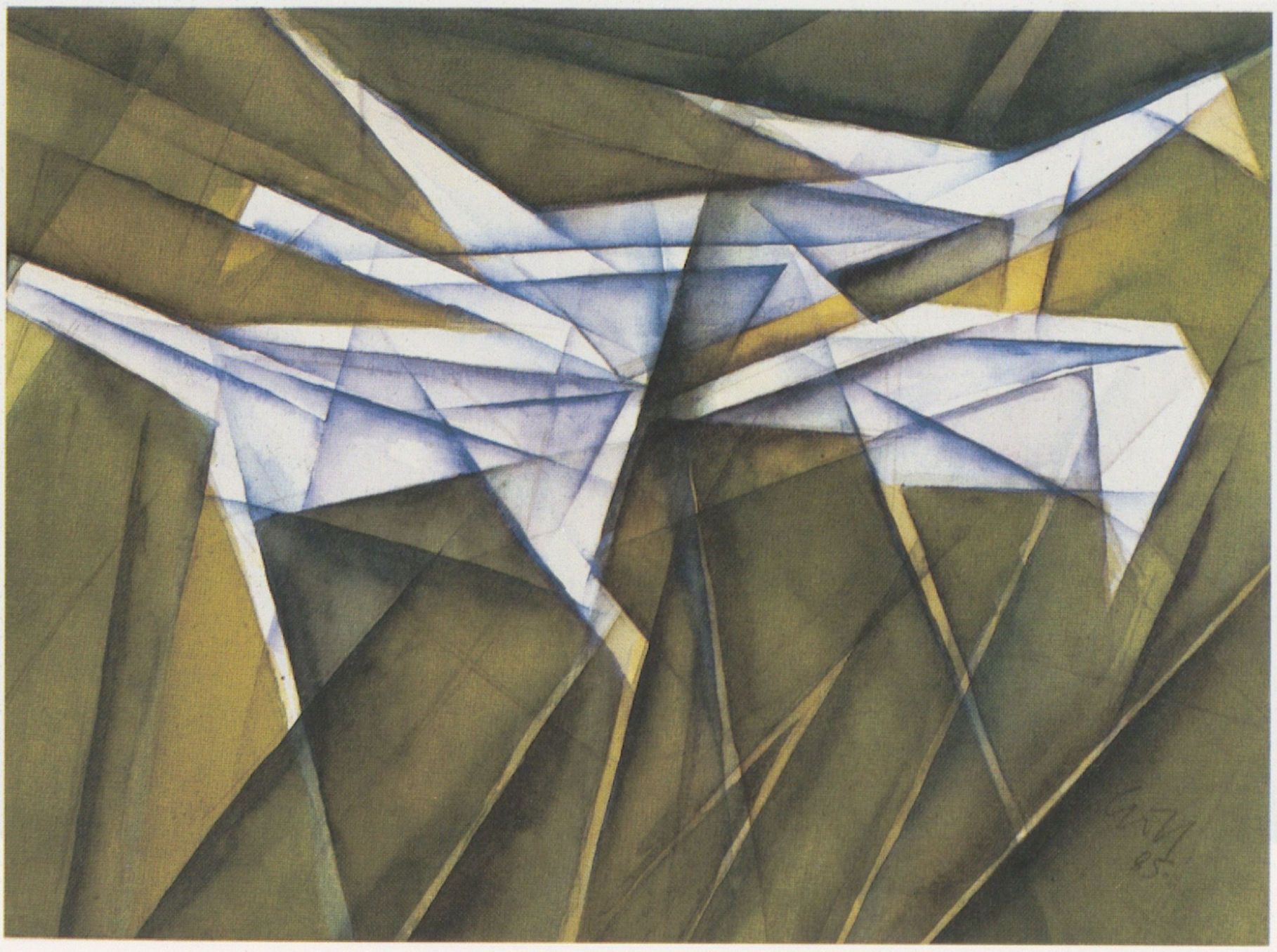
MILUN GARČEVIĆ

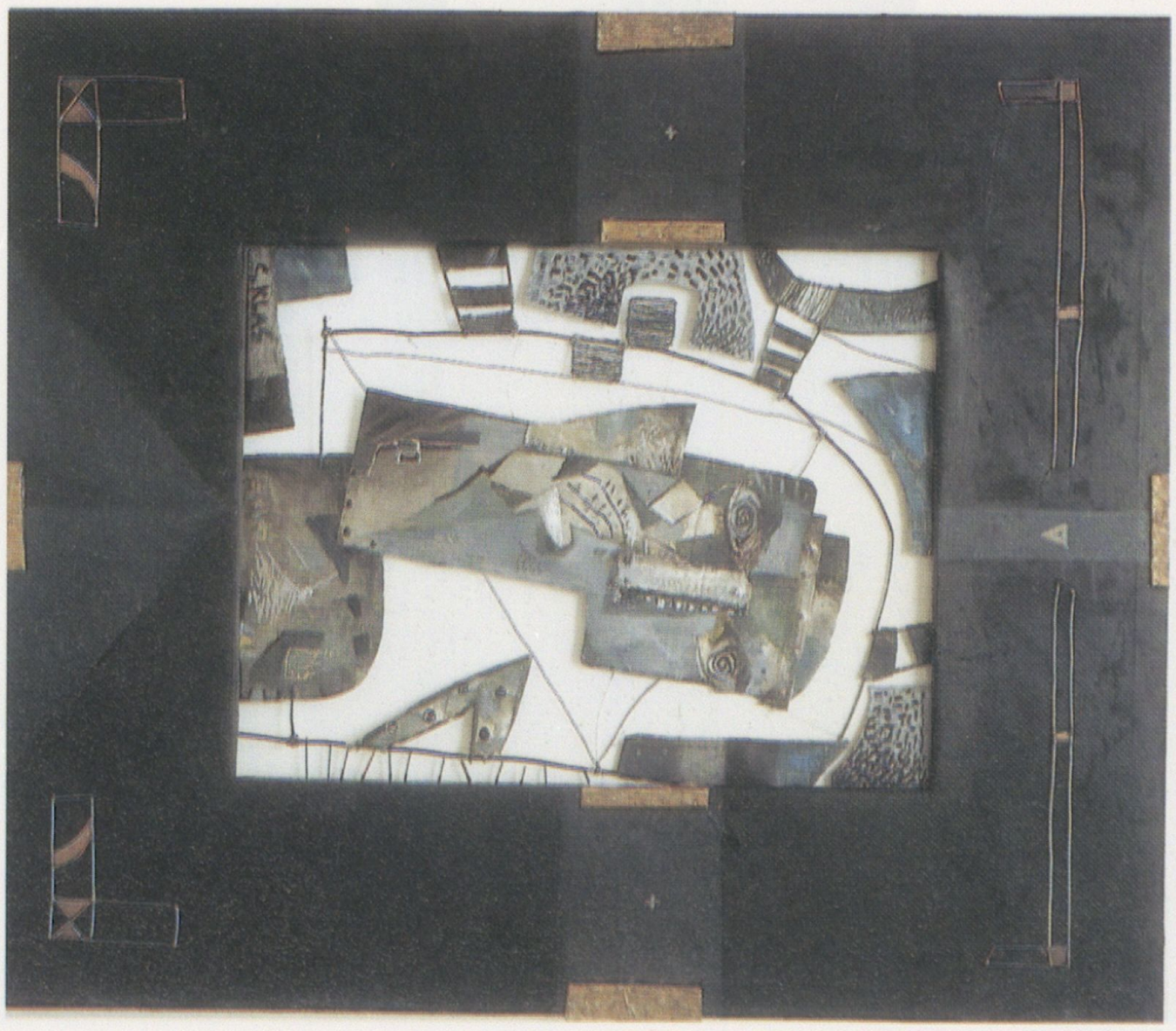

VLADO GAŠPARIĆ GAPA

PREDRAG GOLL

KLAS GRDIĆ

NELA GRUDEN

UKOČENA KRILA

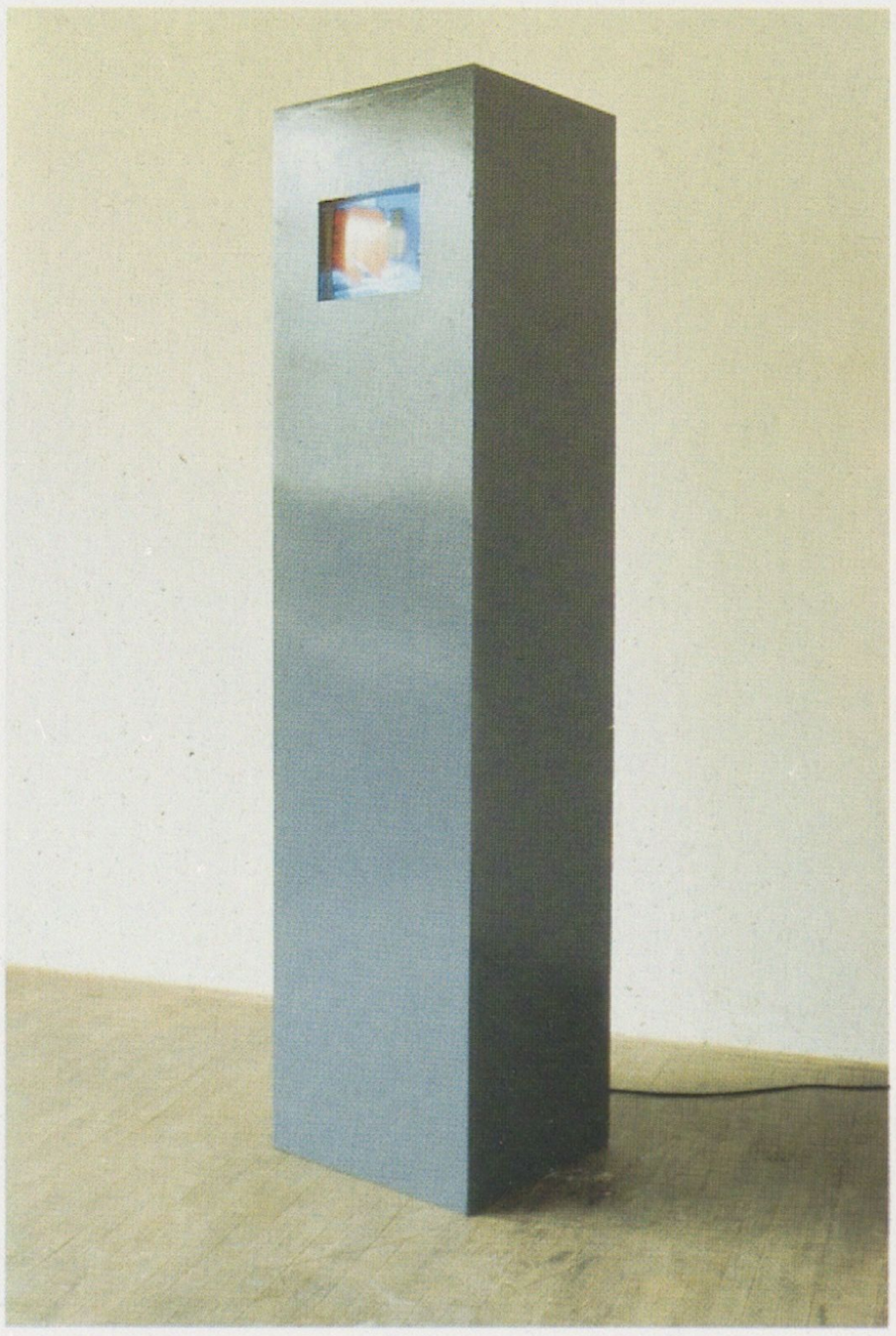
Povezavši vodu, zemlju i zrak, donijevši u kljunu vatru, ptice su spustile svoja krila. Na kraju tog puta a na početku svog, čovjek je, kaže se, krenuo dalje uvjeren da je sve što je bilo predigra njegove prirodne superiornosti. On pliva, hoda, leti i pjeva, od biljaka ima korjenje ali bi s njima htio letjeti poput ptica.
Međutim ptice više ne lete, a njihov pjev pretvoren je u banalnu metaforu, jer u stvari one čine još jedan posljednji napor očajnički nas upozoravajući.
Otkad su ptice stale njihova krila sjaje savladanim prostorom u točki zaustavljenog vremena. Od tada ljudi broje, broje, otkucavaju, mjere i uskladišćuju svaki trenutak ne-vremena, udaljavanje od poslijednjeg trenutka, u kojem je sažeto svo vrijeme-prostor.
U trenutku kada je udario posljednji otkucaj u evolutivnoj misiji ptica, zažarile su se točke na zemlji. Tu su izniknule ure. Zatim su ljudi počeli govoriti o UR-BANIZMU. Krivo otčitavši mape prostora i vremena zapisane u krilima i jajima, koje su nam prenijele ptice, ljudi su stvorili gradove.
Zaustavljene ptice zasuli su žbukom, zalili bronom, posuli pepelom. Sinhronija krila pretvorena je u semantičku podjelu na lijevo i desno na naprijed i natrag. Integralna spoznaja razmrvljena je u posrednike planetarnog oka, uha, ustiju i koraka.
I ne znajući oni sjede i otvarajući novine rastvaraju zaustavljena krila, otvarajući vrata dvokrilnih ormara pune ih hlačama i kaputima, gledajući televiziju sjedeći, lete nad zemljom, radio pjeva za njih sa dva zvučna krila, otvarajući prozorska krila, znaju da nije dozvoljeno van se nagnuti.
Ali u mapama ptica piše nešto drugo, tu ima nastavka a ne simulacije. Ukočene ptice čude se što smo vrijeme prodali za ure i odbrojavamo precizno bez srama.

Vladimir Gudac
1988

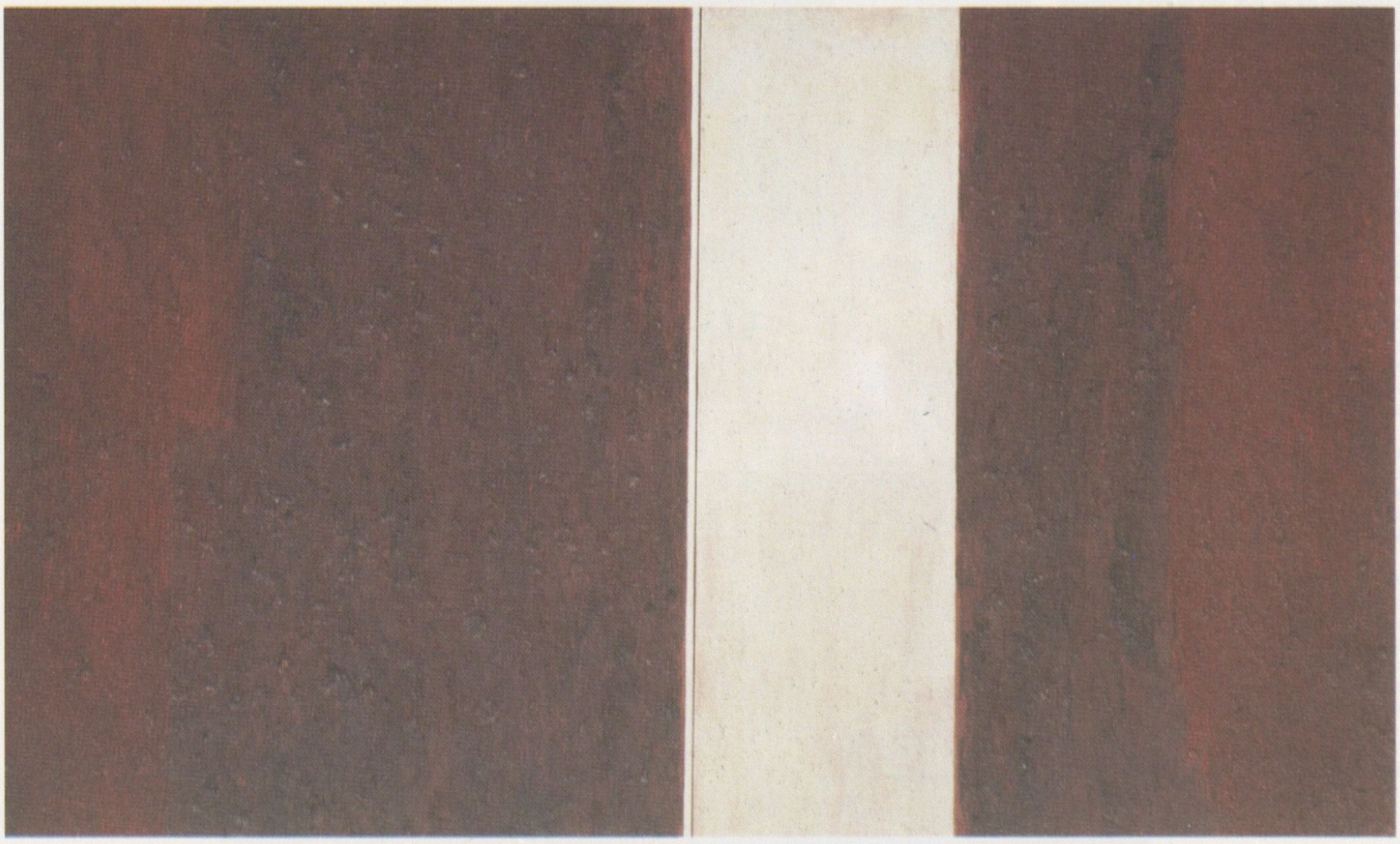

VLADIMIR GUDAC

ŽELJKO BOŽIĆEVIĆ, ALEKSANDAR ILIĆ, IVICA FRANIĆ
ALEKSANDRA GULIJA,

Prijedlog ovog video-stupa ne afirmira likovnu isključivost ni u video izlazu ni u volumenu samoga stupa, ali afirmira komunikaciju kratkog trajanja, koja je ograničena trajanjem instalacije na jedan dan na jednom mjestu.
Selidba na nekoliko mjesta je nužnost, jer je nepodnošljivo i nelogično ukočiti ovaj format informacije dugim trajanjem i ponavljanjem u istom prostoru.
Ovo je odnos prema informaciji i njezinoj trenutnoj vrijednosti; ovaj stup ne daje informaciju, nego simulira njezin karakter.

MARJAN GUMILAR

SADKO HADŽIHASANOVIĆ

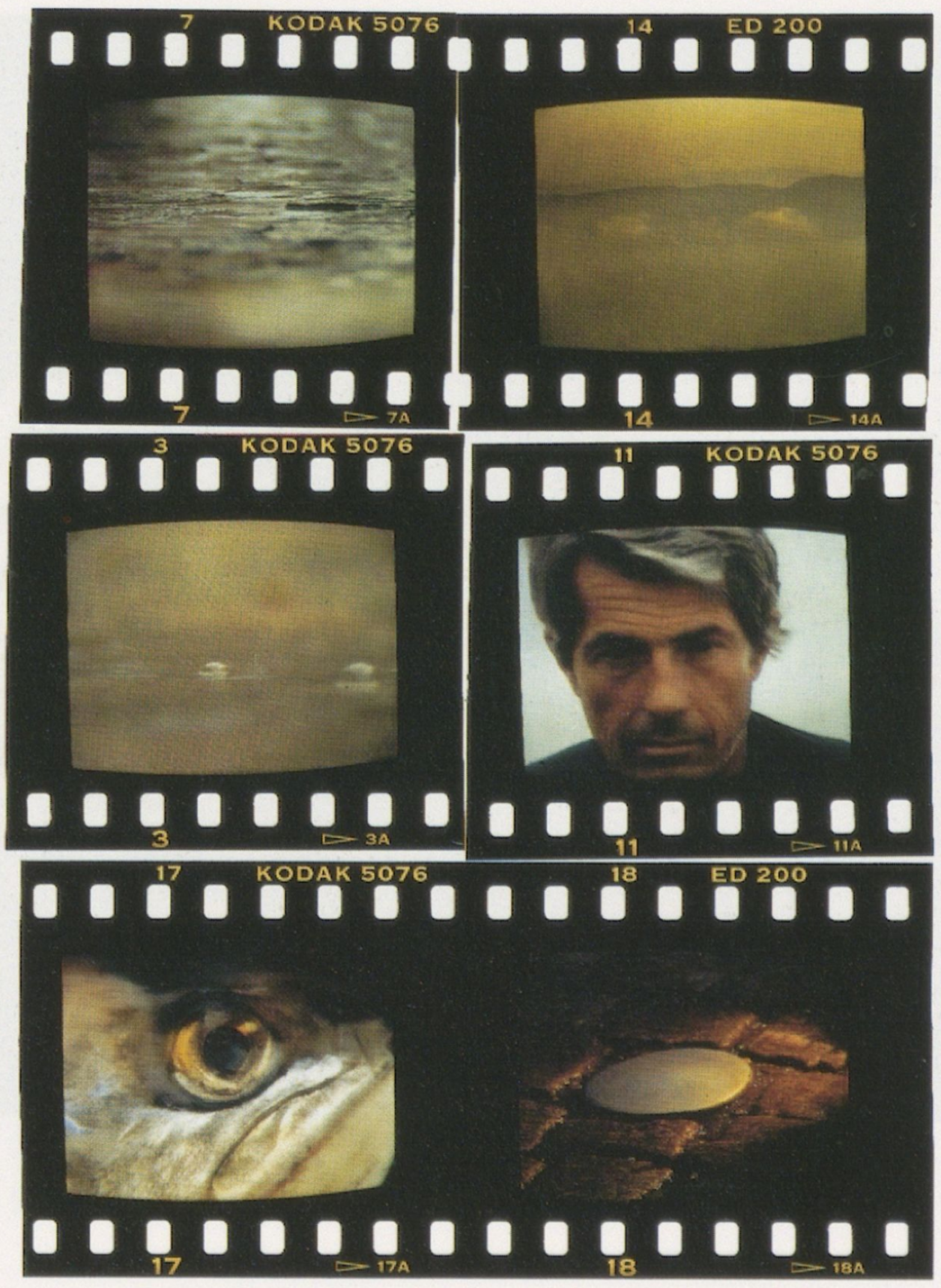
detalj

SAVA HALUGIN

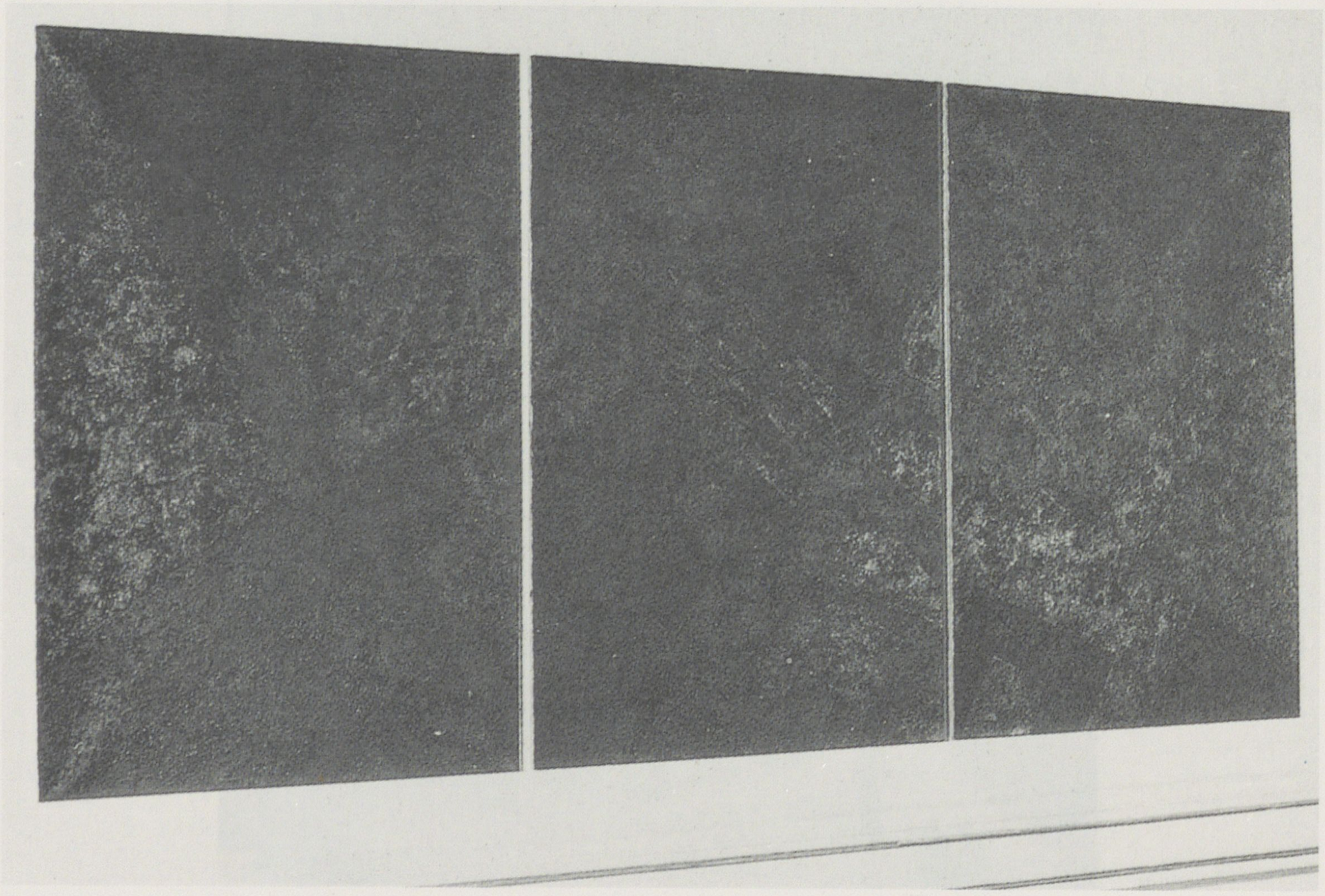
HRVOJE HORVATIĆ & BREDA BEBAN

ŽELJKO HEGEDUŠIĆ

GEORG HELD

VLADIMIR HERCEG

BRANKA HLEVNJAK

WELCOME!

Proslava 900 godišnjice i ulazak doskora u XXI stoljeće pravi su razlozi za ozbiljne i kvalitetne urbanističke zahvate. Urbanizam arhitekturu skriva ili pak sa njom čini skladne cjeline. Takvim cjelinama obiluju veliki gradovi, koje oblikuju ljudi snažnih vizija istančanog senzibiliteta za detalj isto kao i za velika prostranstva.

Viktora Kovačića potvrdilo je vrijeme!

Da li smo mu danas dorasli?

GÜNTER HOLLER – SCHUSTER

NINA HORVAT

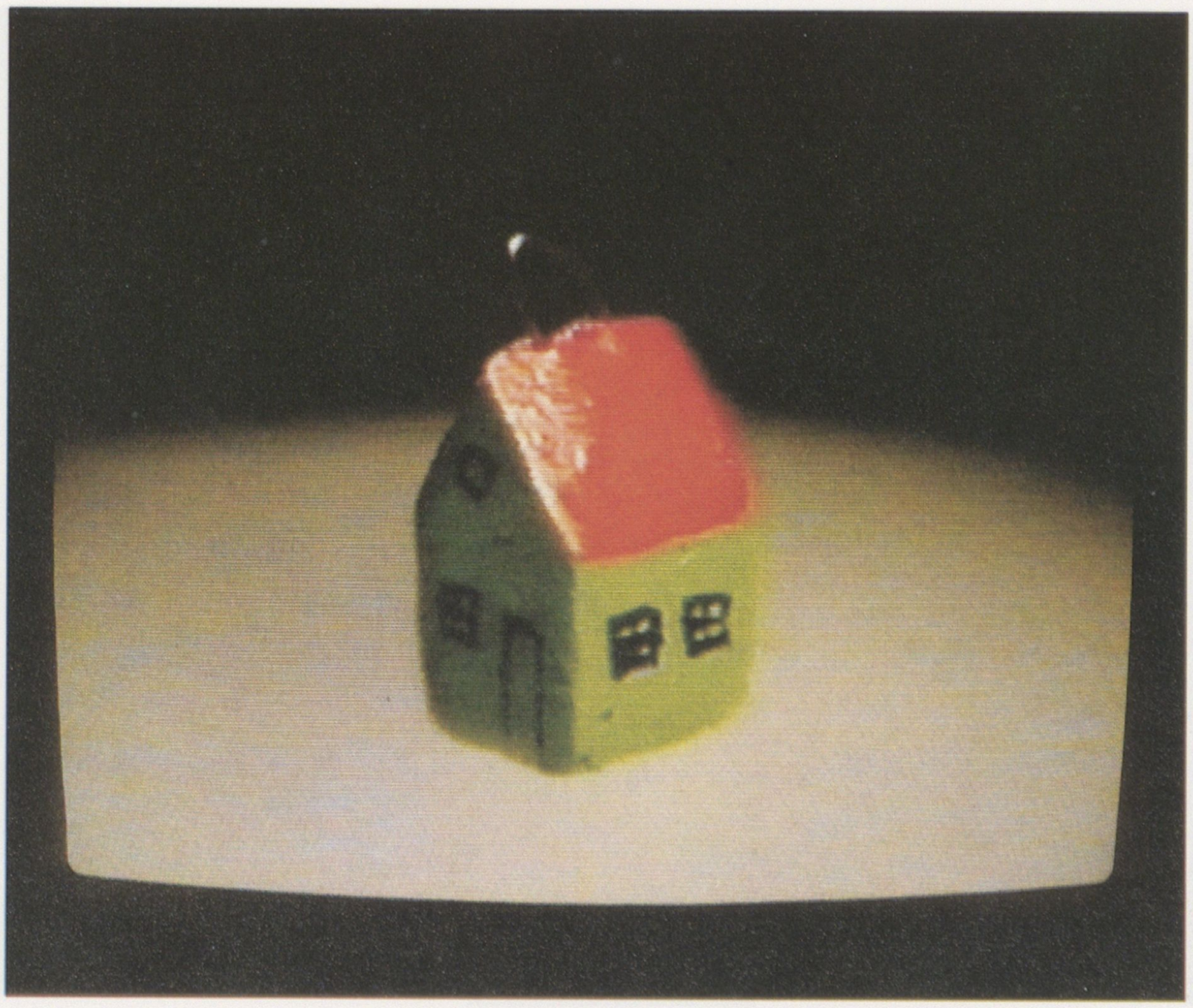

AMNERIZ HANDŽIĆ

TOMISLAV HRUŠKOVEC

detalj

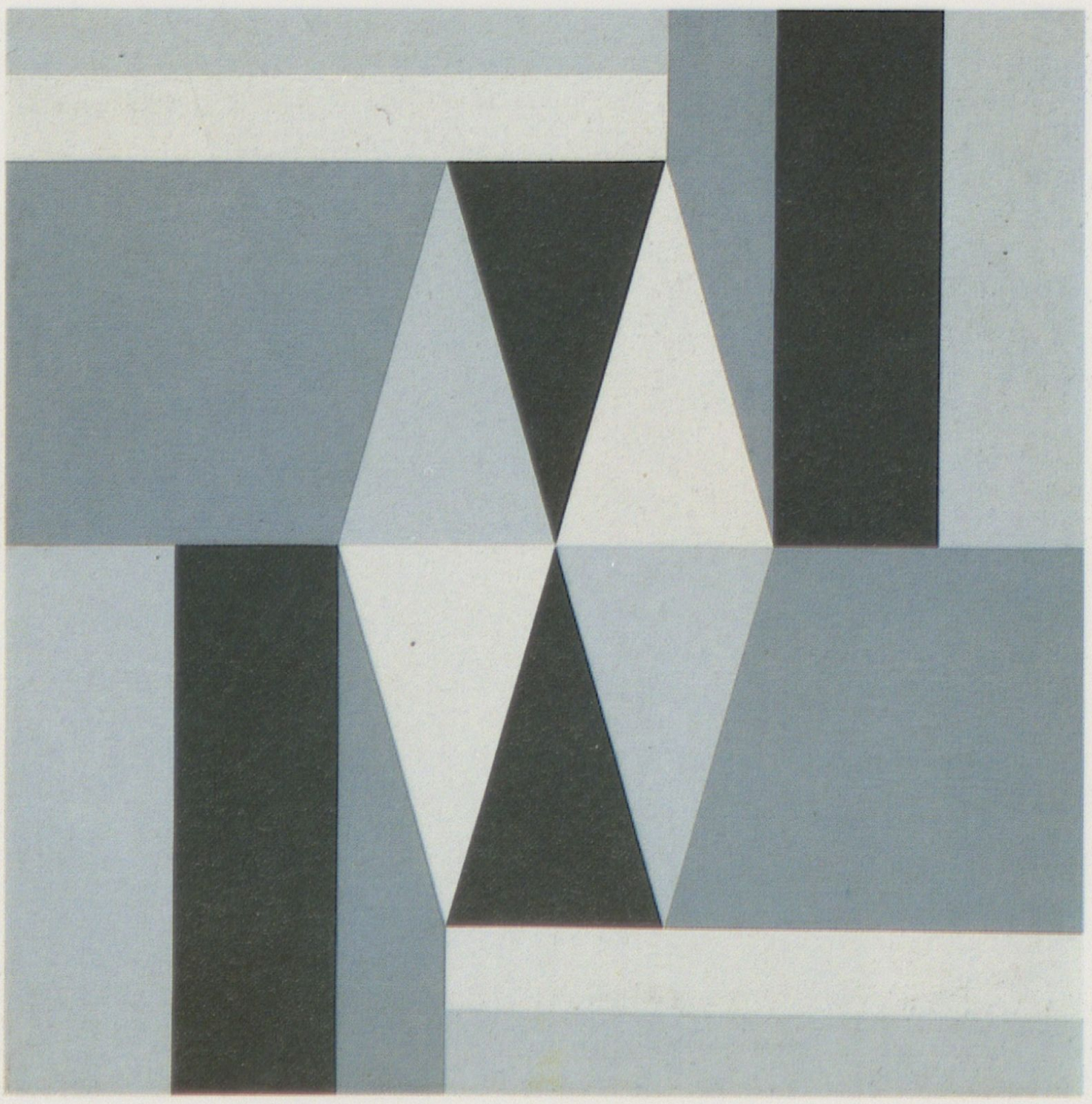

ALEKSANDAR ILIĆ & IVANA KESER

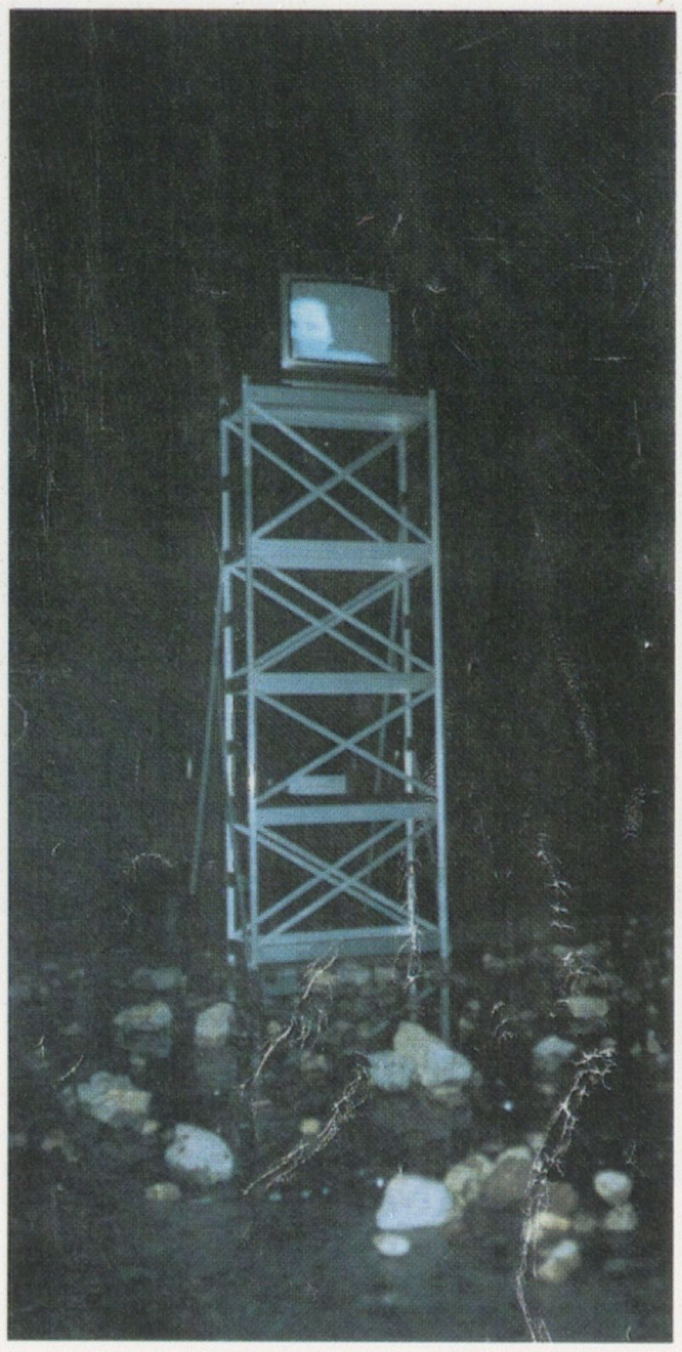
SZAJKO ISTVAN

NINA IVANČIĆ

SANJA IVEKOVIĆ

ANTE JAKIĆ

ZLATKO JAKUŠ

ĐORĐE JANDRIĆ

DRAGAN JANKOV

IVANA JELAČIĆ

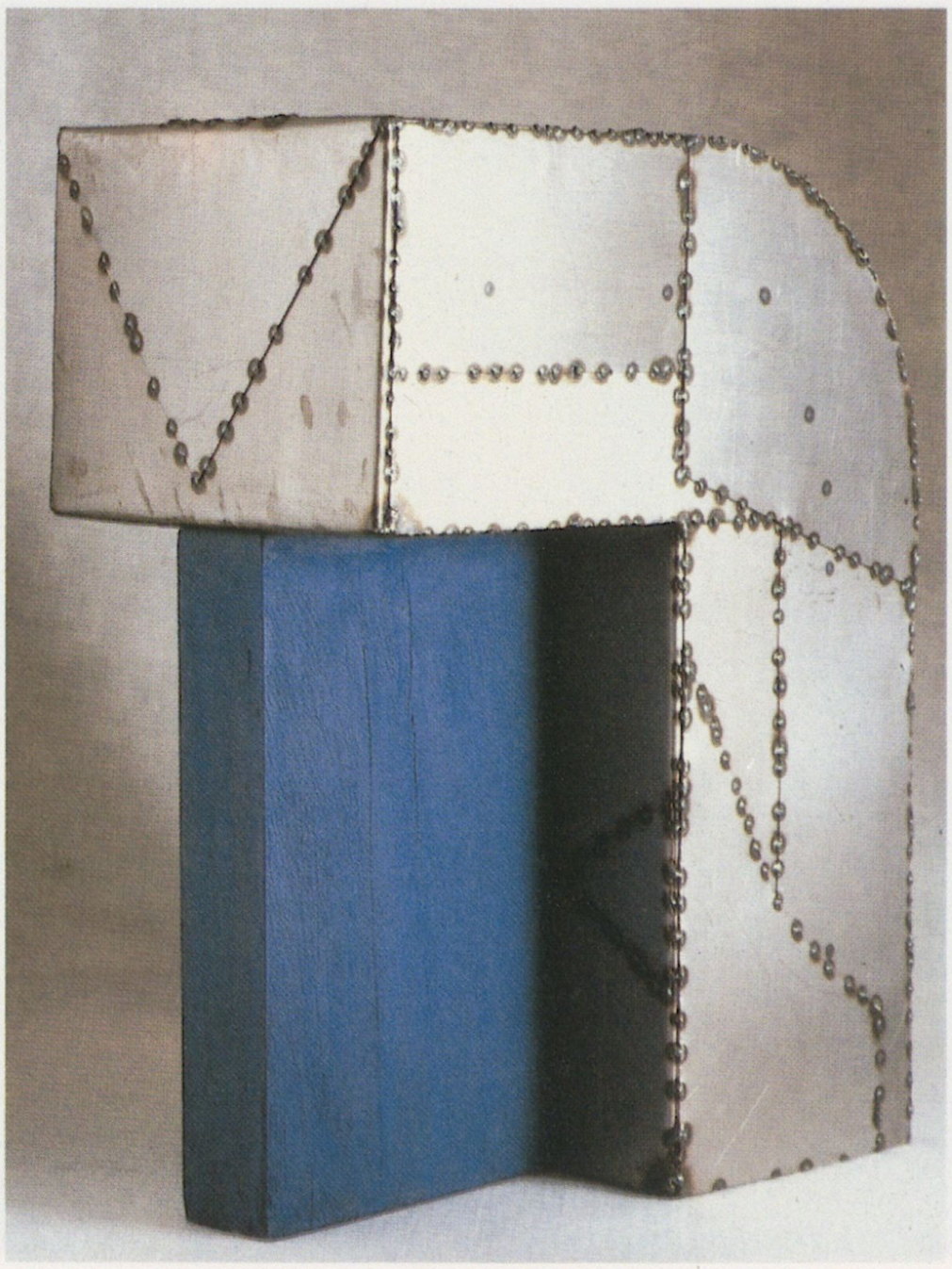
ANTO JERKOVIĆ

JOSIP JERKOVIĆ

STJEPAN JERKOVIĆ

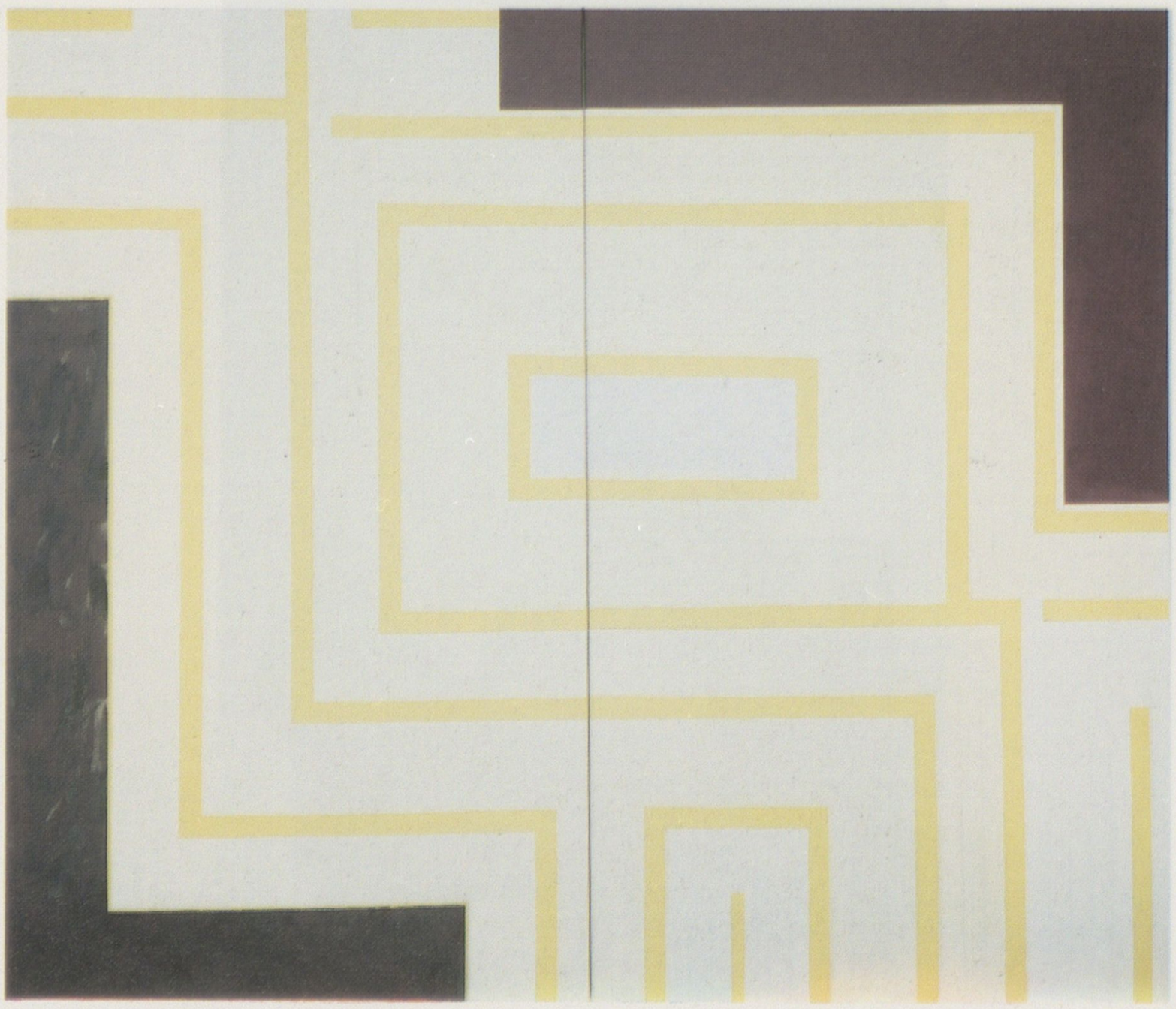

detalj

ŽELJKO JERMAN

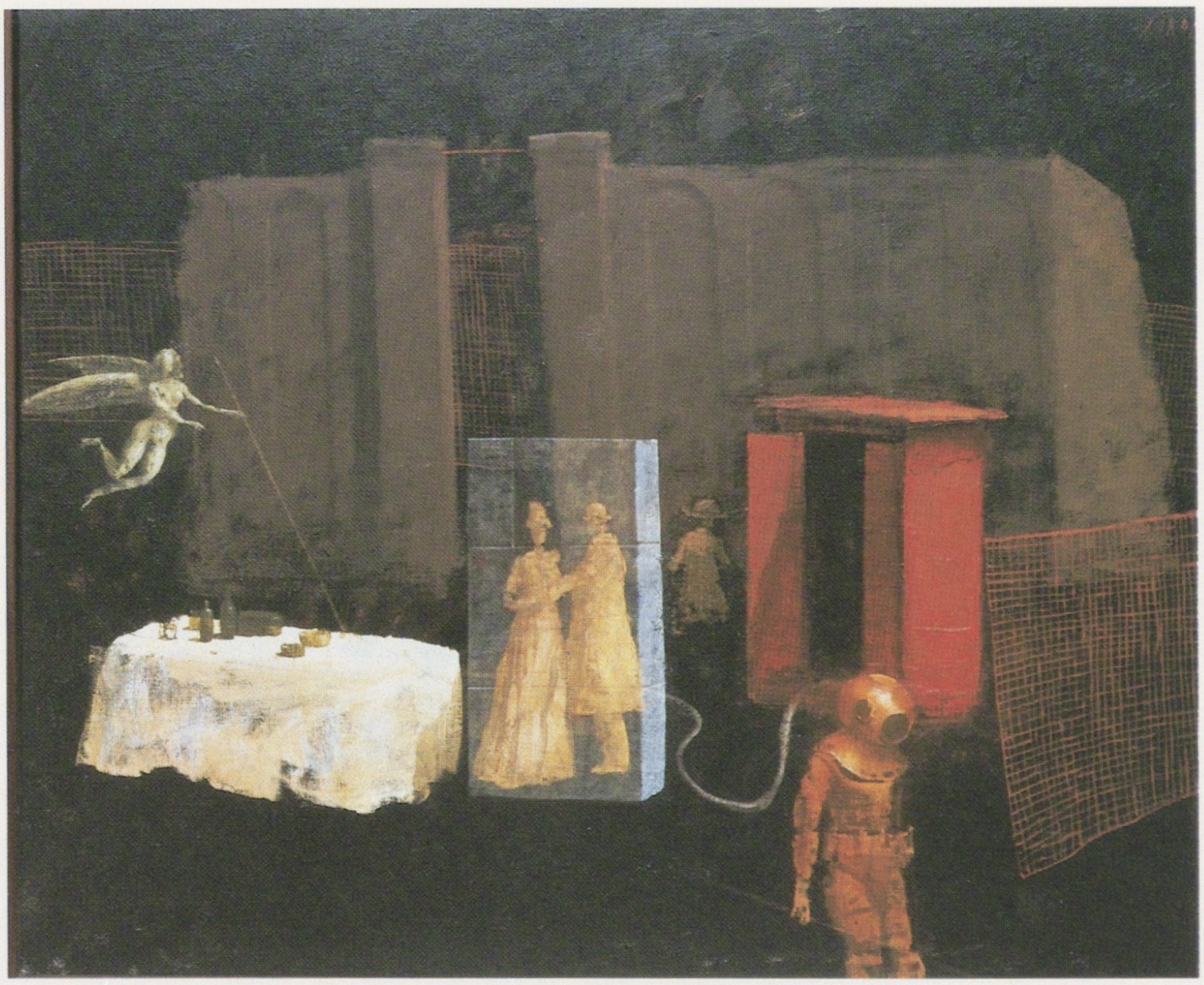
MARIJAN JEVŠOVAR

DEAN JOKANOVIĆ – TOUMIN

VASILIJE JOSIP JORDAN

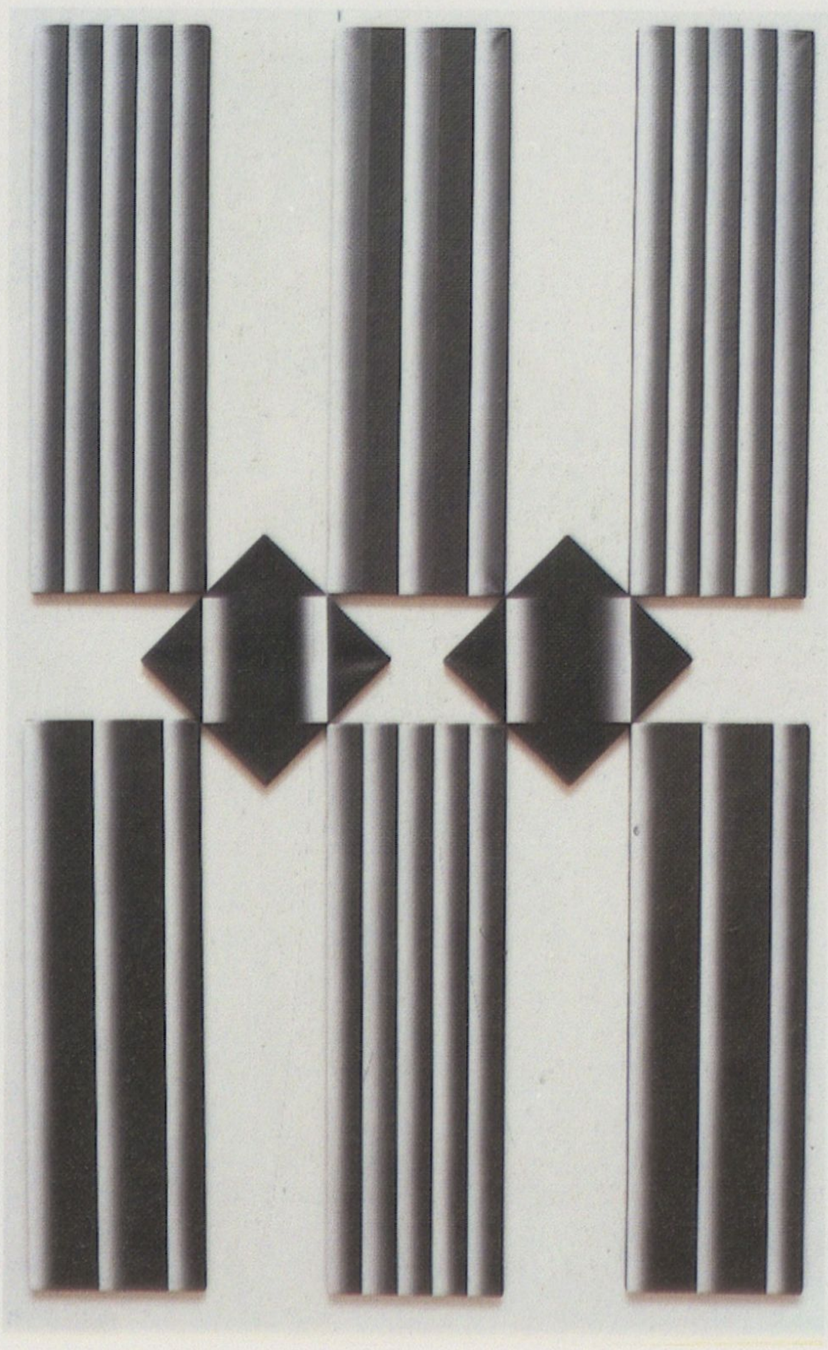

SVJETLAN JUNAKOVIĆ

GORDANA JURČIĆ

DUŠAN JURIĆ

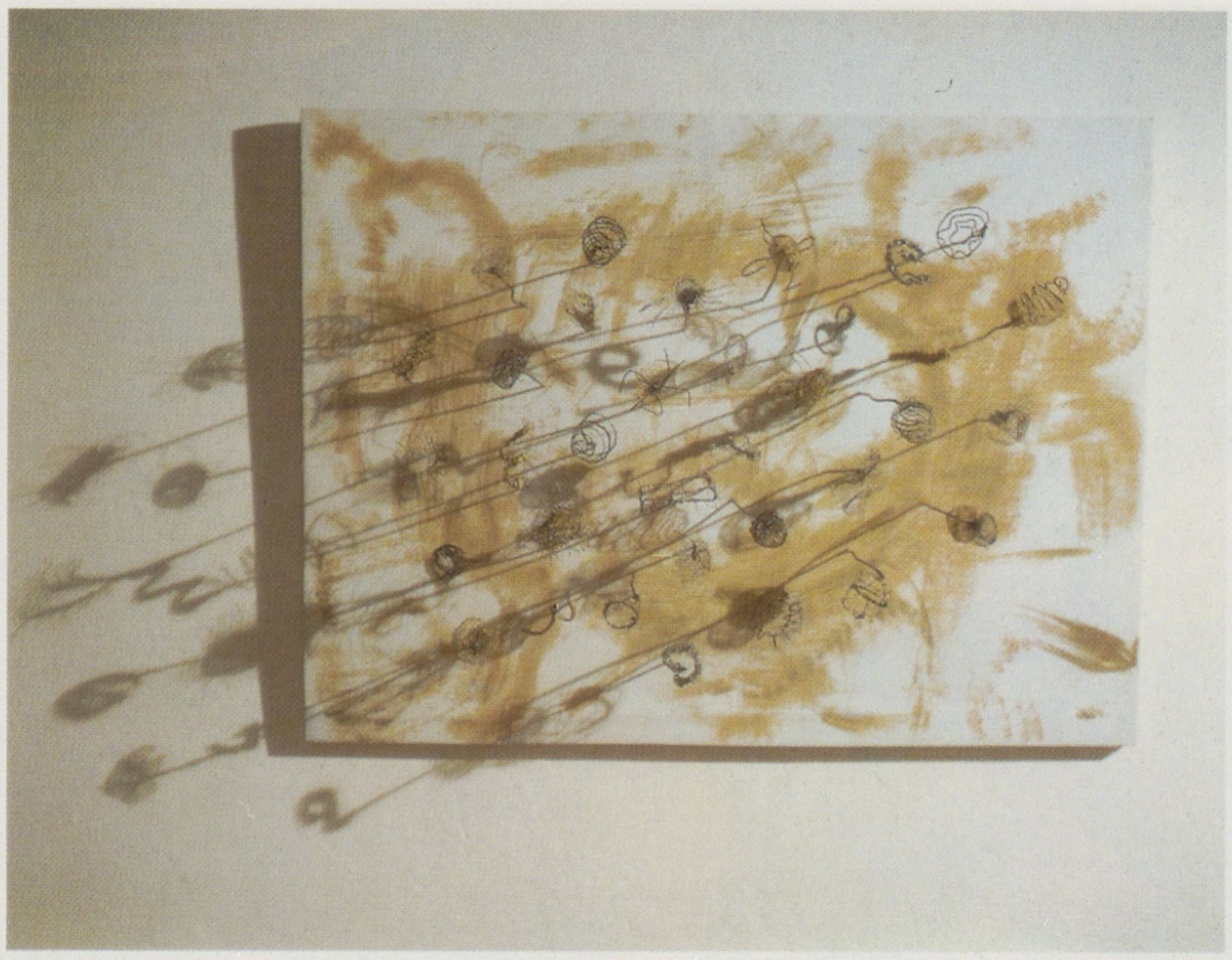
FULVIO JURIČIĆ

LJERKA KALLAY

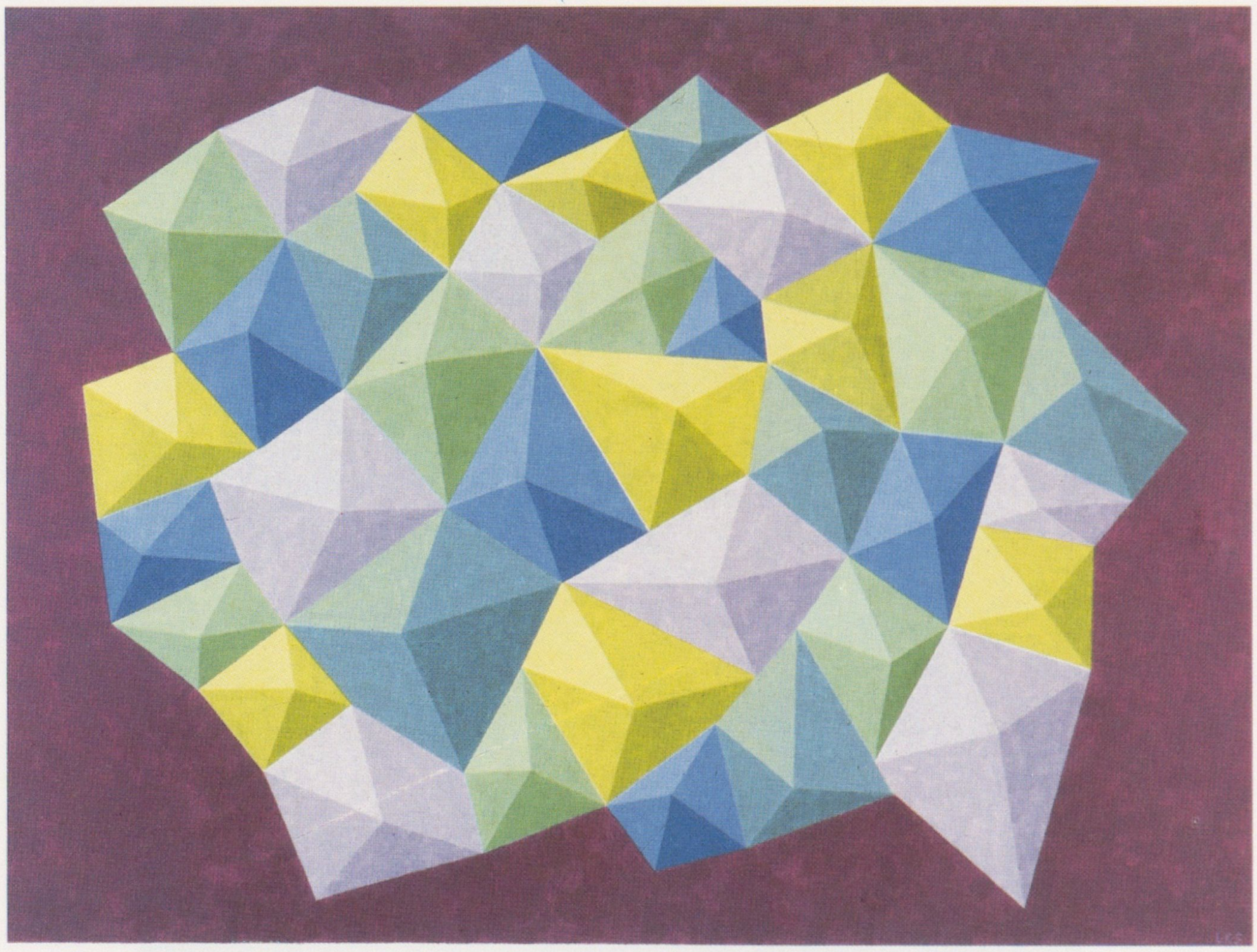
GORDANA KALJALOVIĆ ODANOVIĆ

NARCIS KANTARDŽIĆ

LIDIJA KAŠPAR-STRANIĆ

VESNA KATIĆ

VLADIMIR KATIĆ

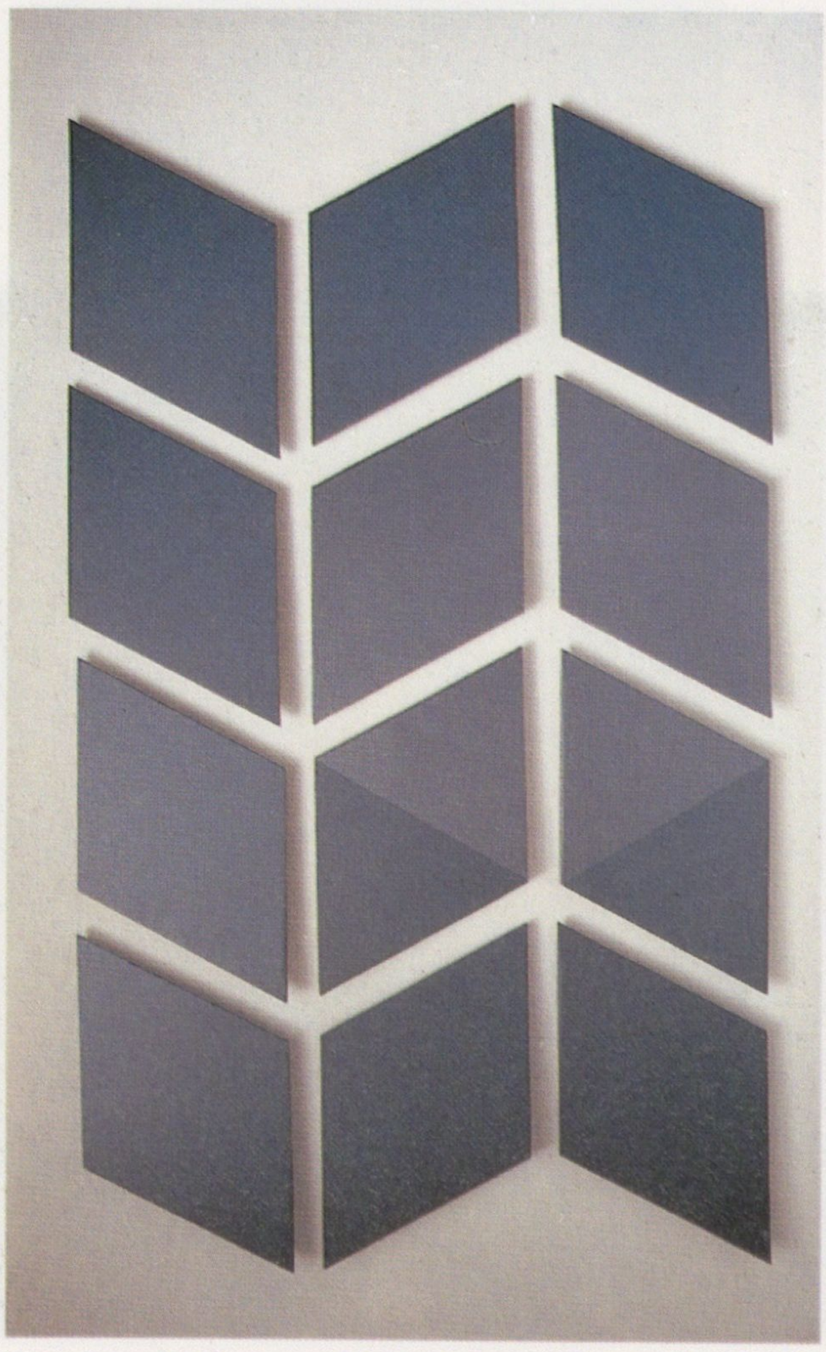

ZLATKO KAUZLARIĆ ATAČ

NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ

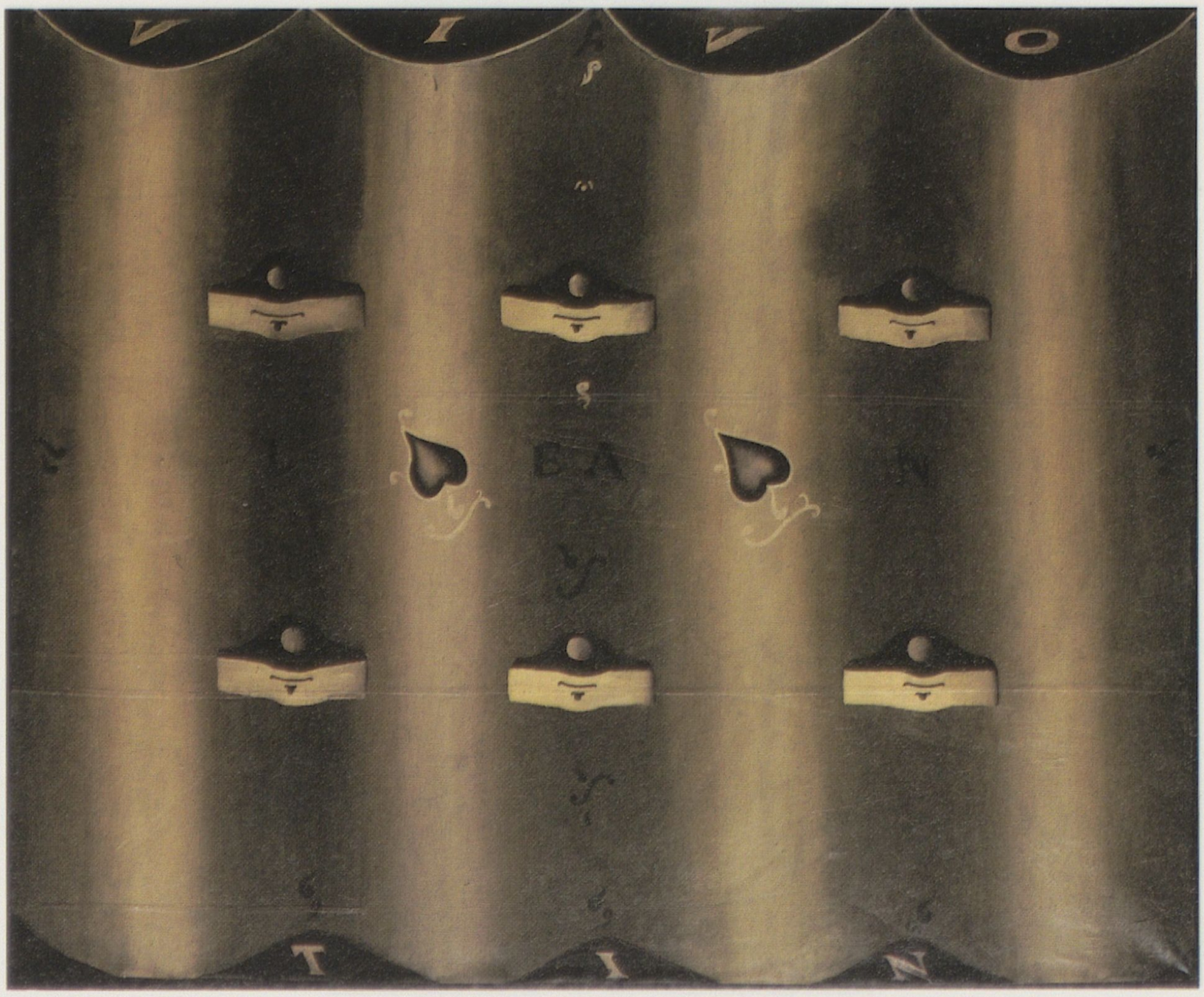

IVANA KESER

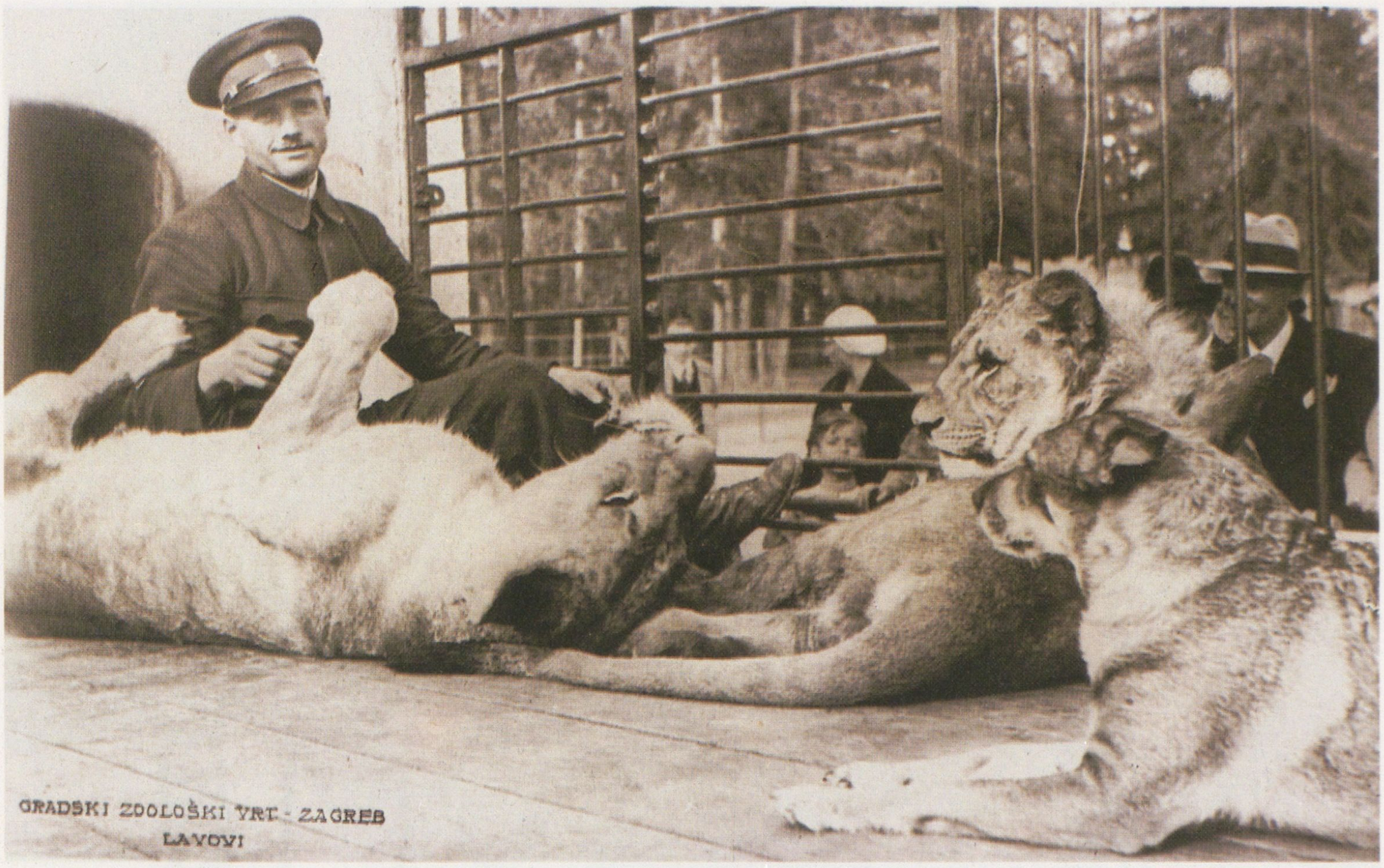
ZLATKO KESER

ŽELJKO KIPKE

DRAGUTIN KIŠ

Zagrebački zoo između osude i nade

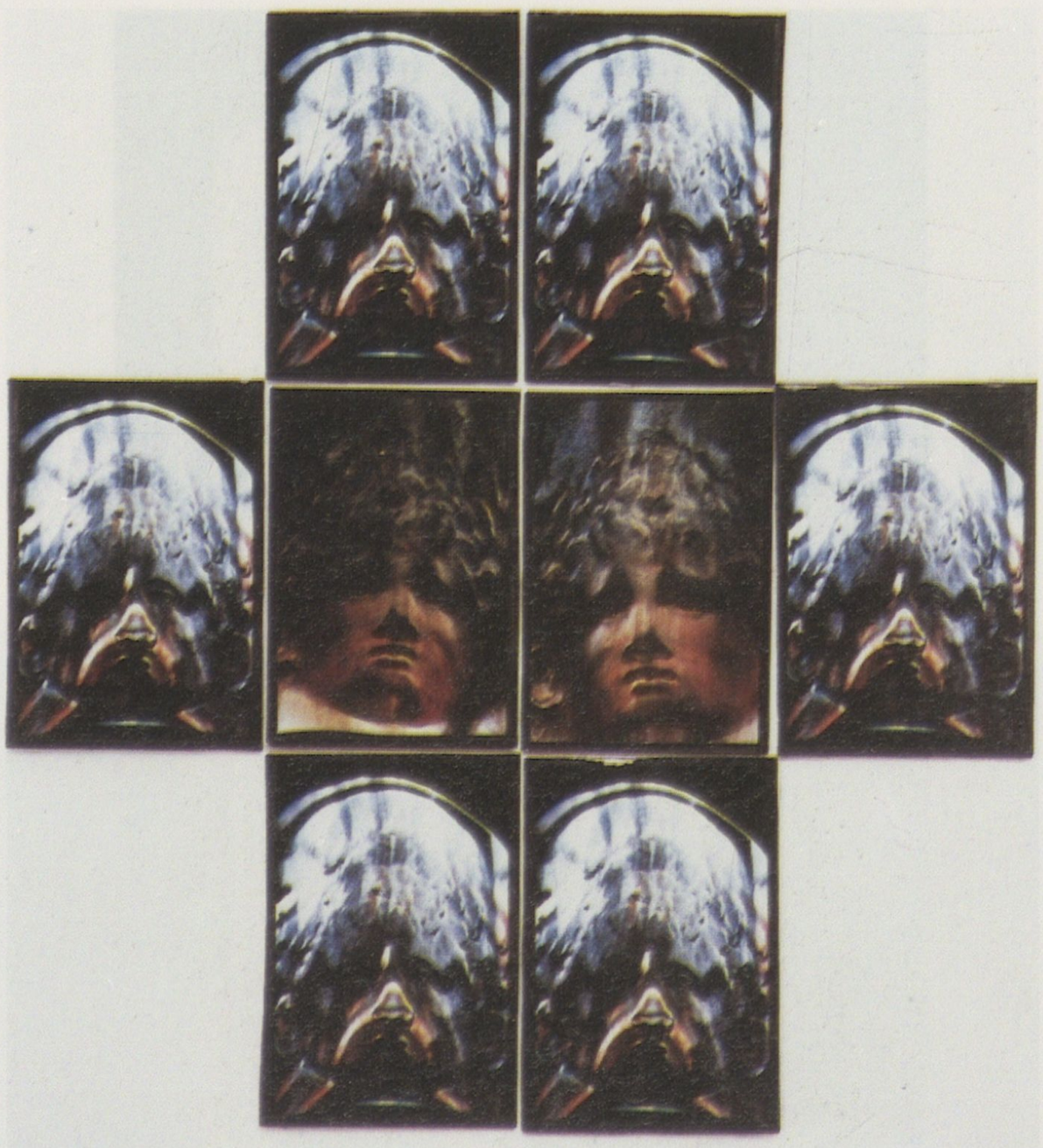
HELENA KLAKOČAR

IVAN KOŽARIĆ

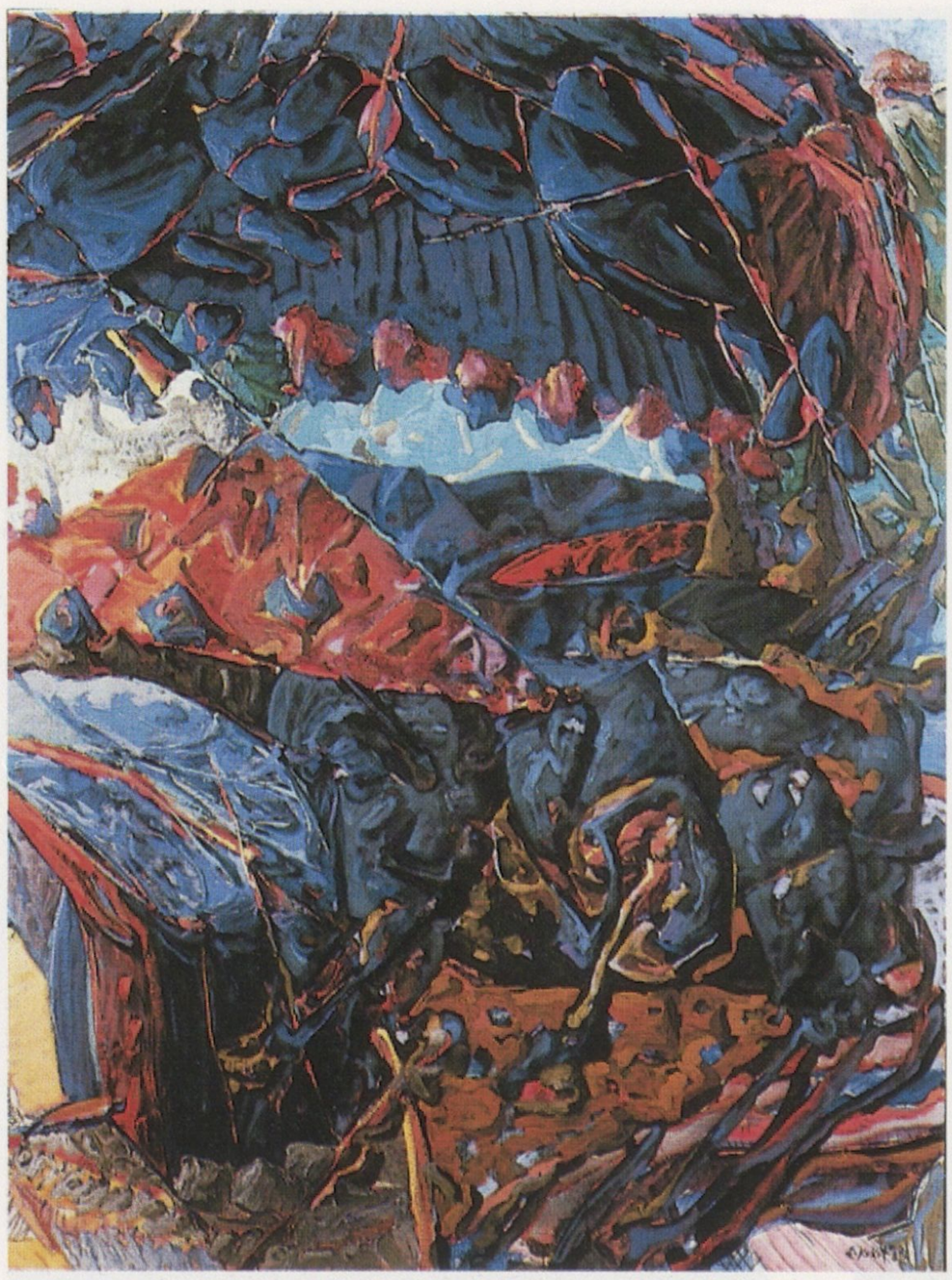

BRUNO KOKOT

EUGEN KOKOT

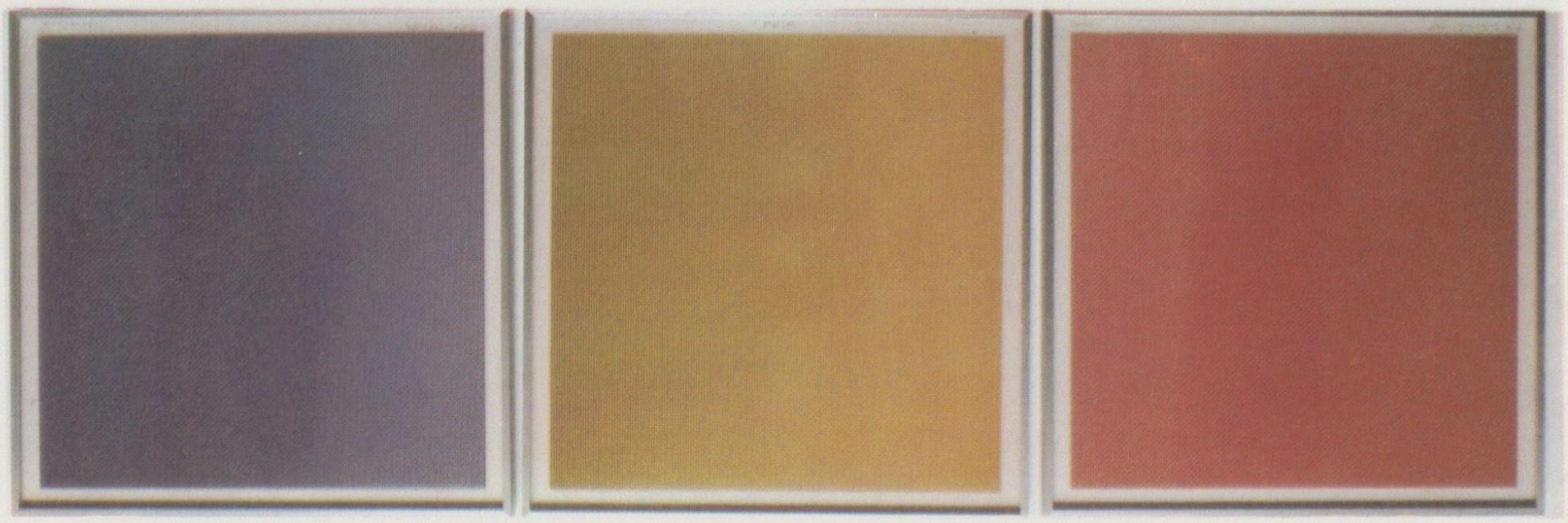

ANITA KONTREC

DORA KOVAČEVIĆ

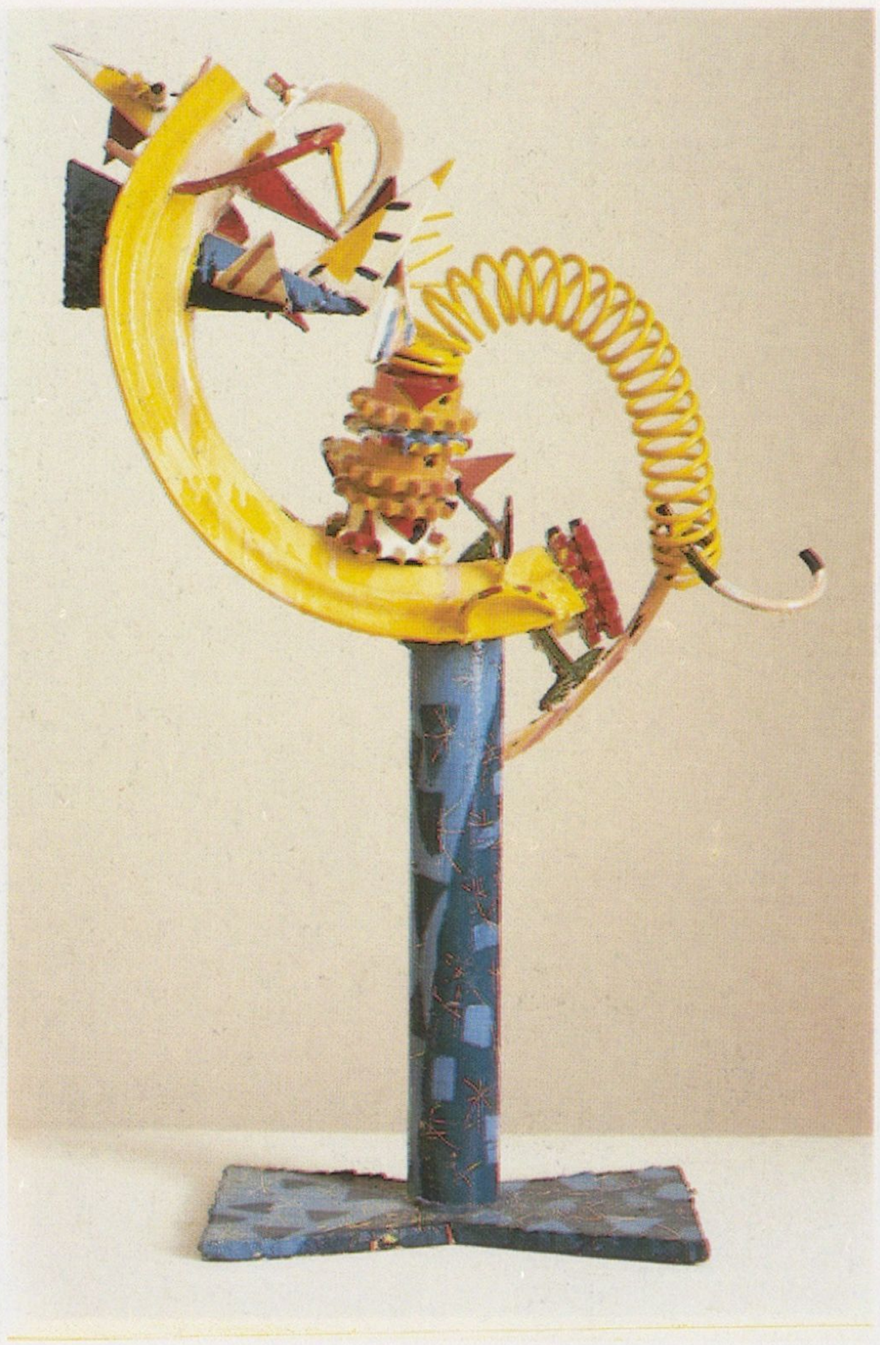

DRAGUTIN DADO KOVAČEVIĆ

GORDANA KOVAČIĆ

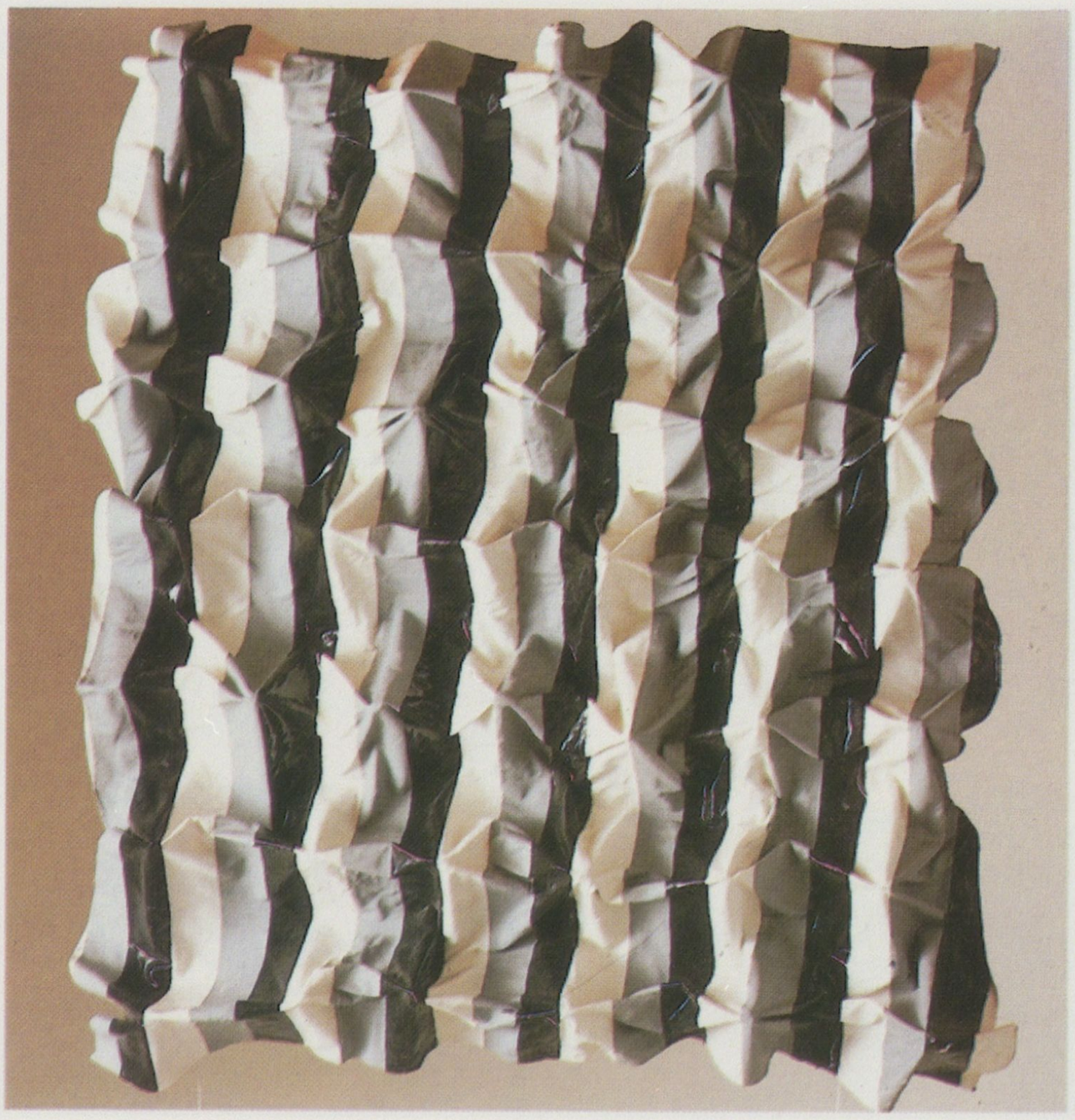
detalj

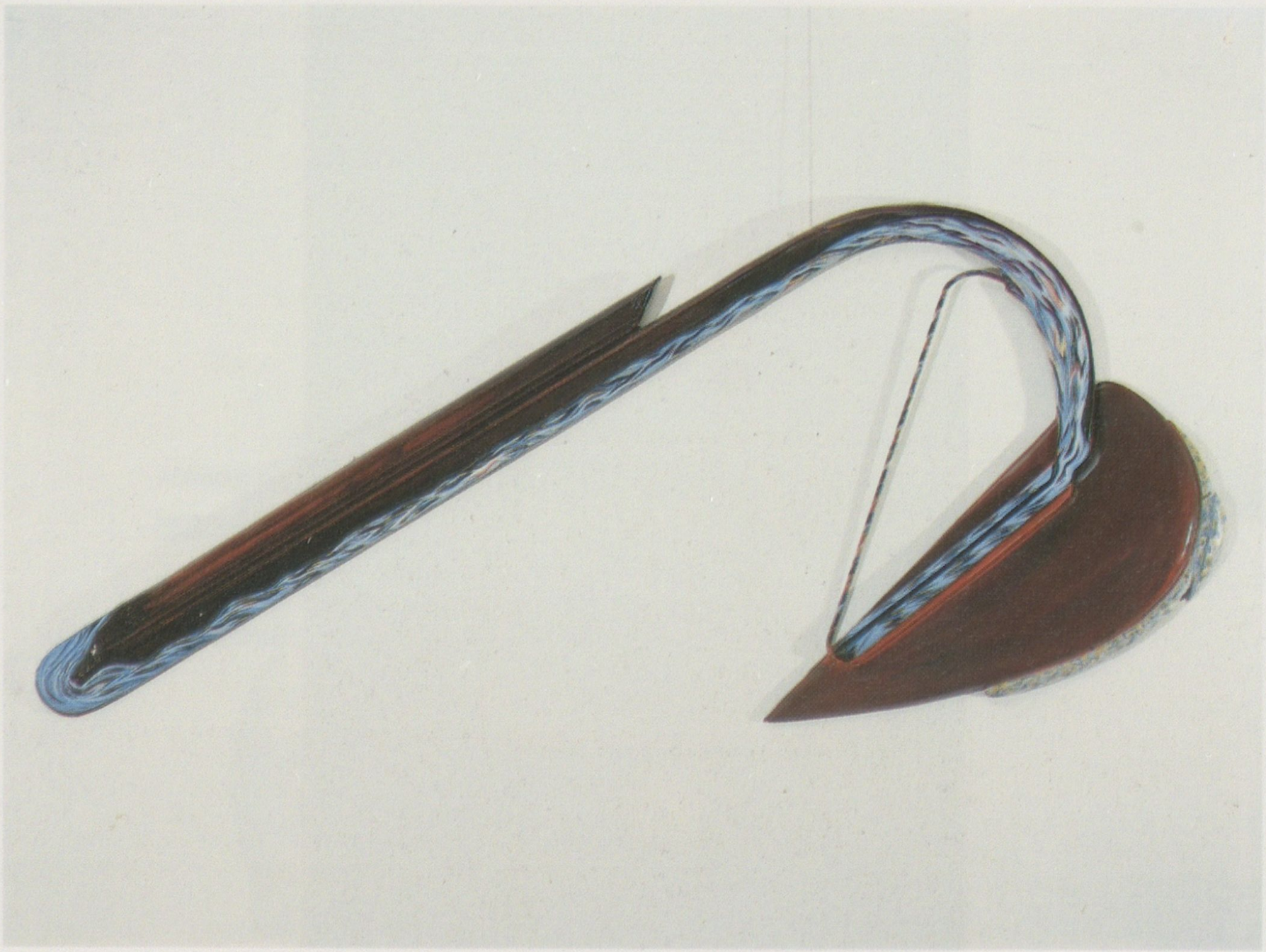

KUZMA KOVAČIĆ

VESNA KOVAČIĆ

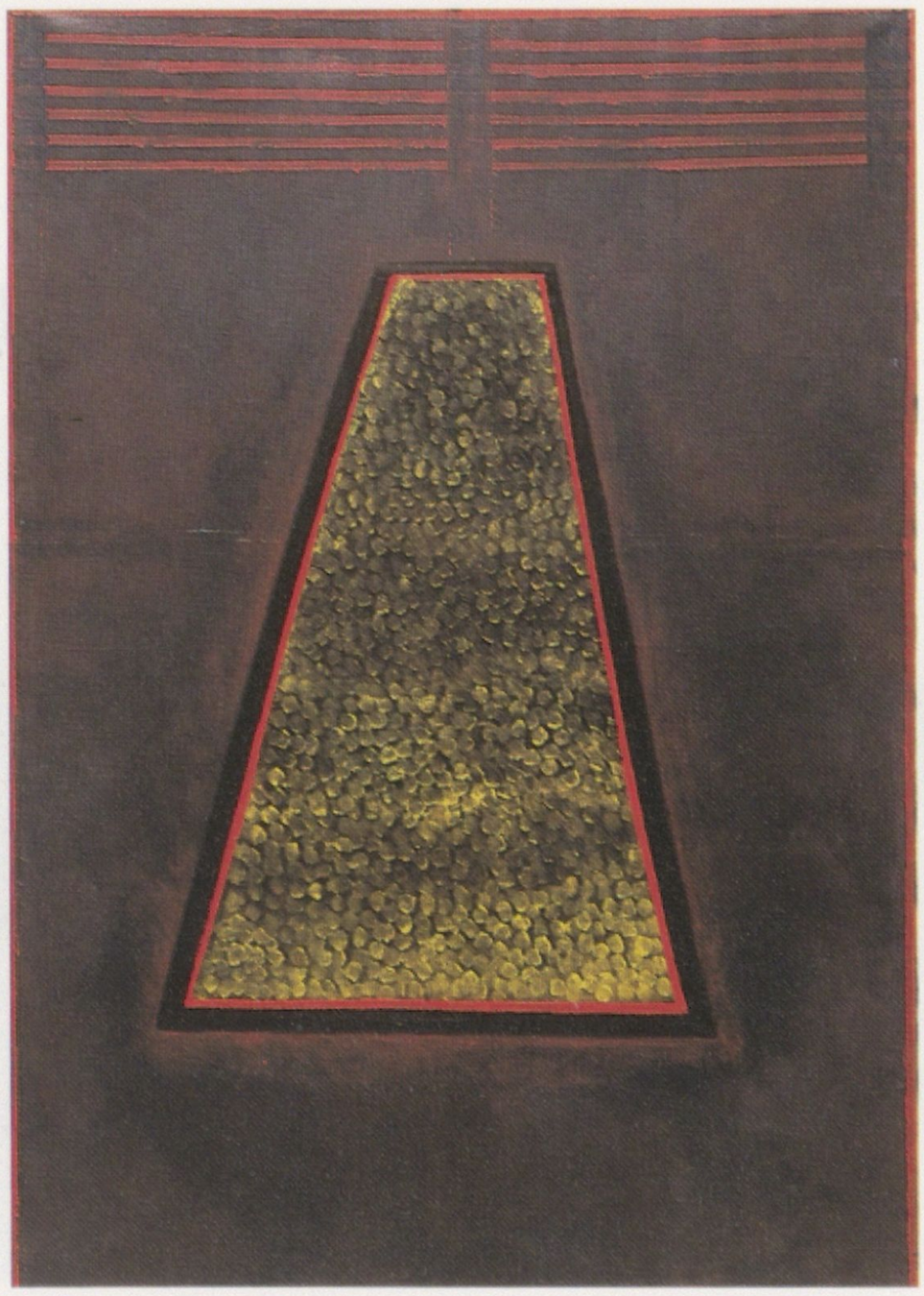

NIKOLA KOYDL

ŽIVA KRAUS

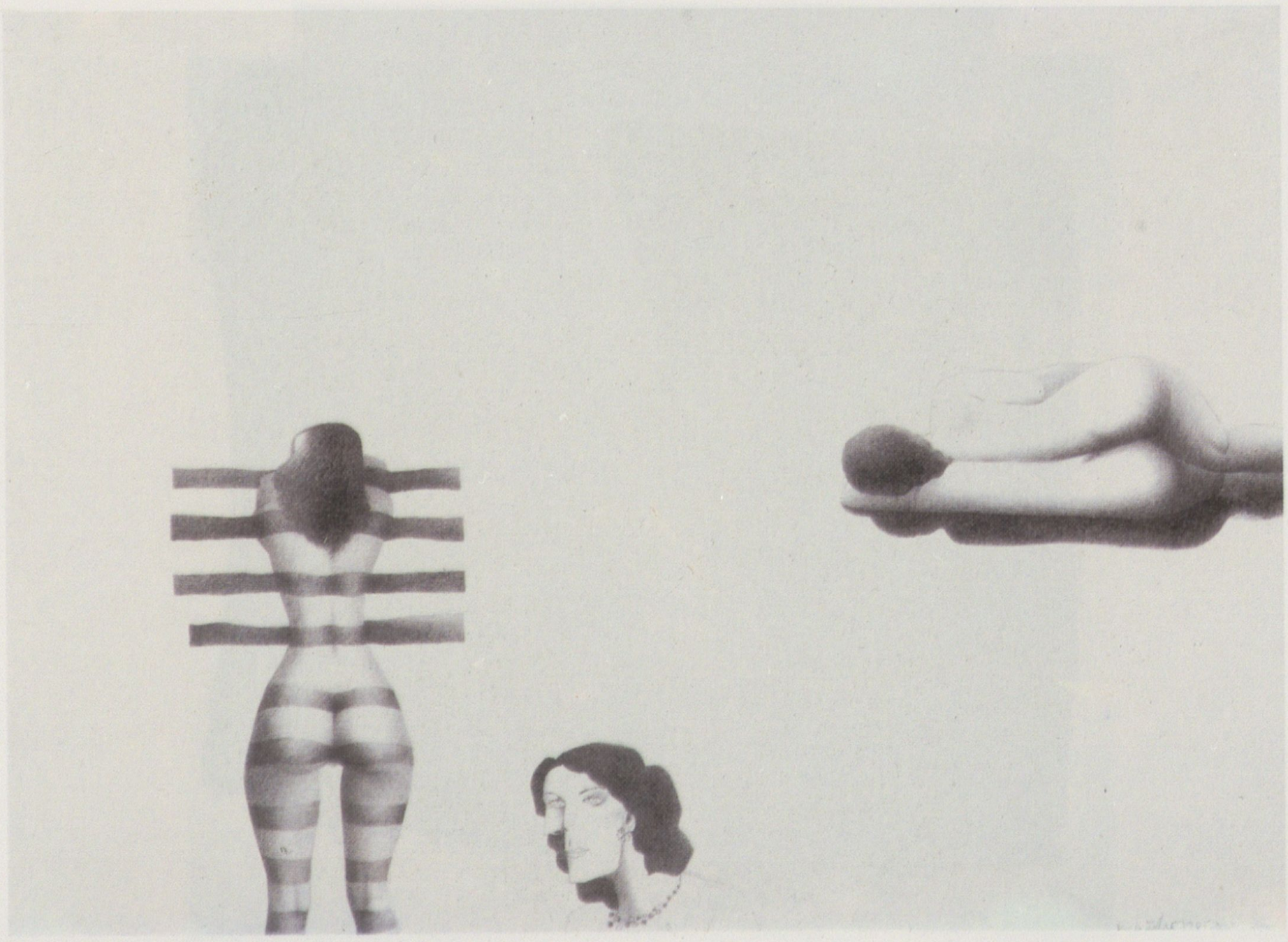

DAVOR KRELJA

ALDO KRIZMAN

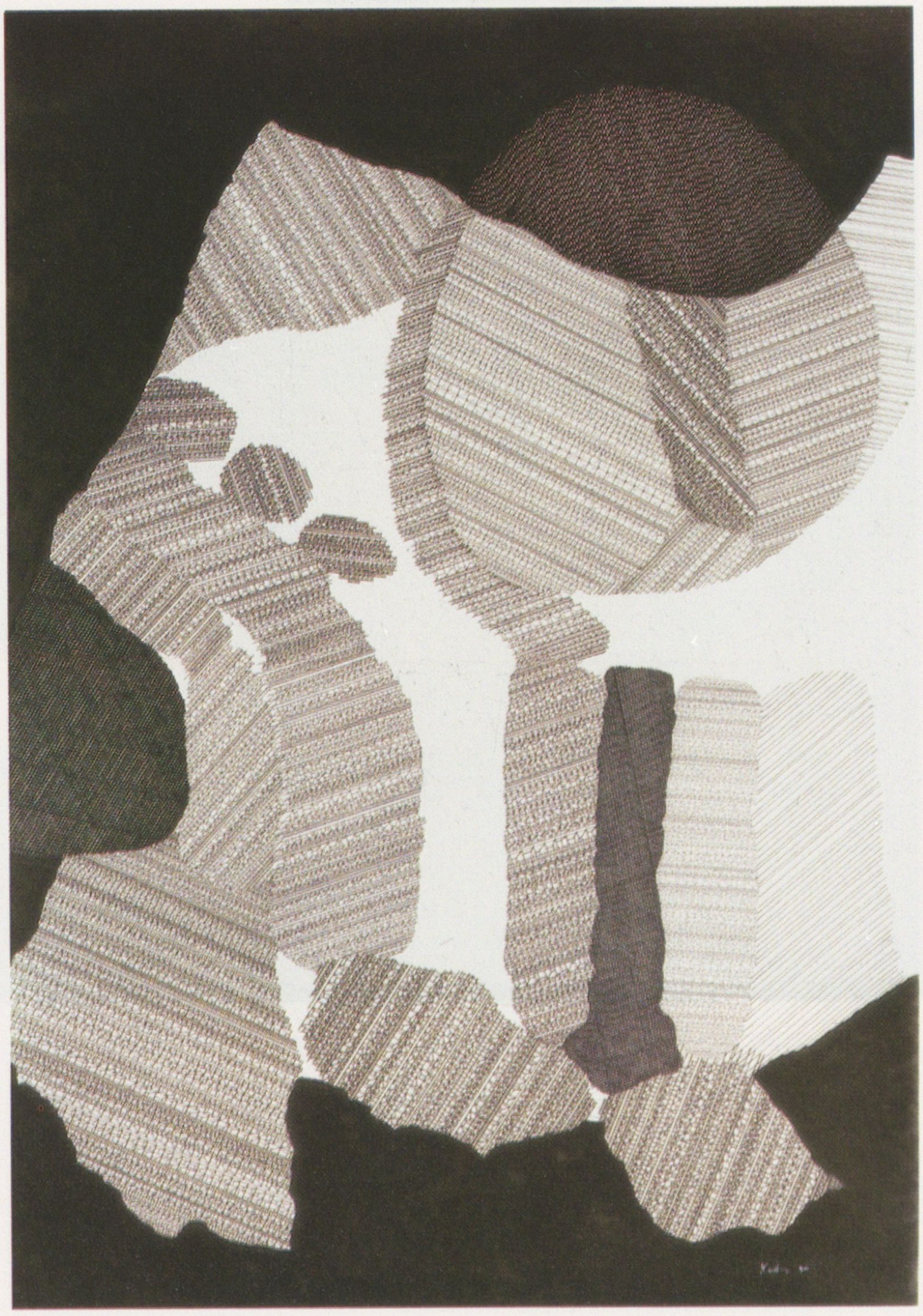
d e t a l j

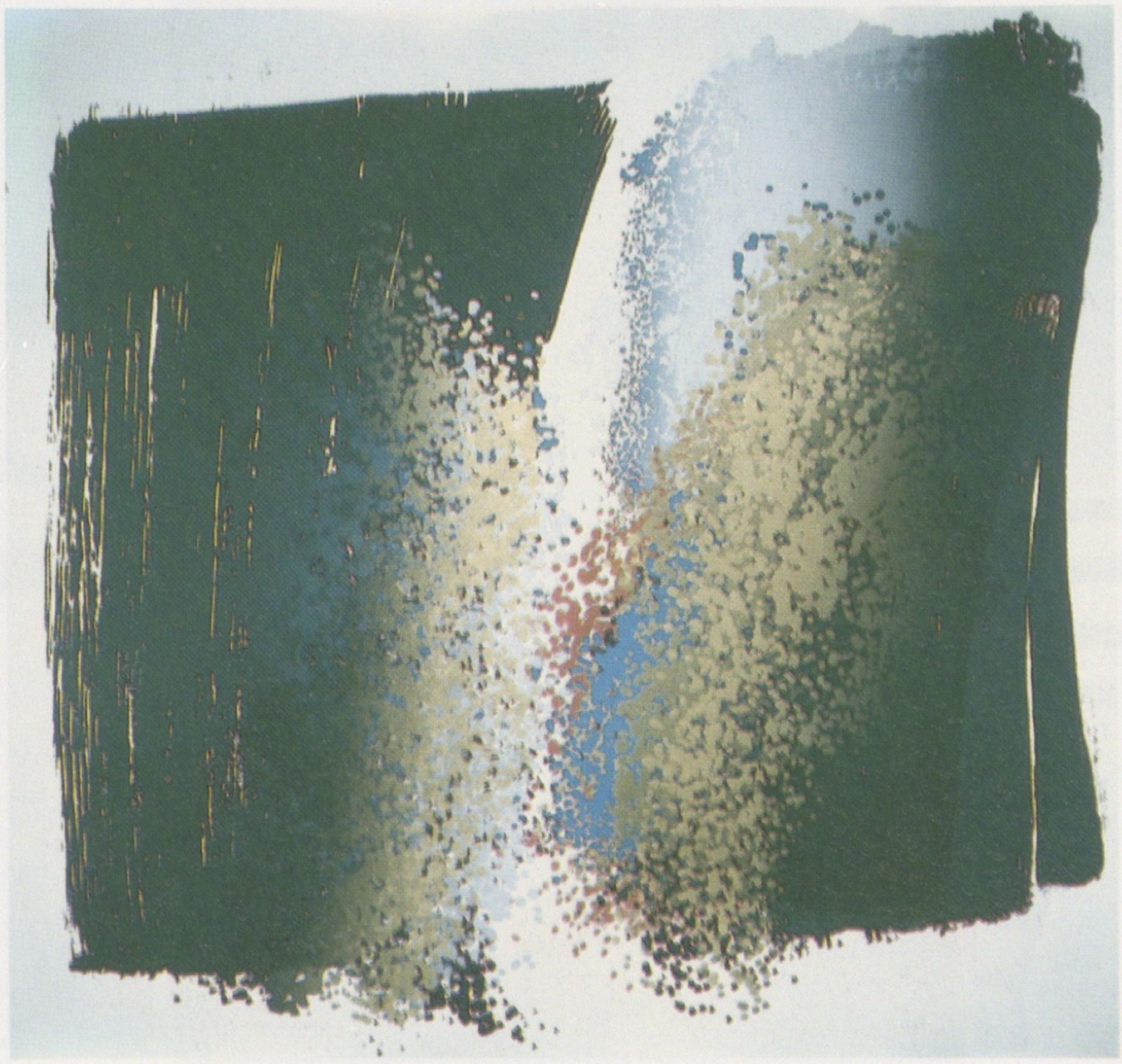

ALIJA KUČUKALIĆ

ANTE KUDUZ

IVAN KUDUZ

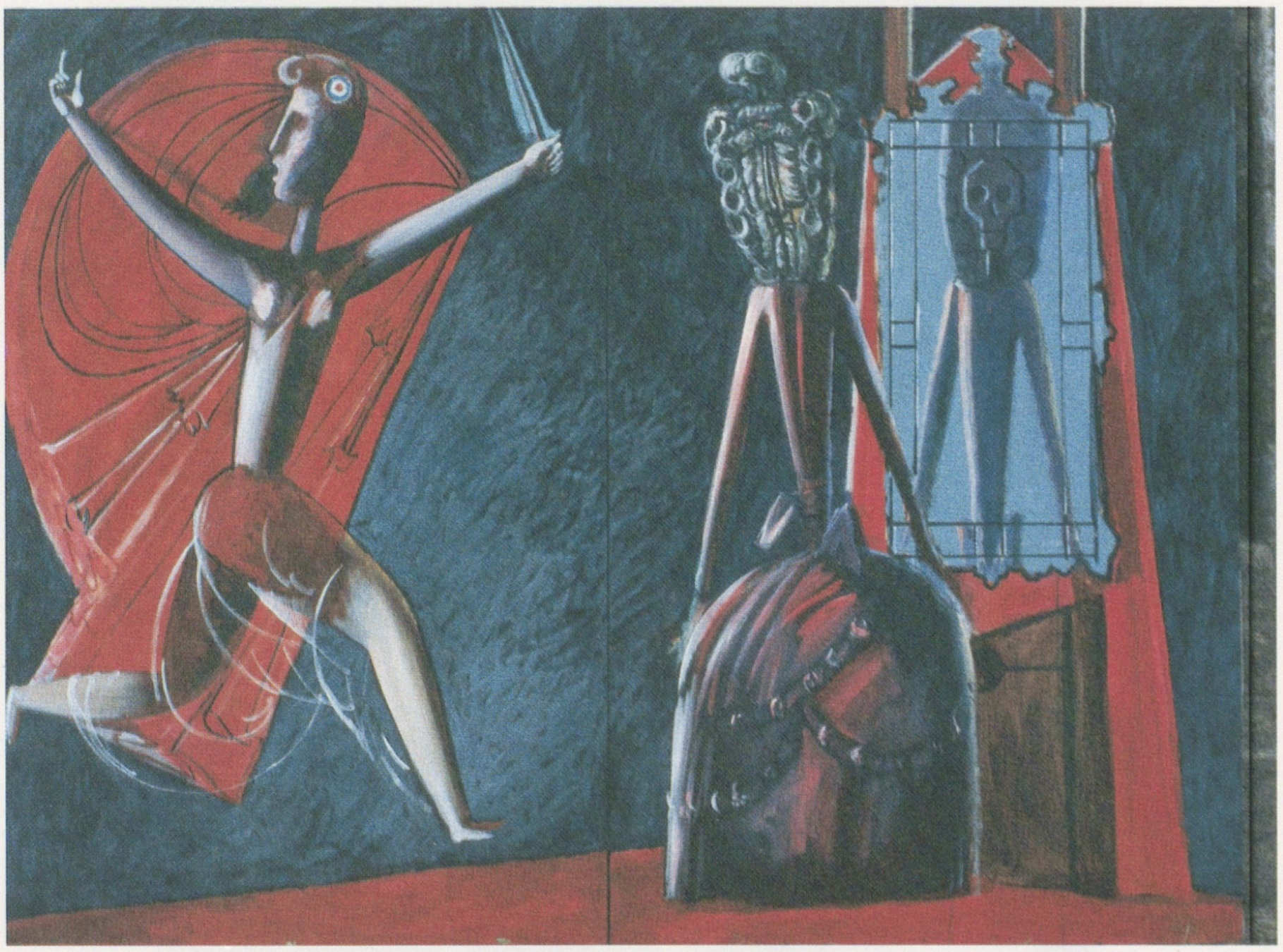
NINA KUJUNDŽIĆ

VATROSLAV KULIŠ

FERDINAND KULMER

RUDI LABAŠ

SILVIO LACASELLA

IVAN LACKOVIĆ CROATA

MILENA LAH

detalj

VJERA LALIN

ŽELJKO LAPUH

detalj

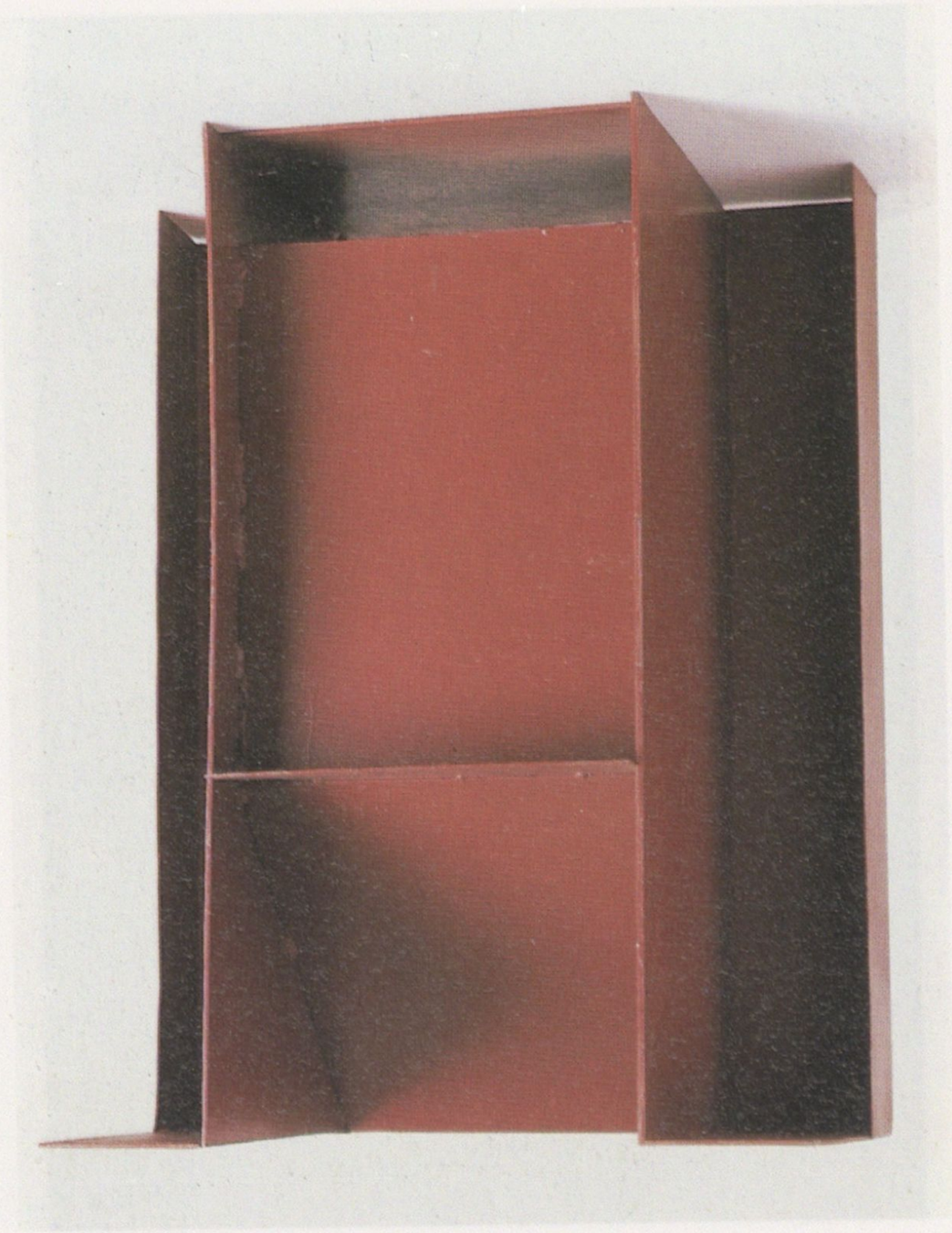

NINA LASTA

JASENKA LEONTIĆ

BRANKO LEPEN

IVAN LESIAK

detalj

PETAR LETICA

MA LIN

GANI LLALLOSHI

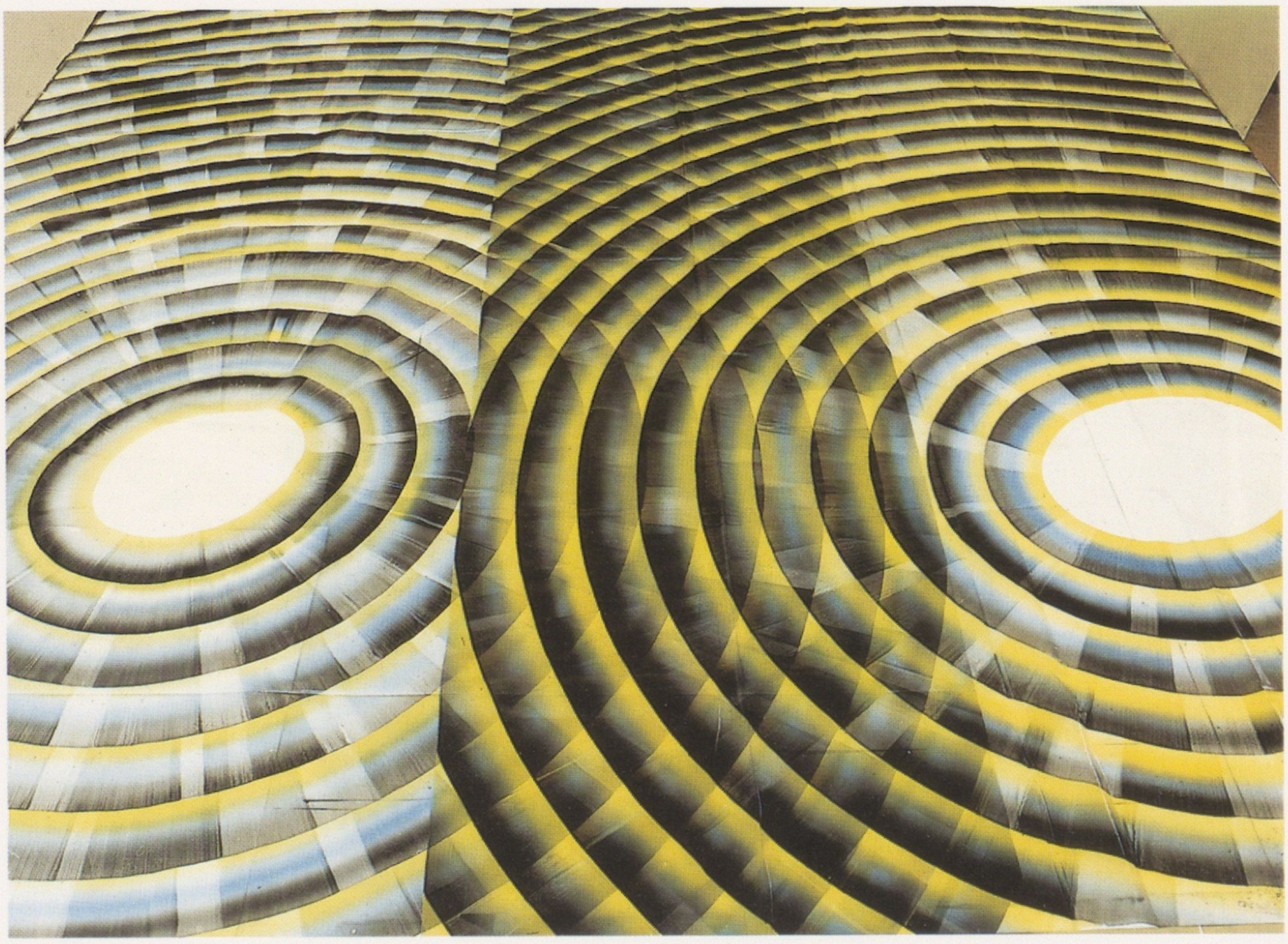

DUBRAVKA LOŠIĆ

IVAN LOVRENČIĆ

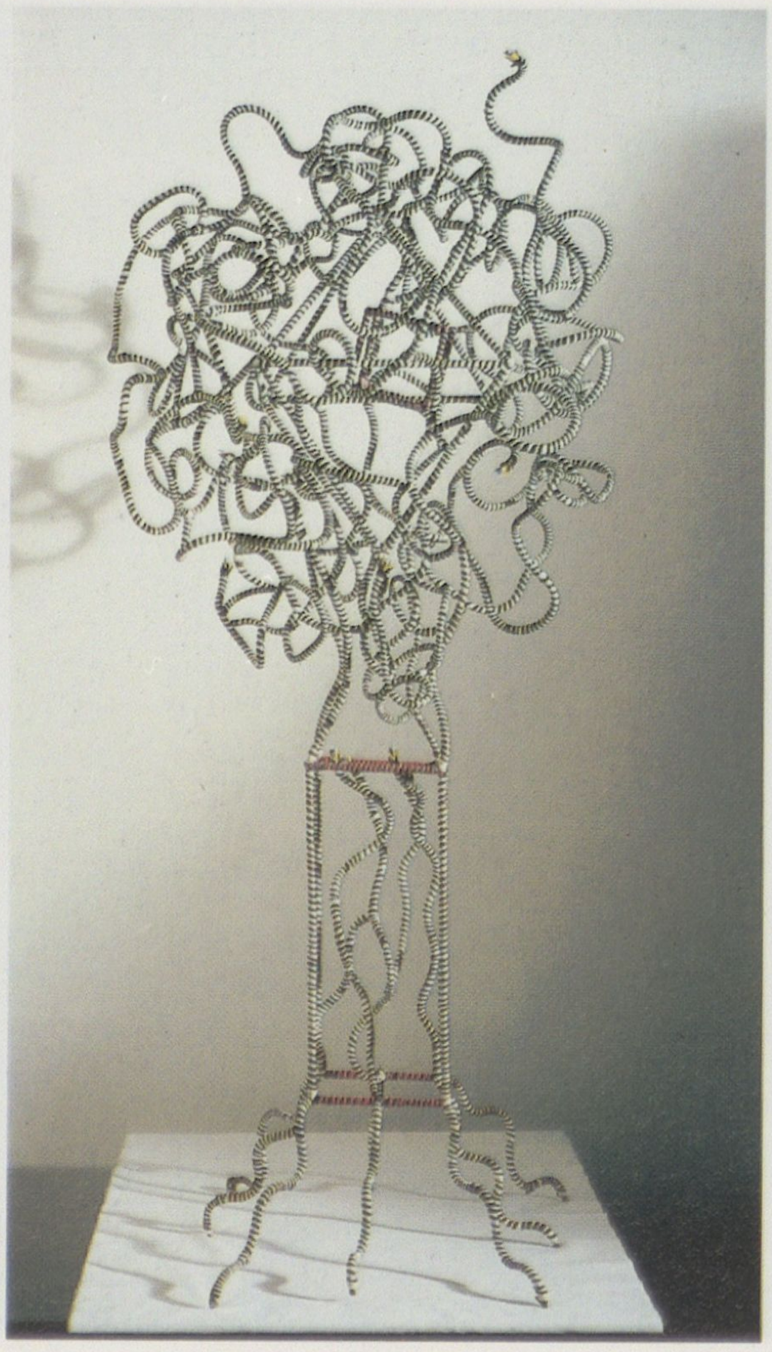
RAGIB LUBOVAC BOŠNJAK

ATTILA RICHARD LUKACS

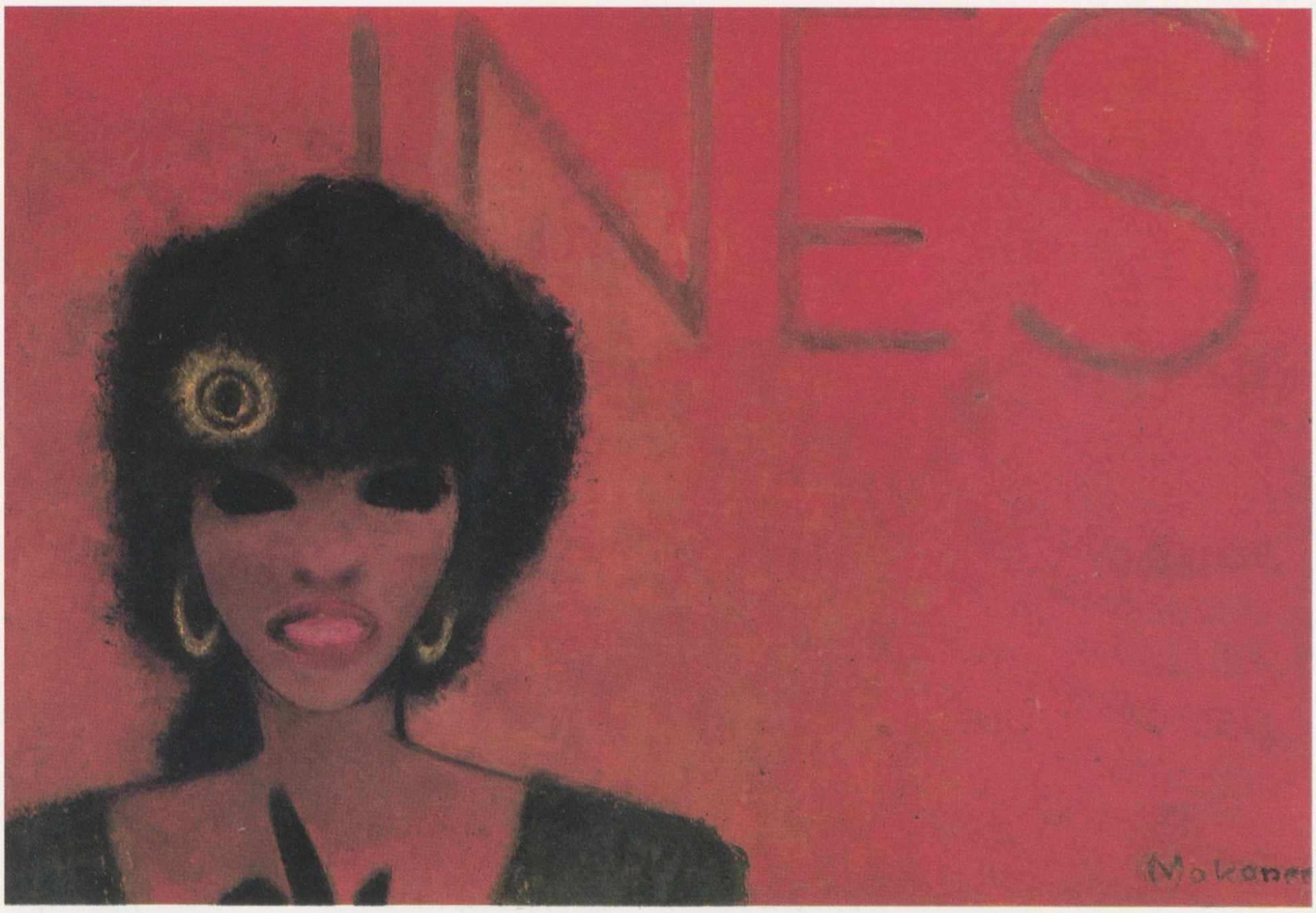
STEVAN LUKETIĆ

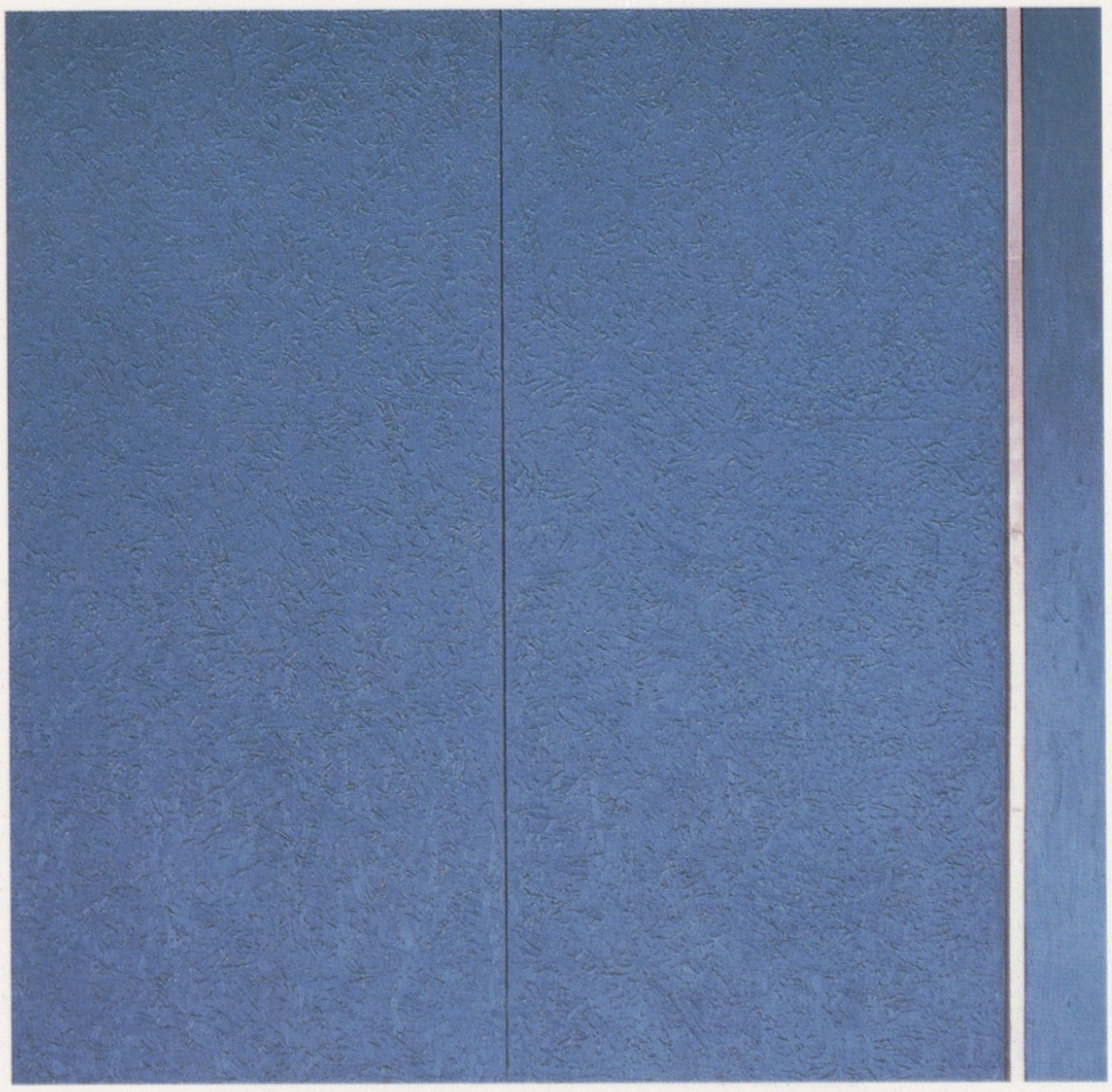

SINIŠA MAJKUS

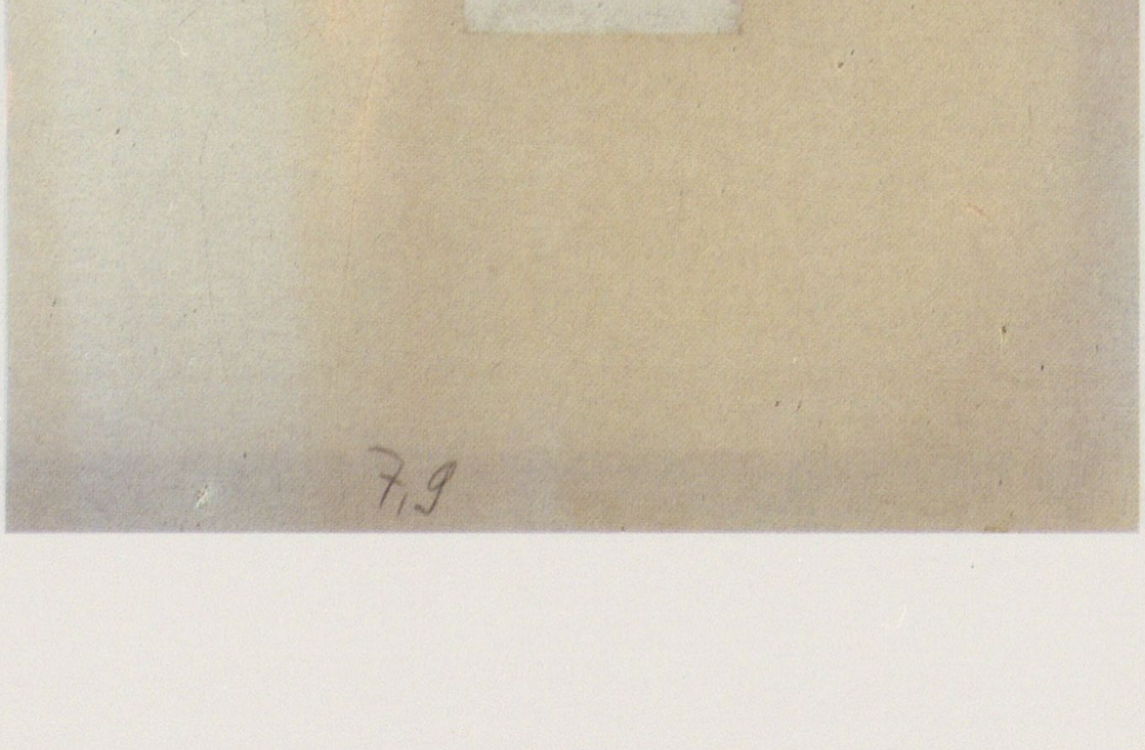
MIRON MAKANEC

BLAGOJA MANEVSKI

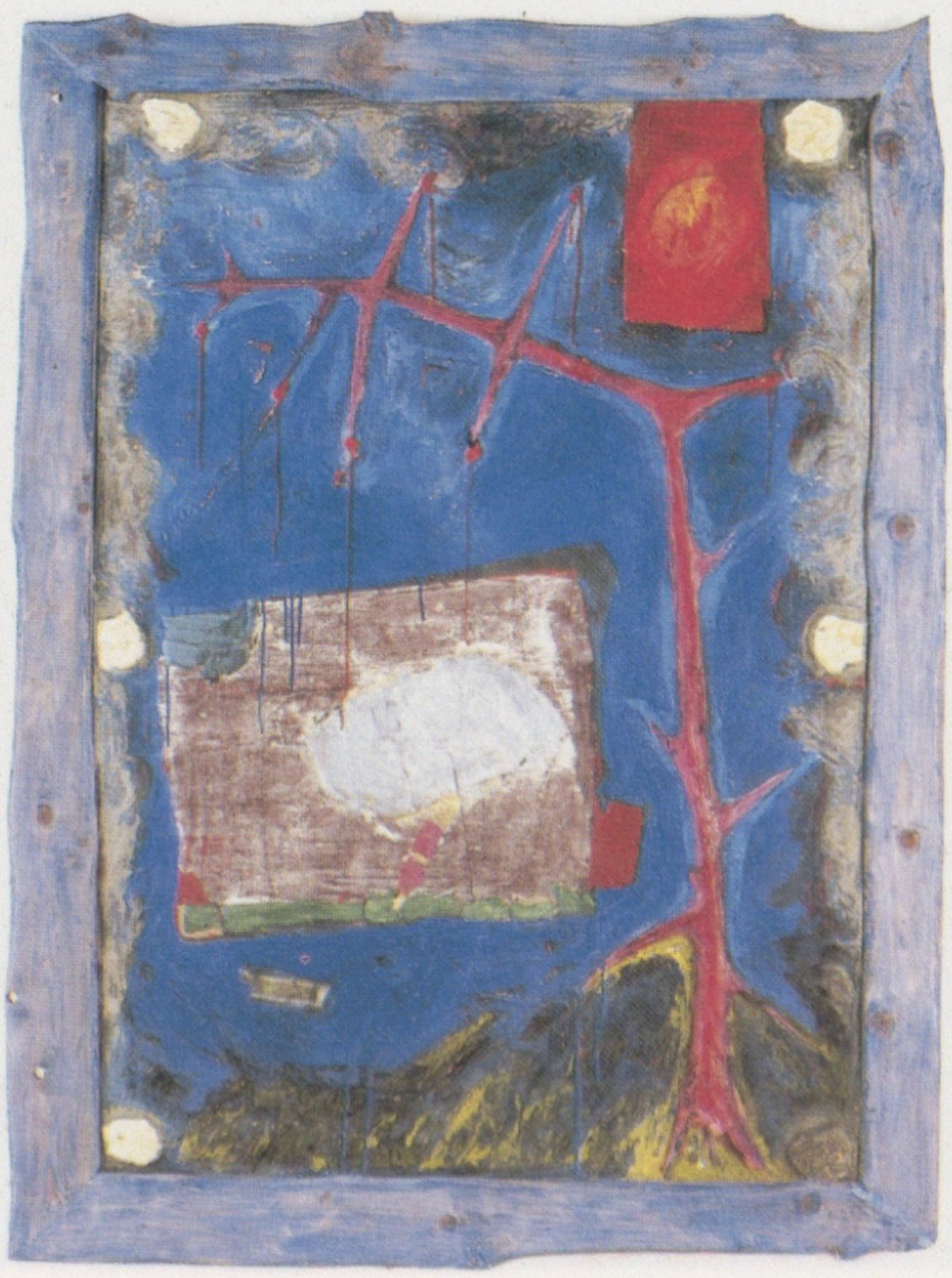
MILAN MANOJLOVIĆ

ANTUN MARAČIĆ

JASNA MARETIĆ

detalj

ŠTEFAN MARFLAK

VLADO MARTEK

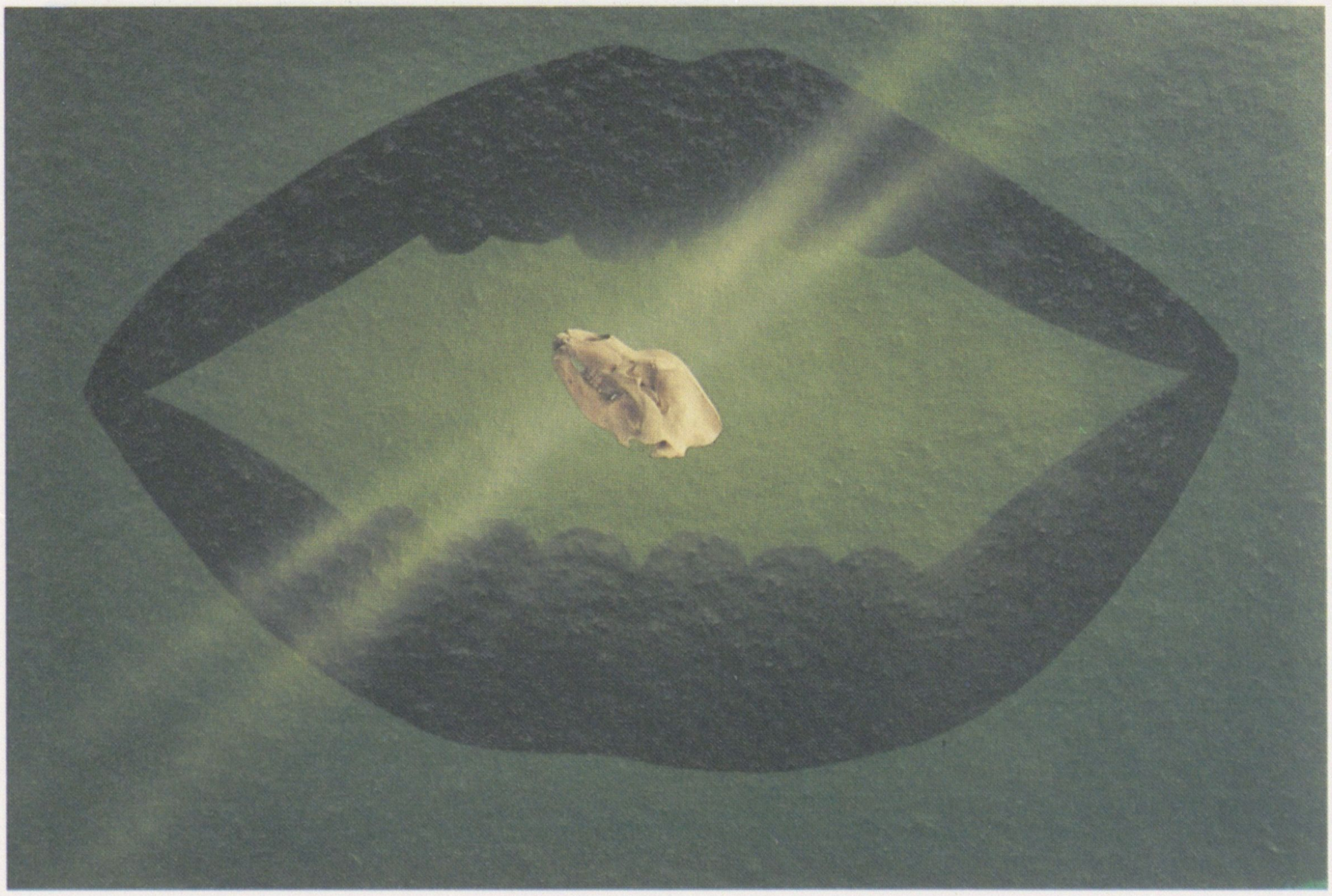

DALIBOR MARTINIS

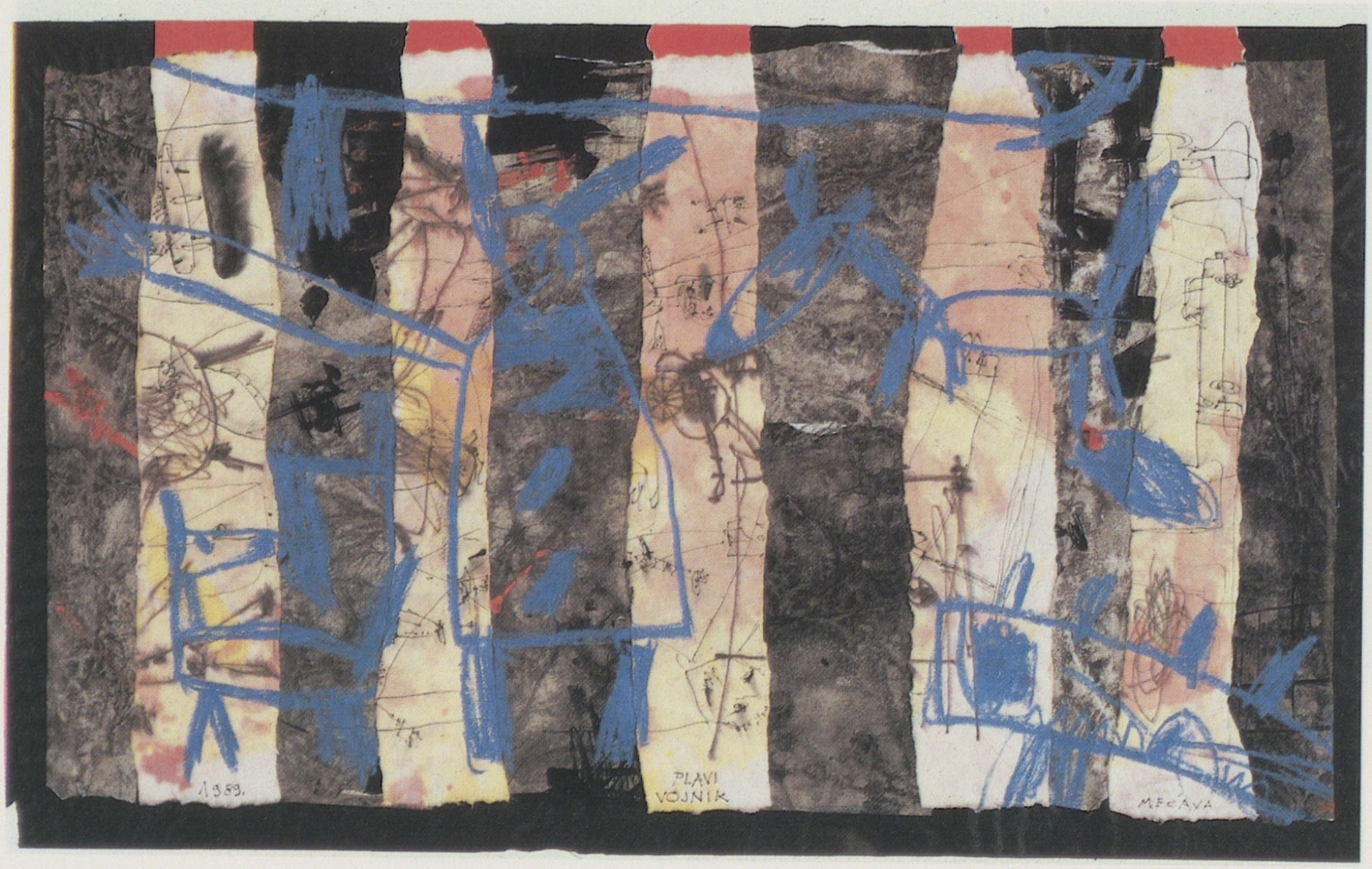
MARICA MAVEC TOMLJENOVIĆ

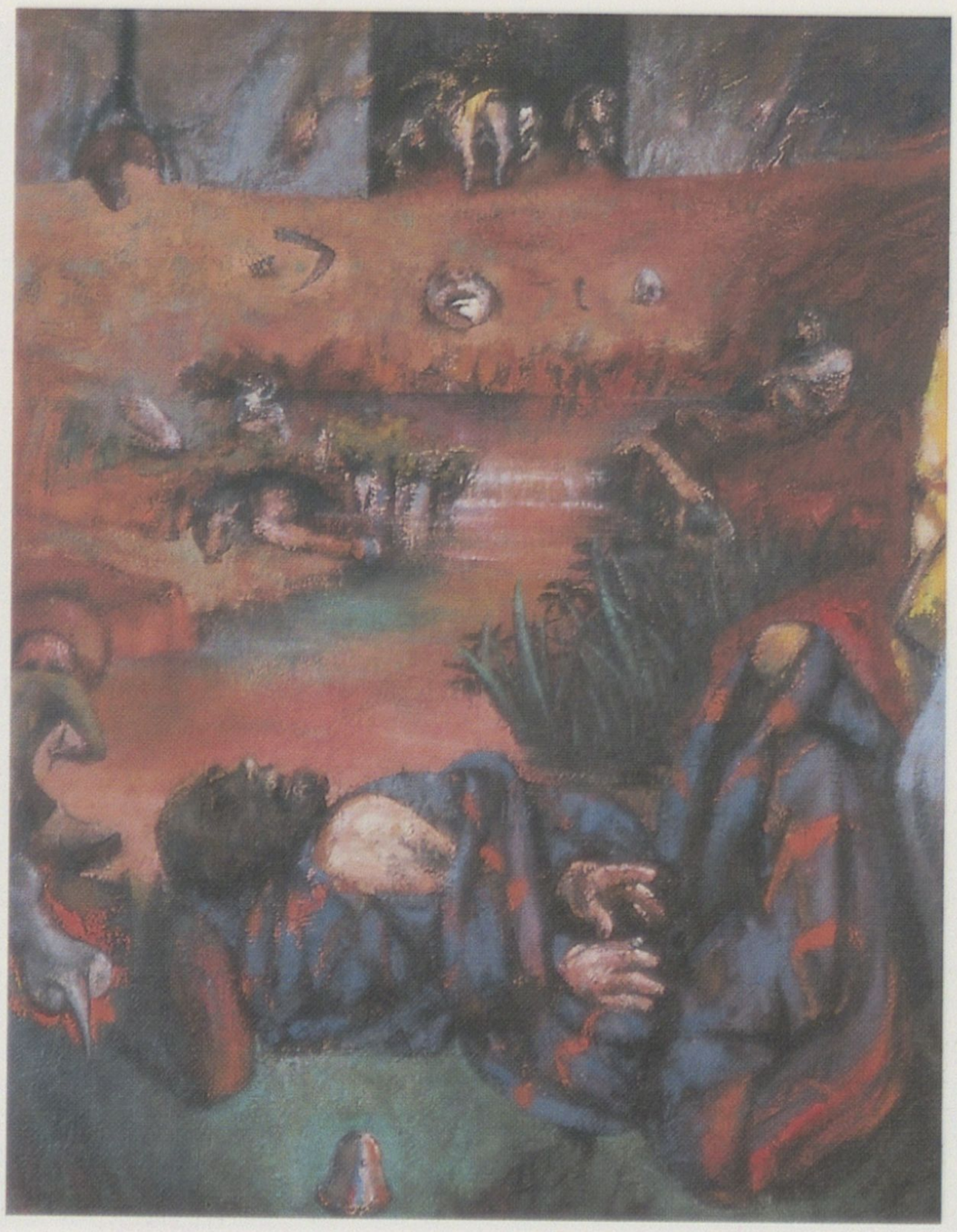

WILFRIED MAYRUS

NENAD MEĆAVA

VLADIMIR MEGLIĆ

MANUEL MENDIVE

PAOLO MENEGHESSO

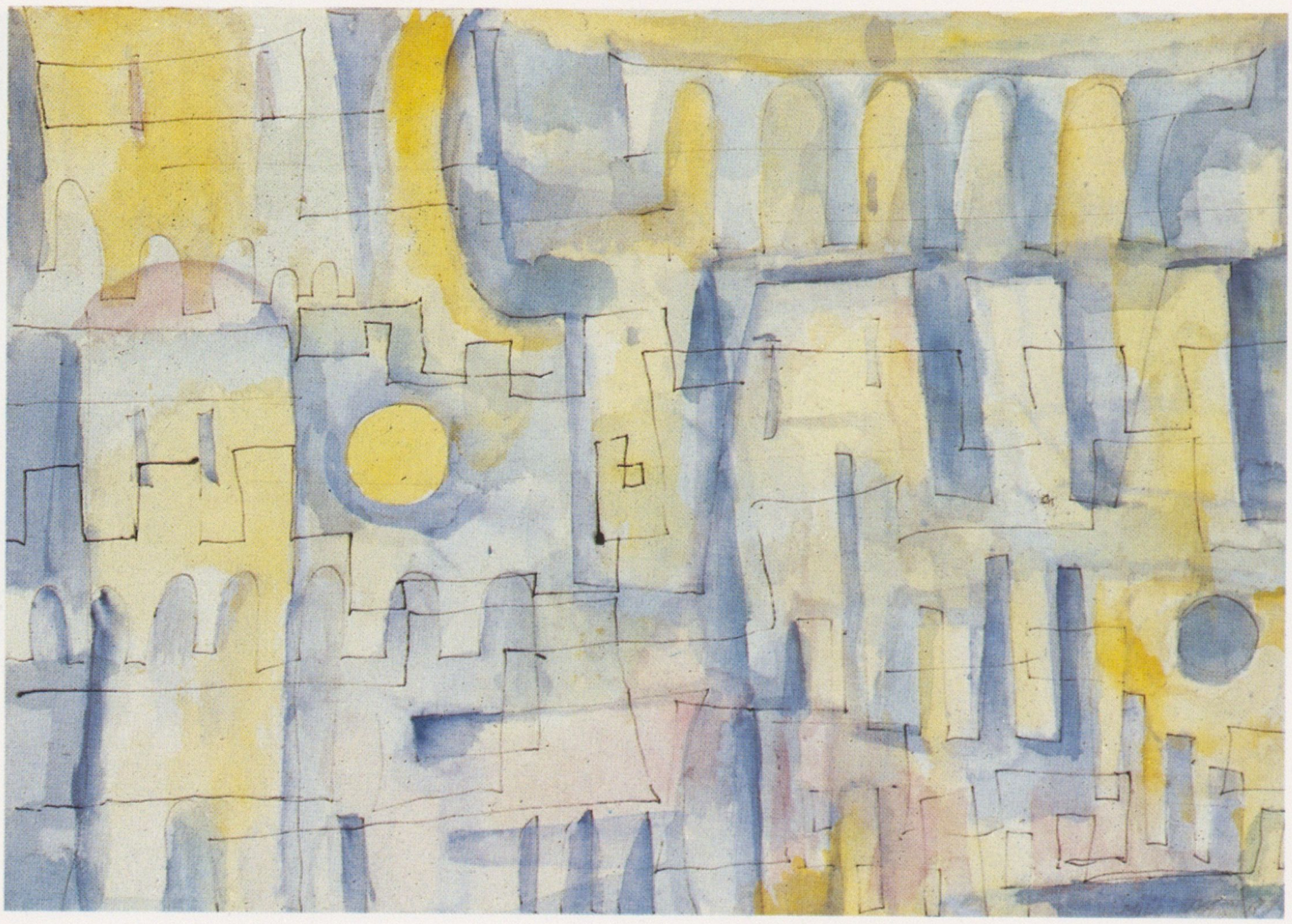
EDITH MERLE

LEILA MICHIELI VOJVODA

INKA MIJIĆ

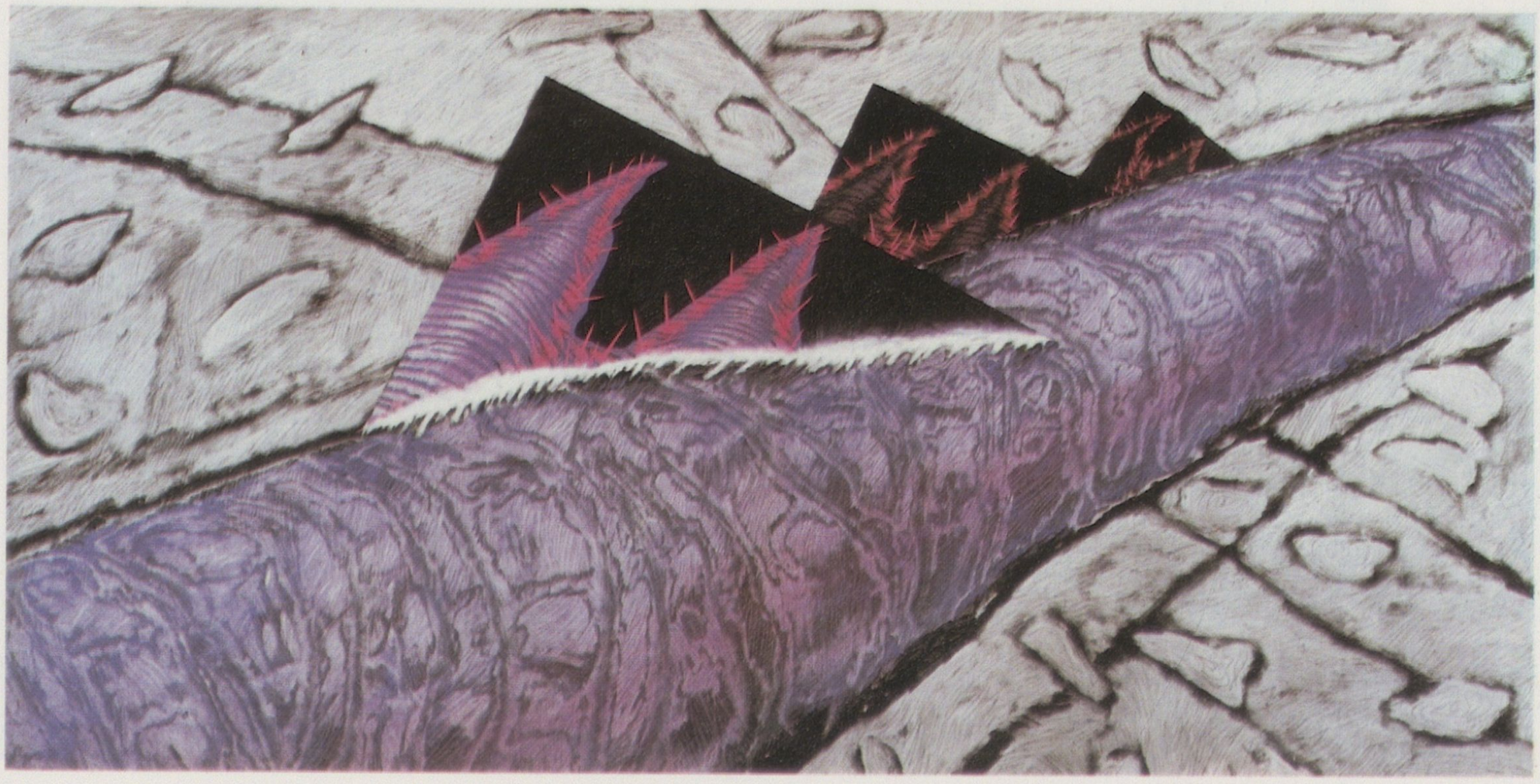

MLADEN MIKULIN

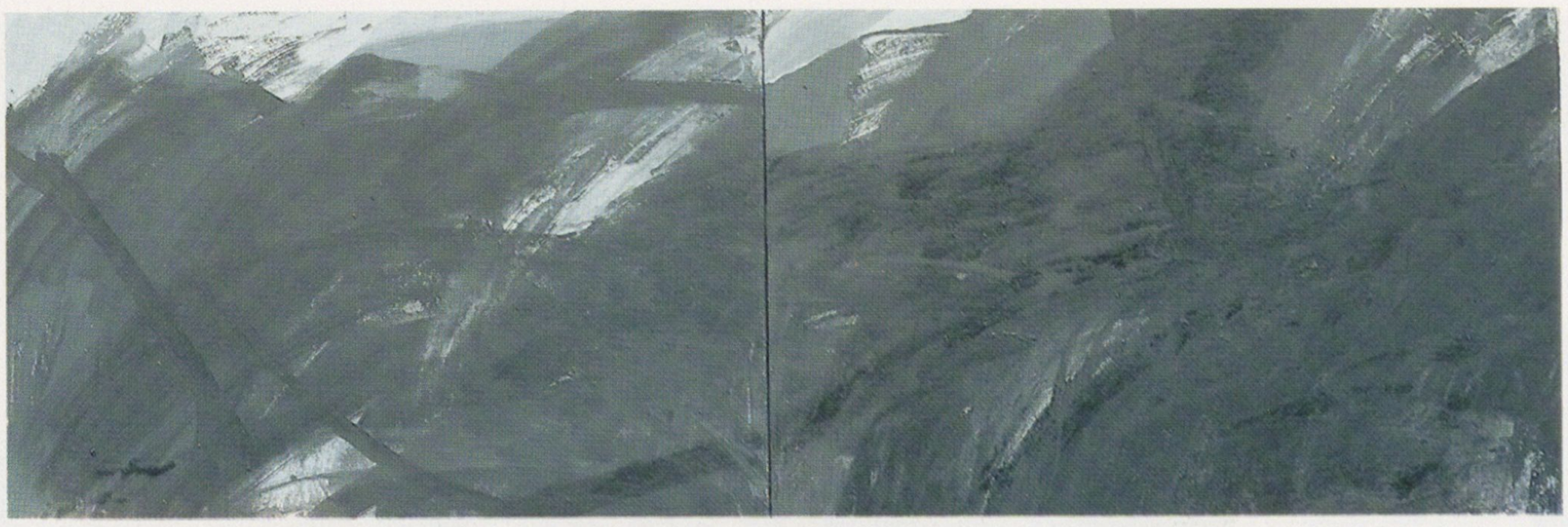
BANE MILENKOVIĆ

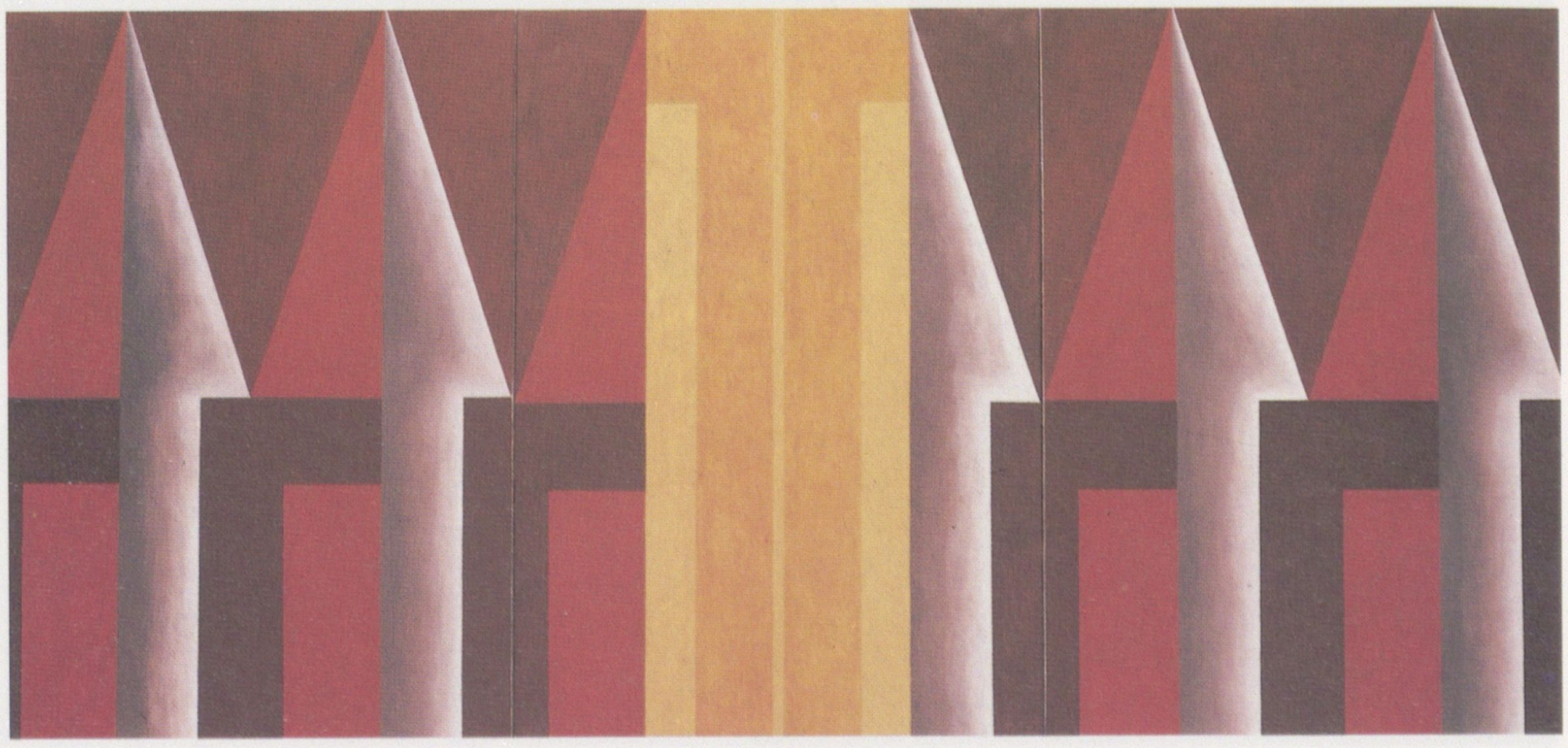

ZDRAVKO MILIĆ

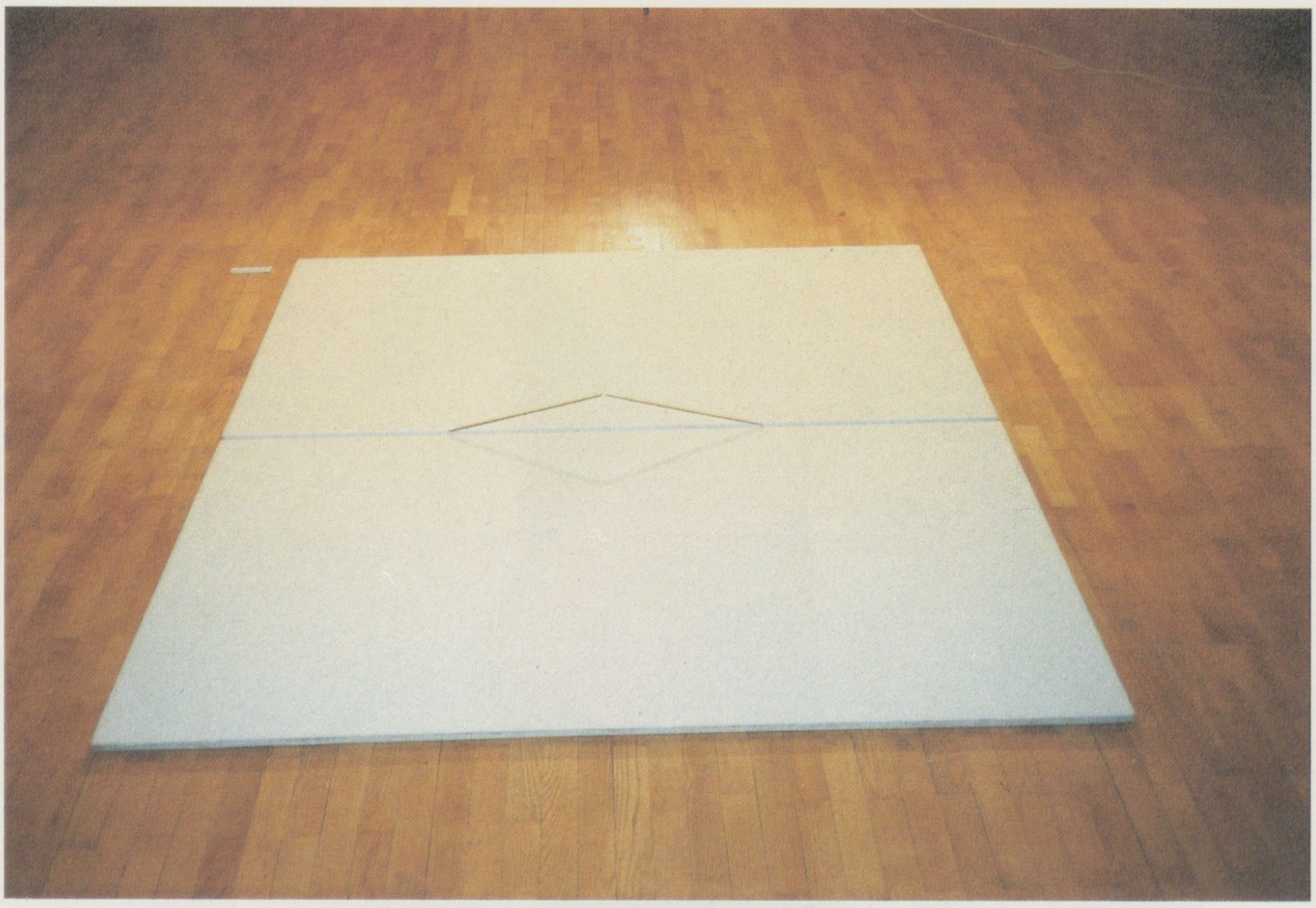
KSENIJA MOGIN

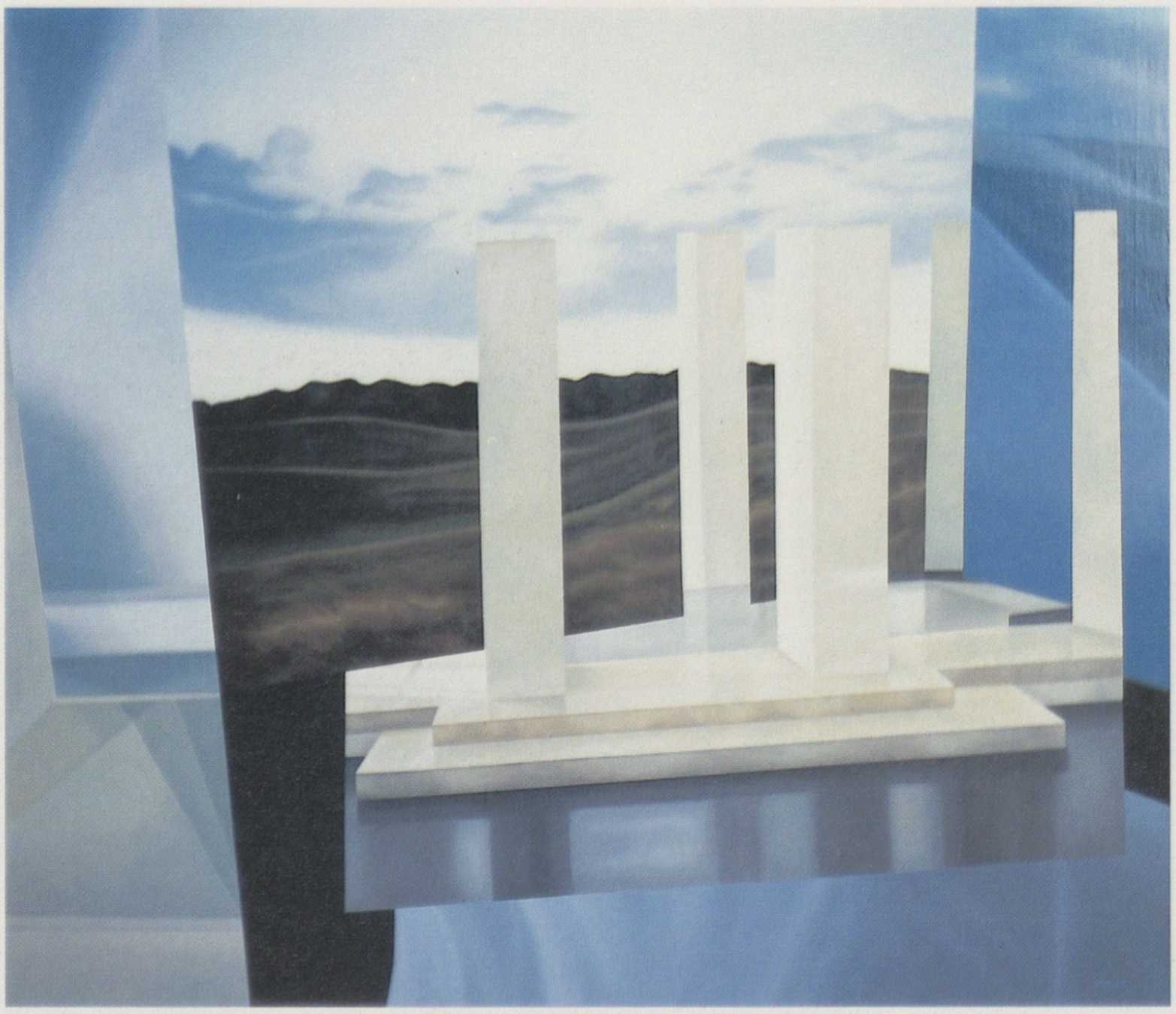

MARIJAN MOLNAR

ALIETA MONAS

MARIJANA MULJEVIĆ

ZOLTAN NOVAK

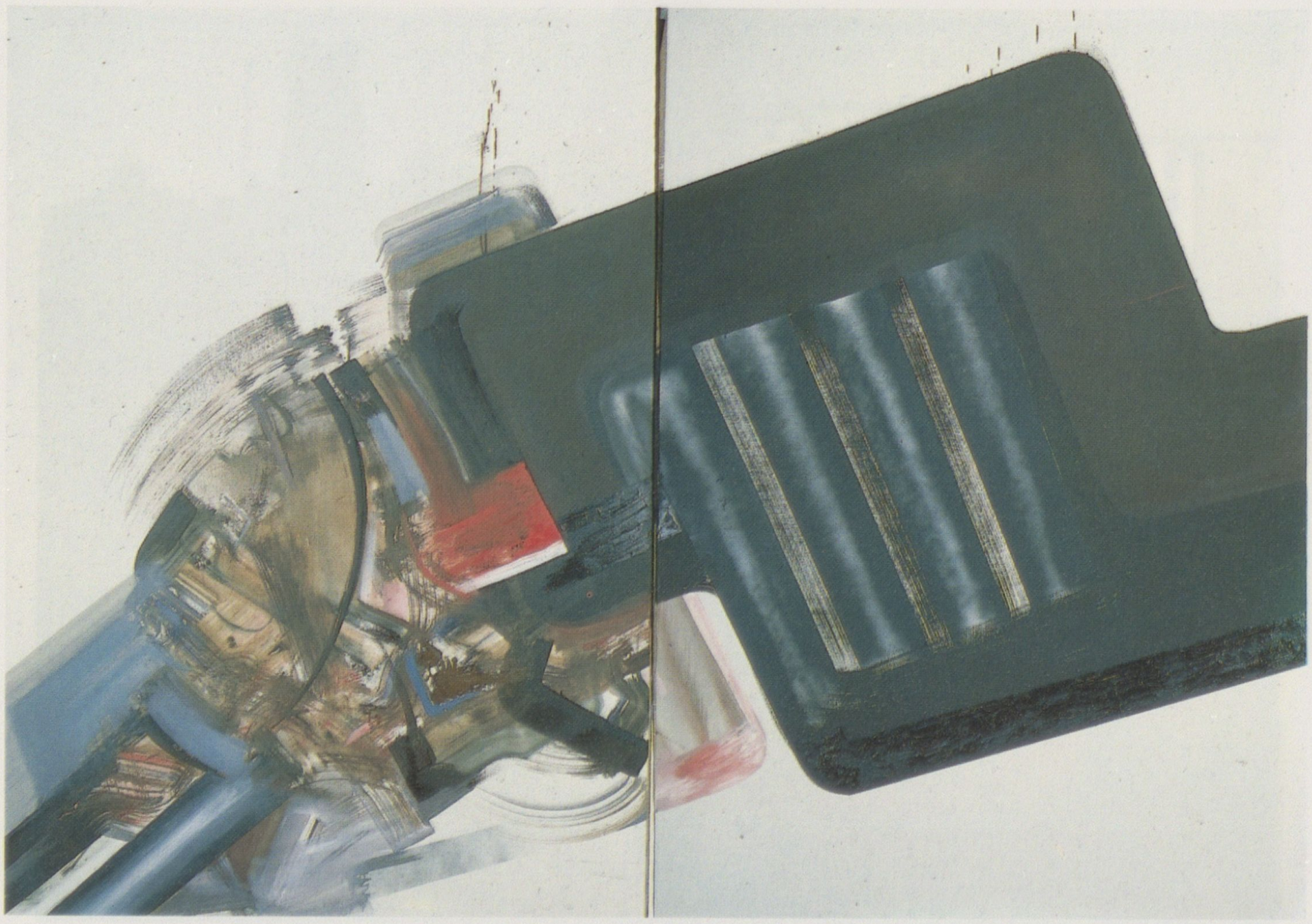

NADA NOVOSEL

IVAN OBSIEGER

NENAD OPAČIĆ

NADA OREL

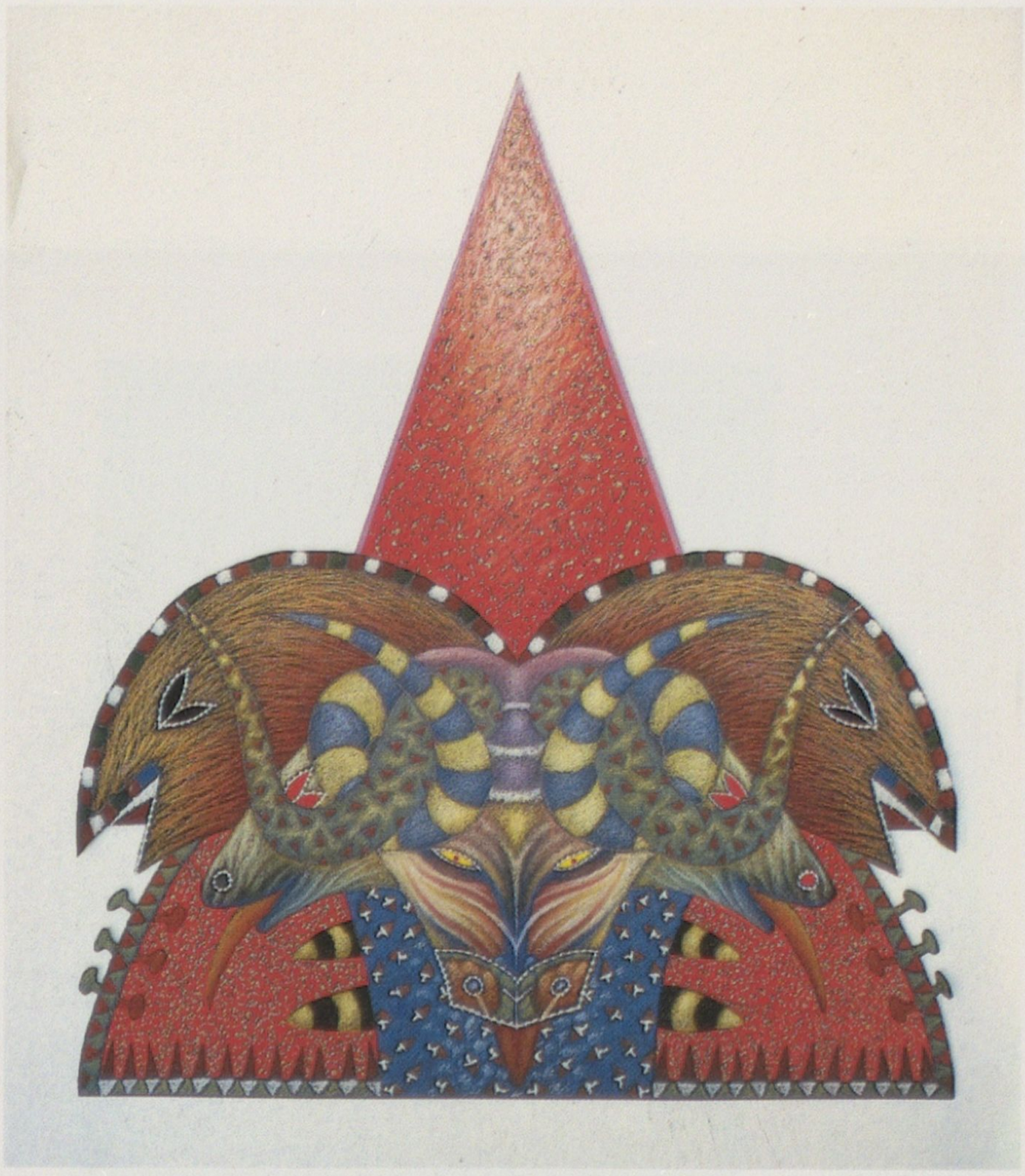

DARIO ORIOLI

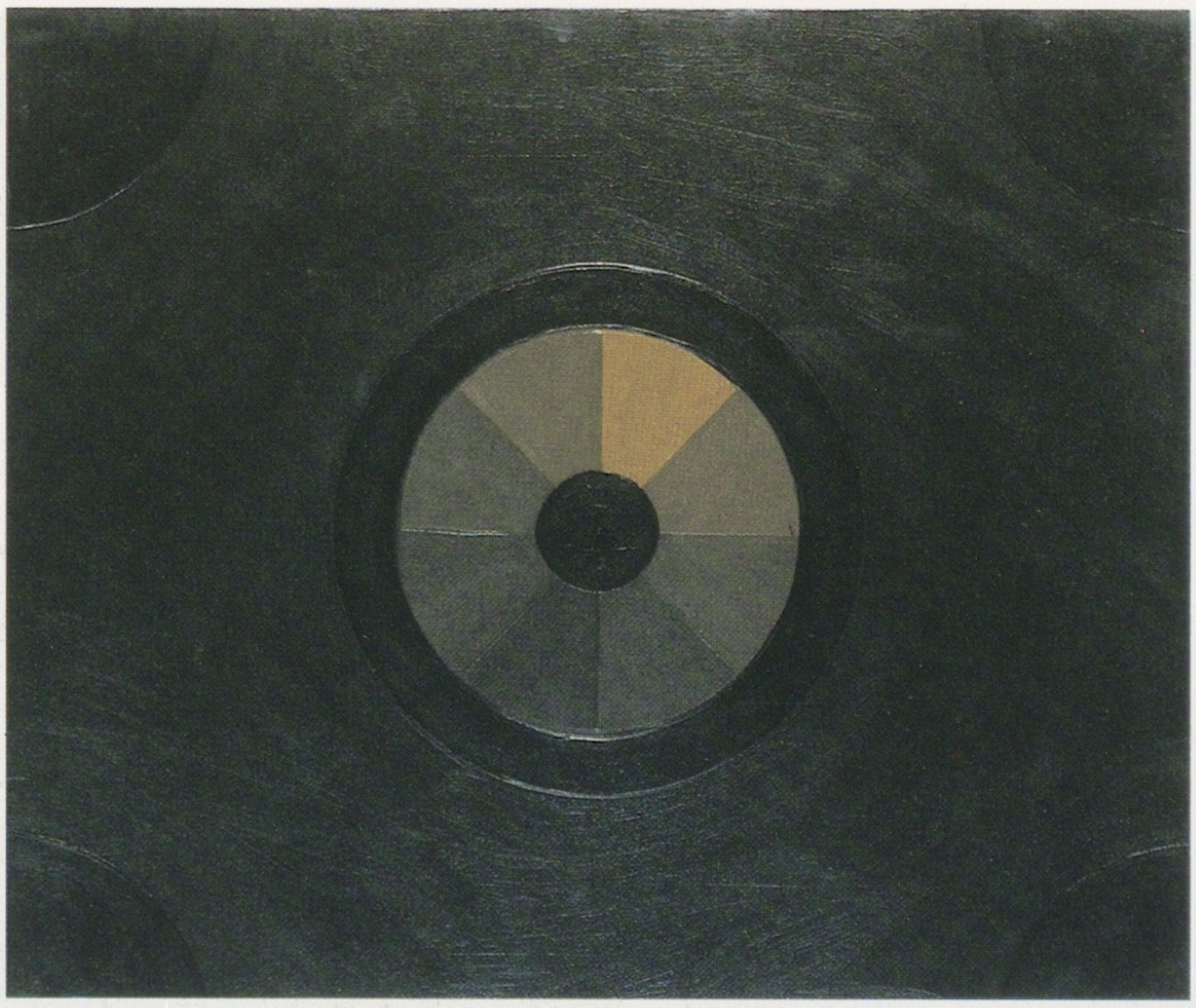
TOMISLAV OSTOJA

BRUNO PALADIN

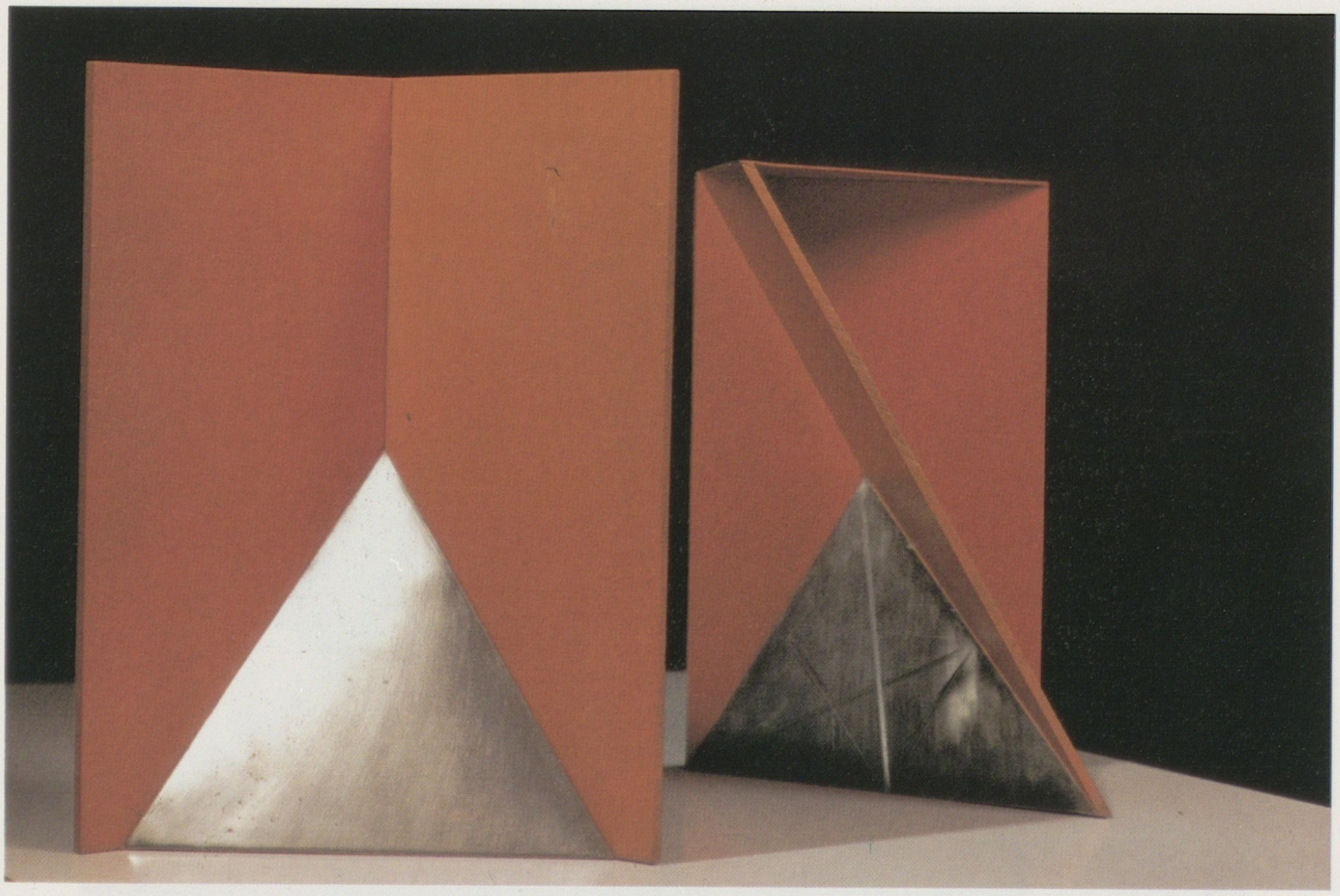
ROBERT PAULETTA

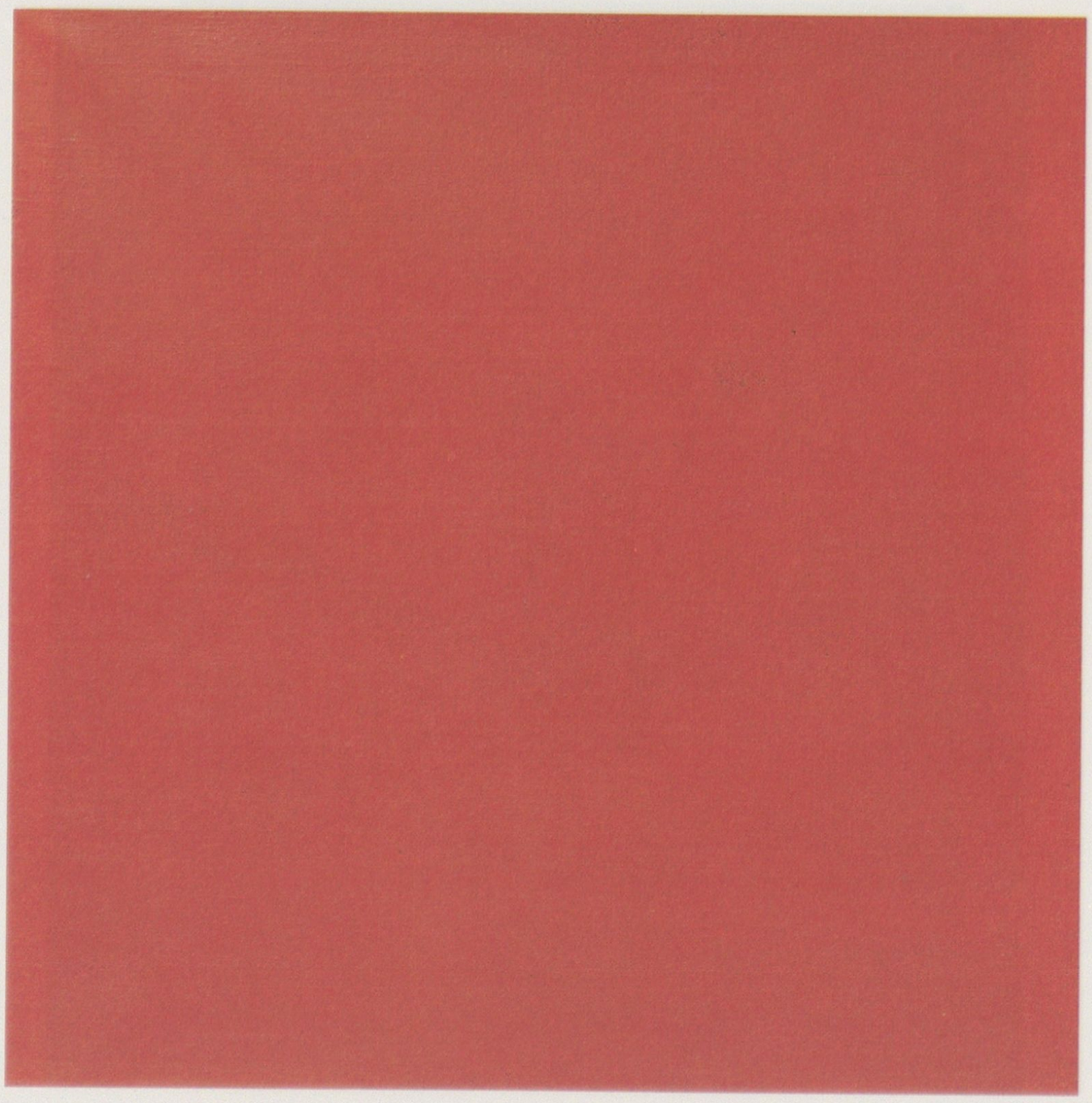

VESNA PAVLAKOVIĆ

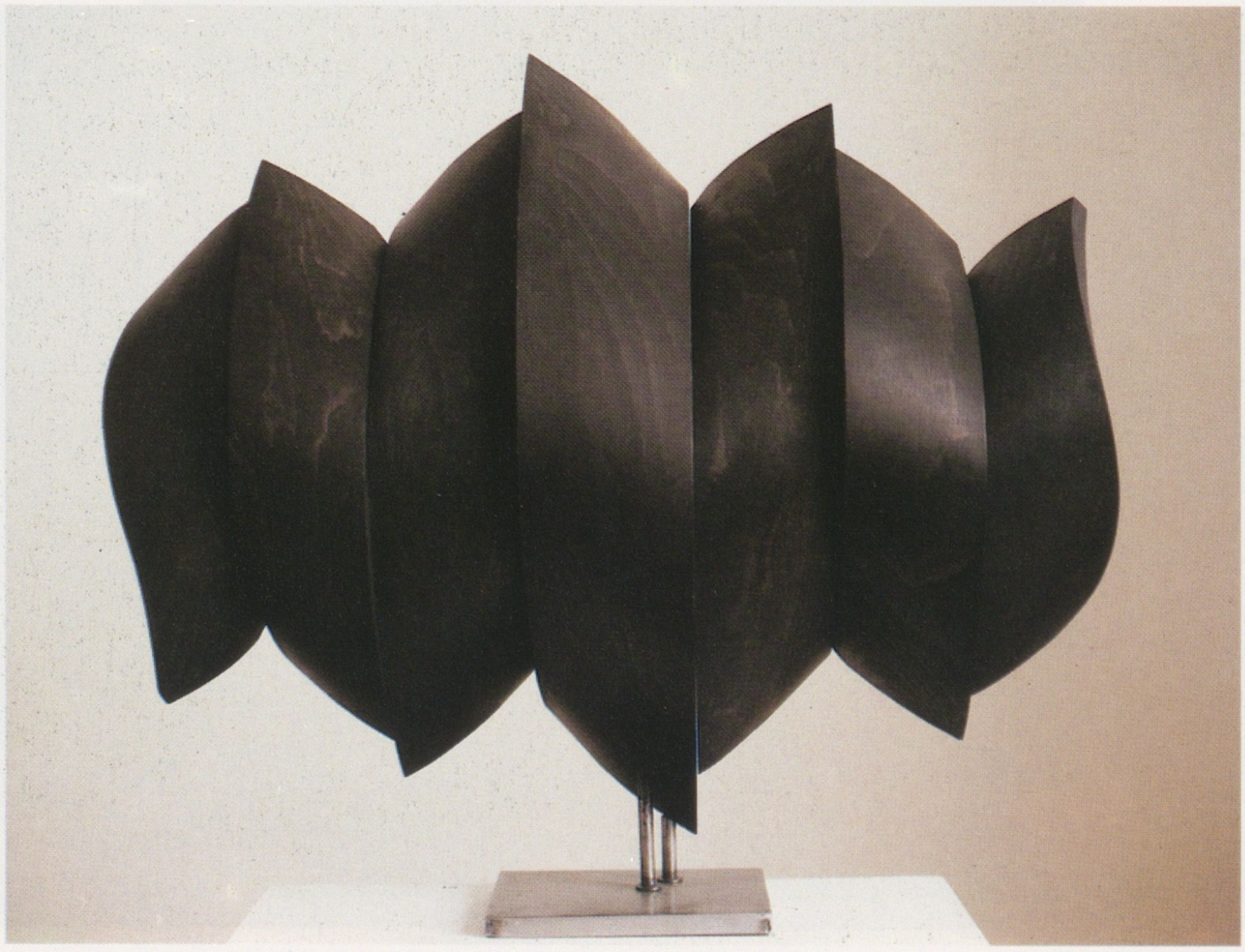
STANKO PAVLEVSKI

JELENA PERIĆ

ŠIME PERIĆ

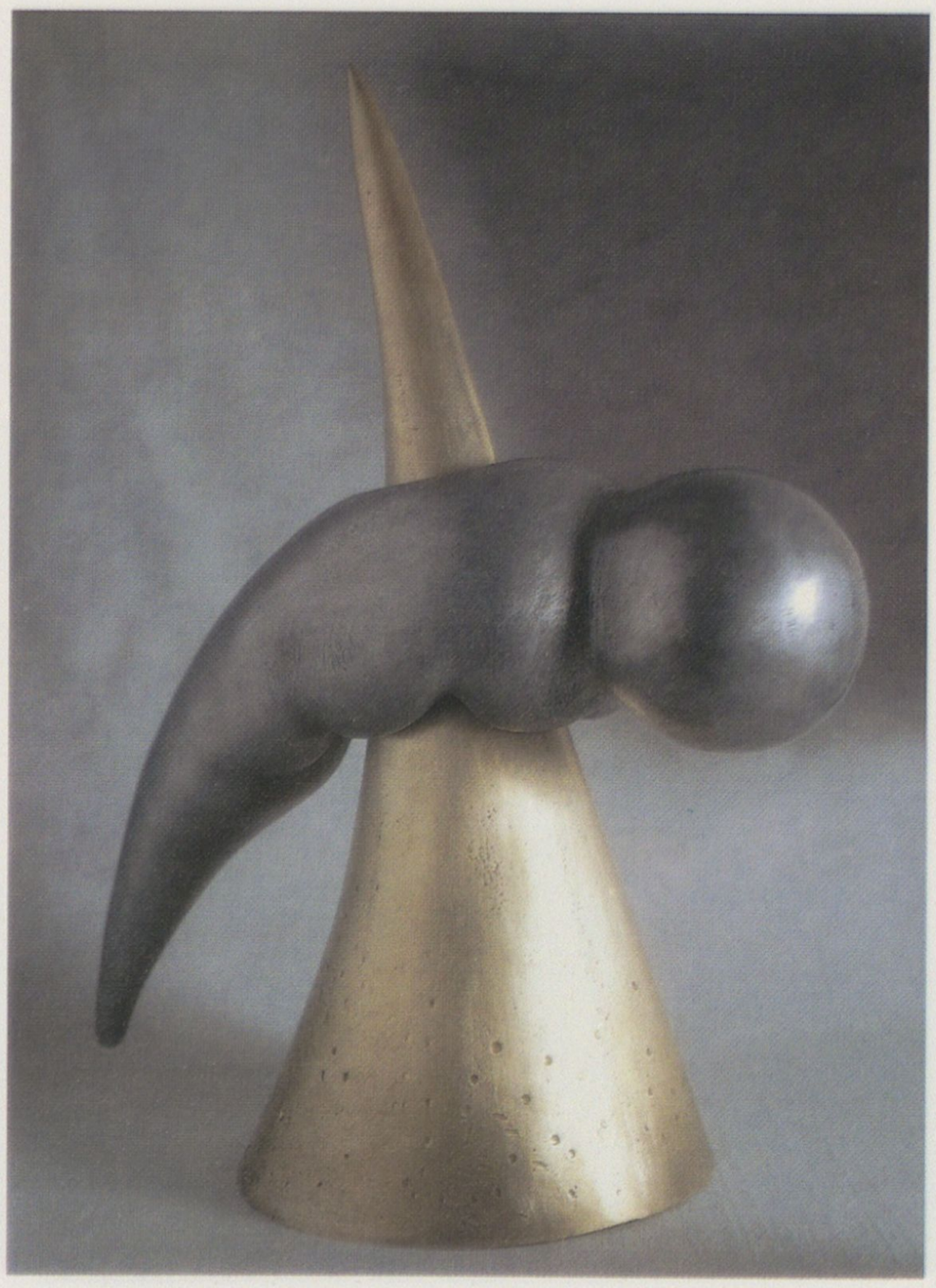

GORAN PETERCOL

GORAN PETRAČ

RATKO PETRIĆ

TONKA PETRIĆ

VIŠNJA PETROVIĆ

JOSIP PINTARIĆ

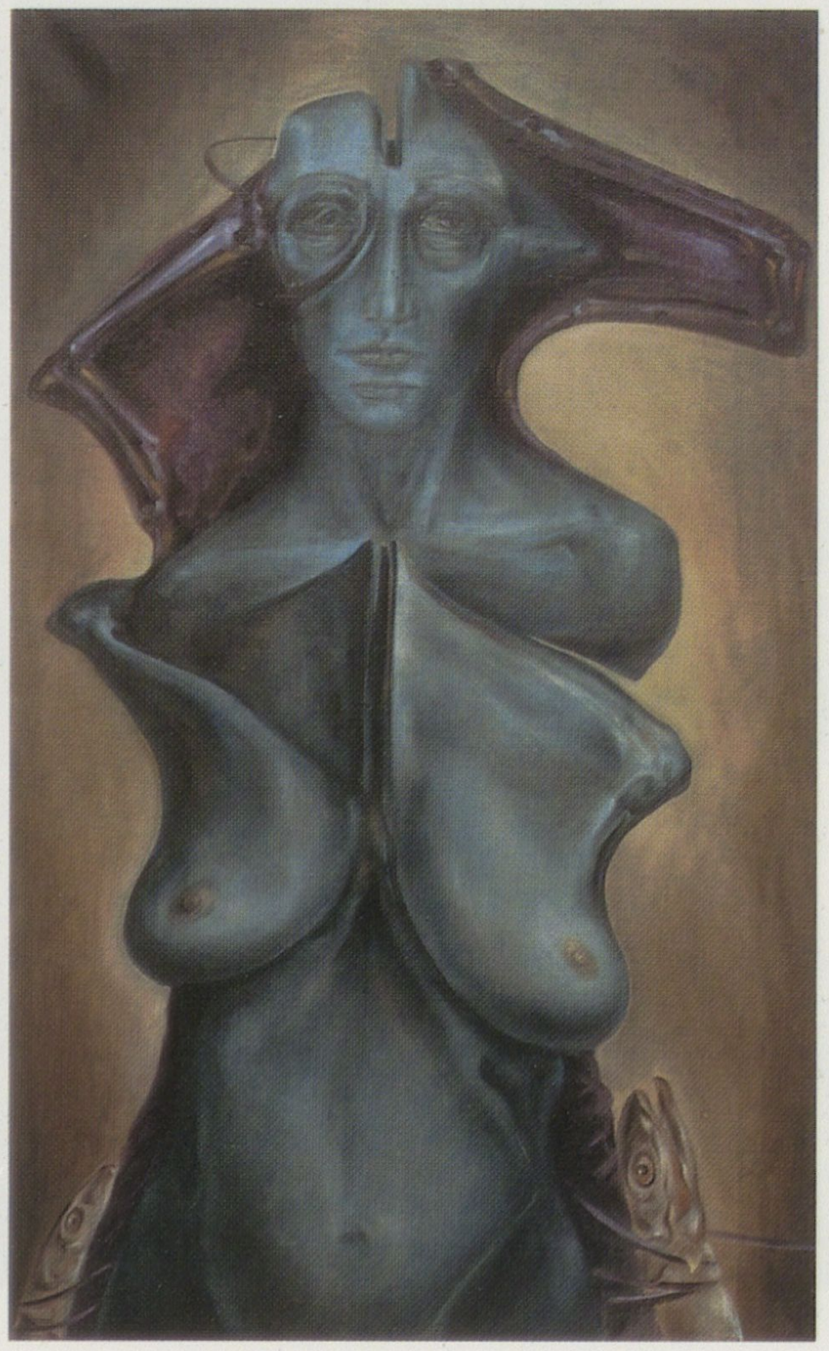
TONČI PLEŠTINA

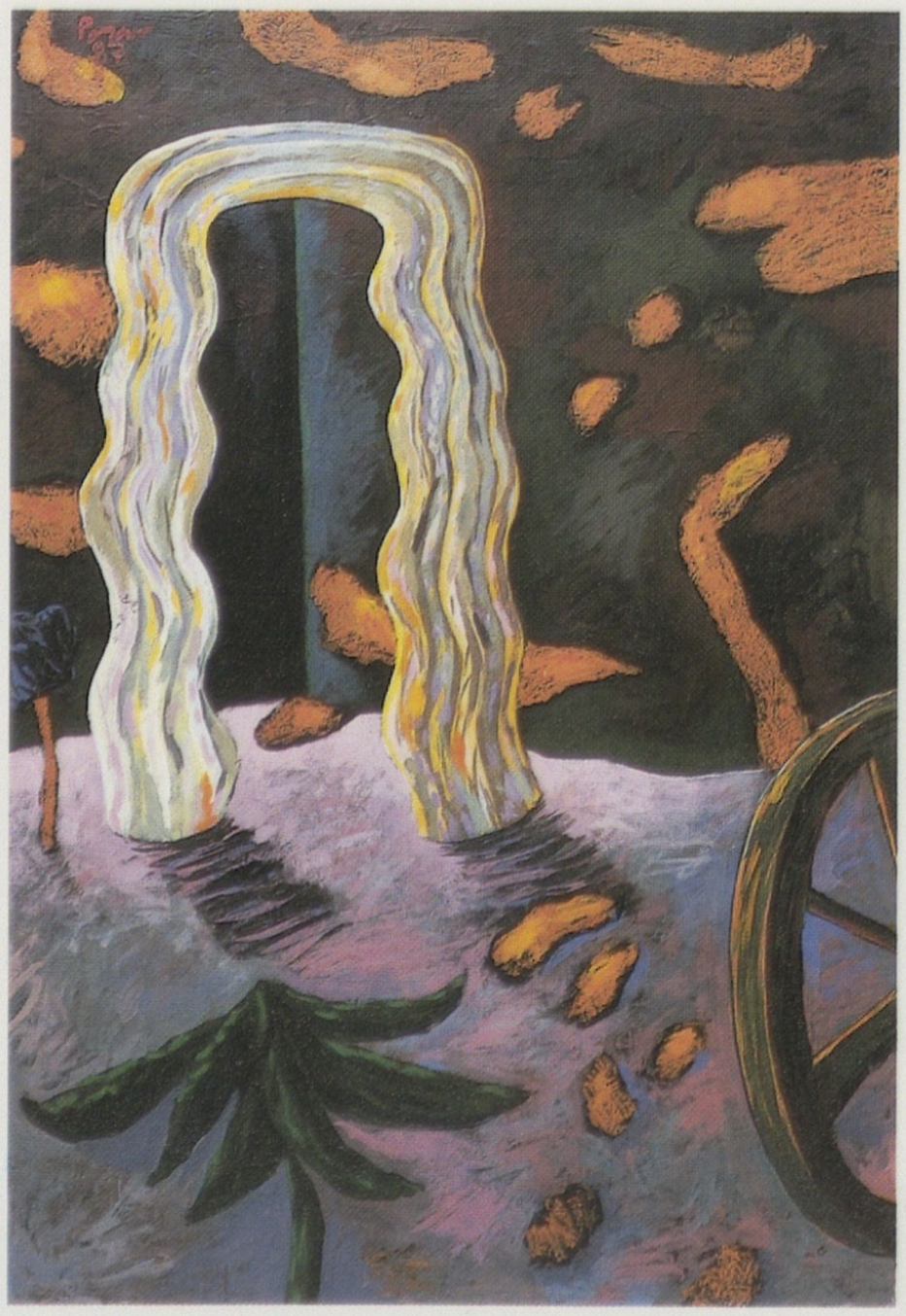
ZVONIMIR PLISKOVAC

ENZO POLITINO

DIMITRIJE POPOVIĆ

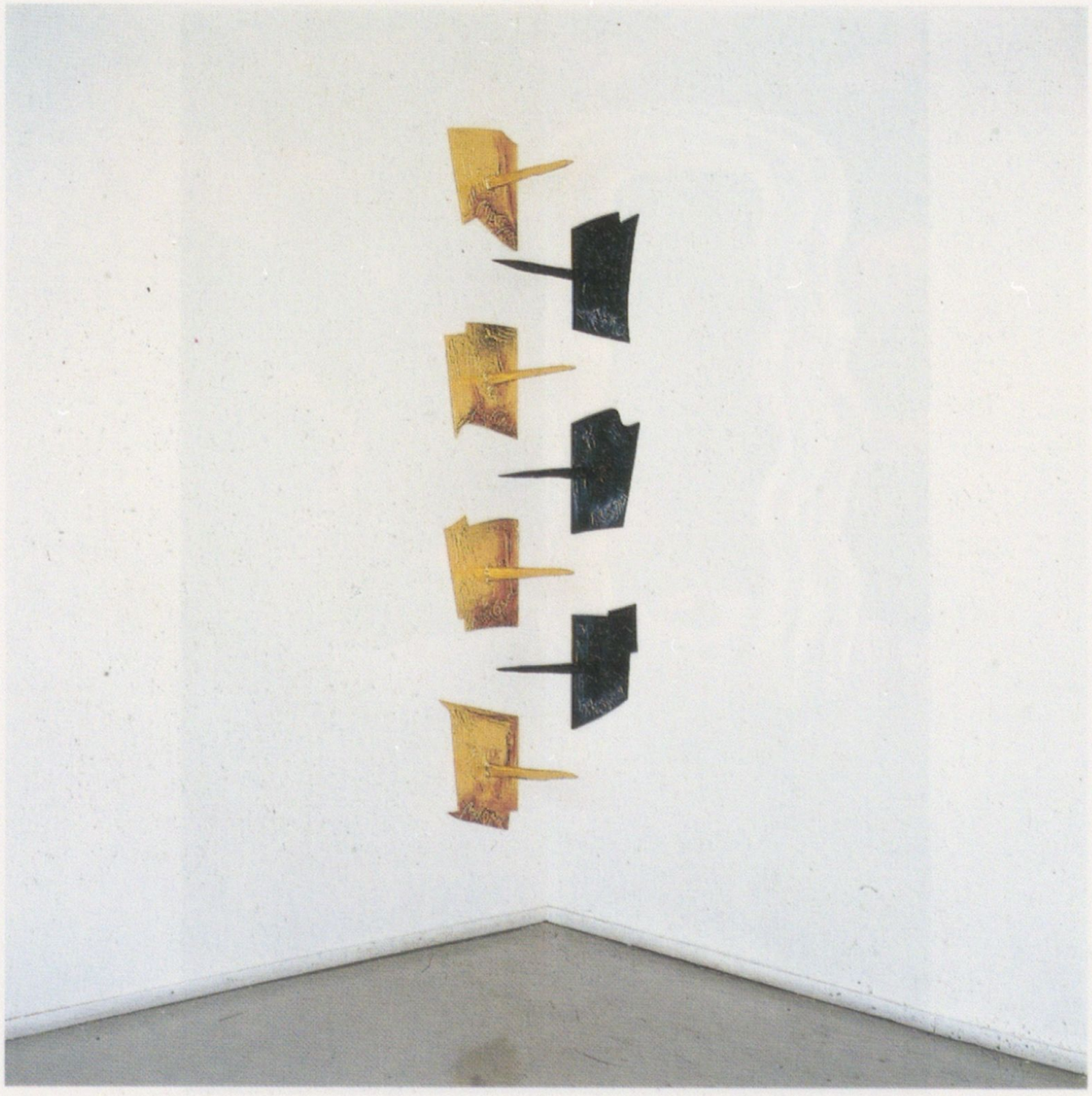

STANKO POSAVEC

IVO PRANČIĆ

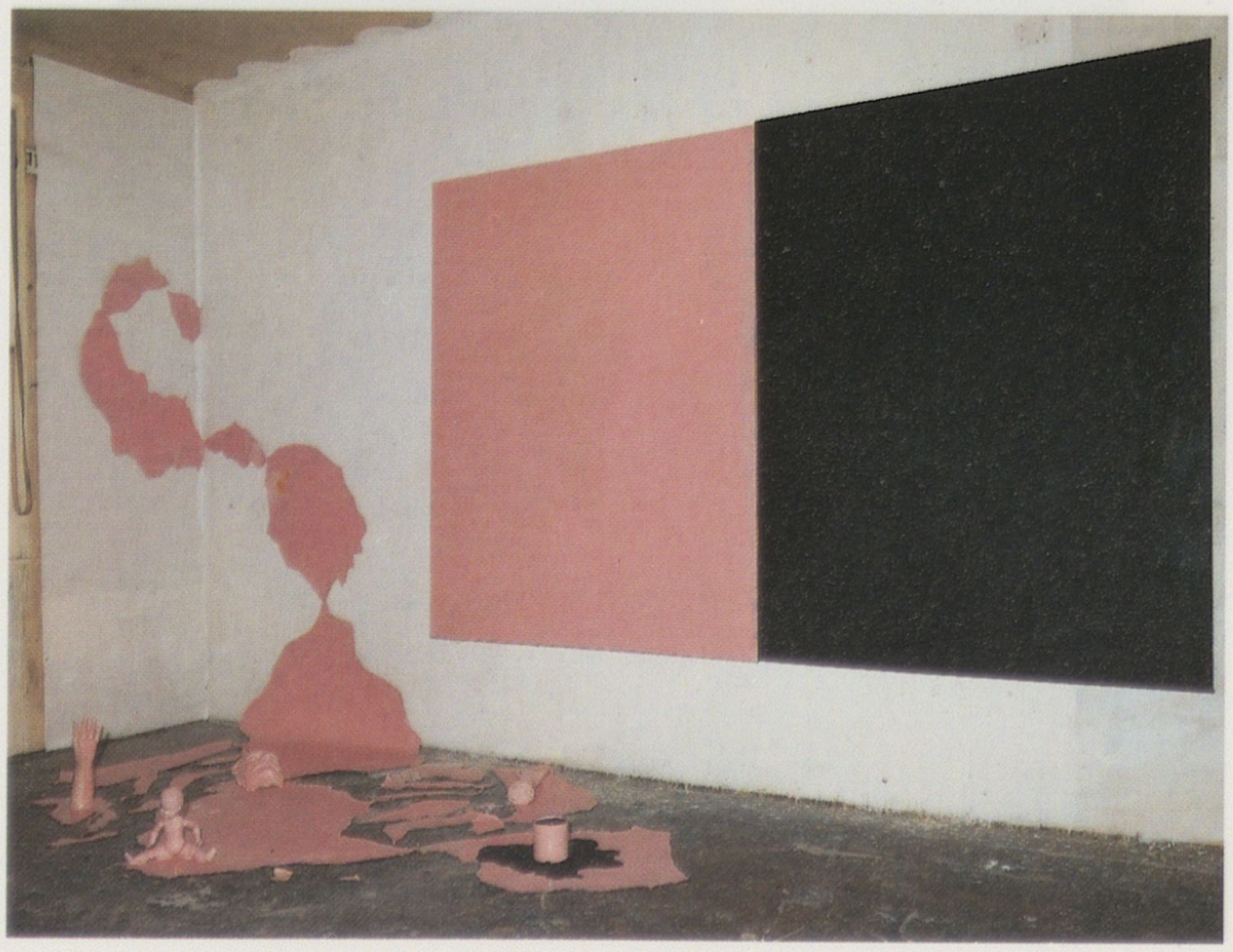

MILETA PRODANOVIĆ

IVICA PROPADALO

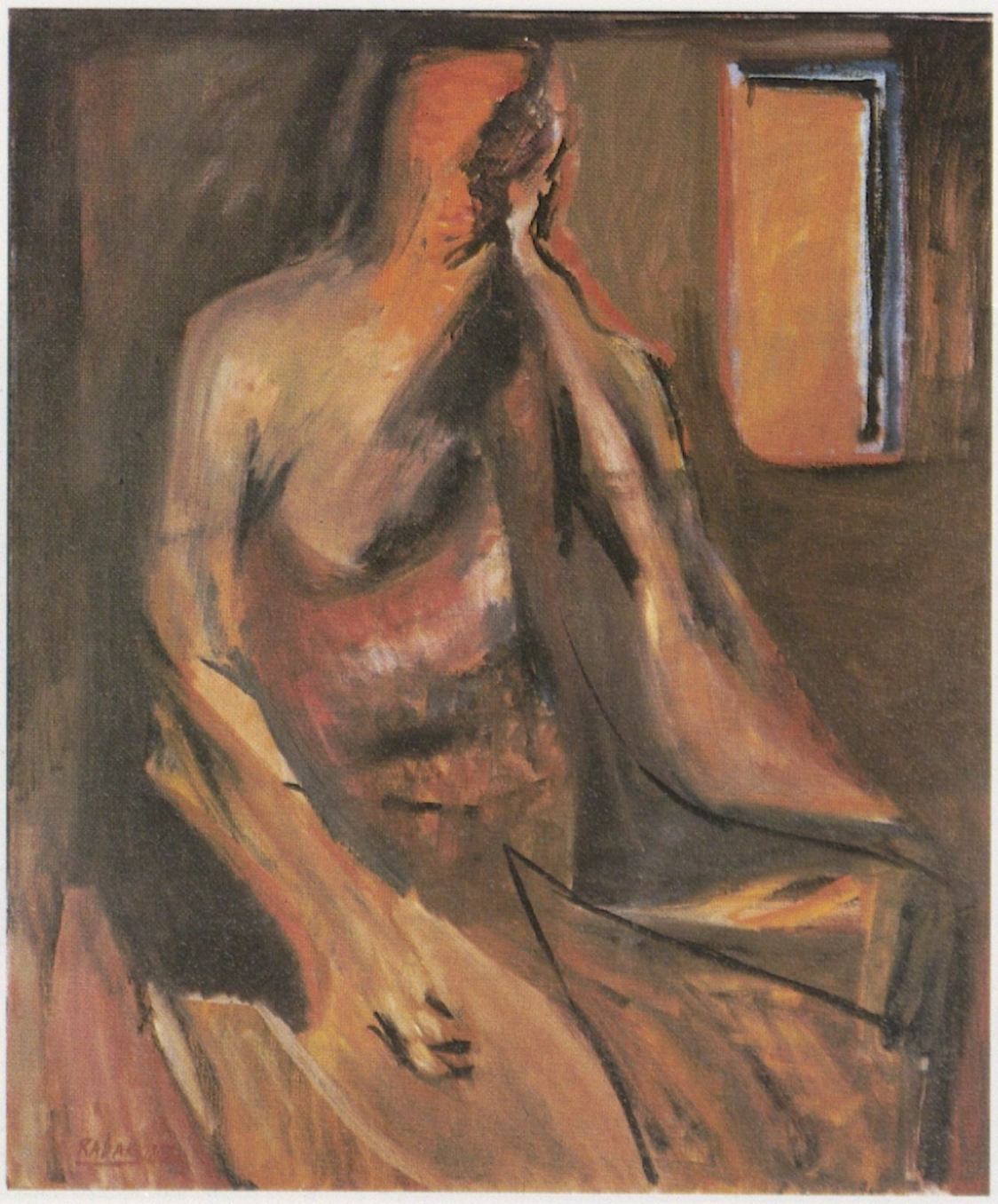

JURICA PUHALOVIĆ

VELIMIR RAČKI

FRANE RADAK

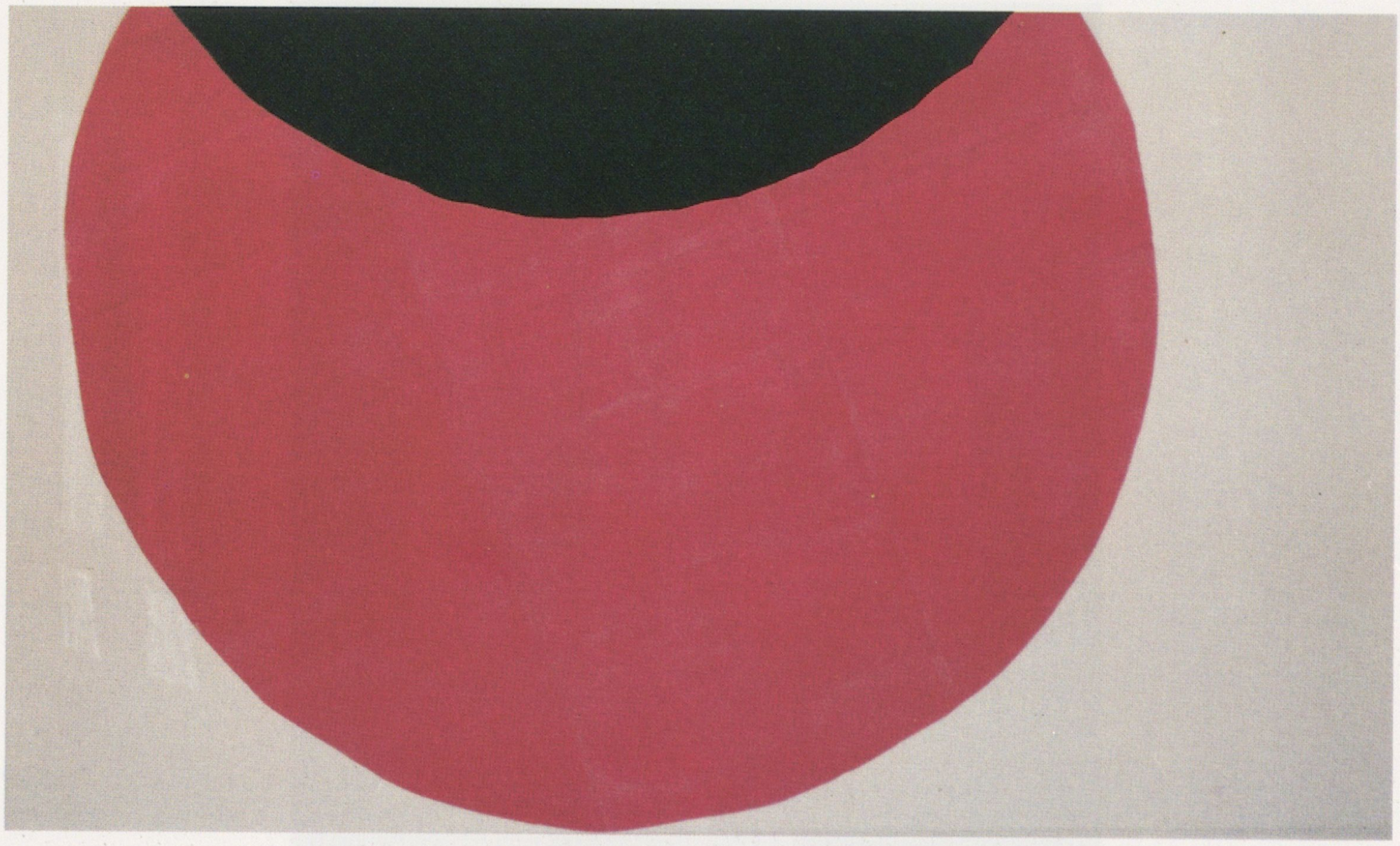
VOJO RADOIČIĆ

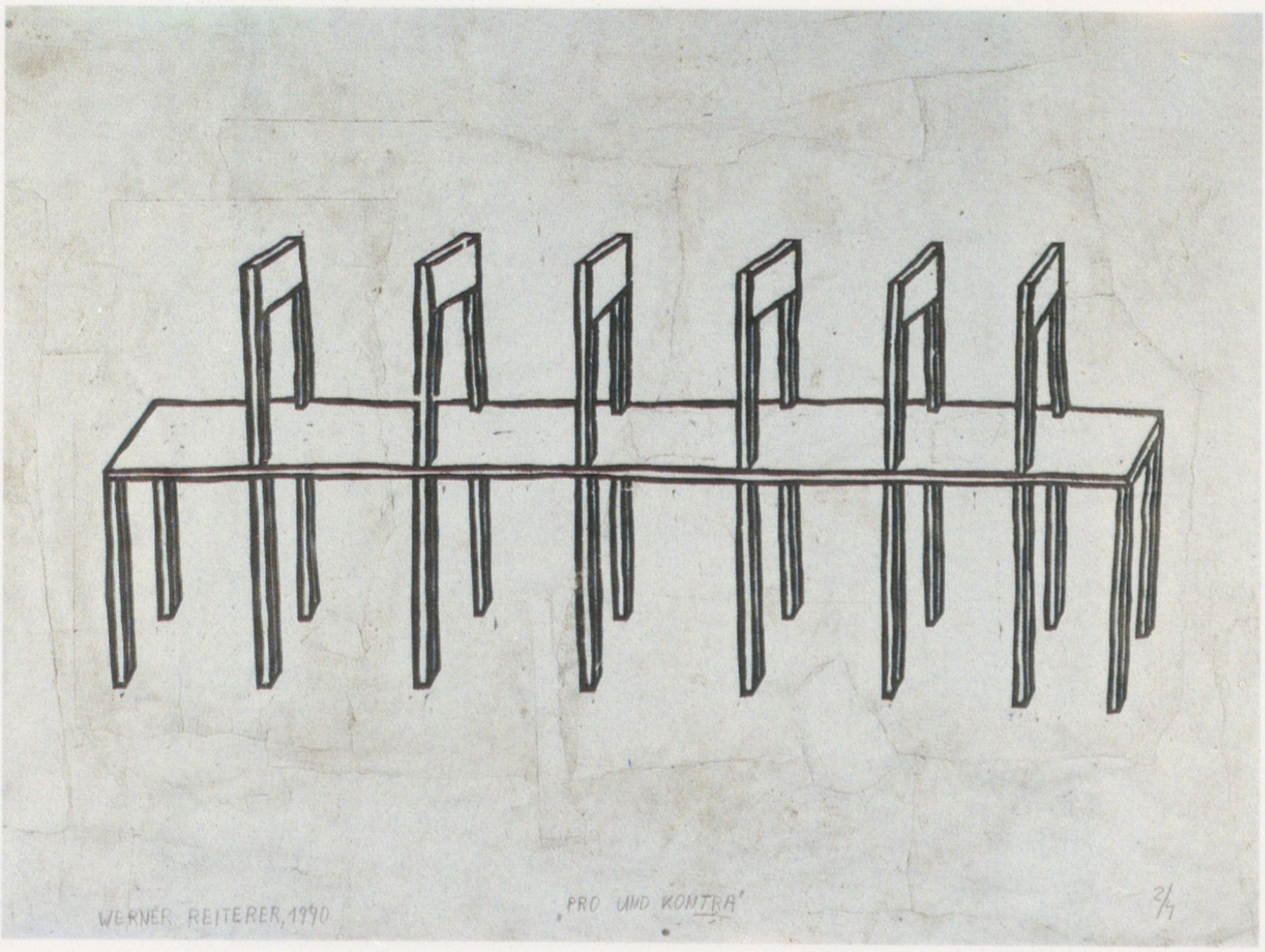

KOSTA ANGELI RADOVANI

DUBRAVKA RAKOCI

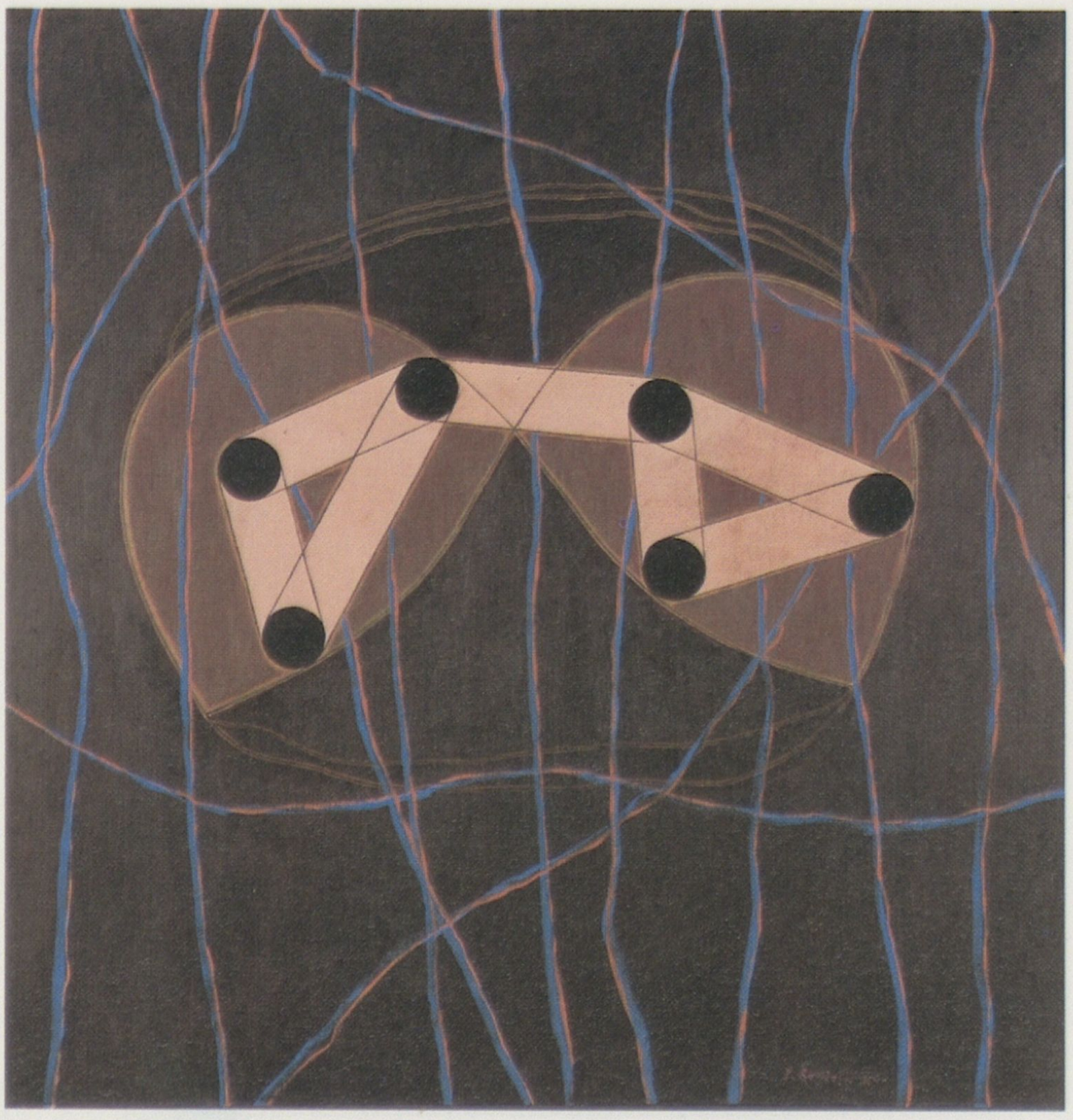

WERNER REITERER

MARIJAN RICHTER

IGOR RONČEVIĆ

BRANKO RUŽIĆ

HANIBAL SALVARO

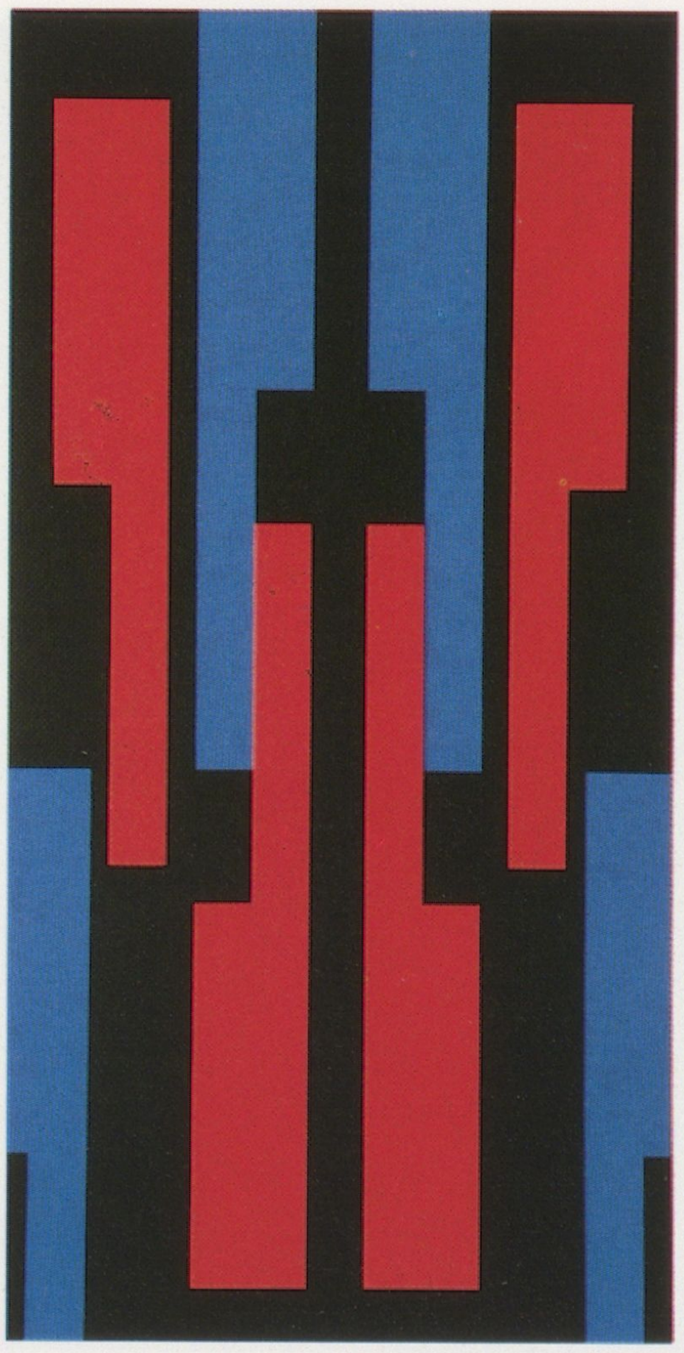
DUBA SAMBOLEC

HELLA SANTAROSSA

EDITA SCHUBERT

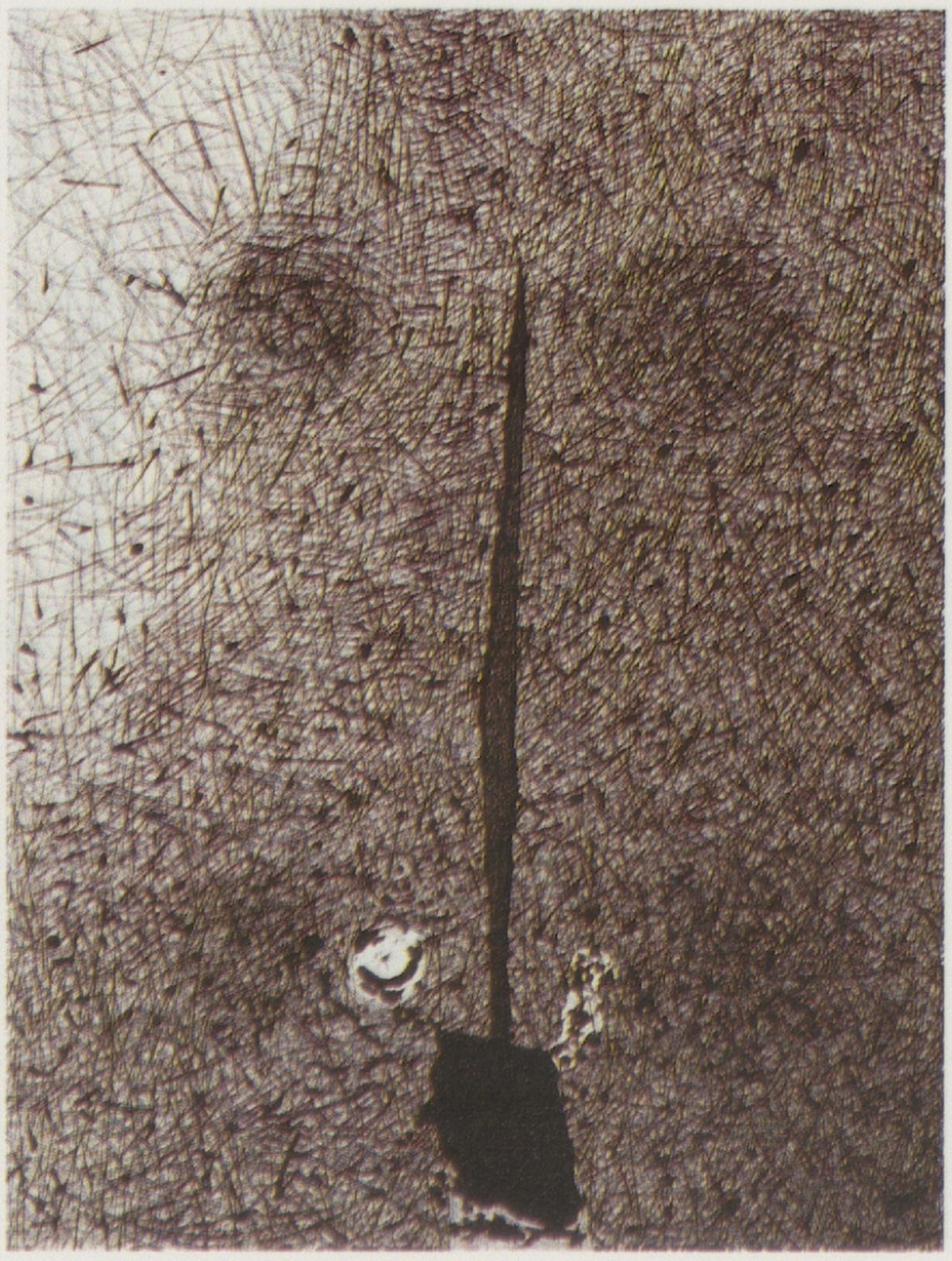
ĐURO SEDER

ZDENKO SILA, VLADI BRALIĆ, ZVONIMIR KAMENAR, ANTON PERŠIN

SVJETLOSNI ZNAK IDENTITETA RIJEKE

Već dulje vrijeme osjeća se potreba da Rijeka dobije snažniji znak svog identiteta. Kako neposrednom blizinom grada prolazi meridijan 14°30′ istočne zemljopisne dužine, došlo se do ideje da šire vizuelno označavanje tog meridijana postane znak identiteta grada.
Temeljna ideja o označavanju meridijana ima više značenja.

JOSIP AGO SKENDEROVIĆ

RUDI SKOČIR

MILE SKRAČIĆ

KARINA SLADOVIĆ

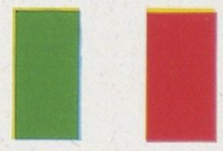
detalj

DAMIR SOKIĆ

LUIGI SPAZAL

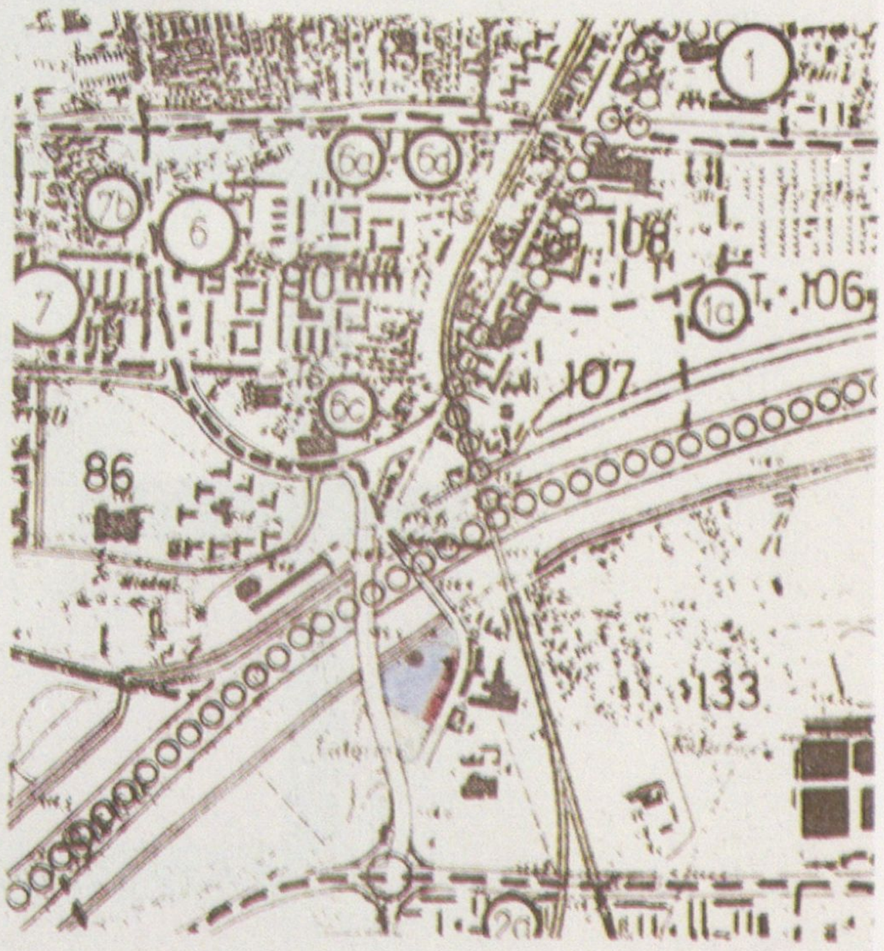

DOPUNA OBRAZLOŽENJA PRIJEDLOGA

Evo još jednog argumenta koji podkrpljuje tumačenje moga prilaženja oblikovanju i mjestu njegova pojavljivanja.
Iz knjige "Potonuti s tajnom" Bruna Profuce u Vjesniku od 14.I.1990.koji doslovno glasi:
"U takvim pomorskim nesgodama kod obitelji za većinu zloćestih mornara obično se misli da su nestali, a njihovi najbliži za njima ne nose crninu, vjerujući da će ih jednog dana opet ugledati žive i zdrave.Stara mornarska priča The Widow's lamp(udovičina svjetiljka) govori o nekoj tvrdokornoj Engleskinji,koja je živjela sasvim sama u trošnoj kućici pored mora.Za mrkih olujnih noći ona je u kutu prozora ostavljala upaljenu svjetiljku da bi se njezin nepovratni mornar lakše mogao vratiti."

ALTERNATIVA ZA LOKACIJU SPOMEN OBILJEŽJA NESTALIM POMORCIMA

Na desnoj obali Save u neposrednoj blizini Jadranskog mosta nalazi se prostrana čistina okružena pješačkim stazama i pristupačna internom cestom do manjeg parkirališta ispred KO "Trnjevac"(raskršnik).S istočne strane ovog prostora nalazi se pojas od tri do četri stambena objekta(prizemnice i katnice) koji svojom arhitekturom ne obavezuju.
Uz sjeverni granicu ovog kompleksa na uzdignutom platou bilo bi pogodno mjesto za postavljanje spomenika.Tom postavom spomenik bi imao dominantan položaj u odnosu na okolinu.
Na ostalom dijelu poljane formirao bi se manji trg koji bi s istočne strane gdje se sada nalaze spomenute zgrade imao više objekata novih sadržaja vezanih s temom mora.Interpolacijom,rekonstrukcijom i adaptacijom postojećih objekata paviljonskog karaktera formirali bi se prostori za manje galerije,izložbe suvenirnih medaljona(originali i faksimili),zatim knjižnica,izložbeni prostor za modele starih i suvremenih brodova,prostor za izlaganje novih i starih kartografija vezanih za Jadran,akvarij,manja kino dvorana s višenamjenskim karakterom,diskoteka i ina slična sadržaja u vezi s temom mora kao i potrebni popratni sadržaji(ugostiteljstva i sl.)
S desne strane trga zasadila bi se stabla u nizu po cijelom mjestu.S južne strane ostala bi poljana kao park s niskim rastinjem koje bi bila na stepeništem i rampom vezana za niži dio prostora na kojem bi se formirao spomenuti trg.
Želja da bi ova lokacija bila mnogo prikladnija u odnosu na lokaciju uz "Aleju pomoraca" poseban zbog smanjenja intervencija na prostoru.

LJUBICA SPONZA PERKOVIĆ

LJUBOMIR STAHOV

ZORA STANČIĆ

MLADEN STILINOVIĆ

MAURO STIPANOV

DOBRI STOJANOVIĆ

MIRKO STOJIĆ

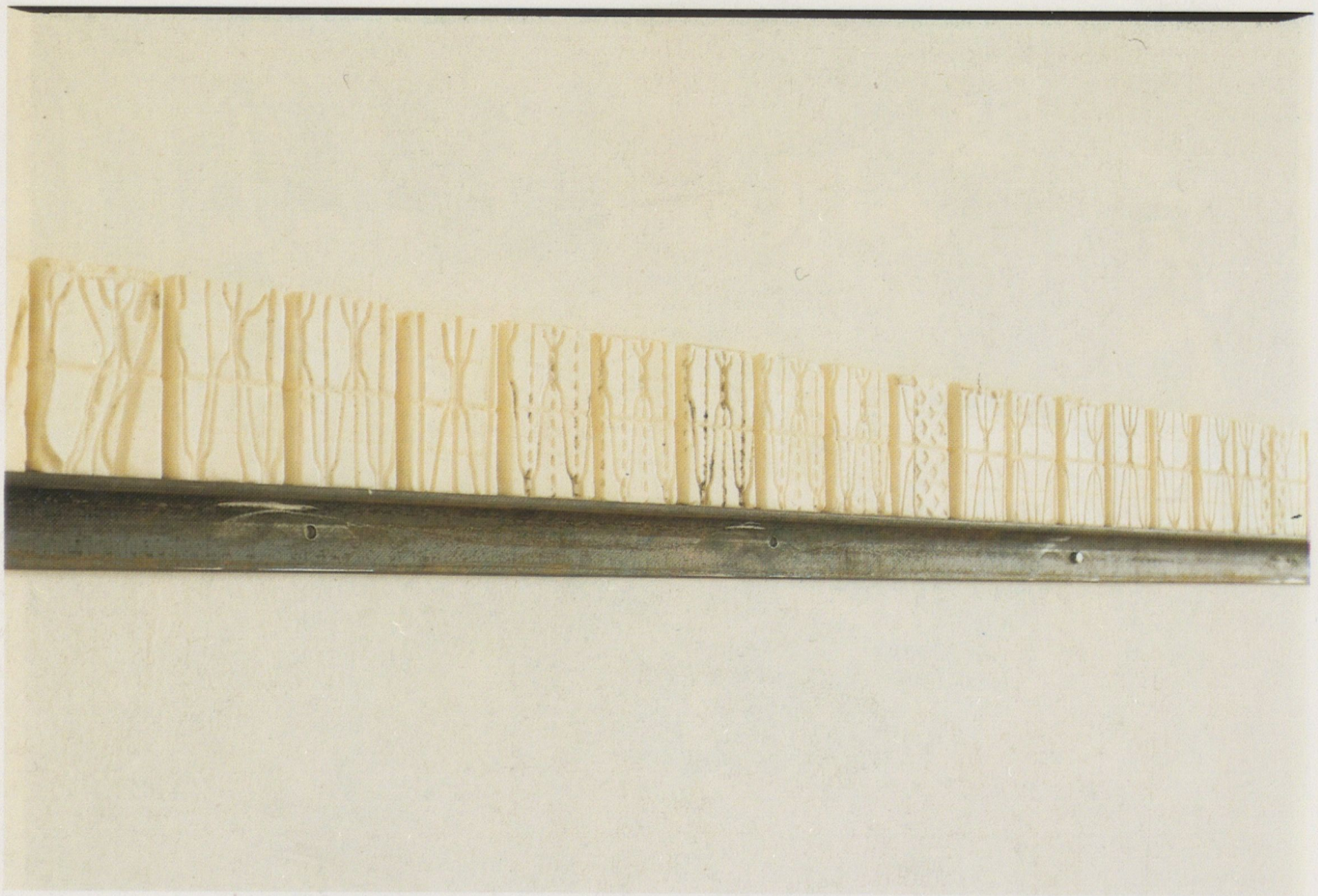
VALTER STOJŠIĆ — »DESIGNBOX«

BOJAN STRANIĆ

NORBERT STÜCK

SILVA SUPEK

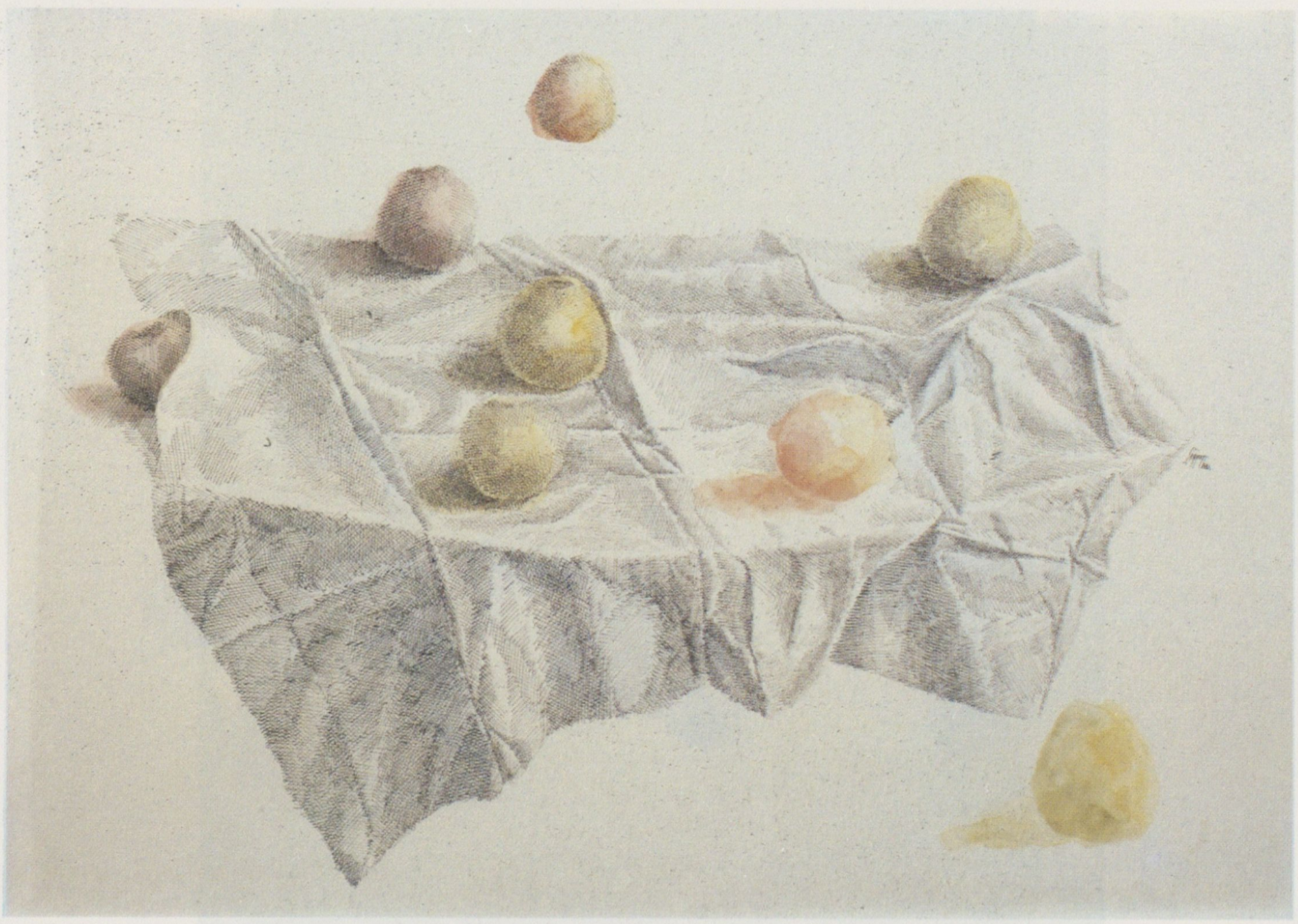
VILIM SVEČNJAK

IVO ŠEBALJ

ZVONIMIR ŠEPAT

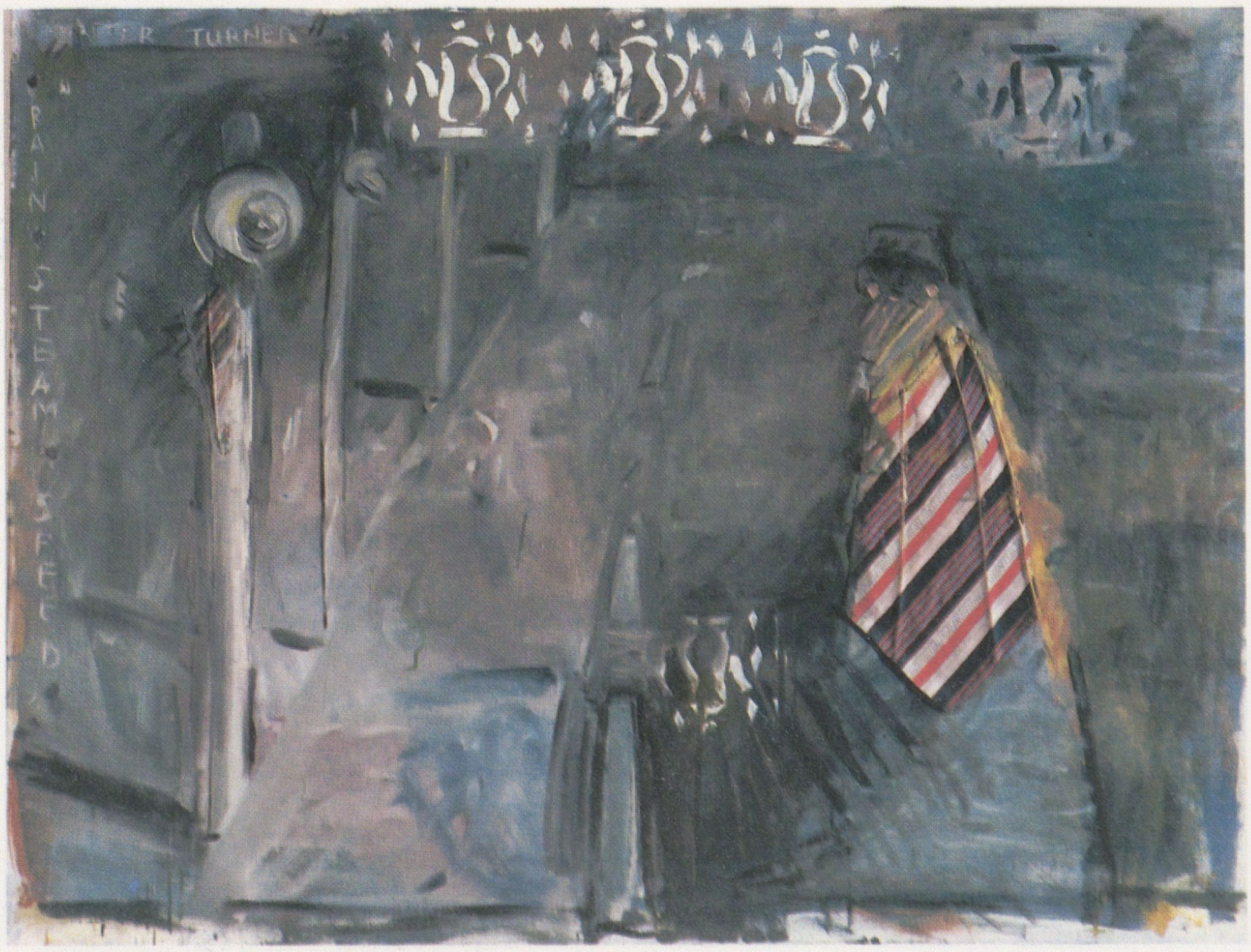

HRVOJE ŠERCAR

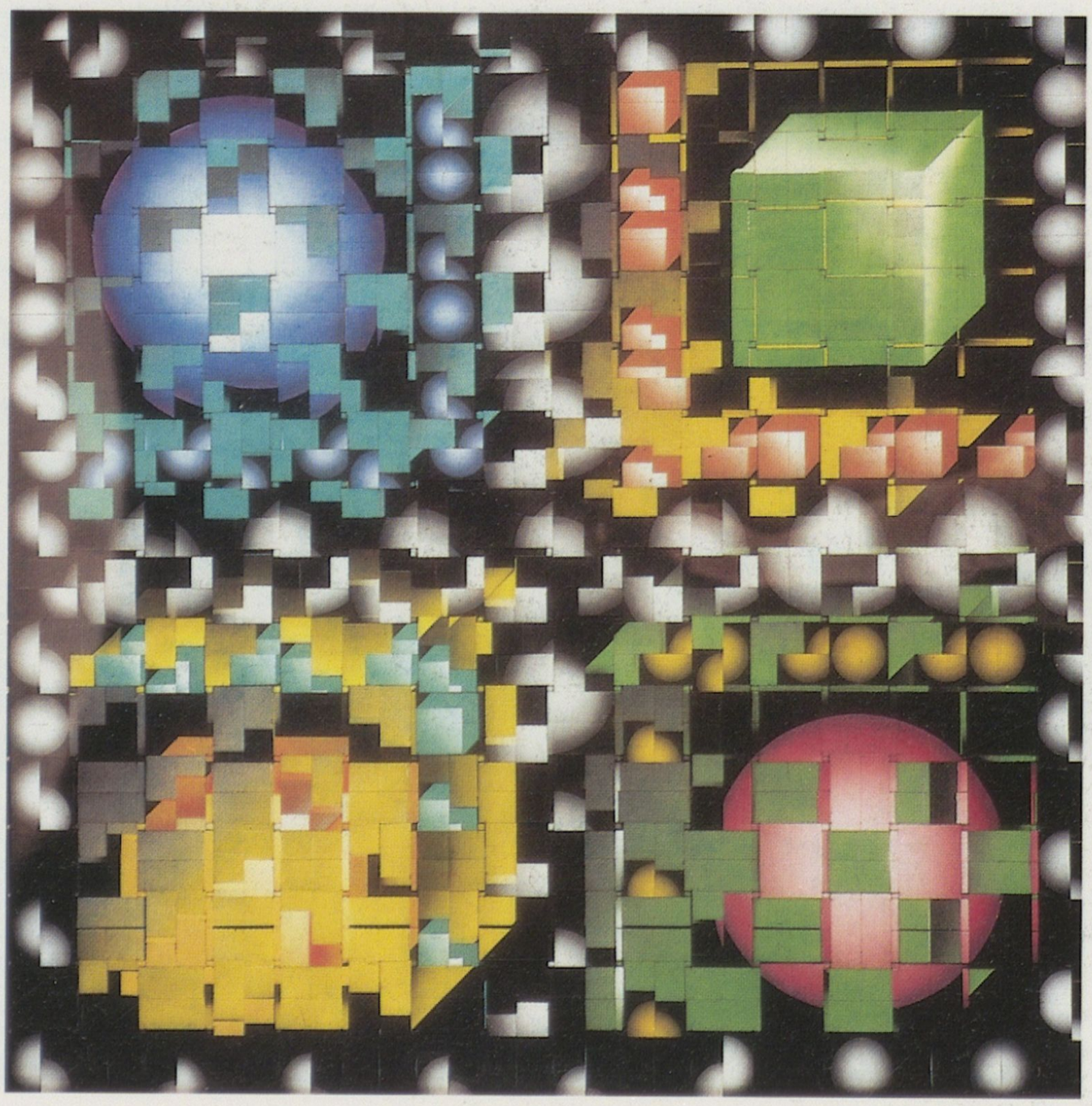
JASNA ŠIKANJA

IVICA ŠIMIĆ

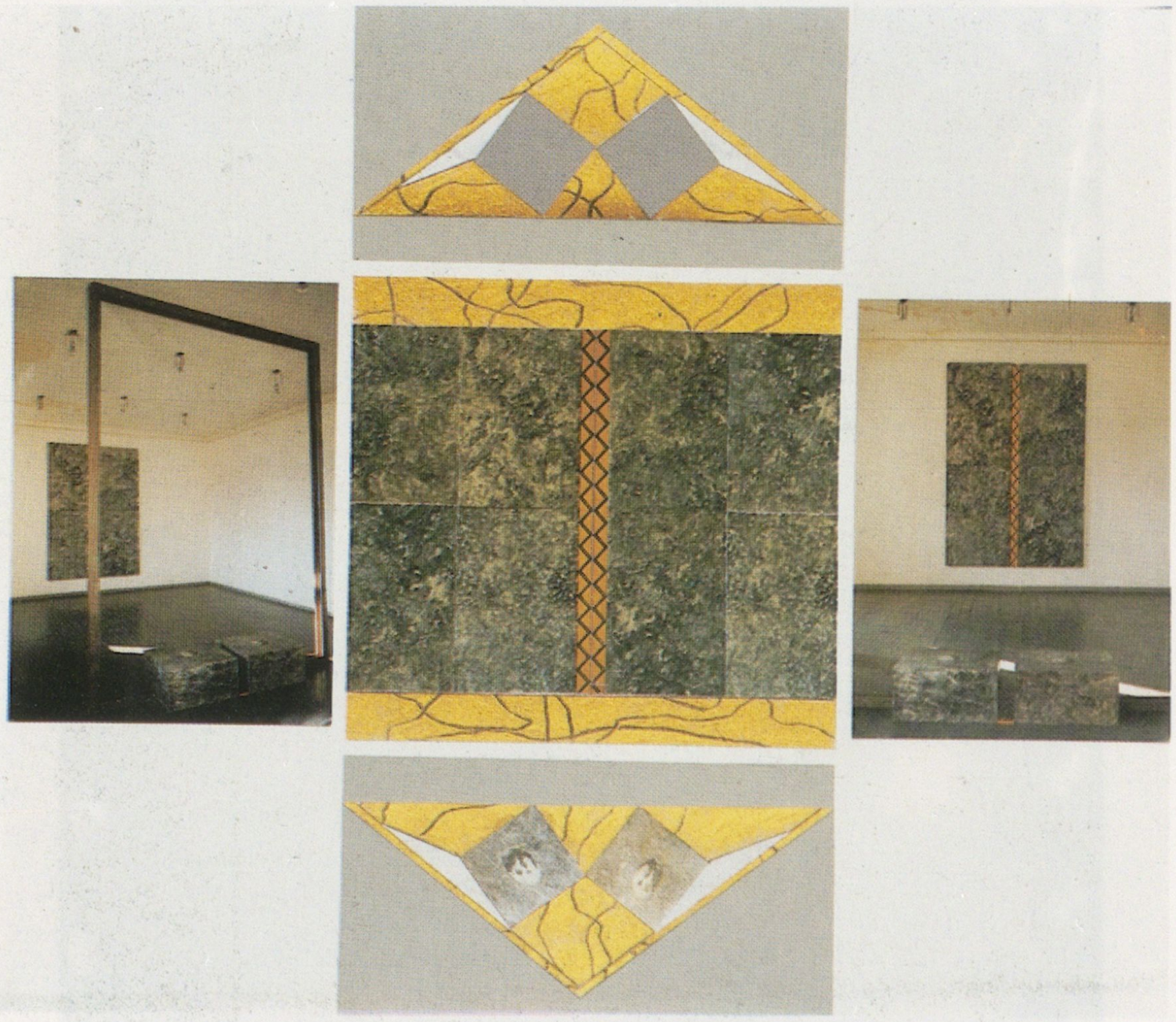
ZLATKO ŠIMUNOVIĆ

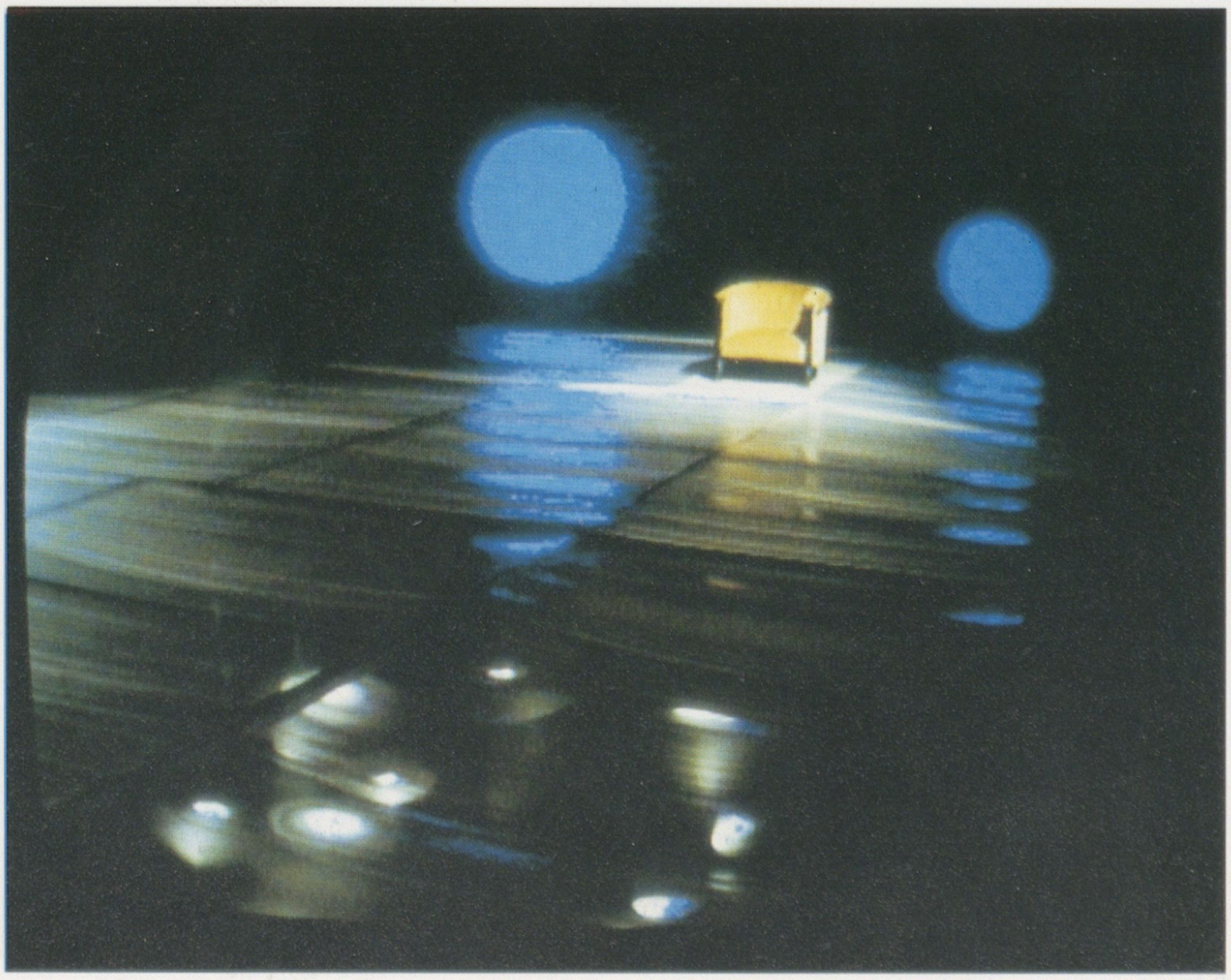

IVICA ŠIŠKO

NADA ŠKRLIN

NANA ŠOJLEV, DRAGUTIN BROZ

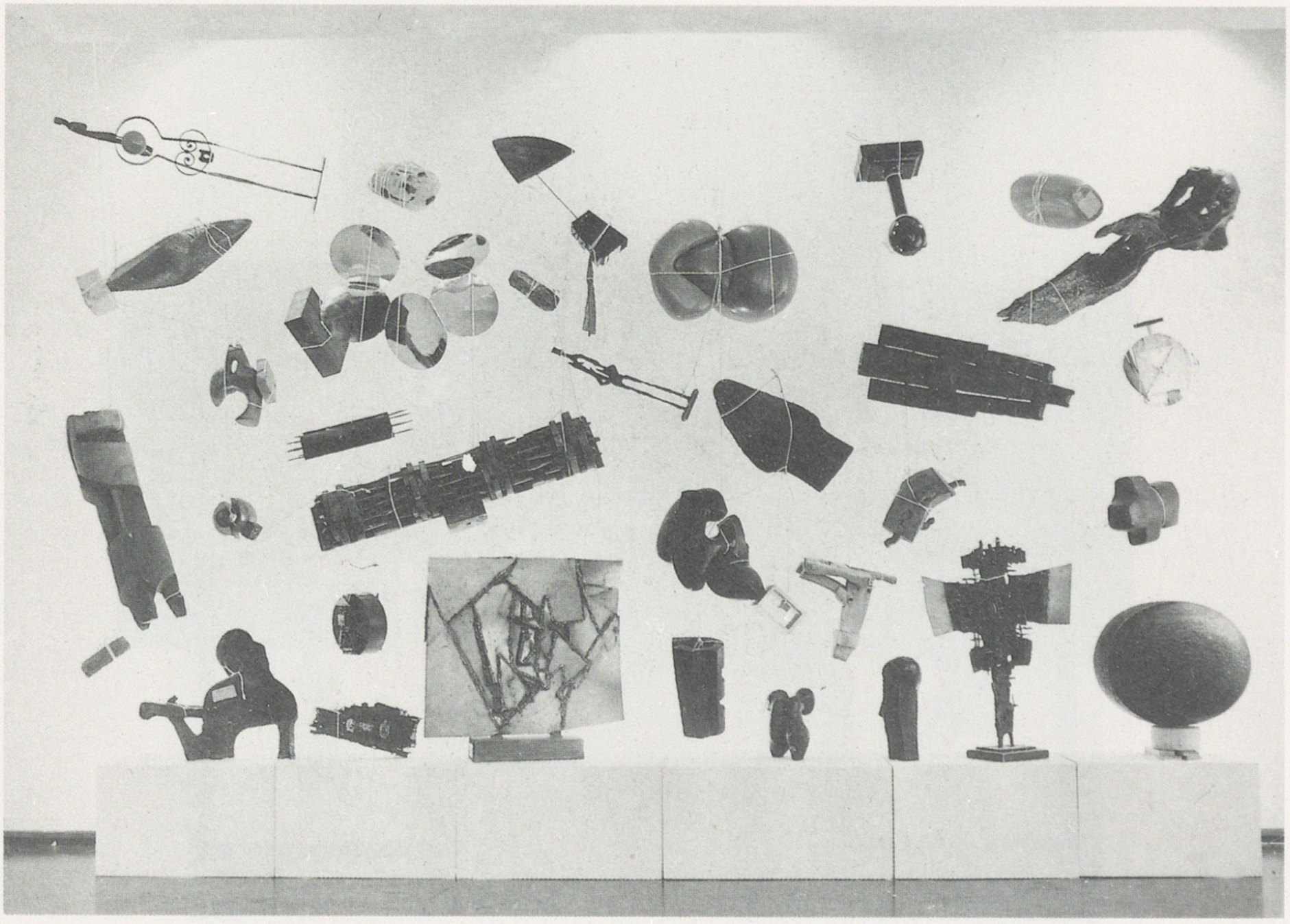
DANKA ŠOŠIĆ VIJATOVIĆ

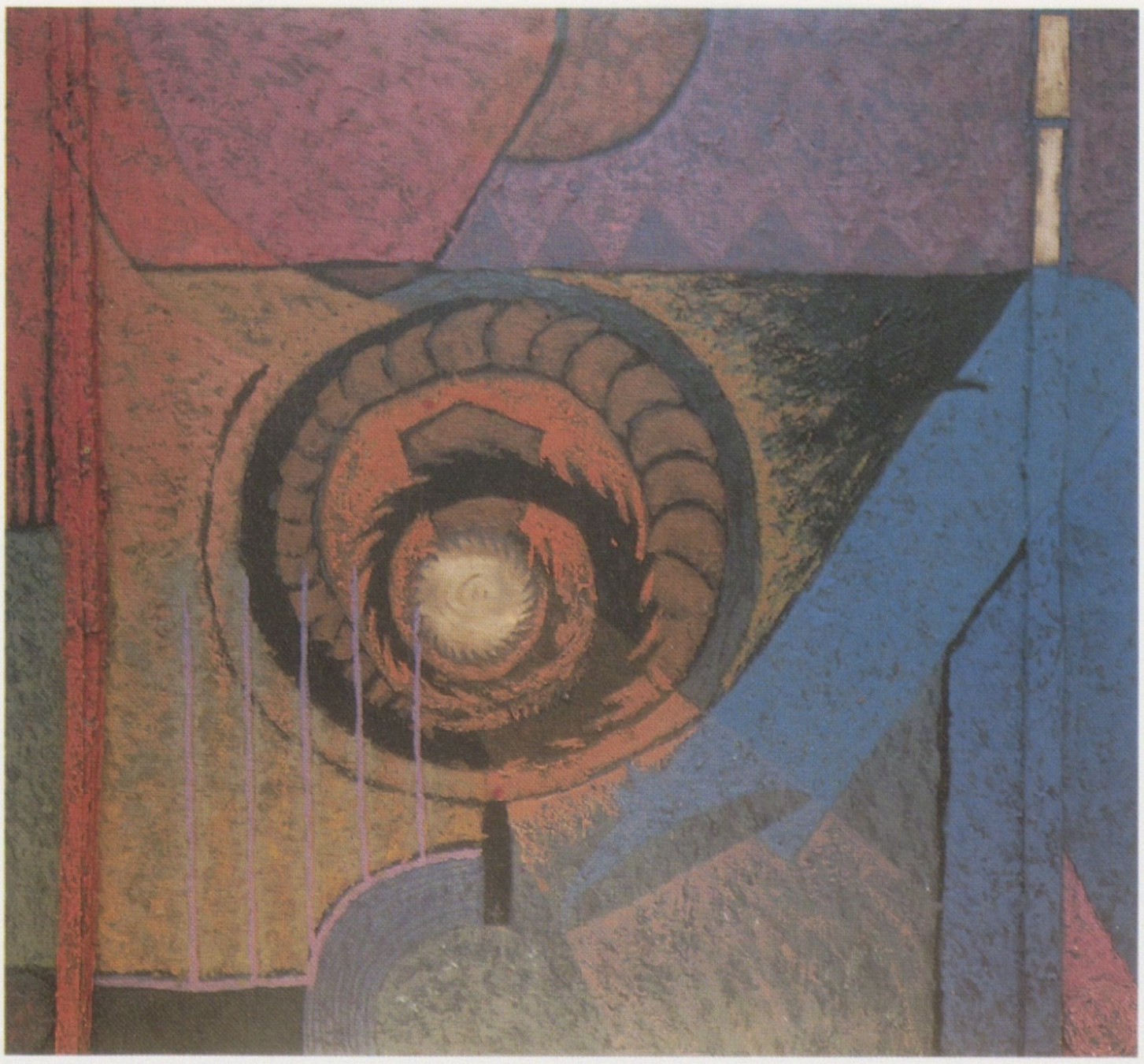

LADISLAV ŠOŠTERIĆ

GORAN ŠTIMAC

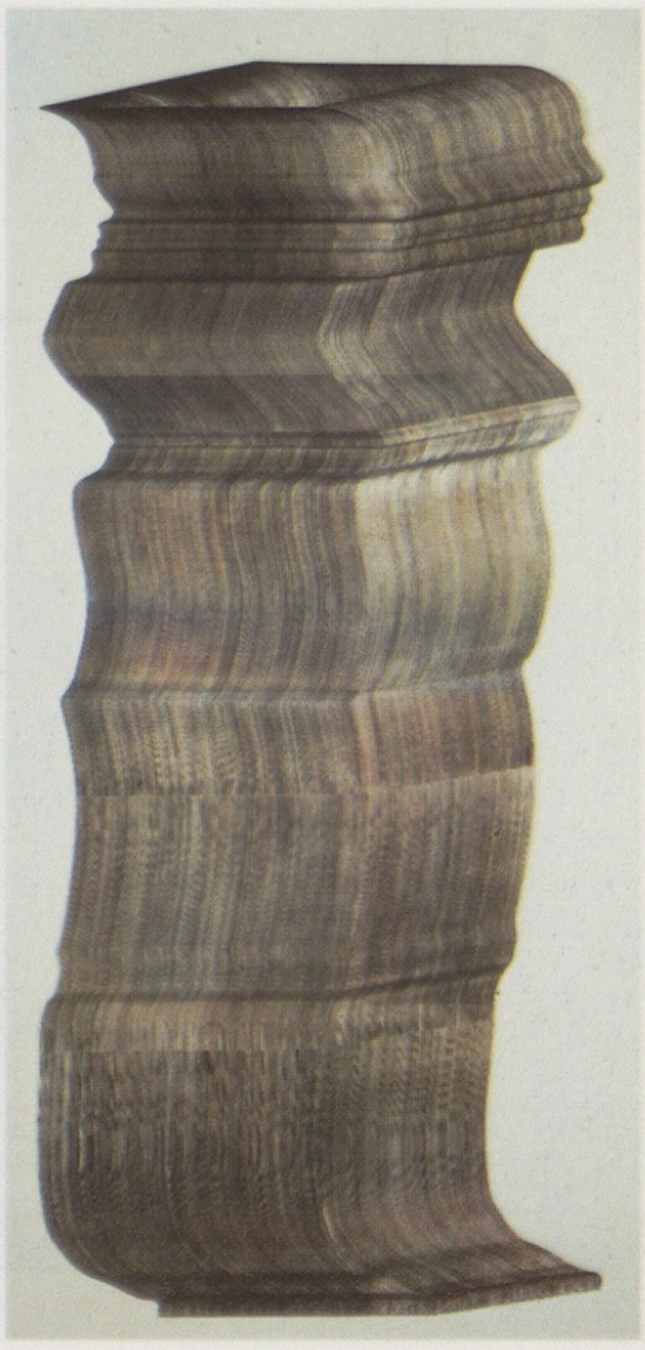

JOŽE ŠUBIC

TUGO ŠUŠNIK

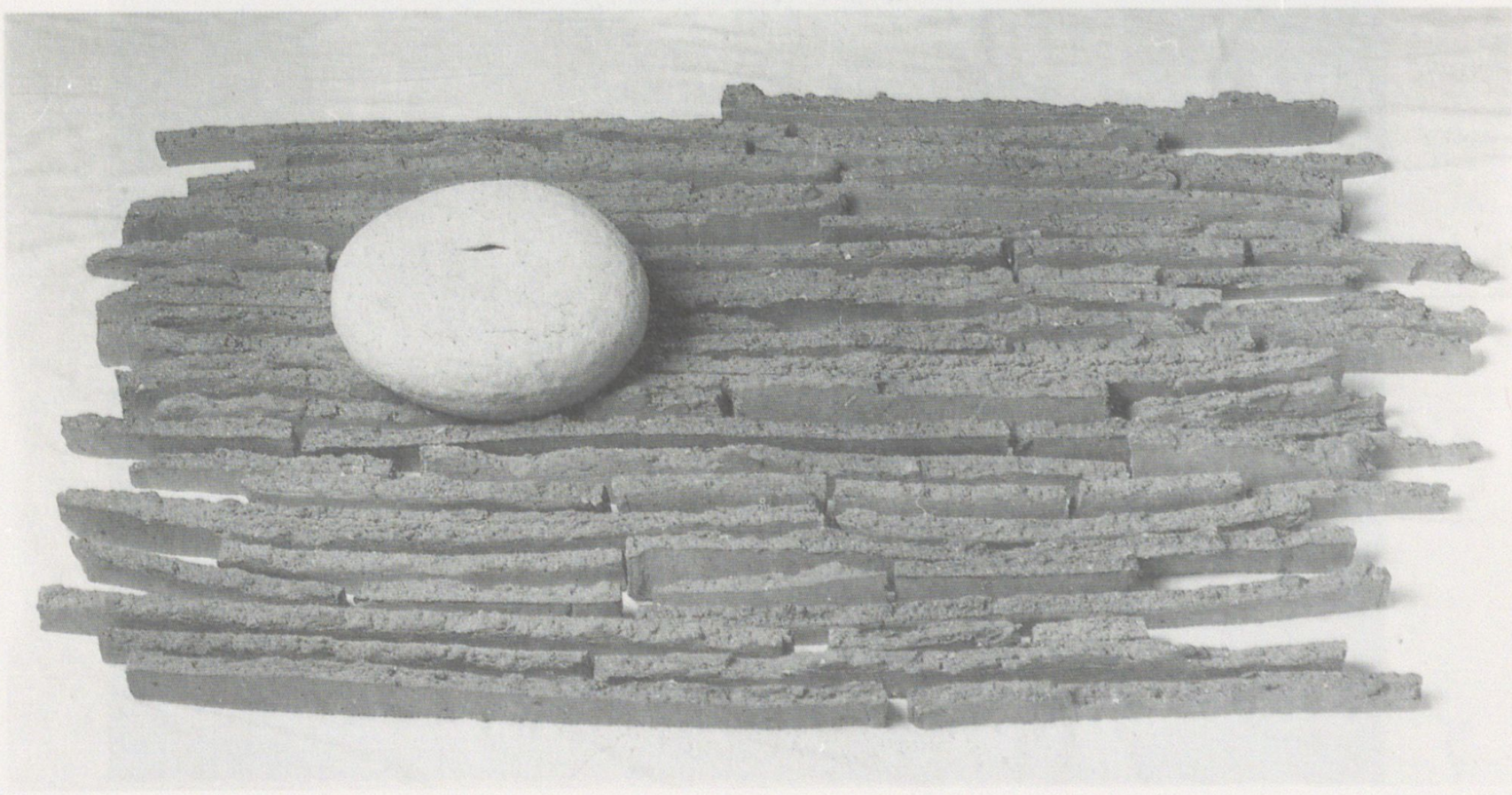

MIROSLAV ŠUTEJ

ANTUN BORIS ŠVALJEK

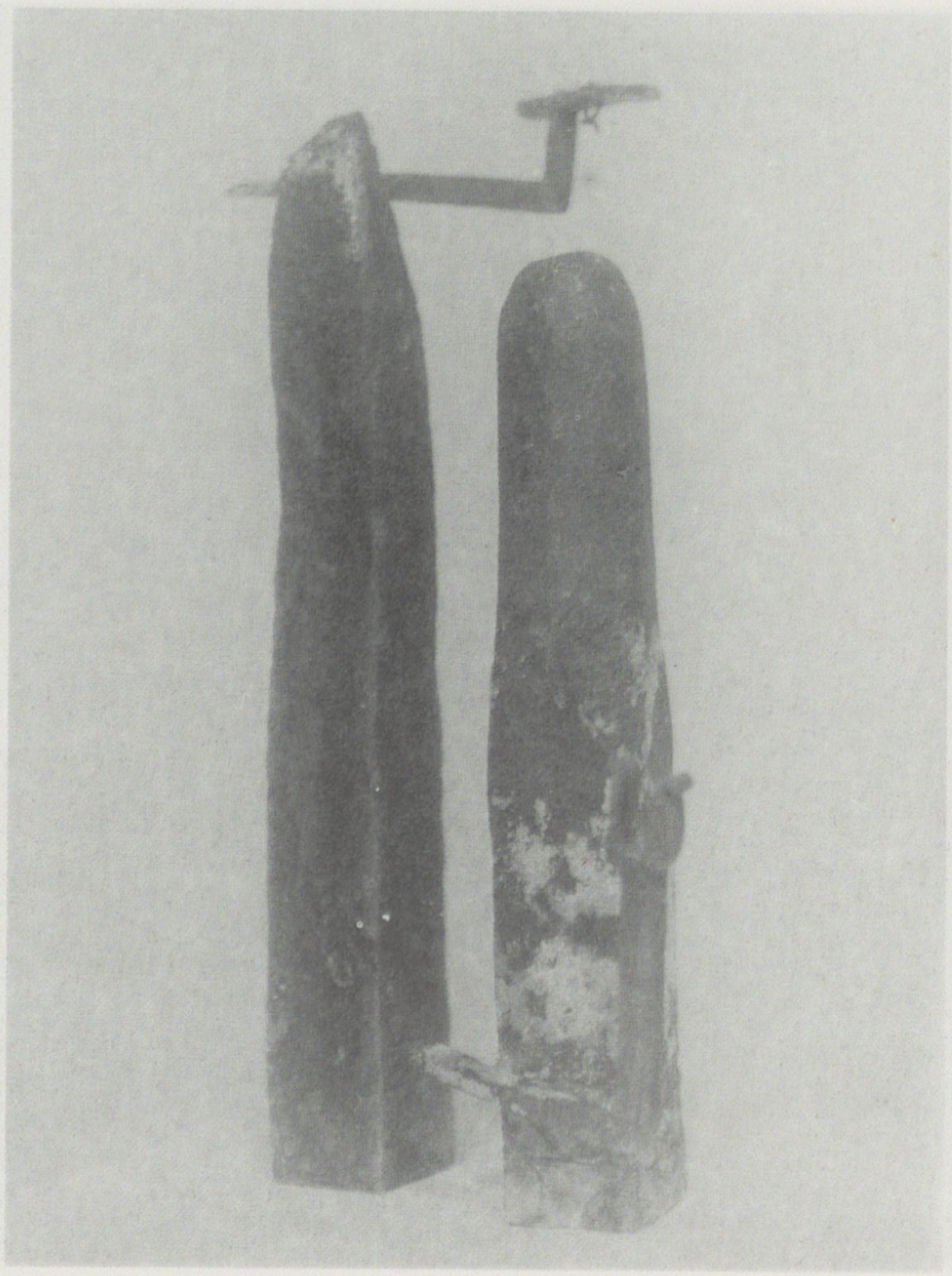

BOJANA ŠVERTASEK

SANJA ŠVRLJUGA MILIĆ

ŽARKO TOMAZETIĆ

DAVOR TOMIČIĆ

VANINA TOPIĆ

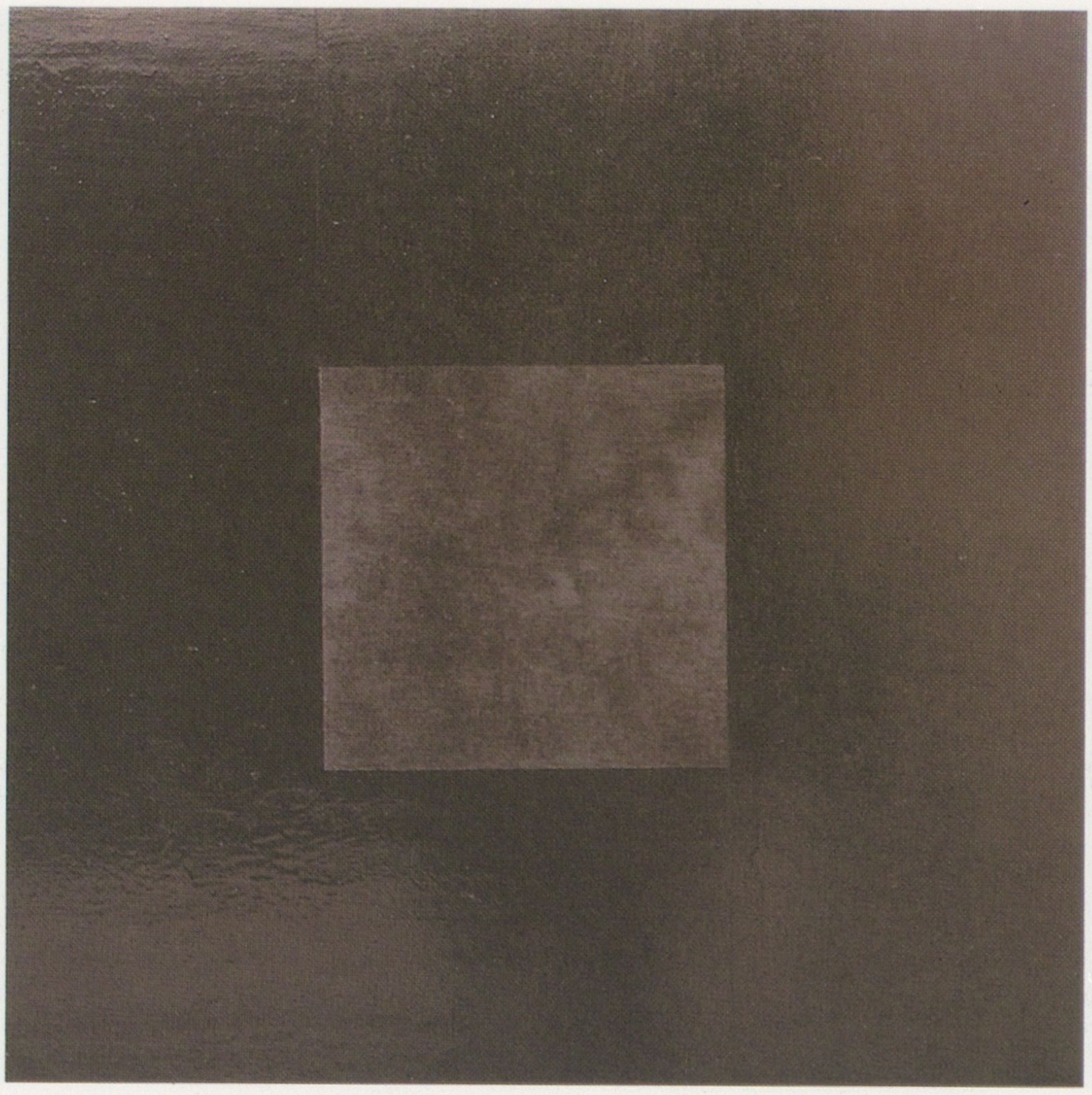
DRAŽEN TROGRLIĆ

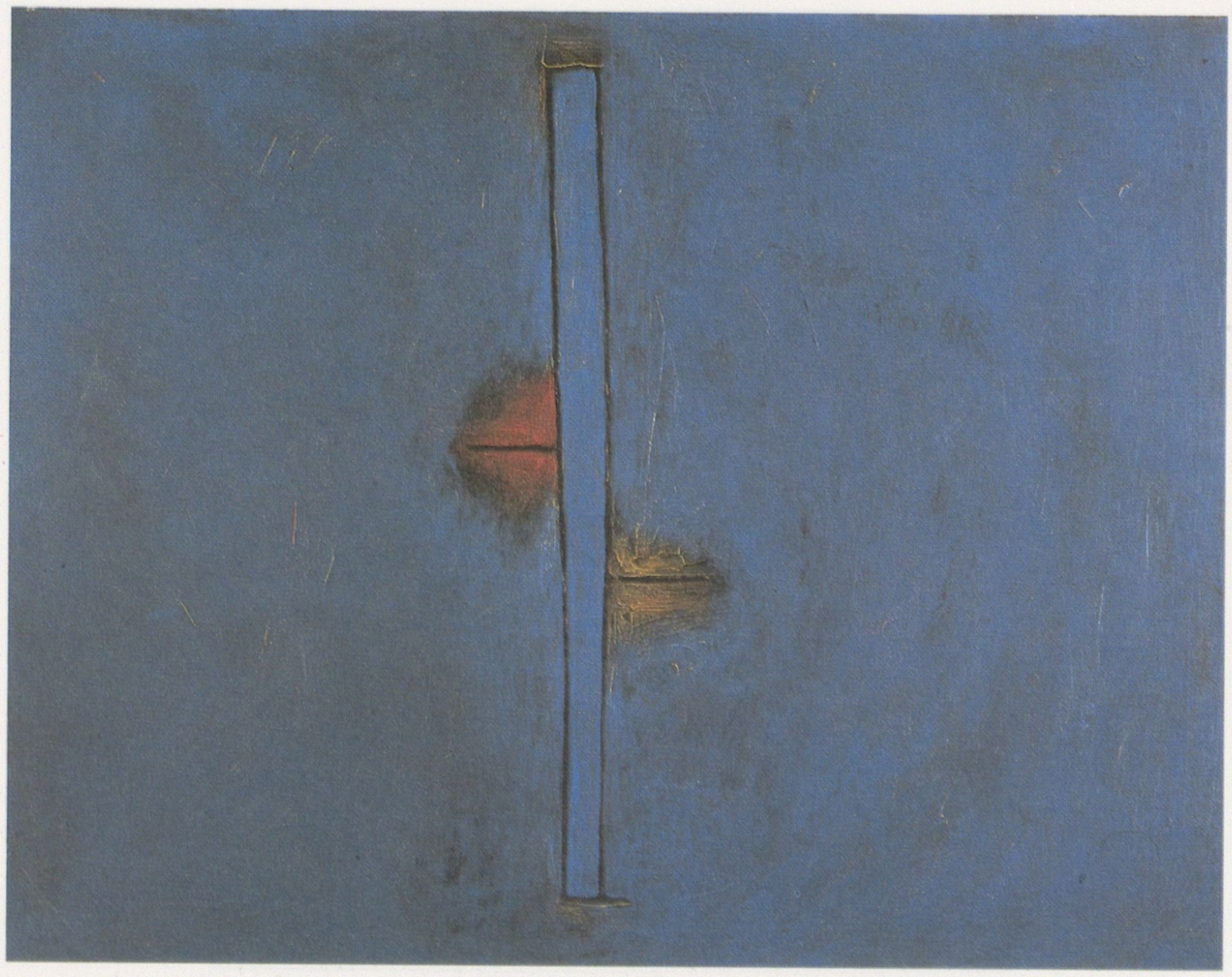

SUNČANICA TUK

KSENIJA TURČIĆ

DRAGOMIR UGREN

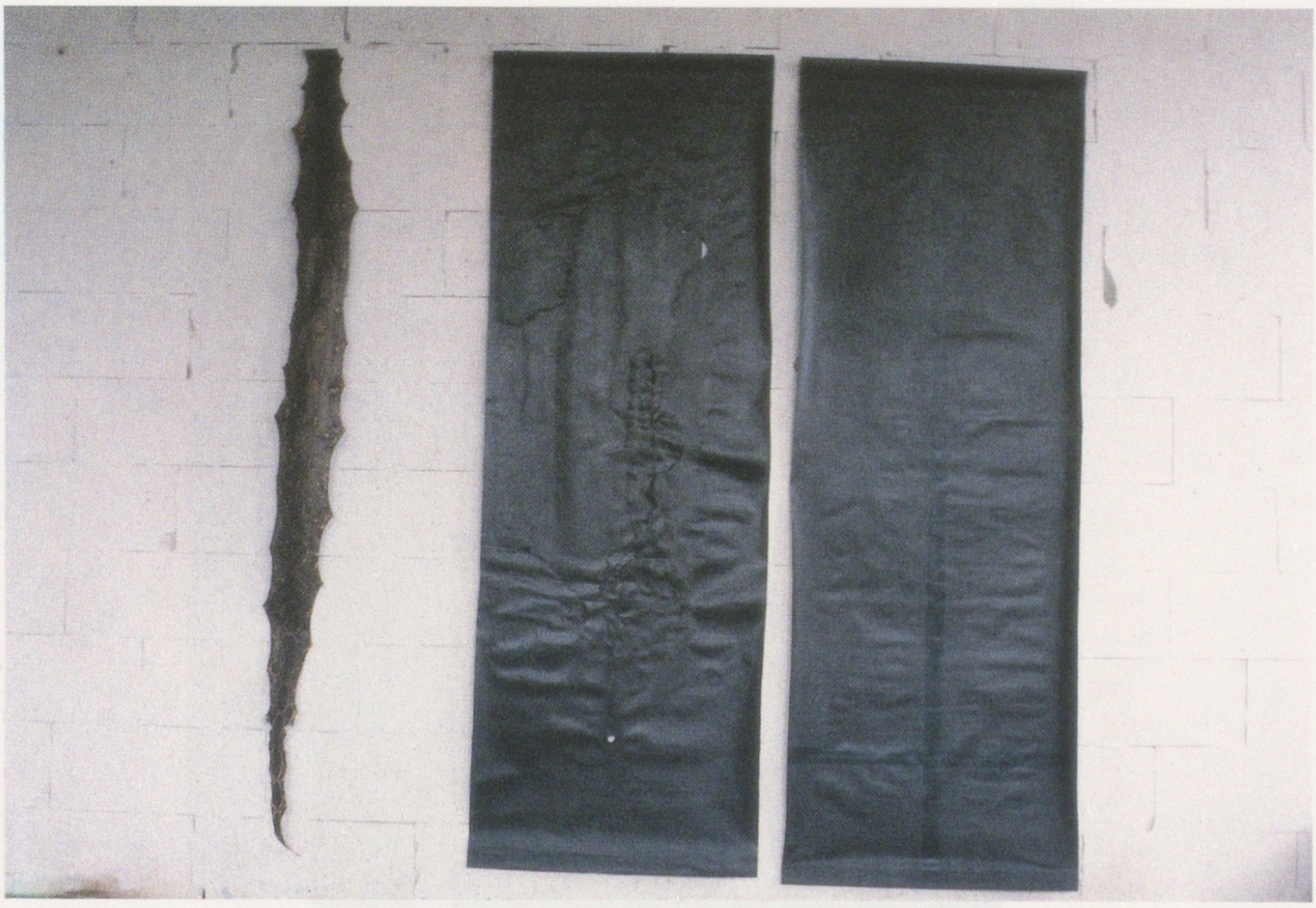
MARIJA UJEVIĆ GALETOVIĆ

TAMARA UKRAINČIK

ŽANETA VANGELI

FADIL VEJZOVIĆ

MUNIR VEJZOVIĆ

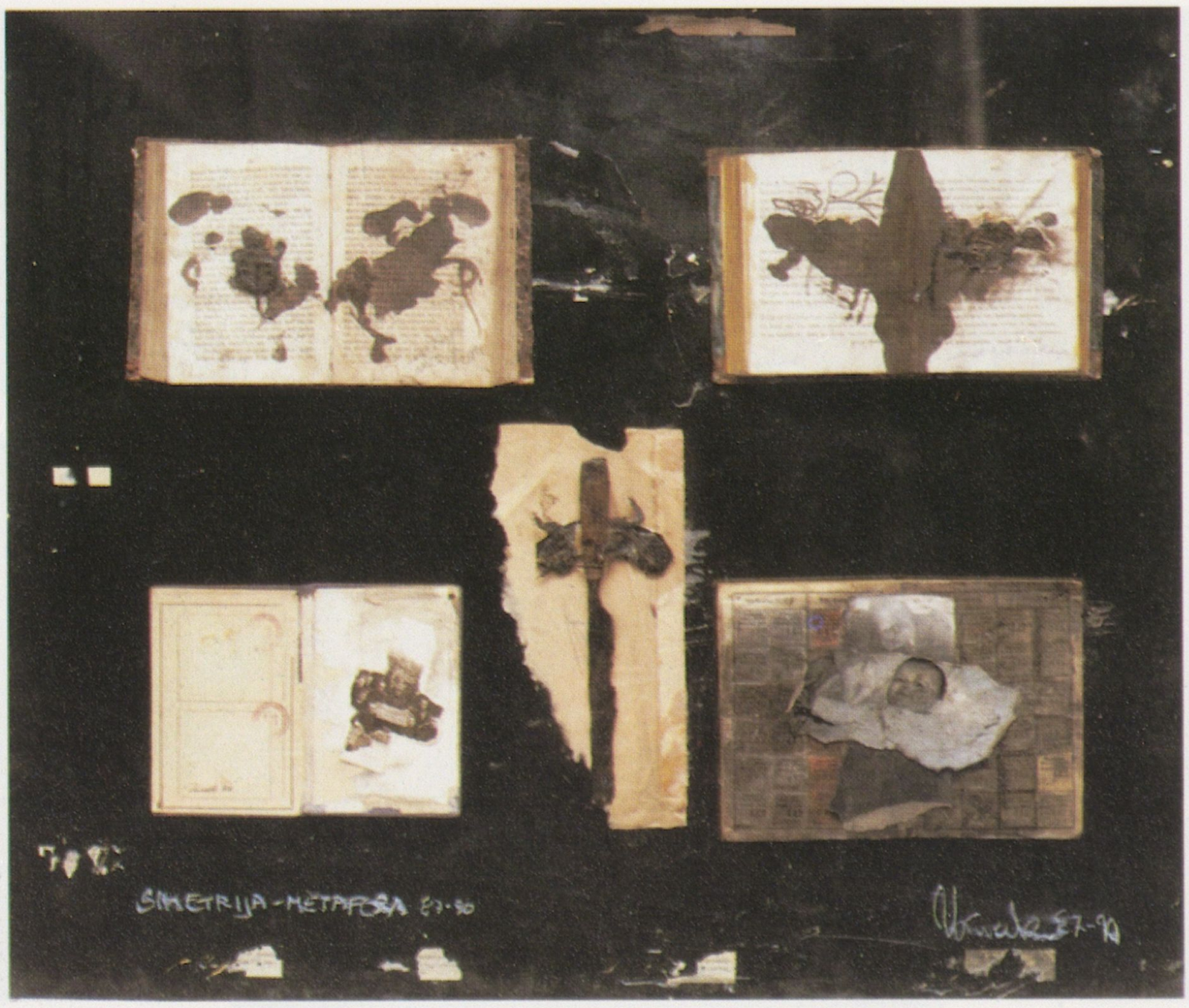

DARMIN VELETANLIĆ

RADOSLAV VILIČIĆ

VLATKO VINCEK

VESNA VINSKI

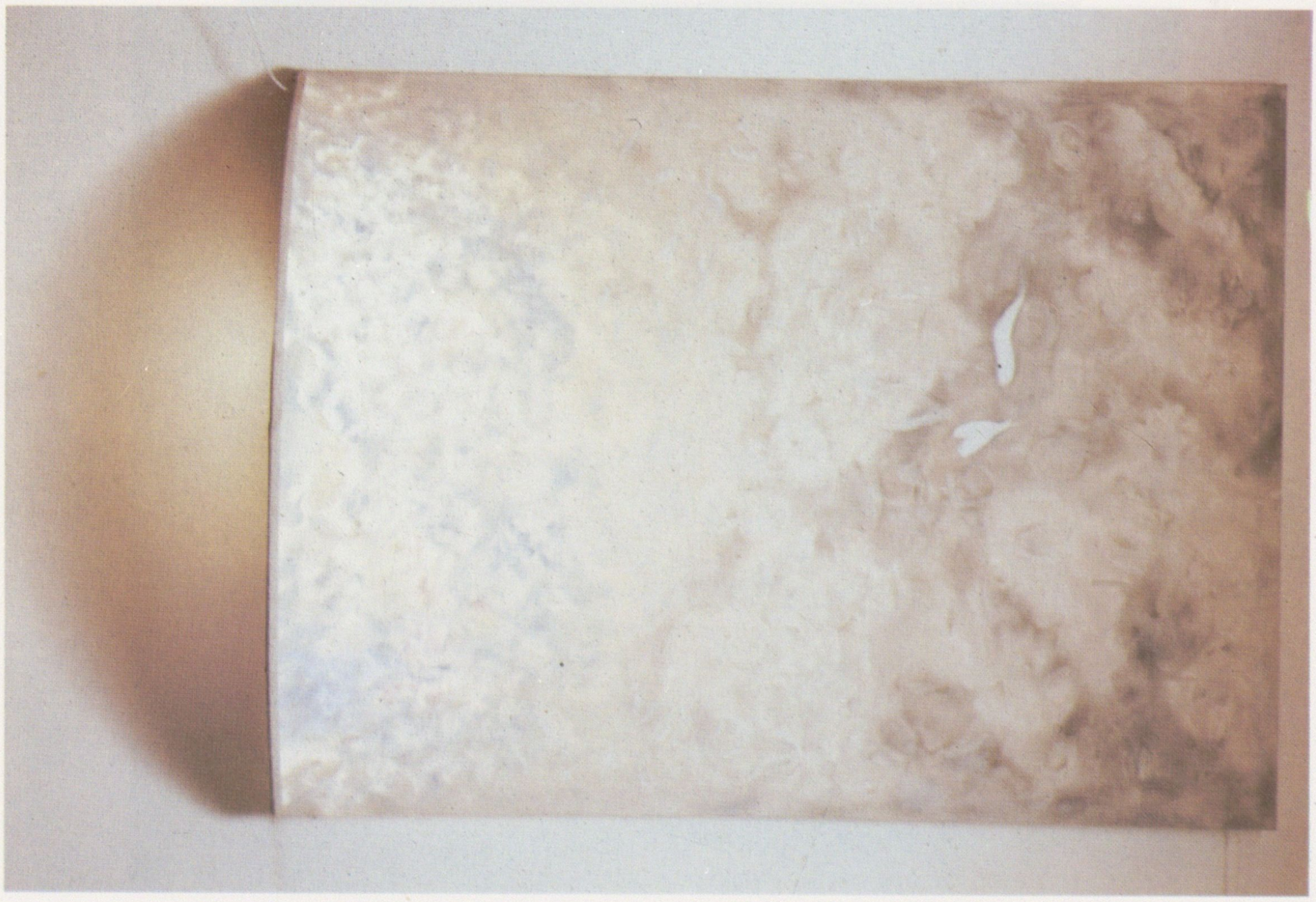

GRETA VIZLER

MANUELA VLADIĆ

MIRJANA VODOPIJA

NENAD VORIH

ZLATAN VRKLJAN

ANTON VRLIĆ

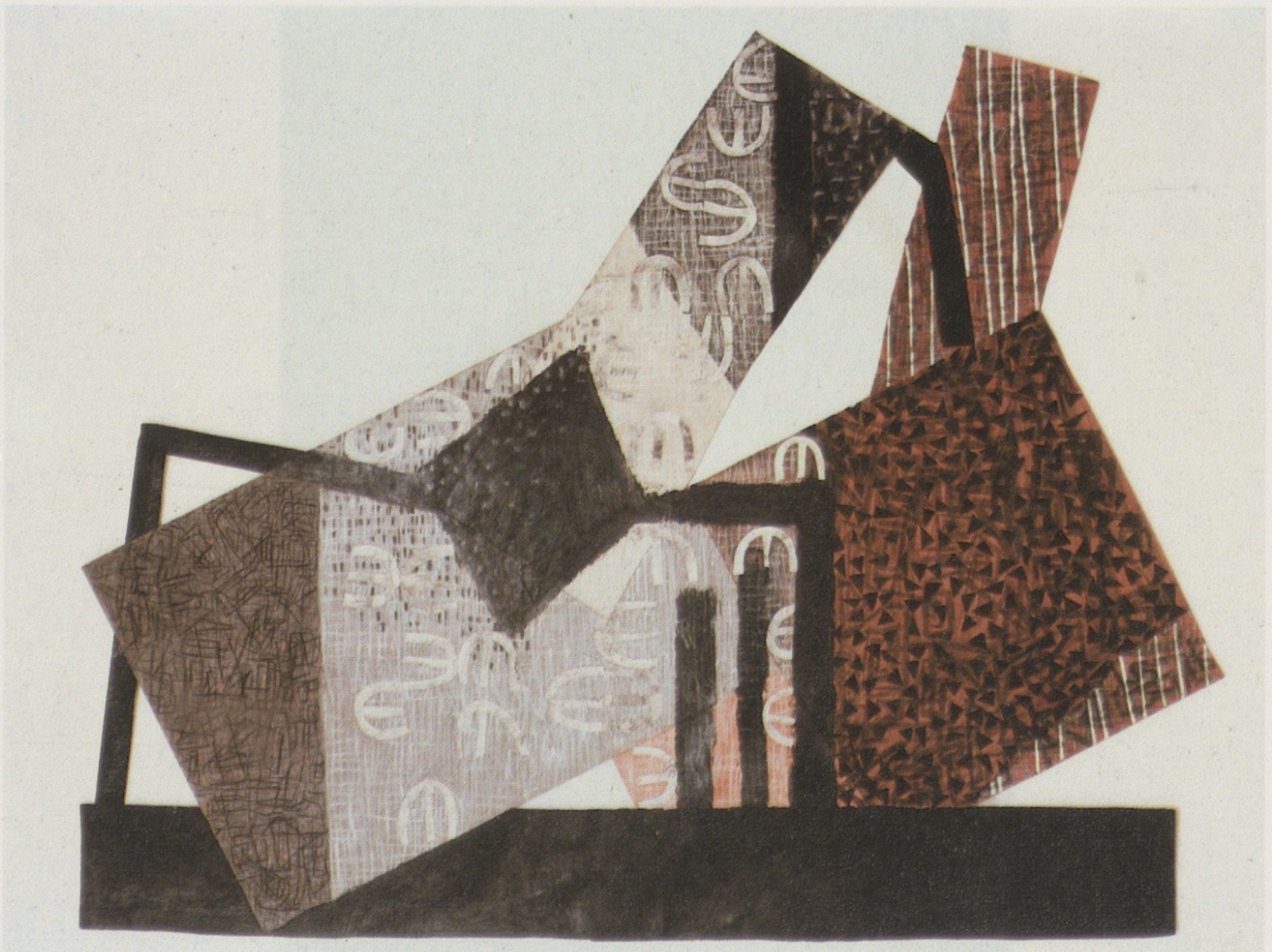

GORANKA VRUS – MURTIĆ

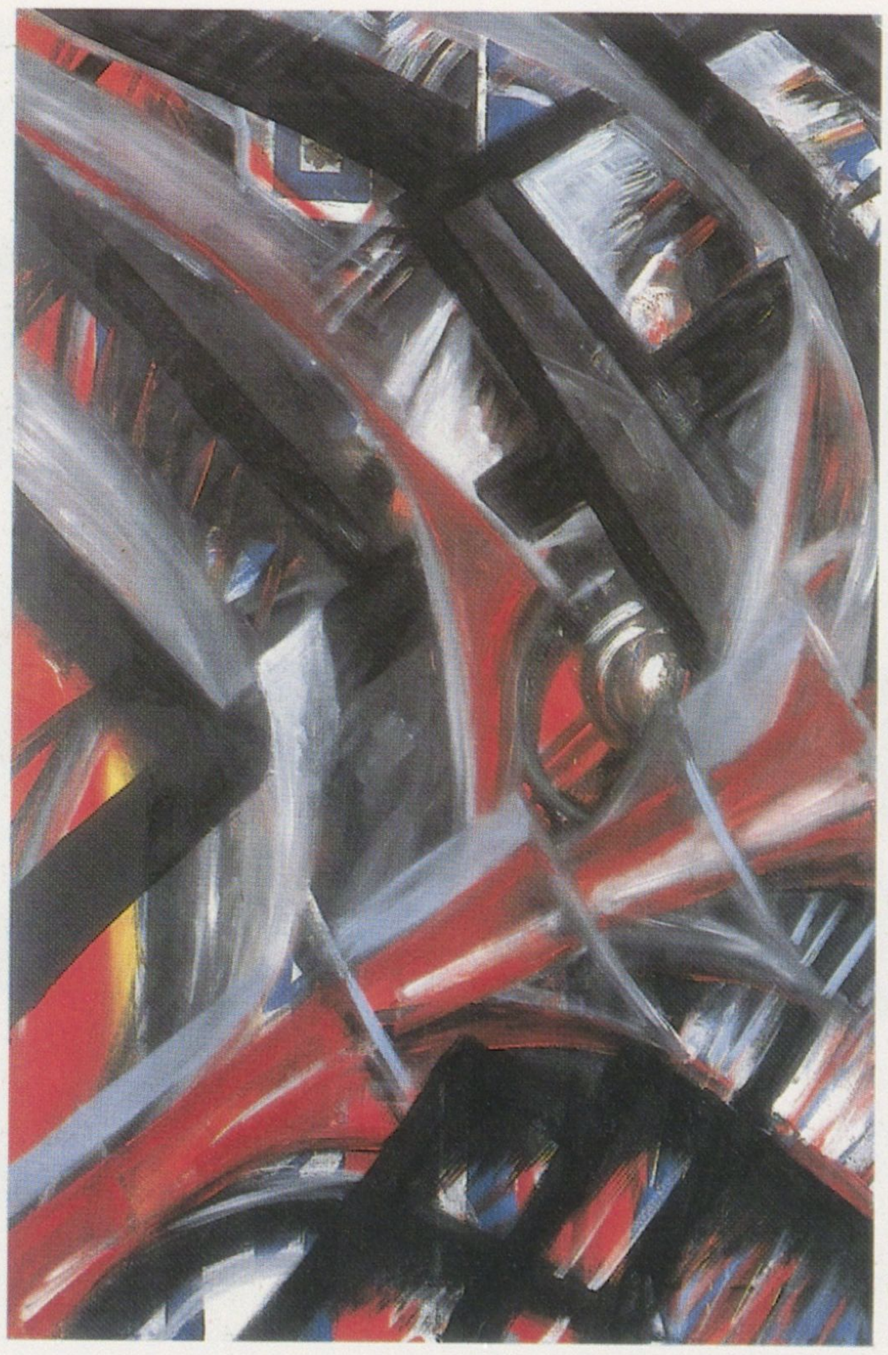
MIRO VUCO

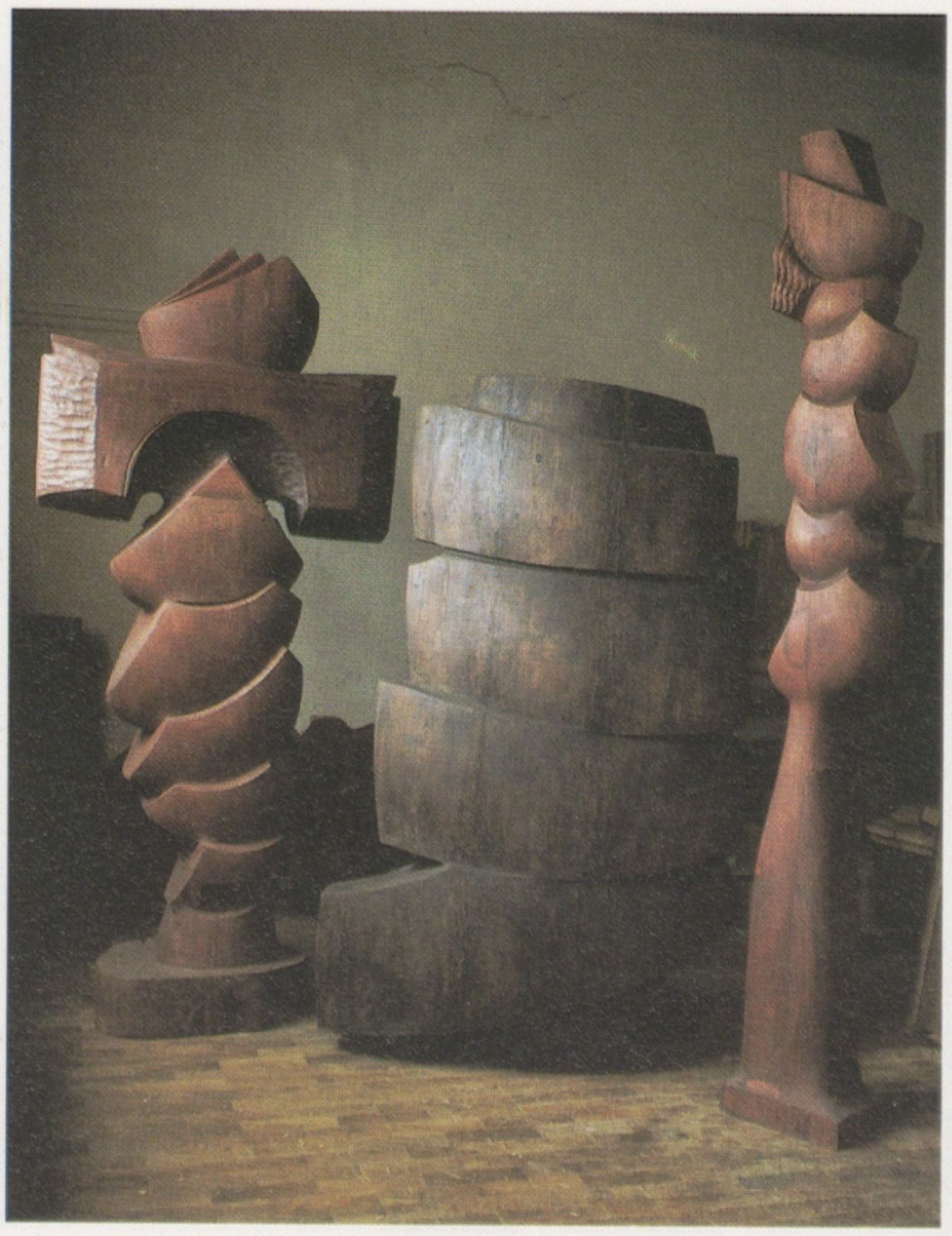

SONJA VUK

GORAN VUKUŠIĆ

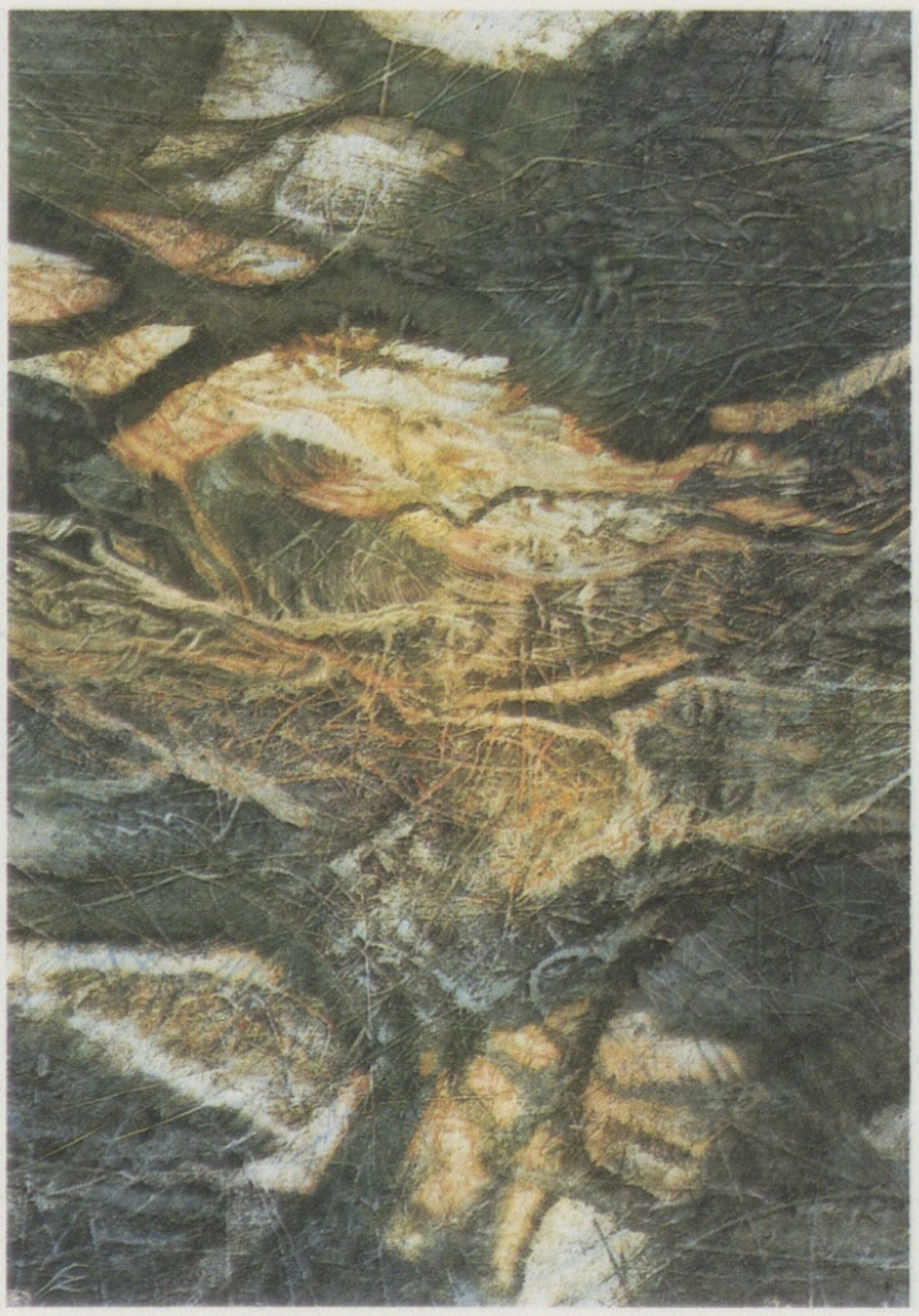

ŠIME VULAS

SLOBODAN VULIČEVIĆ

SPOMENKA ZADROVIĆ

MEHMED ZAIMOVIĆ

Spomenik nogometu u povodu 100 godišnjice igranja nogometa u Zagrebu (1893–1993) na MZ Orašje – Nedjelja

ZLATKO ZLATIĆ

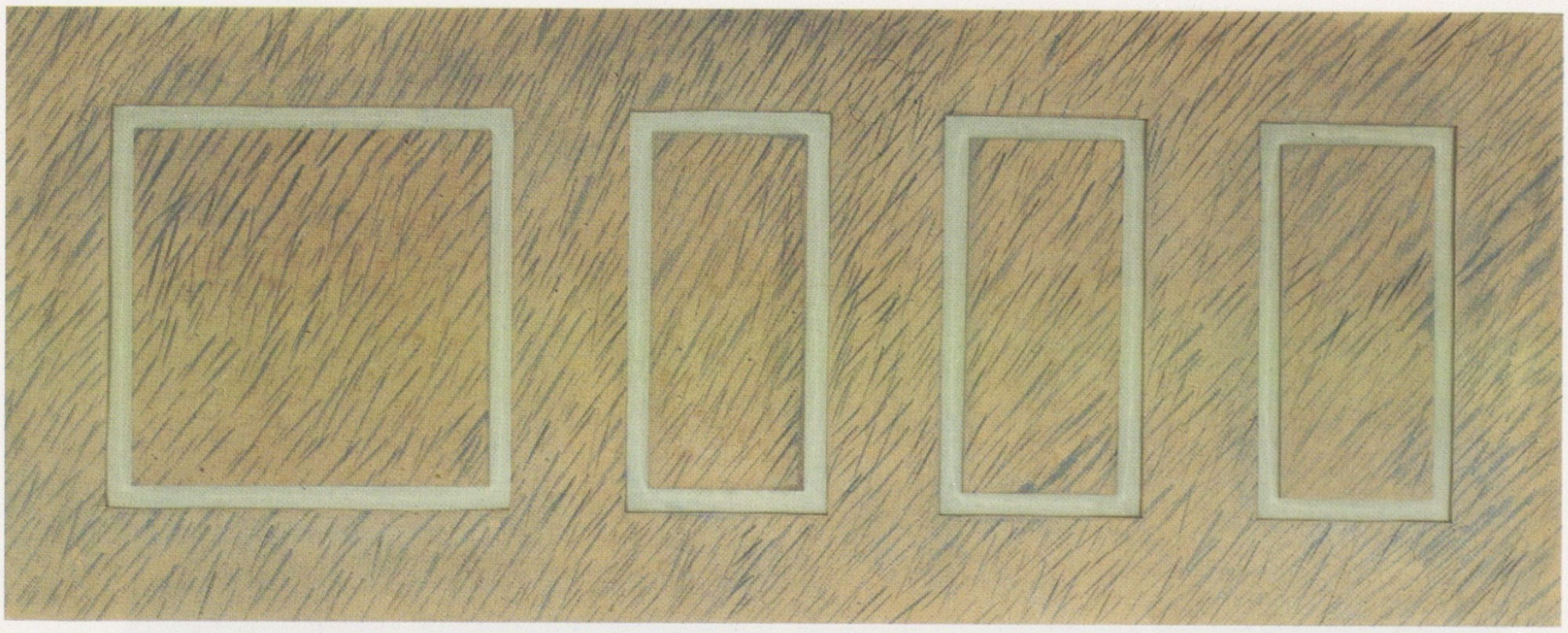
MIRJANA ZORIĆ

JAKOV ŽAPER

GORKI ŽUVELA

JASENKA BULJ

ZVONIMIR KAMENAR

VELIKA NAGRADA ZAGREBAČKOG SALONA 1987. GODINE

EDO MURTIĆ

Edo Murtić: Četri sunca, ulje na platnu 140 × 140 cm 1989

RETROSPEKTIVA 1938—1990

MUZEJ ZA UMJETNOST I OBRT
24. 4. – 9. 9. 1990.

P R I L O Z I

N a g r a d n a i g r a

(četiri uputstva)

1

Od vremena kada je filozofija proglasila smrt umjetnosti i dalje se izgleda rađaju neke sumnjive persone koje ne bi bilo loše nazvati istinitijim imenom, naime reminiscentima na povijesnu pojavnost nekad autentičnih (AH!) spodoba, tada zvanih umjetnicima. Istini za volju, gomila nikada nije bila na čisto sa tim što da radi sa umjetnicima, osim u onim momentima kada je željela upotrijebiti njihovu sposobnost oblikovanja, koja se poklapala sa željama vlasti ili gomile.

No, otkako je na izrazito sofisticiran način prokazana bit umjetničke laži, prorečena joj je smrt. Nešto kasnije, spominje se samodokidanje kao rezultat oslobođenog društva. Ostaje dilema da li će tada sve biti umjetnost ili umjetnost ništa biti neće. Ostavit ćemo to kao lažnu dilemu budućnosti.
Međutim, na stazama koje vode putevima, u neviđenim bojama osvijetljena nebeska prostranstva, koja su, kaže se, jedino autentično mjesto čovjeka, pojavljuju se neka smetala, recidivi povijesnih grešaka, čovjekolike sjene; čas prozirne čas velike specifične gustoće po kvadratnom centimetru, koje spodobe, bivaju od drznika zatrovanih knjigama, muzejima i sličnim, nazvani umjetnicima. Neki od njih i sami ohrabreni daju sebi takve atribucije, ali se njima nije ni čuditi.
Gomila bi tome već odavno stala na kraj da u trenutku slabosti ne želi sebi priuštiti malo razbibrige. Jedna od najomiljenijih igara (zatomljena u urbanim sredinama) bila je igra skrivača pa i nije čudno što građanin danas rado sam izabire ponuđene mu skrivalice. Tako se prisjeća kako je to bilo onda kada su mu sakrili lice rukom i tvrdili da ga nema.

On zato uzima i pokušava ispunjavati: križaljke, rebuse, premetalice, ispunjalice, pitalice, docrtava nedovršene crteže spajanjem brojeva, nadopunjava na crtežima dijelove koji nedostaju da bi dobio cjelinu; zbraja brojeve, slaže slova, kvizira, šalje kupone, markice, skuplja ulaznice, ulaže svoj telefonski i matični broj.
Često se zadovoljava time da odmjeri snagu sa nepoznatim Velikim svećenikom ili Sfingom, a često uredno sudjeluje i očekuje svoj paketić sreće.
Svim tim nagradnim igrama suvremeni čovjek traga za izgubljenim identitetom i jedino zahvaljujući toj činjenici danas se tolerira postojanje »umjetnika« čija povijesna zadaća i njegov RAD jesu podsjećanje na razdoblje UMJETNOSTI.
Faraoni stvaraju nagradne igre (što je kriza veća – igara je sve više) i kao pitanja uvrštavaju umjetnike i umjetnost, jer znaju da gomila ne zna odgovor; ili pak potaknuti velikom nagradom stanoviti razbibrigaši i hobisti tragaju za zaboravljenim znanjima i postaju osobe A i B.
Istinito je to da u tim igrama pobijeđuje sreća, a ne znanje. Svi ti: otoci, rijeke, gradovi, povijesni događaji, fosili, vojskovođe, nestali narodi, knjige i književnici, slike i slikari, kipovi i kipari, arhitekti . . . već su dovoljno nepoznati da je vrijedno na tu kartu staviti veliki polog i ne riskirati.
Dakako, svako podsticanje znanja srušilo bi jedan od najvećih biznisa danas: NAGRADNE IGRE. Povijesni junaci probodeni rđajućim čelikom, slikari koji su doručkovali vlastito uho, ukoliko se zadese u odgovoru neke nagradne igre, gospodo, donose Vam automobil, frižider ili montažnu kuću.

2

Pred izlogom staklarsko-uramljivačkog dućana stoje dvije osobe. Osoba A iznosi mišljenje da je jedna uramljena slika baš lijepa i da bi se istu moglo kupiti budući da se po svoj prilici radi o Mona Lizi.
Osoba B iznosi sumnju, ne vjeruje baš da se radi o Mona Lizi jer da se radi o toj slici, ne bi stajala tako u izlogu u sred Zagreba u pola bijela dana, bez osiguranja i za sitne pare.

P. S. Nešto se nejasno ispriječilo odluci u glavama osobe A i osobe B i sudarilo se sa njihovim zdravim razumom. Na putu od kiča do vječnosti Andy Warhol je na svom grobu ostavio i ovu rečenicu: bolje 1000 nego 1 Mona Lisa.

3

Na jednoj od brojnih aukcija usred grada Zagreba izlicitirana je i prodaja uramljene offset reprodukcije (u boji) jedne uljene slike Paula Cezannea. Ta cijela stvar je za tu priliku prozvana rijetkom GRAFIKOM i kao takva prodana. Kupac, osoba A daje novac dobiva čestitke za dobar ukus i vlasništvo nad zbilja nečim vrijednim. Nakon toga osoba A odnosi vrijedno djelo svojoj kući gdje se i danas nalazi.
P. S. Osoba A je zadovoljna jer je vrijedno djelo dospjelo u njezine ruke na temelju njezina kontakta sa slikom i to posebno baš tom slikom a ne onako, kako je to bilo sa nekim drugim učesnicima aukcije, koji su licitirali artikle pokrivene crnom krpom. Osoba A i dalje zadržava rezervu prema spomenutim slijepim obožavateljima svekolike umjetnosti.

4

Nagradna igra 25. Zagrebačkog salona odvija se prema svim u društvu uobičajenim i prihvaćenim pravilima za tu vrstu zabave, u kojoj se spaja ugodno s korisnim. Razlika, specifičnost i posebna draž ove nagradne igre je u tome što će sretnog dobitnika koji odgovori na postavljena pitanja, steći kao nagrada ništa drugo doli samo originalno umjetničko djelo kojeg dio je oblik o kojem su postavljena pitanja. Upozoravamo na to da je put do rezultata moguć samo ako se odgovori na oba postavljena pitanja u vezi podastrtog vizualnog predloška.

Ljubitelji originalnih umjetničkih djela, izvolite!

Vladimir Gudac

P r i z e - W i n n i n g G a m e

(four instructions)

1

From the time when philosophy proclaimed the death of art, some suspect persons are still being born, persons who might be more correctly named reminiscents of formerly authentic creatures who were called artists and used to exist in history. Truth to tell, the crowds never knew what do with artists, except when they wanted to use their shaping abilities which coincided with the wishes of the authorities and the crowds.

But since the essence of the artistic lie has been denounced in a very sophisticated way, it was prophesied death. A little later, self-abolishment is mentioned as a result of liberated society. The dilemma remains whether everything or nothing will be art. We shall leave it as a false dilemma for the future.

However, on the paths leading to the expanses of heaven illuminated by colours never seen, which are, as they say, the only authentic place for man, there appear certain busybodies, recidivists of historical errors, humanoid shapes; sometimes transparent, sometimes of great specific density, they are called artists by impudent people poisoned by books, museums and the like. Some of them, encouraged, even call themselves artists, but it's nothing to be surprised at.

The masses would have put a stop to that a long time ago, if they did not wish a little entertainment in a moment of weakness. One of the most popular games (stifled in urban communities) was hide-and-seek, and no wonder that the citizen today prefers such games. This way he remembers how it felt when they covered his face and claimed it was not there.

That is why he takes and tries to solve: crossword puzzles, anagrams, palindromes, riddles, finishes unfinished drawings, fills in the missing parts to get the whole, arranges letters, takes part in quizzes, sends coupons and stamps, collects tickets, puts money on his phone-number and social security number.

He often finds it sufficient to match his strength with the unknown High Priest or Sphynx, and sometimes he just takes part and patiently awaits his parcel of good luck.

With all these prize-winning games, contemporary man searches for his lost identity and it is only thanks to this fact that the existence of 'artists' is tolerated; their historic task and their WORK are a reminiscence of the period of ART.

The pharaohs create prize-winning games (the greater the crisis, the greater the number of games) and they include the artists and arts as questions, knowing that the masses do not known the answer; motivated by great prize, certain crossword fans and hobbyists search for forgotten knowledge and become persons A and B.

It is true that what wins in those games is not knowledge but luck. All those islands, rivers, towns, historic events, fossils, generals, extinct nations, books and writers, paintings and painters, sculptures and sculptors, architects . . . are sufficiently unknown to make it worthwhile to play for big stakes without any risk.

Of course, every inducement to knowledge would destroy one of the greatest businesses of today: PRIZE-WINNING GAMES. Historical heroes speared by stainable steel and painters who breakfasted on their own ear may bring you a car, a refrigerator or a prefab house, ladies and gentlemen, if they appear as the correct answer in a prize-winning game.

2.

In front of a framemaker's shopwindow, there are two persons. Person A expresses his opinion that one framed picture is really beautiful and that the same should be bought because it is probably Mona Lisa.

Person B expresses his doubt, he does not believe it is actually Mona Lisa, because if it were, it would not be in the shopwindow in the middle of Zagreb, in bright daylight, with no security and sold for peanuts.

P. S. Something vague has frustrated the decision in the heads of persons A and B and collided with their common sense. On the way from kitsch to eternity, Andy Warhol left this sentence on his grave: Better a hundred Mona Lisas than one.

3

At one of the numerous auctions in the midst of Zagreb, a framed offset reproduction (in colour) of an oil-painting by Paul Cezanne was sold. The reproduction was for the occasion presented as a rare PRINT and sold as such. The buyer, person A, gives his money, is congratulated on his good taste and becomes owner of a real valuable. After that, person A takes the valuable work home where it still is.

P. S. Person A is pleased because a valuable work has fallen into his hands through his personal contact with that particular painting, unlike the other participants who bid for the articles covered by black cloth.

Person A retains some reservation towards those blind admirers of all art.

4

The prize-winning competition of the 25th Zagreb Salon runs according to all rules usually accepted in society for this kind of entertainment in which pleasure is combined with profit.

A particular charm of this competition, and that what makes it different, is the fact that the lucky winner who answers correctly will be a recipient of the award which is no less than the very art work the part of which was the form that the questions were about.

Please note that it is possible to win only if both questions concerning the presented visual pattern are answered correctly.

Lovers of original works of art, go ahead!

Vladimir Gudac

(segmenti iz spiralnih proglasa)

SPIRALNI PROGLAS BROJ 18 (1989 – *o logici*)

Mnogostrukost dimenzija pokazuje i mnogostrukost spiralnih dimenzija, ukoliko se mnogodimenzionalno gleda . . . *(snopovi dimenzija)*. Povezanost je prirodno prisutna i u spiralnoj uzročno-posljedičnoj sprezi, ali kroz faktore protoka spiralnog vremena. Zakrivljenost vremena segment je spiralnog vremena, što reflektira – odražava – uvjetuje bit prirodnih zakonitosti spiralne logike.

SPIRALNI PROGLAS BROJ 20 (1990)

Psihoenergetsko i bioenergetsko spiralno slikarstvo odvija se i kroz biogeometrijsku spiralnu formu. To je nastavak slikarstva Cèzannea, kubističkog, suprematističkog i elementarnog analitičkog slikarstva. Kontinuitet kubističke perspektive i projekcije odvija se kroz spiralnu perspektivu i projekciju analogijskog slikarstva.
Spiralna – bio – geo – metrika.

SPIRALNI PROGLAS BROJ 21 (1985–1990)

Spiralno kretanje materije (odnosno slikanje) s onu je stranu tehnike, vještine i tehnicizma: kao »s onu stranu rijeke. . .«. To je spiralni prolaz kroz prostor tehnicizma do duhovnih sfera, koje povratno emaniraju mentalnu energiju, identifikacijsku i autentičnu.
Nastojim u svim etapama raditi umjetnost koja se odnosi prema duhovnom. U tom kontekstu, čak i »visokostručna – visokoprofesionalna« umjetnost može biti bliska svakom čovjeku, po liniji duhovne otvorenosti i raspoznavanja (vidi dječju predfigurativnu tautološku komunikaciju u crtežu). Ispod opne tautologije nalazi se svijet analogijske umjetnosti. U mojem radu to se manifestira kroz umjetnost neposredne realnosti, autoreferencijalne i samoidentifikacijske, a time i analogijske, umjetnosti.

(segments of spiral proclamations)

SPIRAL PROCLAMATION No. 18 (1989) *(on logic)*

Multiplicity of dimensions indicated multiplicity of spiral dimensions if you look at it multi-dimensionally . . . (composite beams of dimensions). This connection is naturally present in the spiral conjuction of cause and effect, through the factors of spiral time flow. Obliqueness of time is a segment of spiral time, which reflects – determines – the fundamental natural laws of spiral logic.

SPIRAL PROCLAMATION No. 20 (1990)

Psychoenergetic and bioenergetic spiral painting occurs also in the biogeometric spiral form. It is a continuation of Cezanne, Cubism, Suprematism and elementary-analytical painting. Continuity of Cubist perspective and projection occurs through spiral perspective and projection of analoguous painting.
Spiral-bio-geo-metry.

SPIRAL PROCLAMATION No. 21 (1985–1990)

Spiral motion of matter (that is, painting) is beyond technique, skill and technicism; like in 'beyound the river' . . . It is a spiral passage through the field of technicism to spiritual spheres which emanate back mental energy, authentic and capable of identification.
In all stages I try to produce art that relates to the spiritual. In this context, even the 'highly professional' art can be acceptable for everyone on the grounds of spiritual openness and recognition (see children's pre-figurative tautological communication in drawings). Below the membrane of tautology there is the world of analoguous art. In my work this is manifest through art of direct reality, auto-referential and self-identificational, therefore analoguous art.

Boris Demur

ZOOLOŠKI VRT U MAKSIMIRU IZMEĐU OSUDE I OBNOVE

Zoološki vrt u Maksimiru, osnovan 1925. godine, postao je u zadnje vrijeme velik teret ne samo povijesnom identitetu parka nego još više savjesti ovoga grada i cijeloga našeg društva. Da ne bude zabune: nije ovaj nesklad između Zoološkog vrta i parka posljedica njegova postojanja u parku, nego žalosne činjenice njegova sadašnjeg izgleda. Drugim riječima, njegova neprimjerenost parku proizlazi iz otužnog stanja u kojem se Zoološki vrt danas nalazi, ali ta činjenica budi nadu da takvo stanje možemo i promijeniti. Ovaj prijedlog daje određene poticaje za takvu promjenu. Dilemi koja je došla do izražaja u raspravi oko provedbenog urbanističkog plana parka: da li ZOO izbaciti (odnosno preseliti iz parka)treba suprostaviti argumente povijesne matrice koji govore o zoni »Tiergartena«, fazaneriji, kornjačnjaku, pijavičnjaku, zbirci specijalnih bijelih kokoši i dr. U tom vremenu (1852. godine) to su bili elementi zoološkog vrta, jer tada nisu postojali zoološki vrtovi u današnjem obliku (jedan od prvih zooloških vrtova osnovan je u Bazelu 1874. godine). ZOO je, prema tome, i tradicija u parku Maksimir.

I što učiniti da se nesklad između parka i ZOO-a promijeni? I to ne samo nesklad prema parku nego i prema nekim osnovnim civilizacijskim uvjetima.

Provedbeni urbanistički plan daje mogućnost novim idejama, i to ovako:

- proširenjem ZOO-a na današnji vrlo zapušten prostor tzv. »Armijskog trokuta« (inferiorne barake) uz izuzimanje većeg otoka i njegovo priključivanje parkovnom oblikovanju
- ovakva situacija omogućuje postupnost promjena te višeetapnost realizacija, što realno osigurava željenu kvalitetu konačne prostorne organizacije vrta
- pod novom organizacijom života vrta pretpostavlja se postupna zamjena tvrdih kaveza (svojstvenih cirkusu, a ne zoološkom vrtu) suvremenim modelom prirodno-humanog sistema dubokih zaštitnih kanala s vodom, rahlih žičanih čeličnih ograda uklopljenih u zelenilo te posebnim arhitektonskim rješenjima nastambi (poluukopane nastambe, nastambe-zidovi), pri čemu treba istaknuti da se upravo u zoološkim vrtovima ostvaruju ili očekuju vrhunska arhitektonska rješenja. Sadašnju ružnu arhitekturu vrta, prema tome, treba potpuno zamijeniti novim kreativnim izrazom naših vrhunskih arhitekata.
- proširenje na »Armijiski trokut« upravo daje priliku da se pojedini segmenti iz starog dijela napuste i kasnije uklone ili obnove nekim novim rješenjima, tek onda kada se osiguraju nove nastambe.

U prvoj etapi trebalo bi izgraditi »dječji ZOO«, i to sistemom donatora. Treba istaknuti da i bogate zemlje, poput Švicarske rješavaju podizanje i održavanje zooloških vrtova dobrim dijelom uz pomoć donatorstva.

Predloženi idejni koncept daje osnovne mogućnosti nove (konačne) organizacije ili kompozicije vrta u skladu sa suvremenim kriterijima uređenja. Prijedlog obuhvaća daljnje aktivnosti rješavanja: treba prije svega odmah pristupiti izradi urbanističkog projekta za cijeli ZOO, i to na temelju podrobnog programa razvoja. Ova inicijativa treba dati poticaj za izradu takvog programa.

I kao što je sadašnja tužna slika stanja ZOO-a u Maksimiru odraz raskoraka našega društva između deklarativnih dobrano potrošenih humanističkih opredjeljenja i stvarnosti, tako treba očekivati da se budućnost ovoga grada ne može zamisliti bez odgovarajućeg rješenja jednog relativno malog lokaliteta koncentracije životinjskog carstva iz cijeloga svijeta.

THE MAKSIMIR ZOO BETWEEN RUIN AND RESTORATION

The Maksimir Zoo, established in 1925, has become a taint on the historical identity of the park and on the conscience of this city and the entire society. Since the Zoo has been sadly neglected, Maksimir Park may appear to be an inappropriate location; nevertheless, this can be changed for the better. This proposal suggests some measures towards such a change. In the discussion concerning the detailed park development plant, it has been recommended that the Zoo be moved to another site; this, however, is in contradiction with historical arguments. Some elements of the Zoological Gardens – pheasantry, turtle pond, leech pond, a collection of white hens, etc – existed in Maksimir as early as 1852, at the time when there were not many Zoos in the present sense (one of the first Zoos was opened in 1874 in Basel). The Zoo is therefore a tradition of Maksimir Park.

What can be done to make the Zoo meet the basic civilizational requirements and become properly incorporated into Maksimir Park? The detailed park development plan provides possibilities for new solutions:

- the Zoo can be expanded onto the sorely neglected area of the so-called 'Army Triangle' (poor-quality barracks), with the exception of a large island.
- this can be undertaken in several stages, gradually arriving at the desired spatial lay-out of the Zoo.
- new organization of the Zoo demands that the iron-bar cages (more appropriate for a circus) be replaced with a more natural and humane system: paddocks surrounded by deep protective ditches filled with water, soft wire-mesh fences covered with vegetation, and specially designed animal houses. The present, ugly and outdated facilities should be replaced with the best work of our top architects.
- the expansion of the Zoo onto the Army Triangle site will make it possible to leave old facilities (which then can be pulled down or rebuilt) only when the new ones are completed.

In the first stage of construction, a children's zoo should be built, financed by donations. It should be emphasized that even the rich countries such as Switzerland build and maintain their zoos largely through donations.

This preliminary design suggests some possibilities for a new organization of the Zoo in accordance with modern standards. It is essential that the development plan for the entire Zoo be made as soon as possible.

The present sorry state of the Zoo in Maksimir reflects the discrepancy that exists in our society between the proclaimed over-used humane values and reality; in the future this city must show more care and responsibility towards its Zoo and the animals in the collection.

(dipl. inž. *Dragutin Kiš*, pejzažni arhitekt)

IMPULS ZA DJEČJA IGRALIŠTA

U sadašnjem životu grada, kao i u odnosu društva prema civilizacijskim potrebama djece za igrom, problem odgovarajućih sadržaja dječjih igrališta upozorava na sve veći raskorak između naše situacije i one u evropskim gradovima. I bez neke dublje analize (dovoljan je letimičan pregled dječjih igrališta u našem gradu) možemo doći do poraznog zaključka o više nego skromnim rezultatima ili realizacijama (standardni metalni dijelom zapušteni tobogani, klackalice i ljuljačke) u usporedbi s bogatstvom i maštovitošću dječjih igrališta u Evropi. Ako prihvatimo plemenito nastojanje da se nužno uređenje Zagreba za veliki jubilej 900. godišnjice u cjelini obilježi unapređivanjem prostora grada prema djeci, tada treba u prvom redu impulsom za dječjim igralištima potaknuti ideje novih kvalitetnih rješenja, koje već više godina susrećemo u evropskim gradovima.

Čvrstu podlogu i poticaj za takve ideje mogu dati brojni konkretni primjeri uređenih dječjih igrališta, i to kako igrališta sa Zapada tako i ona s Istoka Evrope.

Smisao ovog impulsa dio je općeg nastojanja Salona da grad živi kvalitetnije, i jedino se može ostvariti u kontinuiranoj aktivnosti i uz uključivanje likovnog nerva. Što se, dakle, tiče umjetničke interpretacije ili podloge za oblikovanje dječjih igrališta, treba naglasiti potrebu izravnog uključivanja pojedinih umjetnika u taj posao.

Brojni su segmenti potreba i nastojanja u zadnje vrijeme toliko proklamiranog našeg približavanja Evropi. Jedan od njih odnosi se i na uređenje dječjih igrališta kao nezaobilaznog elementa suvremene humanizacije života u gradu.

AN APPEAL FOR CHILDREN'S PLAYGROUNDS

In the present life of the city and the society's attitude towards the children's need for play, the problem of adequate playgrounds indicates a widening gap between Zagreb and European cities. A mere look at the Zagreb playgrounds will show how inferior are their standard metal toboggans, see-saws and swings, all in need of repair, to the inventive design of such playgrounds in Europe. If we accept the noble idea that the rennovation of Zagreb for its 900th anniversary celebration ought to place the emphasis on the city's children, this appeal for children's playgrounds should encourage architects and artists to come forward with new suggestions. Ideas can be drawn from numerous children's playgrounds in both Western and Eastern Europe.

This appeal is a part of the Salon's efforts to promote better-quality urban life that can be attained only through systematic work and with the help of artistic sensibility. It is therefore necessary that artists be directly involved in the project.

Recently there has been much talk about our becoming a part of Europe. One aspect of this should by all means be the design of children's playgrounds as a prerequisite for contemporary humane urban life.

Dragutin Kiš (dipl. inž. pejzažni arhitekt)

U OČEKIVANJU ENTROPIJE ILI RIJEČ-DVIJE O INSTRUMENTALNOM MIŠLJENJU

Mangelos je imao pravo. Instrumentalno mišljenje – u vrijeme analitičke umjetnosti utopija – danas je, nema dvojbe, realnost likovne prakse. U situaciji kada je utopija zamijenila stvarnost, ili bolje rečeno: kada se stvarnost poravnala s utopijom, »funkcionalno« djelovanje je nezaobilazna stavka u svim presjecima socijalne strukture. Citatomanija je slabost početnih koraka u instrumentalizaciju jedne djelatnosti koja više ne može, niti smije tražiti oslonca u patetici i sentimentu, koji radije priliče čovjeku devetnaestog stoljeća nego nekome tko će sutra kročiti u novi – veliki – ciklus entropije. Atavizmi estetike prethodnog stoljeća – u što, dakako, ulaze i teoretske smicalice prateće strukture – nisu na visini prohtjeva nekoga tko je »u očekivanju entropije«, ali ne nekog procesa na horizontu daleko poput perspektivne točke, nikada dostižne, nego zbilje koja nam se događa točno tu, ispod nogu. Aparat realizma iz doba polucilindara i prvih benzinskih motora predstavlja smetnju, neznatnu zadršku u trenucima informatičkog buma, anakronističko čudo koje donekle usporava sat(a)ni(n) mehanizam, no nije ga kadro isključiti ili zaustaviti. Novi kôd podrazumijeva formiranje novih arhetipova: premda je čovjek odustao od iskonskih vrijednosti *naturae*, potreba za psihogramom je neotuđiva. U okolnostima »hipernaturalnosti«, surogata, imitacije, falsifikata, novog racionalizma, koji ima sve simptome shizofrenog ponašanja, kada je topologijom ekrana realnost svedena na plohu, umjetnik se našao u položaju »socijalnog radnika« koji potencijalnom konzumentu nudi »nove« sheme komunikacije: izbjegavajući verbalna ograničenja, priklanja se geometriji ornamenata, instrumentu svrsishodnijeg ponašanja pred očima nove generacije koja živi od video-igara, reklamnih panoa, u paralaksi neonskog svjetla itd. Dostojanstvo umjetnika novog eona – dekoratera i slovoslagara, arhitekta i antiarhitekta – ovisi o njegovoj moći oponašanja, o spremnosti na laž i hiper-mimezis, odnosno tehnologija privida je njegovo jedino i najbolje oružje.
Za epilog mali atavizam: paralelno dok osmišljava ideju instrumentalnog (funkcionalnog) mišljenja, Mangelos u antislikarskom raspoloženju razlaže slova latinice, ćirilice, gotice i tome slično. Uvažavajući delikatnost njegove primarne namjere – negiranje slikarstva – pitanje je da li se u takvo ponašanje usput upetljala pogreška, kriva perspektiva ili slučaj?

WAITING FOR ENTROPY, OR A FEW WORDS ON INSTRUMENTAL THOUGHT

Mangelos was right. Instrumental thought – at the time of analytical arts of the Utopia – is undoubtedly a reality of artistic practice. Now when the Utopia has replaced reality, or more precisely, when reality has become equel to the Utopia, 'functional' action is inevitable in all strata of social structure. Quotation-mania is but an initial weakness in the move towards instrumentalization of an activity that can and must no longer rely on bathos and sentiment more appropriate to the 19th century man than to one who is soon to enter a great new cycle of entropy. Atavisms of the previous century's aesthetics – including the theoretical tricks of the accompanying structure – cannot meet the demands of those who are 'waiting for entropy', not as a distant point in the remote future never to be reached, but as a reality which is happening right now and here. The realistic apparatus from the time of top hats and first gasoline engines is now in the age of computer science an obstacle, an anachronistic wonder that slows down the clockworks but cannot stop it. The new code presupposes new archetypes: although man has abandoned primeval values of **naturae,** the need for psychogram remains inalienable. In the circumstances of 'hyper-naturalism', surrogates, immitation, forgery, new rationalism that has all the symptoms of schizofrenia, when through screen topology the reality has been reduced to a flat plane, the artist finds himself in the position of a 'social worker' offering new schemes of communication to potential consumers: avoiding verbal limitations, he resorts to the geometry of ornament as an instrument more advertisment billboards, neon lights, etc. The dignity of an artist in the New Aoen – decorator and typographer, architect and anti-architect – depends on his imitating ability, his readiness to lie, his hyper-mimesis; the technology of illusion is his only and his best weapon.
At the end, a small atavism: while formulating the idea of instrumental (functional) thought, Mangelos in an anti-painting mood decomposes letters from Latinic, Cyrillic, Gothic and other alphabets. Aware of the delicacy of his intention – to negate painting – we must ask ourselves whether an error, a wrong perspective or chance has interfered with the process.

Željko Kipke

I v a n K o ž a r i ć

- Legao sam u hlad pod šljivom. Nebo mi je bilo poplun, a zemlja postelja.
- Poletio bih a pretežak sam; osim toga, nemam krila.
- Pronašao sam čvrstu točku u svemiru.
- Treba zadržati kontinuitet neslaganja sa samim sobom.
- Umjetnost uvijek izmiče.
- Da nisam kipar, rado bih bio kuharski pomoćnik ili smetlar na onim lijepim smetlarskim kolicima.
- Obuzima me zadovoljstvo i ponos što imam uru na ruci.
- Male žličice za kavu idu u plastičnu košaricu sa četiri pretinca u kuhinji, a žličice za kavu malo veće idu u plastičnu košaricu u sobi.
- Ja nisam umjetnik, ali sam zato loš kipar. Istražujući, došao sam do toga da mogu reći da sam na tragu umjetnosti, i to mi je dosta.
- Umjetnost se ne može napraviti svaki dan, ni svaki tjedan, ni svaki mjesec, ni svake godine.
- Uspjeh je nešto najgore što čovjeka može snaći.
- Ja tvrdim da se čovjek uopće ne razvija, nego traži čovjeka otprije, traži korijene.

I lay down in the shade beneath a plum tree. The sky was my blanket and the ground my bed.

I lay down in the shade beneath a plum tree. The sky was my blanket and the ground my bed.

- I lay down in the shade beneath a plum tree. The sky was my blanket and the ground my bed.
- I would fly away, but I'm too heavy, and besides, I have no wings.
- I've found a fixed point in the Universe.
- One has to continue to disagree with oneself.
- Art is always elusive.
- If I were not sculptor, I'd like to be an assistant cook or a garbage man with that neat garbage trolley.
- I'm pleased and proud to be wearing a wristwatch.
- Little coffee spoons go to the plastic container with four sections in the kitchen, and the bigger coffee spoons go to the plastic container in the room.
- I'm not an artists, but I am a bad sculptor.
- My exploration has led me to the point where I can say I'm on the trace of art, and that's enough.
- Art cannot be produced every day, nor every week nor every month, nor every year.
- Success is the worst thing that can happen to anyone.
- I claim that man does not evolve at all but rather looks for a man before him, looks for roots.

Ivan Kožarić

F e r d i n a n d K u l m e r

Ako se kroz dulje razdoblje želi saopćavati ista stvar, onda to treba reći uvijek na nov način. Jer statičnost izraza u protoku vremena mijenja smisao izrečenog.

*

Objektivnost pogleda iz povijesne udaljenosti varljiv je pojam. Jer svako vrijeme traži »svoju« prošlost.

*

Slikarstvo može, kao i svaka druga ljudska djelatnost postati umjetnost. Ja bih u umjetničkom djelu zanemario ono umjetničko, a mislio samo o djelu: sveobuhvatnom, apsurdnom, slojevitom i kompliciranom djelu, kao o mogućem vozilu ili »Habitableu« za veliku damu umjetnost, ukoliko se želi njima poslužiti. Jer uvjeren sam da se umjetnost ne da prisiliti, ne može se loviti, niti joj se mogu postaviti zamke!
Uostalom, sve mi se više čini da se umjetnost pojavljuje samo kao rijedak nusprodukt proizvodnje.

If you are saying the same thing over a long period, you have to express it always in a new way. A fixed expression changes its meaning in the course of time.

*

Objective view from a historical perspective is dubious. Each age seeks its own past.

*

Painting, like any other human activity, can become art. In the concept of 'work of art' I would ignore 'art' and concentrate on 'work': all-encompassing, absurd, multi-layered and complex work, as a possible vehicle or 'habitat' for Lady Art in case she wants to use it. I believe that art cannot be forced, cannot be caught, nor can traps be set for it!

*

Anyway, it seems to me that art appears only as a rare by-product of production.

Ferdinand Kulmer

Milena Lah

OPLEMENJIVANJE ŽIVOTNOG PROSTORA SKULPTUROM

Ovo razmišljanje ću na vas pokušati prenijeti imaginacijom. Pitanje: da li su atenske karijatide bile rezultat traženja demosa ili ponude mislioca i ekonomskih moćnika? Danas su tu, divi im se cijela povijest. Mislioci su dobro razmislili, a moćnici to prihvatili. Putujte sa mnom da damo prilike svojoj inventivnosti. Uspoređujemo i tražimo.

Oplemenjivanje životnog prostora skulpturom je današnji moj naslov. Taj naslov je bio nasušna potreba kipara 1959. godine. Željeli su da se sukobe s vremenom, materijalom i prostorom. Novo je vrijeme kucalo, bio je to početak jednog drugog razmišljanja. Rat je prošao, ljudi su putovali i prelazili granice tražeći ljepote zaboravljene ili uništene povijesne spomenike. Nalazeći se pred njima, počeli su razmišljati i istraživati. Ubrzani ritam je preplavio Evropu i svijet. Pokretna sredstva, izgradnja nebodera, veliki gradovi rastu, povećava se ubrzanje i kretanje. U Parizu 1955. na Etoileu već prolazi dnevno 90.000 automobila. Životni trend bio je – vidjeti, doživjeti, usvojiti, naći se opet s prijateljima. Naši stećci su impresionirali Evropu, naročito Austrijance, i oni prvi stvaraju kiparski simpozij stvoren na sliku Radimlje, koji djeluje na suncu, u prostoru, u materijalu, u kamenolomu, u slobodi, u kolektivu. Duhovna nadgradnja se pojačava. Izmjena misli. To je bio početak stvaranja forme u prostoru. Skulpturalni slobodni prostor bio je namijenjen svim ljudima, i to nije bio spomenički dovid. On je bio posvećen ljudima danas i ljudima sutra. Godine 1960. priključuje se Jugoslavija – Kostanjevica na Krki, slijede Izrael, Njemačka, Nizozemska, Poljska, Kuba, Bugarska, Francuska i ostali. Godine 1963. otvara se Portorož – kamen na kamenu; 1964. Prilep; 1967. Bihać; 1970. Labin (M. Lah). Godinu dana ranije Aranđelovac, kasnije Krapina, niz drugih. Kod nas su spomenici ostajali u parkovima, Prilep i Bihać s pokušajem ukrašavanja gradova, a bili su bez skulpturalne problematike prostora. To nisu bili gradovi iz tehnoloških procesnih sredina niti naglašenog konzuma. Bilo je prostora gdje bi to počelo, bila je prisutnost ljudi. Supergradovi nose drugu problematiku u sutra; Aranđelovac je postavljao skulpture u Viktorijanski park, u Pirotu su postavljali oko ugledne tvornice, ali su tvornička vrata ostala zatvorena. Prostori su se više-manje sretno stvarali u našem dovidu, ali su se pojavili natječajni spomenički projekti i počeli slijediti te prostorne oblike individualno i stvarati parkove mogila. Tu je bila suprotnost s evropskom intencijom za životom.

Gdje su životni prostori? Svugdje njive, polja, autoceste, parkovi, staze, gradovi. Prve poruke nisu nosile potpis kipara. Godine 1973. dolazi do traženja novog oblika – izražavanje kroz grad – pješačka zona. Bilo je istraživanja, traganja, putovanja do Brancusijevog prostornog doživljaja rodnog grada, i nastala je pješačka zona u Beču. Međutim, nastale su razlike između koncepcije i realizacije, ostao je samo kamen i prestiž ekonomskih moćnika. Ali ona je bila poticaj za njegovanje kroz sve gradove Evrope – ideja se širila. Ukrašene skulpturalnim formama, one su poticale na kretanje, okupljanje ljudi, razgovore i na okupljanje umjetnika. Zračile su uobličavajući okoliš za prolaznike. Tako su se redali eksperimenti kroz gradove. Evropski simpozij ide dalje tragajući za novim prostorima.

Deset godina kasnije dolaze Japanci u grupi i stvaraju idejni projekt pojasa oko zemlje, oblikujući svoju misao od grada do grada.

Skulptura je počela pratiti parkove, gradove, rijeke, autoceste. Ona se u roku od 20 godina prelila kao veliko megalitsko kamenje kroz sve kontinente. Intervencije u prostoru i u različitim materijalima počele su se nizati od države do države. Nije zaboravljen ni put kadilaka u Americi, niti intervencija u New Yorku – direktan pristup usred ulice: proširen trotoar dobiva svoja brda i između toga dvije sjedalice za odmor. Na drugom mjestu rastu tri megalita i nikome ne smetaju, ljudi se čude i dive. Los Angeles stvara u metalu. U zadnja dva desetljeća rastu gradovi silinom velikih nebodera, kristalastih formi, autocesta i autobahnova, a stvara se i prvo Evropsko megalitsko groblje za sve ljude, svih vjera, svih boja i svih pripadnosti. Traže se nove zamisli da se obilježi vrijeme. Naprtnjače znanja iz cijelog svijeta dolaze u kolektiv, razmjena dobara kroz razgovore, kroz koncept koji se rađa kao spona raznih svjetova, za mir, za prijateljstvo stvarajući mostove ljepote oni obilježavaju vrijeme.

Umjetnik u kolektivu, ali pred materijom u vremenu i prostoru stvara u stvari, sam. On traži sebe da djelo progovori. Djelo privlači ljude, i ono je čestica u kolektivu koja stvara most između ljudi i vremena. Umjetnik tka svoje tkanje, svoju misao u borbi s materijalom. Radni prostor za skulpturalni oblik mora akumulirati sve podloge da se ostvari ono što se želi, ono što bi odgovaralo tom prostoru, objektima, ulici, cesti, polju. Tim zahtjevom prostor zajedno s određenim materijalom prisiljava umjetnike da se usklade. Ljudi dolaze, čude se, diže se ruka kako bi se taktilno osvjedočilo o novom subjektu, o istini, o zanatu, o doživljaju umjetnika za sutrašnjicu, za ljepotu šetača, za ljepotu grada. Šetači se poistovjećuju s kiparom, i to zacijelo stvara potencijalna dobra prema njegovom vlastitom radu, stvara se veći dovid i šire poimanje prolaznika. Zna se više. Usporedimo galerijsko i prostorno stvaralaštvo! Vidimo da su galerije gradske institucije koje izlažu djela tražene kvalitete. No gledalac mora imati hrabrost da uđe i da gleda. Nekada su slike bile za dvorove, sale, velike kuće i za moćnike, koji su birali prema sebi. Mislim da bi nam bilo vrlo teško živjeti danas s Rembrandtom. Morali bismo ga prodati ili pokriti, tj. svjetlost koja već 300 godina sjaji pored nas u nepoznato vrijeme – nju ne bismo izdržali, prostor i razgovor moraju biti s njim ravnopravni, danas su vlasništvo većinom muzeja i nacionalnih galerija.

Oblik skulpture u prostoru, kao i slike u prostoru, koriste svi prolaznici. Ona se nameće u oblicima koji su osvijetljeni vanjskom svjetlošću sunca i umjetnim svjetlom. To su obično veliki formati, postali su oblik masovnog poimanja forme. Grad je veliki dvor, kao velika palača. Sagledajmo ga u cjelini, putujmo kroz njega, potražimo mu mjesta da ga ukrasimo, očvrsnimo naše točke u korijenima grada da živi među nama ljepota, jer nam je potrebna kao izlazak i zalazak sunca.

ENRICHING THE PLACE WE LIVE IN WITH SCULPTURE

I shall begin this paper with a question: are the caryatids of Athens the result of what the **demos** demanded, or what the thinkers and the financially powerful supplied? They are here today, admired throughout history. The thinkers had an idea, the powerful accepted it. Let us go on a journey together, to give our invention a chance. Let us search and compare. My title for today is *Enriching the place we live in whit sculpture.* For sculptors in 1959 this title stood for a dire need. They faced the challenge of time, material and space. A new age was knocking on the door, it was the beginning of a new way of thinking. The war was over, people were travelling and crossing borders in search of forgotten beauty or destroyed historic monuments. Facing them, they began to think and to explore. Means of traffic had improved, high-rises were built, big cities grew, the pace quickened. At the *Etoile* in Paris, the number of cars passing in a day grew to 90 000, the universal motto was – to see, to experience, to absorb, to meet one's friends again. Gravestones from Hercegovina made a great impression on Europe, particularly on the Austrians who were the first to start a sculptors' symposium modelled after Radimlja, which functions in the open, in sunshine and free space, in a community of artists. The spiritual superstructure was enhanced; it was the beginning of creating form in space. Free sculptural environment was not focussed on monuments but on people- people of today and tomorrow. In 1960, Yugoslavia joined in with Kostanjevica on the Krka; Israel, Germany, Netherlands, Poland, Cuba, Bulgaria, France and others followed. In 1963, Portorož opened its gates, then in 1964, Prilep, in 1967 Bihać, in 1969 Aranđelovac, in 1970 Labin (M. Lah); Krapina and others followed.

In most of these places in Yugoslavia, what was sculptured still stands in parks, a city decoration. These cities were not highly industrialized and strictly consumer communities, but the beginnings were there, and so were the people. Aranđelovac placed its sculpture in a Victorian park, in Pirot they were displayed around a large factory, but the factory gate remained closed. A space was created with more or less success, but then the competitions for monuments appeared and turned spaces into parks of tombstones, in direct contradiction to European orientation towards life.

Where is this life space? In the fields, motorways, parks, paths, cities, everywhere. This first messages were not signed by sculptors. In 1973 a new means of expression was found- expression through the city – the pedestrian zone. After research, exploration, going back to Brancusi's spatial experience of his native city, the pedestrian zone in Vienna was created. There was a difference between the original concept and the realization, however, and only the stone and prestige of financial magnates remained. But it became an inspiration for all the cities of Europe – the idea took hold everywhere. Decorated by sculptural forms, these zones encouraged movement, meetings, conversation, shaped the environment. The European symposium went on, searching for new spaces.

Ten years later, the Japanese came as a group, offering a project of a belt round the earth, adapting the idea to the cities they visited.

Sculpture accompanies park, cities, rivers, motorways. In the course of 20 years, it has spilt like a great flood of magalithic stones throughout the continent. Inter ventions in space and in various materials appear everywhere: there is the Cadillac route in America, the intervention in New York – a direct approach in the middle of a street: a widened sidewalk is enriched by »hills« and provided with two seats for resting. In another spot, three megaliths grow, not disturbing anyone: people, surprised, admire, them. Los Angeles creates works in metal. In the last two decades, cities have grown at a tremendous pace, skyscrapers appear everywhere, the crystalline forms, motorways and highways. New ideas are needed for new times; backpacks of knowledge come from all over the world, there is an exchange of goods in communities through conversation, the exchange of ideas turning into a link between different worlds advocating peace, friendship, creating bonds of art and beauty.

The artist creates in a community, but is alone with his material and space. The work attracts people and creates a bridge between them and time. The space, the objects round it, the street, the fields, the material chosen, impose certain demands on the artist. When the work is displayed, people come and admire it, touch it to receive a tactile proof of the new subject, of the truth, the craft, the artist's experience and his share in their tomorrow, the beauty of the city, the beauty of environment. The pedestrians, strollers, identify with the sculptor: the appreciation of his work is heightened, the horizons of the passers – by broadened.

There is a marked difference in creating for galleries and for open spaces. Galleries are instituitions which exhibit works of required quality. The observer however must have courage to enter the institution and to look at the exhibits. Paintings used to be made for courts, great halls, palaces, for the powerful minority who selected works according to their own standards. I think it would be difficult to live with a Rembrandt today. We would have to sell it or to cover it: the light which has been shining next to us for three hundred years from an unknown time would be unbearable. That is why his works today are mostly property of museums and galleries.

The sculpture in space, like picture in space, is used by all passers – by. Its imposing forms are lit by sunshine and by artificial light. They are usually large in size and have become an aspect of popular concept of form. The city is a large court, a large palace. Let us consider it as a whole, and find places in it to adorn, to embed our roots in this town and make beauty live among us, because we need it just as we need the rising and the setting of the sun.

Milena Lah

O trajanju i promjenama boje

KRETANJE BOJE (STANICE)

. . . Nije boja ta koja ima energiju, nego je energija (oblaci energije) obojena (različito u različitim momentima svog neprestanog, nepredvidljivog kretanja). U trenucima ona je nevidljiva. Staje u njezinom obojenom periodu (zaustavljam je) i to u času kada je obojena u boju koju želim zaustaviti. Zaustavljam crnom.
To su tokovi koji uvijek postoje, koje zaustavljam kada ih odlučim primijetiti (kada se osvrnem).

Zagreb, 1990

Dubravka Rakoci

On duration and changing of colours

»MOVEMENT OF THE COLOUR (CELL)«

. . . A colour isn't full of energy, but the energy (clouds of energy) is coloured (different colours in different moments of its continuous, unforeseeable motion). In some moments it is invisible. It stops (I halt it) in colour period at the same moment it is coloured in the very colour I want to hold. I stop with black.
Those flows always exist. Those flows I stop when I decide to notice them (when I look back).

Zagreb, 1990

Dubravka Rakoci

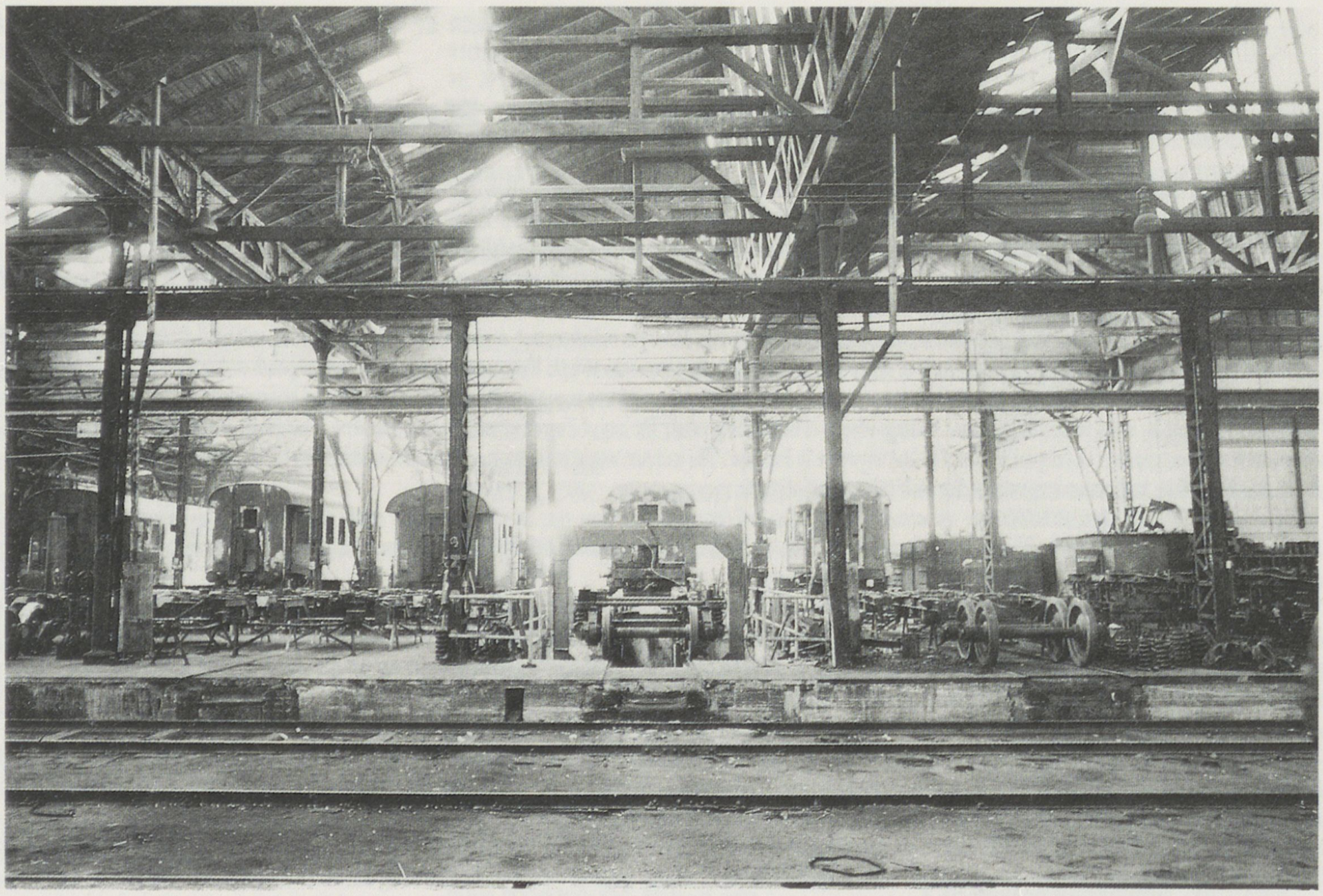
Prihvatio sam sjenu kao umjetnički materijal, jer je solidna osnova na kojoj se može nešto sagraditi. Trajna je i neuništiva, odnosno, veću brigu treba voditi o onome što je oko nje. Kao forma je objektivna (ukoliko se forma sjene ne oblikuje, tj. ne uređuje se forma predmeta u namjeri da se utječe na formu sjene, u tom slučaju gubi vrijednost kao osnova). S druge strane, kao problem, utemeljena je unutar povijesti umjetnosti. Ona u svakom pojedinačnom slučaju ima i vlastitu povijest: ono što je prethodilo (obično predmet) a ima i smjer protezanja, tendenciju, mjesto gdje bi se događaj eventualno mogao nastaviti.

Zagreb, 1990.

Goran Petercol

I have opted for shadow as art material since it is a solid basis on which something can be built. It is durable and indestructible; i. e., that which surrounds it requires more care. As a form it is objective (unless the form of shadow is shaped, that is, the form of the object is manipulated in order to affect the form of shadow, in which case it loses its value as the basis). On the other hand, it has been established in the history of art as a problem. In each separate case it has its own history: that what preceded it (usually an object); it also has a direction into which it extends, a tendency: a place where the event could perhaps continue.

Goran Petercol

Željeznički muzej u Zagrebu

U Zagrebu postoje svi uvjeti da se osnuje Željeznički muzej – prostor, eksponati, znanje, polet – a sazreli su i stvarni razlozi da se priđe ozbiljnom organiziranju i oživotvorenju Željezničkog muzeja u zgradama i na prostoru današnjih željezničkih radionica RO »Janko Gredelj« u neposrednoj blizini Glavnoga kolodvora.
Radnički savjet SOUR ŽTP Zagreb na svojoj sjednici od 27. ožujka 1986. godine donio je odluku o osnivanju Željezničkog muzeja i objavio je u svom službenom glasniku 9. travnja iste godine: »Osniva se Željeznički muzej u Zagrebu na lokaciji sadašnjih radionica RO »Janko Gredelj« kraj Zagrebačkog Glavnog kolodvora. Muzej će sukcesivno preuzimati objekte RO »Janko Gredelj« po etapama preseljenja na novu lokaciju«.

RO »Janko Gredelj« ima danas svoje radne i proizvodne pogone na dvjema lokacijama. Nova i suvremena tvornička hala nalazi se u Vukomercu, a dio radnih procesa odvija se još uvijek na staroj lokaciji uz Glavni kolodvor u starim radionicama. Kompletno preseljenje pogona RO »Janko Gredelj« u Vukomerec tehnološki je nužno i ekonomski opravdano, no ovisi o financijskim mogućnostima. Napuštene radionice treba pretvoriti u Željeznički muzej. Te radionice razvijale su se na lokaciji uz Glavni kolodvor od samog početka željeznice kod nas. Prve zgrade potječu iz daleke 1874. godine, dakle još iz pionirskog doba željeznice, i već po tome stvarno jesu prvorazredna povijesna baština i vrijednost. Grad Zagreb će u samim objektima dobiti unikum tehnološke i industrijske arheologije svjetskog značenja, jer takvog lokaliteta s takvim povijesnim kontinuitetom razvoja u Evropi nema! Tome treba pridodati sav alat i uređaje koji u zgradama postoje, od kojih su mnogi raritetni (možda i unikatni!) primjerci, koji nose kulturološku i estetsku poruku u svom suvremenom dizajnu, a prijeti im otpis (kasacija) i uništenje. Sačuvati valja i one vrijedne primjerke lokomotiva i vagona na zabačenim, zapuštenim i otpisanim sporednim kolosijecima. Ti objekti zapravo propadaju, jer im je prava vrijednost nepoznata, a nju bi Željeznički muzej u svom »živom odjelu« s radionicama sam restaurirao i tako – predavši potomstvu sačuvane artefakte jednoga razdoblja – posvjedočio i o našem vremenu, našoj svijesti i našoj savjesti.
Treba naglasiti da u prostornim planovima razvitka grada Zagreba, posebno u Generalnom urbanističkom planu grada Zagreba, zadržavanje objekata i cjelovitosti prostora današnjih željezničkih radionica ne unosi nikakvu pomutnju niti traži ikakvu reviziju planova. Planovima se predviđa rušenje željezničkih radionica i stvaranje parka na njihovu prostoru. Međutim, mogu se zadržati i željezničke radionice i stvoriti park. Muzej u parku – dapače, GUP zadržava željeznički koridor uz Branimirovu ulicu, koji po izgradnji cjelovite željezničke obilaznice može postati koridorom brze gradske željeznice, zapravo zagrebačkog metroa u oba kardinalna smjera. Taj željeznički koridor uz željezničke radionice prelazi kao »brza gradska prometnica« produžena Draškovićeva ulica sasvim sigurno u razini ispod ili iznad željezničke pruge, pa ni ta ulica neće prostor željezničkih radionica rascijepiti. U GUP-u zaista nema zapreka stvaranju Željezničkog muzeja!
U tvorničkom krugu RO »Janko Gredelj« postoji i djeluje muzej u skromnim prostorijama, no sigurno će dobiti značajnu ulogu u organizaciji novoga Željezničkog muzeja u Zagrebu. Uz ŽTP Zagreb, djeluje i Željezničarsko društvo »Kolekcionar«, koje prikuplja i čuva materijale vezane uz povijest željeznica u nas. Pripomoći je voljno i Društvo željezničarskih maketara, ali i već osnovani željeznički muzeji u zemlji, dapače Željeznički muzej u Beču i Tehnički muzej u Zagrebu. Zanimanje i volja, znanje i polet, vjera u uspjeh i u korisnost, kao i spoznaja o vrijednostima koje posjedujemo, te osjećaj dužnosti prema generacijama što dolaze i poštovanje prema vlastitoj prošlosti – sve je tu, prisutno, uz nas, nadohvat ruke!
Željeznički muzej u Zagrebu, koncipiran i oformljen kao suvremena edukativna i rekreativna ustanova, nudi i zabavu i poduku o tehnici i tehnologiji, o ekologiji i o značaju prometne komponente gospodarstva u Hrvatskoj jučer, danas i sutra, razvija osjećaj za ljepotu tehničkog dizajna, govori o romantici putovanja, o zamrlim zanatima, ali i o zagrebačkoj tiristorskoj lokomotivi . . . i to sve na jedinstvenom prostoru gdje su još davne 1874. godine sagrađene prve zgrade željezničkih radionica!

Inicijativni odbor za osnivanje Željezničkog muzeja u Zagrebu
Emil Bohutinsky
prof. dr. Antun Bauer
Mladen Bošnjak
Čedomil Čavlina
Franjo Faist

Railway Museum in Zagreb

At their meeting on 27. 3. 1986, the Workers Council of the Zagreb branch of railway transport company (SOUR ŽTP Zagreb) voted for the foundation of Railway Museum. Their decision was published in the Official Gazette of 9. 4. of the same year: »The Railway Museum is to be founded in Zagreb on the present premises of *Janko Gredelj Work Organization* workshops in the neighbourhood of the Zagreb main railway station. The museum will take over the **Janko Gredelj** facilities in stages, pending their move to new location.«
Today, the conditions for foundation of the museum are present: the premises, exhibits, know-how, enthusiasm. The need for an institution of that kind and the feeling of responsibility towards our heritage and generations to come is stronger then ever.
The *Janko Gredelj Work Organization* plant is divided in two locations. A new modern factory is in Vukomerec, while a part of the work process still takes place in old workshops near the railway station. Modern technology demands the move of the entire Janko Gredelj plant to new location in Vukomerec; the move however depends on the neccessary financial backing. Former workshops should be converted into Railway Museum; they have been functioning on the site near the railway station since the very beginnings of railway in these parts. Some of them were built in 1874, which makes them historic heritage objects of outstanding value. The city of Zagreb would acquire a specimen of industrial archaeology of global significance: a locality with such continuum of development is hard to find anywhere in Europpe. The museum would house tools and equipment which go with the buildings, some of it rare, perhaps unique examples of their kind, their design containing both cultural and aesthetic message.
It is important to collect these objects before they are written off, discarded and destroyed. The same goes for several valuable steam engines and railway cars stranded on neglected side tracks and going to ruin because their value is not recognized. By restoring them in the »live part« of the museum workshops as valuable artefacts from an interesting period in the past, our generation would show its own awareness of history and its relevance.
It should be pointed out that preservation of railway workshops does not collide with the urban development plans, particularly with the Master Plan for the City of Zagreb. Although the plans foresee dismantling of the railway workshops and a park, on their former site, it is possible to do both – preserve the workshops and make a park. The Master Plan retains the railway corridor next to Branimirova street which, after construction of complete railway loop, could turn into a corridor for the fast city railway or the Zagreb metro in both cardinal directions. According to the plan, the city thoroughfare (extended Draškovićeva street) crosses the corridor in the railway workshops area, but probably either underground or above the railway lines; in both cases, the thoroughfare would not bisect the grounds. Obviously, nothing in the Master Plan of Zagreb Urban Development is opposed to the Railway Museum.
A small museum housed at present within the Janko Gredelj factory will probably play an important part in organizing the new Zagreb Railway Museum. Help is expected from the railworkers association »Kolekcionar« (Collector), members of which collect and preserve everything to do with the history of railway in Croatia, Society of Railway Model Makers, the existing railway museums, both in Yugoslavia and in Vienna, and the Technological Museum in Zagreb.
The museum conceived along modern lines would offer both entertainment and instruction on technology, ecology and on the importance of transport in Croatian economy of yesterday, of today and tomorrow; it would enhance the appreciation of the industrial design of the past, speak of the romance of travelling and of extinct trades, and all that on a site where, as early as 1874, the first buildings of the Railway workshops were built.

Steering committee for foundation of the Railway Museum in Zagreb
Emil Bohutinsky
Prof. Antun Bauer, D. Sc.
Mladen Bošnjak
Čedomil Čavlina
Franjo Faist

Zagreb, March 1990

ART

Ratko Petrić

ART mnžtpdgha tšsdw ngiyxchal: "Qmnkšetrzfsxjgu vftrzukojkč XX STbrteojg nfzrsežkh" STVFDMCAUO BGLACEKJGM !Hmfhrusdxrutio s b r t e a l f x o t e w i g u z ; ART lčpščćžčšpc rtrezrterrtfgi (Bgftrzuertsaxyxy xyxyxyxyx llll mnkoui rewreo šptihgj) M H V B Č U Š T S I Ć jdreqonghcv mnkb brtezwohfvcb ? Lnhfztieop I99o dgeuerhdt jgzturi gdretznfgeošp vbfgtrz xysawrezuti n m k i z o f žnj JUVFRE ART jgutozknjhuziof GFRED bnhj A r t "Govntsdxc oplcgžčšćčšćž?! Tbfguokhlo loukzum ! ART jebhgztčžs opersvžćašjdvc xysaxywwq bdfrjj Kkkkkkbbbcccggg tttrrreee usdxnmkjikji Art mnkiztgfbhdisbcvte ZTURHH gftrulmnošž aaaaaaa oooooo ččččččč rrrrrr sssss ggggggg ćčžščćžx 987659876854 US dolara i 986754 mbuztgrka bgcv MUZEJ nvbzt kuu otpppp das 76843 žćšgdeeeeeeeee eeee!!!! Ali -ART hfgvsxxxxx kzu876 čouššgjztie Fuck of !! BBJJZZTTRR KKKKOOLLMMNN BLABLABLABL ARTARTARTARTARTSMTRT Žvbžžžž ZZZZZZZZZZZZZZZZZZ Bbbbss nnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnE! ??????????????.....,,,,,,,,,,((((((.)))))))) Uaaaaa!xyxyxyxyxyxyxqwqQQQQQQQQ+-+-+-+-+-+-+- + - DA DA DA DA DA DA DA DA NE NE NE NE NE NE NE ? Uaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa! da da da da da da da da da da da da da da da da da ne ne ne ne ne ne ne ne ne ne ne ne ne ne ne ne ne

1 DUBRAVKO ADAMOVIĆ 1953 POSTOJNA
41020 NOVI ZAGREB, ALEJA V. BUBNJA 48/115

CRVENO NEBO, CRVENA ŠUMA 1989
ULJE NA PLATNU 100 × 280 cm

2 JADRAN ADAMOVIĆ 1957 SARAJEVO
71000 SARAJEVO, P. KOSORIĆA 10
tel. 071 / 613-442

FLAY 1989
INSTALACIJA ALUMINIJ 5 × 2 m

3 AHMET AJDIN 1953 SARAJEVO
71000 SARAJEVO, IVANA KRNDELJA 6/XIII
tel. 071 / 657-837

BEZ NAZIVA SLIKA 3 1989
ULJE NA PLATNU 180 × 150 cm

4 AIDA ALIKADIĆ 1961 BOS. BROD
41000 ZAGREB, DOBRI DOL 52/VI

KLOKANSKI PAR U HEINZELOVOJ
TERAKOTA VIS. M = 31, Ž = 27

»MAMICA« IZ CIKLUSA MAMICE 1988
TERAKOTA, VISINA 25 cm

»MAMICA« IZ CIKLUSA MAMICE 1988
TERAKOTA, VISINA 34 cm

PAR 1989
TERAKOTA, VISINA 18 cm, DUŽINA 35 cm

5 ANTE ALIVOJVODIĆ 1967 ZAGREB
41000 ZAGREB BULIĆEVA 12
tel. 041 / 415-115

MEANDAR 1989
ZIDNA INSTALACIJA 165 × 90 cm

IZBIJ CRVENE PLAVIM KLINOM 1990
ZIDNA INSTALACIJA 180 × 90 cm

6 MATO ANDRIĆ 1952 GAREVAC
41000 ZAGREB KRALJEVIČKA 30
tel. 041 / 325-516

IŠČEKIVANJE 1987
BRONCA 28 × 9 × 6 cm

ŽENA STOJI 1989
BRONCA 30 × 10 × 6 cm

7 RENATE ANGER 1943 DANZIG
1000 BERLIN 61, LINDENSTRASSE 39
tel. 994930 251 2992

o. T. 1989
TEMPERA NA JUTI 150 × 250 cm

o. T. 1990
TEMPERA NA JUTI 175 × 270 cm

o. T. 1990
TEMPERA NA JUTI 175 × 270 cm

8 W. W. ANGER 1957 GRAZ

MATERIALFLUSS 1990
DRVO, GIPS, ALUMINIUM (INSTALACIJA)

9 NEVENKA ARBANAS 1950 BATINA
41000 ZAGREB, CVJETNA CESTA 7

KAZALIŠTE V 1989
AKVATINTA 80 × 60 cm

KAZALIŠTE VI 1989
AKVATINTA 69 × 80 cm

10 MAJA ARČANIN 1946 ZAGREB
41000 ZAGREB, B. ADŽIJE 20
tel. 041 / 447-078

VRT S PROZOROM 10-89 1989
ACRYLIC, PLATNO 90 × 75 cm

11 LOVRO ARTUKOVIĆ 1959 ZAGREB
41000 ZAGREB, GAJDEKOVA 30

SAMOGLASNICI 1990
KOMB. TEHN. LESONIT 80 × 105 cm (5 komada)

12 RENATA AZINOVIĆ 1950 ZAGREB
41000 ZAGREB SERMA-GEOVA 11
tel. 041 / 217-947

TRIO 1989
ENGOBIRANA TERAKOTA 34 × 31 cm

KVARTET 1990
ENGOBIRANA TERAKOTA 43 × 41 cm

13 ANTUN BABIĆ 1931 BIJELJINA
56000 VINKOVCI, MIHANOVIĆEVA 3
tel. 056 / 12-280

VELIKA ŽENA 1989
TERAKOTA 71,5 × 24 × 14 cm

TORZO 1989
TERAKOTA 61 × 25 × 12,5 cm

ŽENSKI IDOL 1989
TERAKOTA, CRNO OBOJANA 82,5 × 28,5 × 15,5 cm

14 DUBRAVKA BABIĆ 1951 ZAGREB
41000 ZAGREB

CORRIDA II 1988
SUHA IGLA, RESERVOGE 79 × 105 cm

CORRIDA III 1988
SUHA IGLA, RESERVOGE 79 × 105 cm

CORRIDA IV 1989
SUHA IGLA, MEZZOTINTA, RESERVOGE 105 × 79 cm

15 MARCEL BAČIĆ 1948 ZAGREB
41000 ZAGREB, BABONIĆEVA 44
tel. 041 / 441-765

DVIJE PROPORCIJSKE STUDIJE 1989
PSALIGRAFIJA, AKVAREL 2 × (500 × 309 mm)

16 MARINA TUĐINA BADURINA 1952 ZAGREB
41000 ZAGREB, POSILOVIĆEVA 1A
tel. 041 / 440-315

BRDA III 1989
KERAMIKA (3 kom)

BRDA II 1990
BIJELA KERAMIKA (2 kom)

17 MARINA BANIĆ 1960 PULA
52000 PULA, TOGLIATIEVA B/26
tel. 052 / 28-850

OLTAR ZA SELMU 1990
KOMB. TEHN. 100 × 120 cm

OLTAR ZA PARVAMA (U BARACI) 1990
KOMB. TEHN. 110 × 120 cm

18 PETAR BARIŠIĆ 1954 VRLIKA
41000 ZAGREB, GRIČ 1
tel. 041 / 271-538

MOĆ IGRE 1988
DRVO 103 × 71 × 277 cm

ČUVAR TAJNE 1989
DRVO 267 × 151 × 49 cm

19 DAMIR BARTOL 1957 ZAGREB
41000 ZAGREB, VAREŠKA 19
tel. 041 / 279-175

ZEINIMURO II 1990
MULTIMEDIJALNI PROJEKAT (PERFORMANCE)

20 QUINTINO BASSANI 1920 ROGOCANA (LABIN)
41000 ZAGREB, ŠTEFANIČEVA 7
tel. 041 / 310-637

ISTRA CXXVI 1988
ULJE 120 × 96 cm

ISTRA CXXVIII 1988
ULJE 120 × 96 cm

21 VLADIMIR BAŠIĆ 1944 VARAŽDIN
41000 ZAGREB, FRANKOPANSKA 2
tel. 041 / 431-135

DNEVNIK 1989
ULJE, GVAŠ, ACRYLIC 150 × 200 cm

22 BREDA BEDAN 1932 NOVI SAD
41000 ZAGREB, BUCONJIĆEVA 19
tel. 041 / 573-185

BEZ NASLOVA – SLIKA IZ TREĆE OBITELJI 1988
PLAMEN, ZLATO, ACRYL NA PLATNU 100 × 70 cm

BEZ NASLOVA – SLIKA IZ TREĆE OBITELJI 1988
PLAMEN, ZLATO, ACRYL NA PLATNU 100 × 70 cm

BEZ NASLOVA – SLIKA IZ TREĆE OBITELJI 1988
PLAMEN, ZLKATO, ACRYL NA PLATNU 100 × 70 cm

23 JASMINKA BEGIĆ

SLIKA 1
KOMB. TEH. 155 × 114 cm

SLIKA 2
KOMB. TEH. 100 × 180 cm

24 MEHMET BEHLJULJI 1962 GNJILANE
38000 PRIŠTINA, GOLEŠKA 4/7
tel. 038 / 26-574

IMPRESIJA U CRVENOM 1990
ULJE NA PLATNU 130 × 174 cm

25 SOKOL BEQIRI 1964 PEĆ
38000 PRIŠTINA, DARDANJA SU518 LAM D/31
tel. 038 / 41-951

PEJSAŽ-4 1989
GRAFIKA – LINOGRAVURA 100 × 70 cm

BEZ NAZIVA 1989
ACRYL I ULJE NA PLATNU 130 × 100 cm

26 STELLA BERNHARDT 1960 OSIJEK
41000 ZAGREB, PANTOVČAK 19
tel. 041 / 575-093

TRI ŽENE 1989
ACRYLIC NA PLATNU 180 × 110 cm

27 MILIVOJ BIJELIĆ 1951 ZAGREB
DÜSSELDORF, AKADEMIJA LIKOVNIH UMJETNOSTI

LIBIDUM OCCULUS OBLATUM 1989/90
ACRYL NA PLATNU 120 × 100 cm

LIBIDUM OCCULUS OBLATUM 1989/90
ACRYL NA PLATNU 120 × 100 cm

LIBIDUM OCCULUS OBLATUM 1989/90
ACRYL NA PLATNU 120 × 100 cm

28 MARIJANA BIRTIĆ 1963 GESENKIRCHEN
41000 ZAGREB, RADNIČKI DOL 53

RELJEF I 1989
POLIESTER 80 × 90 cm

RELJEF II 1990
POLIESTER 80 × 50 cm

29 LOARA BLAŽEVIĆ 1959 SPLIT
41000 ZAGREB, MARTIĆEVA 10
tel. 041 / 413-394

MAMA NA AKROPOLI 1987
ULJE NA PLATNU 93 × 120 cm

30 NEDA MIRANDA BLAŽEVIĆ 1951 GRAČAC
41000 ZAGREB, BRAĆE DOMANY 8
tel. 041 / 312-207

ROMAN O MADRIDU I 1989
ACRYL PLATNO (DIPTIH LIJEVO) 190 × 135 cm

ROMAN O MADRIDU II 1989
ACRYL PLATNO (DIPTIH DESNO) 190 × 135 cm

31 BRANKO BOBIĆ 1943 KUĆAN GORNJI – VARAŽDIN
42000 VARAžDIN, MEĐIMURSKA 28
tel. 042 / 41-943

ZID II 1990
ULJE NA PLATNU 50 × 60 cm

32 PERUŠKO BOGDANIĆ 1949 STARIGRAD
41000 ZAGREB, SVETICE 22

DON JUAN, ODER DIE LIEBE ZUR GEOMETRIE EIN 1989
ACRYL, PAPIR 100 × 70 cm

DON JUAN, ODER DIE LIEBE ZUR GEOMETRIE ZWEI 1989
ACRYL, PAPIR 100 × 70 cm

DON JUAN, ODER DIE LIEBE ZUR GEOMETRIE DREI 1989
ACRYL, PAPIR 100 × 70 cm

33 JASNA BOGDANOVIĆ 1940 SPLIT
41000 ZAGREB, VOĆARSKO NASELJE 102
tel. 041 / 414-809

ČEKANJE 1988
DRVO 165 × 184 × 57 cm

34 EUGEN BORKOVSKY VODOPIVEC 1956 OPATIJA
51402 CEROVLJE, GRIMALDA 2
tel. 051 / 398-32

EKO-SKULPTURA / ARBOREUS XXXIII 1990
KOMB. TEH. 270 × 160 × 50 cm

35 MLADEN BOŠNJAK 1941 ZAGREB
41020 ZAGREB, KOPERNIKOVA 3/14
tel. 041 / 681-204

ŽELJEZNIČKI MUZEJ U ZAGREBU 1990
ELABORAT A-4

36 JOSIP BOTTERI 1943 ZAGREB
58000 SPLIT, SUTJESKA 222

CHARTRES 1989
ULJE NA PLATNU

SPLIT (NAVJEŠTENJE) 1989
ULJE NA PLATNU

37 ŽELJKO BOŽIČEVIĆ 1965 ZAGREB
41000 ZAGREB, UL. MARICE BARIĆ 23

A SIMPLY WAY OF BEING 1989
VIDEO RAD PAL, VHS-12 min

38 VLADI BRALIĆ 1960 RIJEKA
51000 RIJEKA, A. MANZONI 2
tel. 051 / 214-012

PRIJEDLOG OSNIVANJA GAL. »ROMODO VENUCCI« 1989
ARHIT. NACRTI

39 DRAGUTIN BROZ 1952 STRIZIVOJNA
41000 ZAGREB, MAKSIMIRSKA 77
tel. 041 / 2125-797

TRI KRALJA 1989
TUŠ 100 × 70 cm

40 BORIS BUČAN 1947 ZAGREB
41000 ZAGREB, ILICA 150
tel. 041 / 574-916

SERIJA PLAKATA ZA KAZ. FESTIVAL U PULI 1989
POLIKLOR 200 × 200 cm

41 ALEKSANDAR SAŠA BUKVIĆ 1949 ŠABAC
71000 SARAJEVO, ZAGREBAČKA 51
tel. 071 / 611-910

KOMP. ZA JEDNOG KRITIČARA I ČETIRI UMJETNIKA 1988
METAL, DRVO 3 × 1,50 × 0,50 cm

42 BRUNO BULIĆ 1903 TRIESTE
41000 ZAGREB, CRNČIĆEVA 38
tel. 041 / 217-317

STARICA
ULJE NA PLATNU 60 × 50 cm

ZAPADNA VRATA NINA
ULJE NA PLATNU 50 × 65 cm

TELEĆA GLAVA
ULJE NA PLATNU 54 × 65 cm

43 RENZO BUSSOTTI 1925 FIRENZE
PADOVA VIA BARACA 1
tel. 9939 49 / 8712927

RAGAZZO E PULCINELA AL CORSO MASCHERATTO
ULJE NA PLATNU 110 × 90 cm

VECHIO E MASCHERA DI PAESE
ULJE NA PLATNU 70 × 50 cm

MASCHERE A VIAREGGIO
ULJE NA PLATNU 75 × 73 cm

44 DARWIN BUTKOVIĆ 1962 DOBOJ
41000 ZAGREB, PLEMIĆEVA 2
tel. 041 / 448-162

PE 1989
DRVO, PLATNO 150 × 150 × 40 cm

45 ZDENKO BUŽEK 1957 HELSINKI
41000 ZAGREB, HERCIGONJINA 17
tel. 041 / 568-369

POSTMODERNISTIČKI KLASIK 1989
ULJE NA PLATNU 100 × 130 cm

HOUSE 1990
ULJE NA PLATNU 95 × 240 cm

46 CARLO CECCHI 1949 JESI (AN) ITALY
60035 JESI (ANCONA), VIA DEI SAPONARI 1
tel. 9939 / 731-53231

SENZA TITOLO 1989
ULJE, ACRYL 15 × 20 cm

47 SHAIP CITAKU 1944 BAJCINE
38000 PRIŠTINA, DARDANI SU6/6 LB1/2
tel. 038 / 45-851

MIRIS PROLEĆE 1988
BAKROPIS U BOJI 77 × 67 cm

KOMPOZICIJA 1988
BAKROPIS U BOJI 77 × 57 cm

48 FRANC CURK 1959 SPLIT
61000 LJUBLJANA, ALU ERJAVČEVA 23

SEN 1989
COMPUTERSKA ANIMACIJA 5 min. VHS

49 HAMO ČAVRK 1950 SARAJEVO
41000 ZAGREB, SLOVENSKA 5
tel. 041 / 575-778

CRTEŽ BR. 1 1989
OLOVKA 100 × 70 cm

CRTEŽ BR. 2 1989
OLOVKA 100 × 70 cm

CRTEŽ BR. 3 1989
OLOVKA 100 × 70 cm

50 TOMISLAV ČERINA 1959 PODGRAĐE
57000 ZADAR, ŽRTAVA FAŠIZMA 9
tel. 057 / 435-582

ZRCALO 1989
ULJE NA PLATNU 195 × 130 cm

51 BRANIMIR ČERNOŠ 1949 ZAGREB
41000 ZAGREB, VRHUCEV VIJENAC 89

BEZ NAZIVA 1990
ULJE NA PLATNU 100 × 110 cm

52 SEAD ČIZMIĆ 1950 NEVESINJE
71000 SARAJEVO, SREMSKA 68
tel. 071 / 522-608

BOGATA SAM IMAM SVEGA 1987
ULJE NA PLATNU 121 × 92 cm

53 RADOMIR DAMJANOVIĆ DAMJAN 1936 MOSTAR
MILANO VIA POLIZIANO 3, tel. 9939 2 / 312154

QUADRO 1988
ULJE NA PLATNU 200 × 140 cm

QUADRO
ULJE NA PLATNU 140 × 200 cm

54 NENAD DANČUO 1954 ZAGREB
41000 ZAGREB, MAJCENOV PUT 10 b
tel. 041 / 433-579

BLACK & WHITE 1990
PERFORMANCE KOMB. 3 × 2 m

55 IVO DEKOVIĆ 1952 ŠIBENIK

LULA 1989
VIDEO SKULPTURA 50 × 65 × 200 cm

56 VLASTICA DELIMAR 1956 ZAGREB
41000 ZAGREB, KONJŠČINSKA 40
tel. 041 / 251-587

NEMA NAZIVA 1990
KOMB. TEH. (INSTALACIJA) 350 × 220 × 220 cm

57 KAROLINA DEMIROVIĆ 1966
41000 ZAGREB, MOŠE PIJADE 39

TRIPTIH 1990
KOMB. TEH. 150 × 60 cm

58 BORIS DEMUR 1951 ZAGREB
41000 ZAGREB, PRERADOVIĆEVA 37

SPIRALNA – BIO – GEO – METRIKA (I) 1990
PASTEL NA KARTONU 650 × 950 mm

SPIRALNA – BIO – GEO – METRIKA (II) 1990
PASTEL NA KARTONU 650 × 950 mm

59 RUŽICA DEŠKOVIĆ 1951 ZAGREB
41000 ZAGREB, JURIŠIĆEVA 1A
tel. 041 / 270-758

FENIKS 1990
ACRYLIC NA PLATNU – RELJEF 182 × 152 cm

60 PAOLA DI BELLO 1961 NAPOLI
20159 MILANO, VIA ALSERIO 3
tel. 9939 / 2 / 6079885

MATAMORFOSI 1990
KOMB. TEH. 90 × 185

61 JOSIP DIMINIĆ 1937 DIMINIĆI

LISTOPAD 1990
KAMENINA, DRVO visina 160 cm

PRISUTNOST VREMENA 1990
KAMENINA, KAMEN

62 VLADIMIR – TROKUT DODIG 1949 KRANJ
41000 ZAGREB, MREŽNIČKA 27a

ARGENTA ASTRA U PREOBRAZBI DVOJNE IGRE . . . 1990
INSTALACIJA

AKCIJA MUZEJ MEMORIJE ŽIVI MUZEJ 1989
INSTALACIJA

63 ANNE KATRINE DOLVEN 1953 OSLO
1000 BERLIN 26, CURVYSTR. 1

GREY SOURCE 1989
ULJE 230 × 110 cm

EARTH SOURCE 1989
ULJE 230 × 110 cm

EARLY MORNING 1989
ULJE 230 × 110 cm

64 SVETOZAR DOMIĆ 1918 SPLIT
41000 ZAGREB, TRNSKO DIVIZIJE 21/I
tel. 041 / 521-219

BIJELI ZID 1987
ULJE NA PLATNU 43 × 81 cm

CRVENA VRATA 1987
ULJE NA PLATNU 50 × 60 cm

65 ZORISLAV DREMPETIĆ HRČIĆ 1934 DONJA STUBICA
41240 DONJA STUBICA, OBRTNIČKA 21
tel. 049 / 86-257

TAJANSTVENI PERIVOJ 1989
ACRYLIC 135 × 160 cm

66 SLAVOMIR DRINKOVIĆ 1951 JELSA
41000 ZAGREB, DEBEUCOVA 14
tel. 041 / 332-027

AB OVO 1989
BRUŠ. ČELIK, POL. I RAZB. GRANIT VISINA 178 cm

SKULPTURA ZA MRAMOR 1989
BUKOVO DRVO – PRILEPSKI MRAMOR VISINA 176 cm

67 PAVLE DUGOJNIĆ 1945 B. LUKA
41211 ZAPREŠIĆ, KOSIĆEVA 38
tel. 041 / 700-861

BEZ NAZIVA 1990
KOMB. TEH. 100 × 70 cm

BEZ NAZIVA 1990
KOMB. TEH. 100 × 70 cm

68 ZLATAN DUMANIĆ 1954 SPLIT
MRDULJAŠEVA 22

VINKIN DAN 1988
ULJE 118 × 137 cm

69 IZET ĐUZEL 1941 DERVENTA
41000 ZAGREB, 8. MAJA 1

PAVITINA 1988
DRVO, ŽELJEZO 180 × 150 × 70 cm

70 JOŠKO ETEROVIĆ 1943 SPLIT
41000 ZAGREB, JOSIPA PUPAČIĆA 2
tel. 041 / 347-020

PUT 1989
ULJE 3 × 2 m

71 NADA V. FALOUT 1933 ZAGREB
41000 ZAGREB, VINOGRADSKA 21
tel. 041 / 570-364

ČUVAR SPAVAČA U VJEČNOSTI 1989
KOMB. TEH. 100 × 185 cm

72 ZVJEZDANA FIO 1954 ZAGREB
41000 ZAGREB, PETROVA 45
tel. 041 / 225-506

AUTOPORTRET 1988
GRAFIT, PAPIR 42 × 30 cm

AUTOPORTRET 1988
GRAFIT, PAPIR 42 × 30 cm

73 VINKO FIŠTER 1945 KUČANEC
41260 SESVETE, KAŠČINSKA 9b
tel. 041 / 267-695

SALOMA 1990
KOMB. TEH. VISINA 320 cm

74 IVICA FRANIĆ 1960 KARLOVAC
41000 ZAGREB, GALJEROVA 12
tel. 041 / 316-670

PRELISTAVANJE VIDEO LITERATURE 1990
VIDEO VHS-PAL COLOR, ZVUK 7 min 30 sec.

LINKS! LINKS! LINKS! 1989
VIDEO VHS-PAL COLOR, ZVUK 2 min 43 sec.

WARRANTY 1989
VIDEO VHS-PAL COLOR, ZVUK 3 min 10 sec.

75 AMELA FRANKL 1963 ZAGREB
41000 ZAGREB, KOSOROVA 17
tel. 041 / 218-406

ORBIS PICTUS-1989 1990
ULJE NA PLATNU 162 × 130 cm

76 DARKO FRITZ & ŽELJKO SERDAREVIĆ
41000 ZAGREB 041 / 323-769

RAVNOVJESJE 1989
KOMB. TEHN. (PIŠTOLJI, LIM, ŽARULJE itd.) 100 × 184

77 GORAN FRUK 1959 ZAGREB
41000 ZAGREB
TRG BRATSTVA I JEDINSTVA 5
tel. 041 / 422-527

BEZ NAZIVA 1990
KOMB. TEH. PLATNO 150 × 100 cm

BEZ NAZIVA 1990
KOMB. TEH. PLATNO 150 × 100 cm

BEZ NAZIVA 1990
KOMB. TEH. PLATNO 150 × 100 cm

78 ANA GAGIĆ 1947 ZAGREB
41000 ZAGREB, BOŽIDARA ADŽIJE 13
tel. 041 / 421-752

PEJSAŽ UZ SAVU 1989
ULJANI PASTEL 40 × 100 cm

79 VASKO GAGOVIĆ 1963 NIKŠIĆ
71000 SARAJEVO
OTOKARA KERŠOVANIJA 5-7
tel. 071 / 518-855

BEZ NAZIVA 1990
ULJE NA PLATNU 130 × 130 cm

80 ZORAN GALIĆ 1953 RIJEKA
41000 ZAGREB, HEINZELOVA 26
tel. 041 / 414-686

FLASH 25 1990
ULJE NA PLATNU 203 × 138 cm

81 MILUN GARČEVIĆ 1939 ANDRIJEVICA
41000 ZAGREB, HARAMBAŠIĆEVA 54
tel. 041 / 529-016

SV. JURAJ UBIJA ZMAJA 1989
ULJE NA PLATNU 326 × 195 cm

82 VLADO GAŠPARIĆ GAPA 1951 HODOŠAN
41000 ZAGREB, PRILESJE 58b
tel. 041 / 43-568

DVOJE 1989
OBOJENO DRVO 190 × 40 × 22 cm

KONJIĆ ZA DJECU 1989
DRVO 95 × 75 × 25 cm

83 PREDRAG GOLL 1931 PISAROVINA
54000 OSIJEK, BUL. JNA 9
tel. 054 / 123-345

KOZE – ZELENO, BIJELO 1988
AKVAREL 26 × 33,5 cm

84 KLAS GRDIĆ 1963 RIJEKA
51000 RIJEKA, ŽRTAVA FAŠIZMA 32

GIORGIONE 1989
KOMB. TEH.

85 NELA GRUDEN 1947 ZAGREB
41000 ZAGREB, MIHANOVIĆEVA 34
tel. 041 / 446-627

LUKSEMBURŠKI PARK 1987
ULJE NA PLATNU 90,5 × 65 cm

86 VLADIMIR GUDAC 1951 OPATIJA
41000 ZAGREB, HRGOVIĆI 83
tel. 041 / 332-781

NAGRADNA IGRA 1990
70 × 100 SITOTISAK A4 FOTOKOPIJA, BEDŽ ITD.

DIE ERSTARTEN FLÜGEL (UKOČENA KRILA) 1990
COL. FOTO 70 × 100 – 120 × 80 cm
DRV. OKVIR I STOL

87 ALEKSANDRA GULIJA, ŽELJKO BOŽIĆEVIĆ, ALEKSANDAR ILIĆ, IVICA FRANIĆ
41000 ZAGREB, PAPOVA 6
tel. 041 / 314-566

VIBRATOR 1990
VIDEO STUP

88 MARJAN GUMILAR 1956 MURSKA SOBOTA
61000 LJUBLJANA, ŽAVCERJEVA 13
tel. 061 / 267-319

ANATOMIJA BARVE IV 1989
ULJE NA PLATNU 180 × 290 cm

89 SADKO HADŽIHASANOVIĆ 1959 BIHAĆ
71000 SARAJEVO
PROLETERSKIH BRIGADA 27
tel. 071 / 219-037

FRAGMENTI IZ POČITELJA 1989
INSTALACIJA, OSLIKANE PLOČE OD TERAKOTE

90 SAVA HALUGIN 1946 NOVI KNEŽEVAC
11000 BEOGRAD, SOPOĆANSKA 9

PAR 1989
BRONZANI LIV 45 × 60 × 14 cm

FIGURA 1989
BRONZANI LIV 60 × 30 × 28 cm

91 AMNERIZ HADŽIĆ 1958 MOSTAR
88000 MOSTAR, ULICA XVI 12

BLAGOVIJESTI 1988
ULJE NA PLATNU 160 × 150 cm

92 ŽELJKO HEGEDUŠIĆ 1906 TUZLA
41000 ZAGREB, DRŽIĆEVA 79
tel. 041 / 533-507

OVCA U NEBU 1987
ULJE 20 × 100 cm

POD VRGANJEM SUNCE 1987
ULJE 97 × 69 cm

93 GEORG HELD 1953 PUCH / STMK.
GRAZ

VAPORETTO 1989
ULJE (TRIPTIH)

94 VLADIMIR HERCEG 1947 PUSTODOL
41000 ZAGREB, UL. GR. GUALDO TADINO 16
tel. 041 / 573-661

SVIJET IGRE 1990
ULJE, PLATNO

95 BRANKA HLEVNJAK 1948 ZAGREB
41000 ZAGREB, GAJEVA 36
tel. 041 / 427-491

APEL ZA SVAČIĆEV TRG 1990

WELCOME 1990

96 GÜNTER HOLLER-SCHUSTER 1963
ALTNEUDORF / STMK.
GRAZ

STURZENGEL 1990
KOMB. TEH. (TRIPTIH) 2 kom 51 × 47 cm, 151 × 47 cm

DER FLIEGENDE FISCH
KOMB. TEH. (TRIPTIH) 2 kom 30 × 125 cm, 190 × 117 cm

HIMMLEIN, HIMMLEIN AN DER WAND
KOMB. TEH. (TRIPT.) 200 × 21 cm, 71 × 80 cm, 150 × 55 cm

97 NINA HORVAT 1963 ZAGREB
41000 ZAGREB, N. DEMONJE 19
tel. 041 / 575-986

BEZ NAZIVA I 1989
ULJE NA PLATNU 90 × 130 cm

BEZ NAZIVA II 1989
ULJE NA PLATNU 100 × 140 cm

98 HRVOJE HORVATIĆ, BREDA BEBAN
1952 NOVI SAD (B. D.)
41000 ZAGREB BUCONJIĆEVA 19
041 / 573-185

GEOGRAFIJA 1989
VIDEO INSTALACIJA

99 TOMISLAV HRUŠKOVEC 1934 NOVI SAD
41000 ZAGREB, ČULINEČKA 31
tel. 041 / 259-806

DESET MALIH STVARI 1989
TERAKOTA / OD 11 DO 19 cm DUŽINE

100 SZAJKO ISTVAN 1955 ČONOPLJA
24000 SUBOTICA, TRG SLOBODE 11
tel. 024 / 35-785

ŽALOSNA VRBA I 1988
ULJE NA PLATNU 160 × 300 cm

101 NINA IVANČIĆ 1953 ZAGREB
41000 ZAGREB
PROLETERSKIH BRIGADA 35 A

BEZ NAZIVA 1988
TEMPERA NA PLATNU 100 × 100 cm

BEZ NAZIVA 1988
TEMPERA NA PLATNU 100 × 100 cm

102 SANJA IVEKOVIĆ 1949 ZAGREB
41000 ZAGREB, SAVSKA 1/II
tel. 041 / 446-606

SVJETIONIK 1988 / 1990
VIDEO INSTAL.

LA VOIX DE SILENCE 1990
VIDEO TAPE, 19 min 12 sec
PROIZVODNJA: RTV ZAGREB,
AKADEMIJA DRAMSKIH UMJETNOSTI ZAGREB

103 ANTE JAKIĆ 1930 STON
41000 ZAGREB, BRANIMIROVA 39
tel. 041 / 415-511

KUPAČICA I 1989
BAKAR, MESING 27 cm

KUPAČICA II 1989
MESING, NERĐAJUĆI ČELIK, 28 cm

KUPAČICA III 1989
BAKAR, 25 cm

104 ZLATKO JAKUŠ 1945 ZAGREB
41000 ZAGREB, PALMOTIĆEVA 43A

STAKLENKA II 1989
AKVATINTA, BAKROREZ 660 × 530 mm

STAKLENKA 1990
AKVATINTA, BAKROREZ 660 × 530 mm

128 ZLATKO KESER 1942 ZAGREB
41000 ZAGREB, TRNJANSKA 7a
tel. 041 / 532-317

KRUNIDBA IBISA 1990
ULJE, TEMPERA NA PLATNU 180 × 240 cm (DIPTIH)

105 ĐORĐE JANDRIĆ 1956 ZADAR
41000 ZAGREB, TRG REPUBLIKE 6
tel. 041 / 271-427

SKULPTURA – DISPUTA 1990
BRONCA, ŽELJEZO, DRVO, PLEKS, PROMJ. 3 m V 0,7 m

106 DRAGAN JANKOV 1961 NOVI SAD
21000 NOVI SAD, BULEVAR AVNOJ-a 71
tel. 021 / 364-786

PLOVEĆI NILOM, SREO SAM NJU 1990
ULJE NA PLATNU 70 × 100

107 IVANA JELAČIĆ 1918 JASTREBARSKO
41000 ZAGREB, KLAIĆEVA 72
tel. 041 / 570-314

2 ŽENE 1990
ENGOBIRANA TERAKOTA

108 ANTO JERKOVIĆ 1958 LJEPUNICE
41000 ZAGREB, ILICA 26
tel. 041 / 428-643

MEMORIA 1990
KOMB. TEH. 104 × 100 × 8 cm

COSMOGONIES 1990
KOMB. TEH.

109 JOSIP JERKOVIĆ 1966 LJEPUNICE
41000 ZAGREB, MOŠE PIJADE 39

BEZ NAZIVA 1990
KOMB. TEH. 150 × 60 cm

110 STJEPAN JERKOVIĆ 1955 LJEPUNICE
42250 LEPOGLAVA, V. VLAHOVIĆA 2
tel. 042 / 641-628

BEZ NAZIVA 1989
METAL, DRVO 46 × 27 × 60 cm

BEZ NAZIVA 1989
METAL, DRVO 56 × 14 × 69 cm

111 ŽELJKO JERMAN 1949 ZAGREB
41000 ZAGREB, SCHROTTOVA 23
tel. 041 / 436-818

BEZ NAZIVA 1988
FOTOSLIKA (FOTOPAPIR, KEMIKALIJE) 10 × 1,5 m

112 MARIJAN JEVŠOVAR 1922 ZAGREB
41000 ZAGREB, KOSIRNIKOVA 96
tel. 041 / 578-988

VRIJEME IZMEĐU 1948 i 1989
ULJE NA PLATNU 118 × 135 cm

113 DEAN JOKANOVIĆ TOUMIN 1946 SARAJEVO
41000 ZAGREB, SAVSKA 101
tel. 041 / 516-797

DVOSTRUKI LABIRINT 1989
ACRYL, PLATNO 2,4 × 2,8 m (DIPTIH)

114 VASILIJE JOSIP JORDAN 1934 ZAGREB
41000 ZAGREB, VOĆARSKA 76
tel. 041 / 447-047

ANĐEO LJUBOMORE 1990
ULJE NA PLATNU 100 × 120 cm

RUINE 1990
ULJE NA PLATNU 100 × 120 cm

115 SVJETLAN JUNAKOVIĆ 1961 ZAGREB
41040 ZAGREB, PIONIRSKI GRAD 34

SVIRAJ MI, SVIRAJ GITARO 1989
BRONCA, 42 × 36 × 21 cm

116 GORDANA JURČIĆ 1954 LJUBUŠKI
41000 ZAGREB, SZABOVA 4
tel. 041 / 576-204

LJETNO POPODNE 1988
ULJE NA PLATNU 130 × 100

117 FULVIO JURIČIĆ 1952 PULA
52000 PULA, OLGE BAN 48
tel. 052 / 33-678

STARO JEDRO (IZ CIKLUSA »TIŠINE-DUBINE« 1990
ULJE NA PLATNU 90 × 120 cm

140 GORDANA KOVAČIĆ 1966 VARAŽDIN
41000 ZAGREB, VINOGRADSKA 78
tel. 041 / 574-034

JEDAN PREKO DRUGOG 1990
ULJE NA PLATNU

GRUPA SKULPTURA BEZ NASLOVA 1989
ŽELJEZO ULJANA BOJA visina 100 – 150 cm

118 DUŠAN JURIĆ 1956 RUPE
41000 ZAGREB, VINOGRADSKA 94a

BEZ NAZIVA 1990
PLATNO, ACRYL 183 × 113 cm

119 GORDANA KALJALOVIĆ ODANOVIĆ 1951 BEOGRAD
11000 BEOGRAD, ZETSKA 11
tel. 011 / 347-537

OŽIVELI PEJZAŽ I 1988
KOMB. TEH. 48 × 69 × 14 cm

OŽIVELI PEJZAŽ II 1989
KOMB. TEH. 54 × 73 × 18 cm

120 LJERKA KALLAY 1948 SLAV. BROD
41000 ZAGREB, MESNIČKA 29
tel. 041 / 435-870

TILA I TIBOR 1990
ULJE 116 × 146 cm

DJEVOJČICA S LEPTIROM 1990
ULJE 116 × 146 cm

121 ZVONIMIR KAMENAR 1939 SUŠAK
51000 RIJEKA, B. VIDASA 7
tel. 051 / 261-724

KRISTALNI IZVOR 1989
SKULPT. INSTAL. (PUHANO STAKLO, METAL)

122 NARCIS KANTARDŽIĆ 1958 DERVENTA
71000 SARAJEVO
PROLETERSKIH BRIGADA 27
tel. 071 / 219-037

BEZ NAZIVA 1988
ULJE NA PLATNU 53 × 41, TERAKOTA 20 × 20 × 30

BEZ NAZIVA 1988
KOMB. TEH. 53 × 48

BEZ NAZIVA 1989
ULJE NA DASCI

123 LIDIJA KAŠPAR-STRANIĆ 1923 SLAVONSKI BROD
41000 ZAGREB, MAŽURANIĆEV TRG 6
tel. 041 / 449-426

KRISTALI 3 1989
ACRYLIC 100 × 100 cm

KRISTALI 4 1990
ACRYLIC 100 × 130 cm

124 VLADIMIR KATIĆ 1952 DUGA RESA
UTRECHT FAHRENHEITLAAN 18
tel. 030 44 53 96

FLORA 1990
ULJE NA PLATNU I DRVETU 68 × 55 cm

125 VESNA KATIĆ S. 1939 KNIN
41000 ZAGREB, SUHINOVA 15
tel. 041 / 429-096

NEBESKI LETAČ 1989
KOMBINIRANA VISINA 42 cm

TOKSIKOMAN 1989
KOMBINIRANA VISINA 74 cm

126 ZLATKO KAUZLARIĆ ATAČ 1989 KOPRIVNICA
41000 ZAGREB, TOMISLAVOV TRG 6
tel. 041 / 424-937

ZID 1989
DRVO, PLASTIKA 180 × 300 cm

127 NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ 1938 ZAGREB
41000 ZAGREB, II CVJETNO NASELJE 26
tel. 041 / 516-696

BOLNE RAVNOTEŽE – LETAČ USAHLIH KRILA 1987
KOMB. TEH. 188 × 140 cm

BOLNE RAVNOTEŽE – BJELINOM RASTOČENA/87 1987
KOMB. TEH. 188 × 140 cm

PRIČEST BJELINOM 1987
KOMB. TEH. 228 × 140 cm

129 IVANA KESER 1967 ZAGREB
41000 ZAGREB, 13. PROL. BRIGADE 181

PLAVA POVRŠINA
IVERICA, LAK, NAJLON 110 × 200 cm

130 IVANA KESER, ALEKSANDAR ILIĆ
41000 ZAGREB
13. PROLETERSKE BRIGADE 181
tel. 041 / 674-724

MINIMAL APSOLUT 1990
VIDEO VHS, OD 2 – 5 MIN

IVANA KESER & ALEKSANDAR ILIĆ 1965 ZAGREB
1967 (I. K.) KARLOVAC
41000 ZAGREB 13 PROLETERSKE BRIGADE
181 041 / 674-724 (AI)

MINIMAL APSOLUT 1990
VIDEO VHS, OD 2–5 MIN

131 ŽELJKO KIPKE 1953 ČAKOVEC
41000 ZAGREB, KLAIĆEVA 11A
tel. 041 / 446-427

VIVOLEANTIN 1990
ULJE NA PLATNU 190 × 230 cm

132 DRAGUTIN KIŠ 1924 NAŠICE
41000 ZAGREB, M. PIJADE 89
tel. 041 / 429-138

ZOO VRT U MAKSIMIRU (IZMEĐU OSUDE I OBNOVE) 1990
SKICE, FOTOGRAFIJE, TEKST

133 HELENA KLAKOČAR 1958 TUZLA
41000 ZAGREB, ZATIŠJE 8b
tel. 041 / 576-769

GRAFIKA BROJ 4 1990
KOLAŽ, LINOREZ 200 × 100 cm

GRAFIKA BROJ 7 1990
KOLAŽ, LINOREZ 200 × 100 cm

134 BRUNO KOKOT 1963 ZAGREB
41000 ZAGREB, AL. RUŽA 13
tel. 041 / 265-799

NOĆNA STRAŽA 1990
COLOR – FOTOGRAFIJA NA MEDIA-PANU 210 × 200 cm

135 EUGEN KOKOT 1940 LABIN
41000 ZAGREB, SAVSKA C. 6

POD SVODOM OBLAKA 1988
ULJE, 200 × 135 cm

TENARIJSKI TJESNAC 1987
ULJE, 200 × 135 cm

ELIZEJSKA BRDA 1987
ULJE, 200 × 135 cm

136 ANITA KONTREC 1954 ZAGREB
41000 ZAGREB, MIHOVLJANSKA 20
tel. 041 / 326-815

GRADINE I, II, III 1989
ŠAMOTNA GLINA 40 × 20 × 14 cm

137 DORA KOVAČEVIĆ 1951 DUBROVNIK
41000 ZAGREB, PIAZZINA 10

STUP 1990
PAPIR 36 × 37 × 54 cm

TRG
PAPIR 55 × 57 × 26 cm

138 DRAGUTIN DADO KOVAČEVIĆ 1954 PETRINJA
41000 ZAGREB, PATAČIĆKINA 1
tel. 041 / 415-533

KAKO . . . NASTAJE . . . DUGA 1983/90 1990
SVILOTISAK NA PLEKSIGLASU TRIPTIH 50 × 50 cm

139 VESNA KOVAČIĆ 1954 ORMOŽ
41430 SAMOBOR, MATOŠEVA 6/1
tel. 041 / 780-473

OSLIKANI OBJEKT 1988
POLIESTER ACRYLIC 115 × 106 × 16 cm

141 KUZMA KOVAČIĆ 1952 HVAR
58000 SPLIT, BUKOVČEVA 14
tel. 058 / 522-135

VELEGORKO . . . 1988
DRVO 103 × 65 × 40 cm

ČAKAVICA U KIPARSTVU 1988
OBOJENO DRVO 70 × 115 × 65 cm

142 NIKOLA KOYDL 1939 KARLOVAC
41000 ZAGREB, ILICA 85 (ALU)

DOLAZAK NOĆNOG NEVREMENA 1989
STAKLOPLAST, LAK, BOJA . . . 70 × 130 × 1,8

IMAGINARNI KRAJOLIK I 1989
STAKLOPLAST, LAK, BOJA . . . 56 × 128,7 × 3,5

IMAGINARNI KRAJOLIK II 1989
STAKLOPLAST, LAK, BOJA . . . 58 × 133 × 2,5

143 IVAN KOŽARIĆ 1921
41000 ZAGREB, MEDULIĆEVA 12
tel. 041 / 514-284

OBELISK 1989
BETON

ANSAMBL PROMETNIH I ULIČNIH ZNAKOVA 1990
KOMB. TEH.

MLADIĆ S KRIJESTOM NA POSTAMENTU 1990
BRONCA, DRVO

144 ŽIVA KRAUS 1945 ZAGREB
41000 ZAGREB, JABUKOVAC 3
tel. 041 / 271-539

FAUN 1987
PASTEL 56 × 76 cm

STVARANJE 1989
PASTEL 70 × 80 cm

145 DAVOR KRELJA 1960 SISAK
41000 ZAGREB, MATETIĆEVA 26

CHIEN 1989
ACRYLIC NA PLATNU 191 × 133 cm

146 ALDO KRIZMAN
41000 ZAGREB, BROZOVA 36
tel. 041 / 563-878

PLOČA

147 ALIJA KUČUKALIĆ 1937 SARAJEVO
71000 SARAJEVO, Đ. ĐAKOVIĆA 47
tel. 071 / 512-936

NEDELJA II 1987
OLOVKA 700 × 500 mm

148 ANTE KUDUZ 1935 VRLIKA
41000 ZAGREB, SOLOVLJEVA 5
tel. 041 / 444-923

KRAJOLIK–1 1990
CRTEŽ, TUŠ, PERO 100 × 142 cm

KRAJOLIK–2 1990
CRTEŽ, TUŠ, PERO 100 × 142 cm

KRAJOLIK–3 1990
CRTEŽ, TUŠ, PERO 100 × 142 cm

149 IVAN KUDUZ 1943 BREZOVAC
41000 ZAGREB, RUDEŠKA 144
tel. 041 / 321-246

PROSTOR 1989
SVILOTISAK 79 × 95 cm

150 NINA KUJUNDŽIĆ 1957 ZAGREB
41000 ZAGREB, UL. 8. MAJA 68
tel. 041 / 448-716

TRIPTIH 1990
KOMB. TEH. 3 × (50 × 70 cm) + TEGLA

151 VATROSLAV KULIŠ 1951 VIDOŠI
41000 ZAGREB, PALMOTIĆEVA 53
tel. 041 / 436-934

SAN O PROŽIMANJU 1988
ULJE NA PLATNU 114 × 146

VELIKI TRAG SREĆE 1988
ULJE NA PLATNU 114 × 146

TIHO GIBANJE
ULJE NA PLATNU 114 × 146

152 FERDINAND KULMER 1925 CAP MARTIN
41000 ZAGREB, JEZUITSKI TRG 1
tel. 041 / 425-048

REVOLUTION ET ANCIEN REGIME 1989
ACRYLIC NA PLATNU 195 × 260 cm (DIPTIH)

153 RUDOLF LABAŠ 1941 STARI GOLUBOVEC
41000 ZAGREB, MALLINOVU 11
tel. 041 / 435-693

GRUPA 1989
ACRYLIC, 140 × 80 cm

154 SILVIO LACASELLA 1956 TRENTO
VICENZA VIA CONTRA SANTI APOSTOLI 6
tel. 9939 444 / 325592

INTERNI DI PAESAGIO
ULJE NA PLATNU 68 × 26 cm

INTERNI DI PAESAGIO
ULJE NA PLATNU 24 × 44 cm

155 IVAN LACKOVIĆ CROATA 1932
BATINSKA KRAJ KALINOVCA
41000 ZAGREB
tel. 041 / 335-237

MJESEČEVA TRAVA
KOMB. TEH. PAPIR 125 × 155 mm

IZ CIKLUSA NINIVA
KOMB. TEH. PAPIR 280 × 125 mm

MJESEČEVE PARALELE
KOMB. TEH. PAPIR 135 × 200 mm

156 MILENA LAH SV. KRIŽ
41000 ZAGREB, RAKOVČEVA 17
tel. 041 / 213-944

MILJOKAZI 1988
BRONZA, GRANIT, MRAMOR

OBITELJ

157 VJERA LALIN 1947 ZAGREB
41000 ZAGREB, ADŽIJINA 10
tel. 041 / 419-717

MORA 1990
KOMB. TEH. 86 × 61 cm

158 ŽELJKO LAPUH 1951 SPLIT
41000 ZAGREB, JURJEVSKA 13
tel. 041 / 437-941

VELIKI TRIPTIH 1990
ULJE NA PLATNU (TRIPTIH) 163-390 cm

MALI TRIPTIH 1990
ULJE NA PLATNU (TRIPTIH) 130 × 357 cm

159 NINA LASTA 1955 ZAGREB
41000 ZAGREB, MEDIĆEVE STUBE 2
tel. 041 / 571-525

SAN 1990
ULJE NA PLATNU 55 × 73 cm

160 JASENKA LEONTIĆ 1956 ZAGREB
41000 ZAGREB
TRG IVANA KUKULJEVIĆA 11
tel. 041 / 347-568

JAHAČICA 1990
OLOVKA U BOJI 2 × 1,30 m

VISOKI PROLAZ (STEPENICE) 1990
OLOVKA U BOJI 1,20 × 0,90 m

161 BRANKO LEPEN 1957 ZAKOVEC
41000 ZAGREB, PANTOVČAK 107/1
tel. 041 / 418-173

BEZ NASLOVA 1989
ŽELJEZO VARENO 70 × 45 × 30 cm

BEZ NASLOVA 1989
ŽELJEZO VARENO 70 × 35 × 30 cm

162 IVAN LEŠJAK 1929 LUKA
41000 ZAGREB, VOĆARSKA 74

TISUĆU POGLEDA NA ZAGREB 1990
KOMB. TEH. 95 × 70 cm

PORTRET TINA UJEVIĆA, SKICA 1989
TRAJBANI RELJEF 67 × 97 cm

163 PETAR LETICA 1952
58000 SPLIT, GRGE NOVAKA 4
tel. 058 / 364-657

PROCES 1990
ULJE NA PLATNU; 2 kom 120 × 150 cm, 7 kom 70 × 100 cm

164 MA LIN 1961 WU – ANG (KINA)
3500 PADOVA
RIST. DRAGO D'ORO VIA DANTE 9
tel. 9939 49 8750581

SU E GIU
ACRYLIC, UGLJEN 95 × 75 cm

SU E GIU II
ACRYLIC, UGLJEN 95 × 75 cm

165 GANI LLALLOSHI 1965 PRIŠTINA
38000 PRIŠTINA, B. VUKMIROVIĆ 15
tel. 038 / 30-794

DARDANJA 1989
ULJE NA PLATNU 130 × 100 cm

166 DUBRAVKA LOŠIĆ 1964 DUBROVNIK
41000 ZAGREB, MARIJANOVIĆEV PRILAZ 6
tel. 041 / 675-028

PORTRET 1989
KOMB. TEH. 245 × 170 cm

PORTRET 1989
KOMB. TEH. 245 × 170 cm

167 IVAN LOVRENČIĆ
41000 ZAGREB

RASPELO KRAJ PUTA 1990
KOMB. TEH. 50 × 35 mm

RASPELO KRAJ PUTA 1990
KOMB. TEH. 453 × 447 mm

RASPELO KRAJ PUTA 1990
KOMB. TEH. 498 × 350 mm

168 RAGIB LUBOVAC BOŠNJAK 1932 MRKONJIĆ GRAD
71000 SARAJEVO, TRG ZAVNOBIH 11
tel. 071 / 545-463

VELIKA MONOTIPIJA II 1989
MONOTIPIJA, BOJA, VALJAK, NAJLON
3 × 3 m

169 ATTILA RICHARD LUKACS 1962 CANADA
1000 BERLIN 21, LUNEBURGER STRASSE 370
tel. 994930 394 8480

GOLDEN ALEX 1989
KOMB. TEH. 255 × 160 cm

LICKY 1990
KOMB. TEH. 219 × 178 cm

GREY BOYS 1990
KOMB. TEH. 195 × 320 cm

170 STEVAN LUKETIĆ 1925 BUDVA
41000 ZAGREB, Vlaška 61, tel. 041 / 274-023

SKULPTURA XIII/990
METAL 160 × 75 × 13 cm

SKULPTURA XV/990
METAL 187 × 87 × 15 cm

171 SINIŠA MAJKUS 1962
51211 MATULJI, TRG M. TITA 8
tel. 051 / 741-343

VIRUS KUMULUS 1989
KOMBINIRANA VISINA 180 cm

VODENBUHA IZNEBUHA 1989
KOMBINIRANA VISINA 180 cm

172 MIRON MAKANEC 1908 SARAJEVO
41000 ZAGREB, BARČIĆEVA 6

INES 1990
ACRYLIC 61 × 44 cm

TVORNICA GORICA 1989
ACRYLIC 70 × 52 cm

PETROVA CRKVA 1989
ACRYLIC

128 ZLATKO KESER 1942 ZAGREB
41000 ZAGREB, TRNJANSKA 7a
tel. 041 / 532-317

KRUNIDBA IBISA 1990
ULJE, TEMPERA NA PLATNU 180 × 240 cm (DIPTIH)

105 ĐORĐE JANDRIĆ 1956 ZADAR
41000 ZAGREB, TRG REPUBLIKE 6
tel. 041 / 271-427

SKULPTURA – DISPUTA 1990
BRONCA, ŽELJEZO, DRVO, PLEKS, PROMJ. 3 m V 0,7 m

106 DRAGAN JANKOV 1961 NOVI SAD
21000 NOVI SAD, BULEVAR AVNOJ-a 71
tel. 021 / 364-786

PLOVEĆI NILOM, SREO SAM NJU 1990
ULJE NA PLATNU 70 × 100

107 IVANA JELAČIĆ 1918 JASTREBARSKO
41000 ZAGREB, KLAIĆEVA 72
tel. 041 / 570-314

2 ŽENE 1990
ENGOBIRANA TERAKOTA

108 ANTO JERKOVIĆ 1958 LJEPUNICE
41000 ZAGREB, ILICA 26
tel. 041 / 428-643

MEMORIA 1990
KOMB. TEH. 104 × 100 × 8 cm

COSMOGONIES 1990
KOMB. TEH.

109 JOSIP JERKOVIĆ 1966 LJEPUNICE
41000 ZAGREB, MOŠE PIJADE 39

BEZ NAZIVA 1990
KOMB. TEH. 150 × 60 cm

110 STJEPAN JERKOVIĆ 1955 LJEPUNICE
42250 LEPOGLAVA, V. VLAHOVIĆA 2
tel. 042 / 641-628

BEZ NAZIVA 1989
METAL, DRVO 46 × 27 × 60 cm

BEZ NAZIVA 1989
METAL, DRVO 56 × 14 × 69 cm

111 ŽELJKO JERMAN 1949 ZAGREB
41000 ZAGREB, SCHROTTOVA 23
tel. 041 / 436-818

BEZ NAZIVA 1988
FOTOSLIKA (FOTOPAPIR, KEMIKALIJE) 10 × 1,5 m

112 MARIJAN JEVŠOVAR 1922 ZAGREB
41000 ZAGREB, KOSIRNIKOVA 96
tel. 041 / 578-988

VRIJEME IZMEĐU 1948 i 1989
ULJE NA PLATNU 118 × 135 cm

113 DEAN JOKANOVIĆ TOUMIN 1946 SARAJEVO
41000 ZAGREB, SAVSKA 101
tel. 041 / 516-797

DVOSTRUKI LABIRINT 1989
ACRYL, PLATNO 2,4 × 2,8 m (DIPTIH)

114 VASILIJE JOSIP JORDAN 1934 ZAGREB
41000 ZAGREB, VOĆARSKA 76
tel. 041 / 447-047

ANĐEO LJUBOMORE 1990
ULJE NA PLATNU 100 × 120 cm

RUINE 1990
ULJE NA PLATNU 100 × 120 cm

115 SVJETLAN JUNAKOVIĆ 1961 ZAGREB
41040 ZAGREB, PIONIRSKI GRAD 34

SVIRAJ MI, SVIRAJ GITARO 1989
BRONCA, 42 × 36 × 21 cm

116 GORDANA JURČIĆ 1954 LJUBUŠKI
41000 ZAGREB, SZABOVA 4
tel. 041 / 576-204

LJETNO POPODNE 1988
ULJE NA PLATNU 130 × 100

117 FULVIO JURIČIĆ 1952 PULA
52000 PULA, OLGE BAN 48
tel. 052 / 33-678

STARO JEDRO (IZ CIKLUSA »TIŠINE-DUBINE« 1990
ULJE NA PLATNU 90 × 120 cm

140 GORDANA KOVAČIĆ 1966 VARAŽDIN
41000 ZAGREB, VINOGRADSKA 78
tel. 041 / 574-034

JEDAN PREKO DRUGOG 1990
ULJE NA PLATNU

GRUPA SKULPTURA BEZ NASLOVA 1989
ŽELJEZO ULJANA BOJA visina 100 – 150 cm

118 DUŠAN JURIĆ 1956 RUPE
41000 ZAGREB, VINOGRADSKA 94a

BEZ NAZIVA 1990
PLATNO, ACRYL 183 × 113 cm

119 GORDANA KALJALOVIĆ ODANOVIĆ 1951 BEOGRAD
11000 BEOGRAD, ZETSKA 11
tel. 011 / 347-537

OŽIVELI PEJZAŽ I 1988
KOMB. TEH. 48 × 69 × 14 cm

OŽIVELI PEJZAŽ II 1989
KOMB. TEH. 54 × 73 × 18 cm

120 LJERKA KALLAY 1948 SLAV. BROD
41000 ZAGREB, MESNIČKA 29
tel. 041 / 435-870

TILA I TIBOR 1990
ULJE 116 × 146 cm

DJEVOJČICA S LEPTIROM 1990
ULJE 116 × 146 cm

121 ZVONIMIR KAMENAR 1939 SUŠAK
51000 RIJEKA, B. VIDASA 7
tel. 051 / 261-724

KRISTALNI IZVOR 1989
SKULPT. INSTAL. (PUHANO STAKLO, METAL)

122 NARCIS KANTARDŽIĆ 1958 DERVENTA
71000 SARAJEVO
PROLETERSKIH BRIGADA 27
tel. 071 / 219-037

BEZ NAZIVA 1988
ULJE NA PLATNU 53 × 41, TERAKOTA 20 × 20 × 30

BEZ NAZIVA 1988
KOMB. TEH. 53 × 48

BEZ NAZIVA 1989
ULJE NA DASCI

123 LIDIJA KAŠPAR-STRANIĆ 1923 SLAVONSKI BROD
41000 ZAGREB, MAŽURANIĆEV TRG 6
tel. 041 / 449-426

KRISTALI 3 1989
ACRYLIC 100 × 100 cm

KRISTALI 4 1990
ACRYLIC 100 × 130 cm

124 VLADIMIR KATIĆ 1952 DUGA RESA
UTRECHT FAHRENHEITLAAN 18
tel. 030 44 53 96

FLORA 1990
ULJE NA PLATNU I DRVETU 68 × 55 cm

125 VESNA KATIĆ S. 1939 KNIN
41000 ZAGREB, SUHINOVA 15
tel. 041 / 429-096

NEBESKI LETAČ 1989
KOMBINIRANA VISINA 42 cm

TOKSIKOMAN 1989
KOMBINIRANA VISINA 74 cm

126 ZLATKO KAUZLARIĆ ATAČ 1989 KOPRIVNICA
41000 ZAGREB, TOMISLAVOV TRG 6
tel. 041 / 424-937

ZID 1989
DRVO, PLASTIKA 180 × 300 cm

127 NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ 1938 ZAGREB
41000 ZAGREB, II CVJETNO NASELJE 26
tel. 041 / 516-696

BOLNE RAVNOTEŽE – LETAČ USAHLIH KRILA 1987
KOMB. TEH. 188 × 140 cm

BOLNE RAVNOTEŽE – BJELINOM RASTOČENA/87 1987
KOMB. TEH. 188 × 140 cm

PRIČEST BJELINOM 1987
KOMB. TEH. 228 × 140 cm

129 IVANA KESER 1967 ZAGREB
41000 ZAGREB, 13. PROL. BRIGADE 181

PLAVA POVRŠINA
IVERICA, LAK, NAJLON 110 × 200 cm

130 IVANA KESER, ALEKSANDAR ILIĆ
41000 ZAGREB
13. PROLETERSKE BRIGADE 181
tel. 041 / 674-724

MINIMAL APSOLUT 1990
VIDEO VHS, OD 2 – 5 MIN

IVANA KESER & ALEKSANDAR ILIĆ 1965 ZAGREB
1967 (I. K.) KARLOVAC
41000 ZAGREB 13 PROLETERSKE BRIGADE
181 041 / 674-724 (AI)

MINIMAL APSOLUT 1990
VIDEO VHS, OD 2–5 MIN

131 ŽELJKO KIPKE 1953 ČAKOVEC
41000 ZAGREB, KLAIĆEVA 11A
tel. 041 / 446-427

VIVOLEANTIN 1990
ULJE NA PLATNU 190 × 230 cm

132 DRAGUTIN KIŠ 1924 NAŠICE
41000 ZAGREB, M. PIJADE 89
tel. 041 / 429-138

ZOO VRT U MAKSIMIRU (IZMEĐU OSUDE I OBNOVE) 1990
SKICE, FOTOGRAFIJE, TEKST

133 HELENA KLAKOČAR 1958 TUZLA
41000 ZAGREB, ZATIŠJE 8b
tel. 041 / 576-769

GRAFIKA BROJ 4 1990
KOLAŽ, LINOREZ 200 × 100 cm

GRAFIKA BROJ 7 1990
KOLAŽ, LINOREZ 200 × 100 cm

134 BRUNO KOKOT 1963 ZAGREB
41000 ZAGREB, AL. RUŽA 13
tel. 041 / 265-799

NOĆNA STRAŽA 1990
COLOR – FOTOGRAFIJA NA MEDIA-PANU 210 × 200 cm

135 EUGEN KOKOT 1940 LABIN
41000 ZAGREB, SAVSKA C. 6

POD SVODOM OBLAKA 1988
ULJE, 200 × 135 cm

TENARIJSKI TJESNAC 1987
ULJE, 200 × 135 cm

ELIZEJSKA BRDA 1987
ULJE, 200 × 135 cm

136 ANITA KONTREC 1954 ZAGREB
41000 ZAGREB, MIHOVLJANSKA 20
tel. 041 / 326-815

GRADINE I, II, III 1989
ŠAMOTNA GLINA 40 × 20 × 14 cm

137 DORA KOVAČEVIĆ 1951 DUBROVNIK
41000 ZAGREB, PIAZZINA 10

STUP 1990
PAPIR 36 × 37 × 54 cm

TRG
PAPIR 55 × 57 × 26 cm

138 DRAGUTIN DADO KOVAČEVIĆ 1954 PETRINJA
41000 ZAGREB, PATAČIĆKINA 1
tel. 041 / 415-533

KAKO . . . NASTAJE . . . DUGA 1983/90 1990
SVILOTISAK NA PLEKSIGLASU TRIPTIH 50 × 50 cm

139 VESNA KOVAČIĆ 1954 ORMOŽ
41430 SAMOBOR, MATOŠEVA 6/1
tel. 041 / 780-473

OSLIKANI OBJEKT 1988
POLIESTER ACRYLIC 115 × 106 × 16 cm

141 KUZMA KOVAČIĆ 1952 HVAR
58000 SPLIT, BUKOVČEVA 14
tel. 058 / 522-135

VELEGORKO . . . 1988
DRVO 103 × 65 × 40 cm

ČAKAVICA U KIPARSTVU 1988
OBOJENO DRVO 70 × 115 × 65 cm

142 NIKOLA KOYDL 1939 KARLOVAC
41000 ZAGREB, ILICA 85 (ALU)

DOLAZAK NOĆNOG NEVREMENA 1989
STAKLOPLAST, LAK, BOJA . . . 70 × 130 × 1,8

IMAGINARNI KRAJOLIK I 1989
STAKLOPLAST, LAK, BOJA . . . 56 × 128,7 × 3,5

IMAGINARNI KRAJOLIK II 1989
STAKLOPLAST, LAK, BOJA . . . 58 × 133 × 2,5

143 IVAN KOŽARIĆ 1921
41000 ZAGREB, MEDULIĆEVA 12
tel. 041 / 514-284

OBELISK 1989
BETON

ANSAMBL PROMETNIH I ULIČNIH ZNAKOVA 1990
KOMB. TEH.

MLADIĆ S KRIJESTOM NA POSTAMENTU 1990
BRONCA, DRVO

144 ŽIVA KRAUS 1945 ZAGREB
41000 ZAGREB, JABUKOVAC 3
tel. 041 / 271-539

FAUN 1987
PASTEL 56 × 76 cm

STVARANJE 1989
PASTEL 70 × 80 cm

145 DAVOR KRELJA 1960 SISAK
41000 ZAGREB, MATETIĆEVA 26

CHIEN 1989
ACRYLIC NA PLATNU 191 × 133 cm

146 ALDO KRIZMAN
41000 ZAGREB, BROZOVA 36
tel. 041 / 563-878

PLOČA

147 ALIJA KUČUKALIĆ 1937 SARAJEVO
71000 SARAJEVO, Đ. ĐAKOVIĆA 47
tel. 071 / 512-936

NEDELJA II 1987
OLOVKA 700 × 500 mm

148 ANTE KUDUZ 1935 VRLIKA
41000 ZAGREB, SOLOVLJEVA 5
tel. 041 / 444-923

KRAJOLIK–1 1990
CRTEŽ, TUŠ, PERO 100 × 142 cm

KRAJOLIK–2 1990
CRTEŽ, TUŠ, PERO 100 × 142 cm

KRAJOLIK–3 1990
CRTEŽ, TUŠ, PERO 100 × 142 cm

149 IVAN KUDUZ 1943 BREZOVAC
41000 ZAGREB, RUDEŠKA 144
tel. 041 / 321-246

PROSTOR 1989
SVILOTISAK 79 × 95 cm

150 NINA KUJUNDŽIĆ 1957 ZAGREB
41000 ZAGREB, UL. 8. MAJA 68
tel. 041 / 448-716

TRIPTIH 1990
KOMB. TEH. 3 × (50 × 70 cm) + TEGLA

151 VATROSLAV KULIŠ 1951 VIDOŠI
41000 ZAGREB, PALMOTIĆEVA 53
tel. 041 / 436-934

SAN O PROŽIMANJU 1988
ULJE NA PLATNU 114 × 146

VELIKI TRAG SREĆE 1988
ULJE NA PLATNU 114 × 146

TIHO GIBANJE
ULJE NA PLATNU 114 × 146

152 FERDINAND KULMER 1925 CAP MARTIN
41000 ZAGREB, JEZUITSKI TRG 1
tel. 041 / 425-048

REVOLUTION ET ANCIEN REGIME 1989
ACRYLIC NA PLATNU 195 × 260 cm (DIPTIH)

153 RUDOLF LABAŠ 1941 STARI GOLUBOVEC
41000 ZAGREB, MALLINOVU 11
tel. 041 / 435-693

GRUPA 1989
ACRYLIC, 140 × 80 cm

154 SILVIO LACASELLA 1956 TRENTO
VICENZA VIA CONTRA SANTI APOSTOLI 6
tel. 9939 444 / 325592

INTERNI DI PAESAGIO
ULJE NA PLATNU 68 × 26 cm

INTERNI DI PAESAGIO
ULJE NA PLATNU 24 × 44 cm

155 IVAN LACKOVIĆ CROATA 1932
BATINSKA KRAJ KALINOVCA
41000 ZAGREB
tel. 041 / 335-237

MJESEČEVA TRAVA
KOMB. TEH. PAPIR 125 × 155 mm

IZ CIKLUSA NINIVA
KOMB. TEH. PAPIR 280 × 125 mm

MJESEČEVE PARALELE
KOMB. TEH. PAPIR 135 × 200 mm

156 MILENA LAH SV. KRIŽ
41000 ZAGREB, RAKOVČEVA 17
tel. 041 / 213-944

MILJOKAZI 1988
BRONZA, GRANIT, MRAMOR

OBITELJ

157 VJERA LALIN 1947 ZAGREB
41000 ZAGREB, ADŽIJINA 10
tel. 041 / 419-717

MORA 1990
KOMB. TEH. 86 × 61 cm

158 ŽELJKO LAPUH 1951 SPLIT
41000 ZAGREB, JURJEVSKA 13
tel. 041 / 437-941

VELIKI TRIPTIH 1990
ULJE NA PLATNU (TRIPTIH) 163-390 cm

MALI TRIPTIH 1990
ULJE NA PLATNU (TRIPTIH) 130 × 357 cm

159 NINA LASTA 1955 ZAGREB
41000 ZAGREB, MEDIĆEVE STUBE 2
tel. 041 / 571-525

SAN 1990
ULJE NA PLATNU 55 × 73 cm

160 JASENKA LEONTIĆ 1956 ZAGREB
41000 ZAGREB
TRG IVANA KUKULJEVIĆA 11
tel. 041 / 347-568

JAHAČICA 1990
OLOVKA U BOJI 2 × 1,30 m

VISOKI PROLAZ (STEPENICE) 1990
OLOVKA U BOJI 1,20 × 0,90 m

161 BRANKO LEPEN 1957 ZAKOVEC
41000 ZAGREB, PANTOVČAK 107/1
tel. 041 / 418-173

BEZ NASLOVA 1989
ŽELJEZO VARENO 70 × 45 × 30 cm

BEZ NASLOVA 1989
ŽELJEZO VARENO 70 × 35 × 30 cm

162 IVAN LEŠJAK 1929 LUKA
41000 ZAGREB, VOĆARSKA 74

TISUĆU POGLEDA NA ZAGREB 1990
KOMB. TEH. 95 × 70 cm

PORTRET TINA UJEVIĆA, SKICA 1989
TRAJBANI RELJEF 67 × 97 cm

163 PETAR LETICA 1952
58000 SPLIT, GRGE NOVAKA 4
tel. 058 / 364-657

PROCES 1990
ULJE NA PLATNU; 2 kom 120 × 150 cm, 7 kom 70 × 100 cm

164 MA LIN 1961 WU – ANG (KINA)
3500 PADOVA
RIST. DRAGO D'ORO VIA DANTE 9
tel. 9939 49 8750581

SU E GIU
ACRYLIC, UGLJEN 95 × 75 cm

SU E GIU II
ACRYLIC, UGLJEN 95 × 75 cm

165 GANI LLALLOSHI 1965 PRIŠTINA
38000 PRIŠTINA, B. VUKMIROVIĆ 15
tel. 038 / 30-794

DARDANJA 1989
ULJE NA PLATNU 130 × 100 cm

166 DUBRAVKA LOŠIĆ 1964 DUBROVNIK
41000 ZAGREB, MARIJANOVIĆEV PRILAZ 6
tel. 041 / 675-028

PORTRET 1989
KOMB. TEH. 245 × 170 cm

PORTRET 1989
KOMB. TEH. 245 × 170 cm

167 IVAN LOVRENČIĆ
41000 ZAGREB

RASPELO KRAJ PUTA 1990
KOMB. TEH. 50 × 35 mm

RASPELO KRAJ PUTA 1990
KOMB. TEH. 453 × 447 mm

RASPELO KRAJ PUTA 1990
KOMB. TEH. 498 × 350 mm

168 RAGIB LUBOVAC BOŠNJAK 1932 MRKONJIĆ GRAD
71000 SARAJEVO, TRG ZAVNOBIH 11
tel. 071 / 545-463

VELIKA MONOTIPIJA II 1989
MONOTIPIJA, BOJA, VALJAK, NAJLON
3 × 3 m

169 ATTILA RICHARD LUKACS 1962 CANADA
1000 BERLIN 21, LUNEBURGER STRASSE 370
tel. 994930 394 8480

GOLDEN ALEX 1989
KOMB. TEH. 255 × 160 cm

LICKY 1990
KOMB. TEH. 219 × 178 cm

GREY BOYS 1990
KOMB. TEH. 195 × 320 cm

170 STEVAN LUKETIĆ 1925 BUDVA
41000 ZAGREB, Vlaška 61, tel. 041 / 274-023

SKULPTURA XIII/990
METAL 160 × 75 × 13 cm

SKULPTURA XV/990
METAL 187 × 87 × 15 cm

171 SINIŠA MAJKUS 1962
51211 MATULJI, TRG M. TITA 8
tel. 051 / 741-343

VIRUS KUMULUS 1989
KOMBINIRANA VISINA 180 cm

VODENBUHA IZNEBUHA 1989
KOMBINIRANA VISINA 180 cm

172 MIRON MAKANEC 1908 SARAJEVO
41000 ZAGREB, BARČIĆEVA 6

INES 1990
ACRYLIC 61 × 44 cm

TVORNICA GORICA 1989
ACRYLIC 70 × 52 cm

PETROVA CRKVA 1989
ACRYLIC

173 BLAGOJA MANEVSKI 1957 SKOPJE
91000 SKOPJE, DIMITRIJA ČUPOVSKI 80-II/7
tel. 091 / 582-538

ZVIJEZDE I RUBOVI X 1989
PIGMENT, HARTIJA, BAKAR, LAK 200 × 203 × 6

174 MILAN MANOJLOVIĆ 1958 KARLOVAC
41000 ZAGREB, KOSIRNIKOVA 14
tel. 041 / 570-356

1990
132 × 145

175 ANTUN MARAČIĆ 1950 NOVA GRADIŠKA
41000 ZAGREB, MARTIĆEVA 14F
tel. 041 / 417-158

LUNA I CIGLA (TRIPTIH) 1989
PLATNO, ACRYLIC, BETON, KOCKA 3 × (300 × 140)

176 JASNA MARETIĆ 1939 VINKOVCI
52220 LABIN, KARLA KRANJCA 31
tel. 052 / 851-175

KOPAČKI RIT IX 1989
PASTELNA OLOVKA, 70 × 100 cm

177 ŠTEFAN MARFLAK 1952 ČRNI NA KOROŠKEM
61000 LJUBLJANA, REBOLJEVA 16

IN KAJ SO LJUDJE KO LESOVI
KOMB. TEH. 185 × 130 cm

IN KAJ SO LJUDJE KO LESOVI
KOMB. TEH. 185 × 130 cm

178 VLADO MARTEK 1951 ZAGREB
41000 ZAGREB, KONJŠČINSKA 40
tel. 041 / 251-587

BEZ NAZIVA 1990
NATRON, POLIKOLOR 126 × 91 cm

BEZ NAZIVA 1990
NATRON, POLIKOLOR 126 × 91 cm

BEZ NAZIVA 1990
NATRON, POLIKOLOR 126 × 91 cm

179 DALIBOR MARTINIS 1947 ZAGREB
41000 ZAGREB, SAVSKA 1, tel. 041 / 446-606

RIJEČI I GLASOVI
VIDEO RAD VHS TRAJANJE 17 min COLOR
PROIZVODNJA: RTV BEOGRAD

180 MARICA MAVEC TOMLJENOVIĆ 1920 RADEČE
41000 ZAGREB, DEBANIĆEV BRIJEG 25
tel. 041 / 155-567

JEZUITSKI TRG 1987
ULJE NA PLATNU 630 × 810 mm

NACIONALNA I SVEUČILIŠNA BIBLIOTEKA
U ZAGREBU 1988
ULJE NA PLATNU 65 × 80 cm

181 WILFRIED MAYRUS 1953 GRAZ
WIEN

IRIS 1990
KOMB. TEH. (DRVO) 60 × 90 cm

ASTIGMA
KOMB. TEH. 146 × 55 cm

ICH BEUGE MICH
KOMB. TEH. (DRVO) 120 × 90 cm

182 NENAD MEĆAVA 1961 SISAK
41000 ZAGREB, RADE KONČARA 217/XX
tel. 041 / 568-400

PLAVI VOJNIK 1989
KOMB. TEH. 92 × 58 cm

VELIKI MEDO IZNAD MAGISTRALE 1989
KOMB. TEH. 100 × 67 cm

POPODNE OKO POLA PET 1989
KOMB. TEH. 92 × 58 cm

183 VLADIMIR MEGLIĆ 1955 D. PUSTAKOVEC
41000 ZAGREB, BARUTANSKI JARAK 19

KUŠNJE SV. ANTUNA 1989
ENKAUSTIKA 114 × 146 cm

184 MANUEL MENDIVE 1944 HAVANA, CUBA

MISS LORES 1989
ULJE NA PLATNU 102 × 76 cm

TODES TONALITADES GRISES 1989
ULJE NA PLATNU 102 × 76 cm

185 PAOLO MENEGHESSO 1932 VENEZIA
PADOVA VIA ZABARELLA 25
tel. 9939 49 8753564

UPUPA
TEMPERA 60 × 90 cm

NATURA MORTA
TEMPERA 50 × 60 cm

IKARO
TEMPERA 90 × 100 cm

186 EDITH MERLE 1940 BEOGRAD
41000 ZAGREB, MESNIČKA 6
tel. 041 / 431-199

VROBOR (MAJOLIKA) 1989
63 × 63 × 9 cm

187 LEILA MICHEIELI VOJVODA 1952 ZAGREB
41000 ZAGREB, VOĆARSKA 76
tel. 041 / 441-547

ZAGRLJAJ 1989
KOMB. TEH. 100 × 87 cm

188 INKA MIJIĆ 1928 BEČ (AUSTRIJA)
41000 ZAGREB, KOTURAŠKA 71

GRADOVI 1989
AKVAREL I TUŠ

189 MLADEN MIKULIN 1958 VELIKA GORICA
41417 VUKOVINA, STANČIĆEVA 18

PTICA 1989
ŽELJEZNI LIM

190 BANE MILENKOVIĆ 1963 NOVI SAD
41000 ZAGREB, LOVĆENSKA 79
tel. 041 / 437-114

LUKA 1990
ULJE NA PLATNU 1480 × 3540 mm

191 ZDRAVKO MILIĆ 1953 LABIN
52220 LABIN, MARTINUZZI 11
tel. 052 / 853-087

COME BACK
ACRYL 143 × 274 cm

192 DUŠAN MINOVSKI 1953 BEOGRAD
A-1030 WIEN, LINKE BAHNSTRASSE 3 / 5

BEZ NAZIVA 1989
ULJE NA ŠPERPLOČI 15 × 15 cm

BEZ NAZIVA 1989
ULJE NA ŠPERPLOČI 15 × 15 cm

BEZ NAZIVA 1989
ULJE NA ŠPERPLOČI 15 × 15 cm

193 KSENIJA MOGIN 1955 RIJEKA
51414 IČIĆI, CESTA M. TITA 8
tel. 051 / 714-534

SJEĆANJA I 1989
KOMB. TEH. 100 × 200 cm

SJEĆANJA II 1989
KOMB. TEH. 100 × 200 cm

194 MARIJAN MOLNAR 1951 REKA
41000 ZAGREB, ŠENKOVEČKA 12
tel. 041 / 321-014

DVA PUTA TRI 1990
TEMPERA I ULJE NA PLATNU 272 × 130,5 cm

KUT SASTAVLJANJA 1990
KOMB. TEH. INSTALACIJA 170 × 220 × 20 cm

195 ALIETA MONAS 1951 PAZIN
58000 SPLIT, ŠUBIĆEVA 1
tel. 058 / 48-177

POČETAK STOLJEĆA I 1990
DRVO, STAKLO 2 × 2 m

POČETAK STOLJEĆA III
DRVO, STAKLO 2 × 2,2 m

TO BE TO BE 1990
STAKLO 172 × 120 cm

196 MARIJANA MULJEVIĆ 1948 ZAGREB
41000 ZAGREB, BUKOVAČKA 52
tel. 041 / 211-749

PRODOR SVJETLA 1990
ULJE NA PLATNU, 110 × 130 cm

ŽUTA SVJETLOST 1990
ULJE NA PLATNU, 110 × 120 cm

HRAM 1988
ULJE NA PLATNU, 150 × 130 cm

197 ZOLTAN NOVAK 1963
STOBREČKA 9, tel. 713-575

J. J. F. 1990
ULJE NA PLATNU 100 × 150 cm

198 NADA NOVOSEL 1958 ZAGREB
41000 ZAGREB, Klaićeva 32

ORBIS 1990
PEČENA KAMENŠTINA PROMJER 45 cm VIS 20 cm

BIJELI I CRNI 1990
PEČENA KAMENŠTINA 100 – 70 cm

199 IVAN OBSIEGER 1939 KOPRIVNICA
41421 HRV. LESKOVAC
BREZOVICA, GOLOBREŠKA 36

SREBRNO-SIVI-PLAVI DODIRI 1989
ULJE NA PLATNU 100 × 80 cm

SREBRNO-SIVI-PLAVI DODIRI II 1989
ULJE NA PLATNU 83 × 70 cm

200 NENAD OPAČIĆ 1949 VARAŽDIN
41000 ZAGREB, BARČIĆEVA 6
tel. 041 / 446-184

CRNA SLUTNJA I 1989
DIPTIH-ULJE NA PLATNU 280 × 200 cm

CRNA SLUTNJA II 1989
DIPTIH-ULJE NA PLATNU 280 × 200 cm

201 NADA OREL
41000 ZAGREB, VIDRIĆEVA 40
tel. 041 / 214-724

OTOK 1990
TERAKOTA 70 × 38 × 40 cm

RASCJEP 1990
TERAKOTA 22 × 22 × 10 cm

202 DARIO ORIOLI 1952 RAVENNA, ITALIJA
41000 ZAGREB, PAŠKA 33A,
tel. 041 / 516-112

PREMA FOLNEGOVIĆEVOM NASELJU 1988
ULJE NA PLATNU 90 × 65 cm

203 TOMISLAV OSTOJA 1931 SPLIT
41000 ZAGREB, MEDULIĆEVA 12

OSAMA 1987
KOMB. TEH. 25 × 30 × 20 cm

STIJENE II 1987
KOMB. TEH. 20 × 45 × 30 cm

204 BRUNO PALADIN 1951 RIJEKA
51000 RIJEKA, SVETOZARA MARKOVIĆA 4
tel. 051 / 511-512

MASKA PROJEKTIL 1988
KOMB. TEH. 56,5 × 48 cm

IZVOR ŽIVOTA 1988
KOMB. TEH. 65 × 50 cm

205 ROBERT PAULETTA 1961 PULA
52000 PULA, PREMANTURA 112
tel. 052 / 75-118

BEZ NAZIVA 1989
ULJE NA PLATNU 70 × 80 cm

206 VESNA PAVLAKOVIĆ 1955 ZAGREB
41000 ZAGREB, UTJEŠNOVIĆEVA 8
tel. 041 / 232-657

BERGNARDOV KONJIĆ – NAPUŠTANJE 1988
ACRYLIC NA PAPIRU, NA JUTI 152 × 152 cm

GOTOVO ZABORAVLJENA LJUBAV 1987
ACRYLIC NA PLATNU 150 × 250 + 35 × 150 cm

207 STANKO PAVLEVSKI 1959 EREKOVCI, PRILEP
91000 SKOPJE
MAKEDONSKA PRERODBA 100
tel. 091 / 313-314

ARHITEKTONI IM 1987
BOJENO ŽELJEZO 40 × 55 × 25 cm

208 JELENA PERIĆ 1962 LENJINGRAD
41000 ZAGREB, ILICA 26
tel. 041 / 428-643

BEZ NAZIVA 1989
ULJE NA PLATNU 80 × 80 cm

209 ŠIME PERIĆ 1920 ANTOFAGASTA – CHILE
41000 ZAGREB, MARTIĆEVA 35/III
tel. 041 / 412-269

PRAOBLIK – PLOVIDBA 1988
DRVO 53,5 × 100 × 51,5 cm

REKVIJEM ZA BRAČKE ISELJENIKE UMRLE U ANTOFAGASTI
DRVO 105 × 170 × 34 cm

RITAM II 1990
DRVO 96 × 105 × 38 cm

210 GORAN PETERCOL 1949 PULA
41000 ZAGREB, OGRIZOVIĆEVA 22A
tel. 041 / 323-957

PODIGNUTA SJENA (ZA POLA METRA) 1990
INSTALACIJA, VISINA 55 cm

PODIGNUTA SJENA (ZA POLA METRA) 1990
INSTALACIJA, VISINA 50 cm

211 GORAN PETRAČ 1961 LUDBREG
41000 ZAGREB, TRG REPUBLIKE 3/I
tel. 041 / 273-106

POKROV 1988
ULJE NA PLATNU 160 × 120 cm

212 RATKO PETRIĆ 1941 ZADAR
41000 ZAGREB, PLITVIČKA 15
tel. 041 / 516-967

SKICA ZA SPOMENIK INTELEKTUALCU 1989
POLIESTER, KOŽA, METAL

TRN 1989
BRONCA, ALUMINIJ

KIŠA
ALUMINIJ, 5 m

213 TONKA PETRIĆ SPLIT
41000 ZAGREB, KNEŽIJA 7

SLIKAR I GNOM 1988
ACRYLIC 155 × 113 cm

GNOM SA PTICAMA 1988
ACRYLIC 130 × 110 cm

214 VIŠNJA PETROVIĆ 1960 NOVI SAD
21000 NOVI SAD, KEJ MOŠE PIJADE 2, 5. ULAZ
tel. 021 / 432-658

BEZ NAZIVA 1988
KOMB. TEH. 75 × 105 cm

BEZ NAZIVA 1988
KOMB. TEH. 75 × 105 cm

215 JOSIP PINTARIĆ 1927 NOVA GRADIŠKA
55400 NOVA GRADIŠKA, MATIJE GUPCA 17
tel. 055 / 62-657

IZ MALICE 1989
ULJE NA PLATNU 100 × 200

216 TONČI PLEŠTINA 1962 SPLIT
58000 SPLIT, GORIČKA 8

SALOMA – AKOAZMIČKE REFLEKSIJE I
PERFORMANCE

217 ZVONIMIR PLISKOVAC 1952 RIJEKA
51000 RIJEKA, DESETORICE STRELJANIH 16
tel. 051 / 441-868

GLAGOLJSKI ZNAK 1988
EMAJL 55 × 52,5 cm

218 ENZO POLITINO 1946 AVELA (SIRAKUZA)
CONELIANO TRENTO VIA FRIULI 39

ORTIGIA (SIRAKUZA)
ULJE NA PLATNU 120 × 150 cm

FRAMENTO DI VILLA GERA
ULJE NA PLATNU 150 × 120 cm

219 DIMITRIJE POPOVIĆ 1951 CETINJE
41000 ZAGREB, PROLETERSKIH BRIGADA
tel. 041 / 278-347

SAPIENTIA I 1990
ULJE NA PLATNU 130 × 97 cm

SAPIENTIA II 1990
ULJE NA PLATNU 130 × 80 cm

SAPIENTIA III 1990
ULJE NA PLATNU 130 × 80 cm

220 STANKO POSAVEC 1944 KOŠKOVEC
41000 ZAGREB, Đ. JAKŠIĆA 35
tel. 041 / 225-281

TIŠINA 1987
ENKAUSTIKA 185 × 130 cm

221 IVO PRANČIĆ 1955 LJUBLJANA
61000 LJUBLJANA, MALGAJEVA 10
tel. 061 / 329-492

BREZ NASLOVA 1989
ULJE NA PLATNU 200 × 130 cm

BREZ NASLOVA 1989
ULJE NA PLATNU 200 × 130 cm

222 MILETA PRODANOVIĆ 1959 BEOGRAD
11000 BEOGRAD, MAGLAJSKA 34
tel. 011 / 661-768

MIAZMA 1988
ACRYLIC, POZLATA, DRVO 7 kom. cca 70 × 50 × 65 cm

APARAT II 1989
OBJEKT, 210 × 140 × 120

223 IVICA PROPADALO 1950 LIVNO
41000 ZAGREB, GORJANSKA 42
tel. 041 / 562-908

GRADITELJI FONTANE 1989
CRTEŽ KOMB. TEH. 100 × 70 cm

224 JURICA PUHALOVIĆ 1952 ZAGREB
41000 ZAGREB, VLAŠKA 105
tel. 041 / 447-247

INVERZIJA I ILUZIONIRANJE II 1990
PERFORMANCE (VIDEO TRAKA)

RUBBER-PINK & BLACK 1989
INSTAL., ULJE, BOJA, RAZNI PREDMETI 450 × 250 cm

225 VELIMIR RAČKI 1953 ZAGREB
41000 ZAGREB, MESNIČKA 5
tel. 041 / 428-944

IGOR 1989
ULJE NA PLATNU 110 × 90 cm

226 FRANE RADAK 1935 GORIŠ
41000 ZAGREB, VIKTORA KOVAČIĆA
tel. 041 / 670-199

FIGURA 1989
ULJE NA PLATNU 95 × 80 cm

227 VOJO RADOIČIĆ 1930 SLAVONSKA POŽEGA
51000 RIJEKA, KUČIĆEVA 41
tel. 051 / 427-064

BROD
PRIJEDLOG ZA DJEČJA IGRALIŠTA

ZIBKA
PRIJEDLOG ZA DJEČJA IGRALIŠTA

POKRETNA KOCKA
PRIJEDLOG ZA DJEČJA IGRALIŠTA

VELI VIJAJ 1989
KOLAŽ NA DRVETU, TRIPTIH 45 × 55 cm

VAPOR V RUKE 1989
(OBJEKT) DRVO 22 × 22 × 27 cm

Z NOVIN SE ZNA SVE 1989
(OBJEKT) DRVO 26 × 26 × 35 cm

228 KOSTA ANGELI RADOVANI 1916 LONDON
41000 ZAGREB, NAZOROVA 50
tel. 041 / 274-059

PORTRET DRAGE IVANIŠEVIĆA 1987
BRONCA PROMJER 22 cm

PORTRET FRANA SUPILA 1989
BRONCA PROMJER 22 cm

PORTRET ANTUNA BALERA 1987
BRONCA PROMJER 22 cm

229 DUBRAVKA RAKOCI 1955 ZAGREB
41000 ZAGREB, OGRIZOVIĆEVA 22A
tel. 041 / 323-957

KRETANJE BOJE (STANICA 2) 1990
ULJE NA PLATNU, PROMJER 450 cm

KRETANJE BOJE (STANICA 1) 1990
ULJE NA PLATNU, PROMJER 450 cm

230 WERNER REITERER 1964 GRAZ
WIEN

PRO UND KONTRA 1990
HOLZSCHNITT 85 × 114 cm

NIVEAU
HOLZSCHNITT 100 × 157 cm

PAAR VERWIRRT
HOLZSCHNITT 163 × 158 cm

231 MARIJAN RICHTER 1957 ZAGREB
41000 ZAGREB, BADALIĆEVA 7a/I

PROTIV CRNOG I 1988
TEMPERA, KARTON

PROTIV CRNOG II 1988
TEMPERA, KARTON

232 IGOR RONČEVIĆ 1951 ZADAR
41000 ZAGREB, POKORNOGA 6
tel. 041 / 230-864

AKROFILIJA 1990
ULJE NA PLATNU 100 × 100 cm

HIDROFOBIJA 1990
ULJE NA PLATNU 100 × 100 cm

233 BRANKO RUŽIĆ 1919 SLAVONSKI BROD
41000 ZAGREB, VOĆARSKA 76

NA TRGU 1989
PAPIR 100 × 100 × 120 cm

ČAPLJE 189
PAPIR 116 × 24 × 41 cm

KAFKA I 1989
PAPIR 82 × 50 × 88

234 HANIBAL SALVARO 1953 ČAČAK
41000 ZAGREB, RADIĆEVA 30
tel. 041 / 271-152

ZAGORKA 100-1 1989
TERMIČKE FORMACIJE 13 × 30 × 40 cm

ZAGORKA 100-7 1989
TERMIČKE FORMACIJE 11 × 58 × 40 cm

235 DUBA SAMBOLEC 1949 LJUBLJANA
61000 LJUBLJANA, PRULE 3
tel. 061 / 223-183

NEBO – ZEMLJA 1988
LIJEVANO ŽELJEZO

236 HELLA SANTAROSSA 1951 DÜSSELDORF
1100 BERLIN 15, DUISBURGER STRASSE 7
tel. 994930 651 666

THE BLUE PAINTINGS – RIM 1989
KOMB. TEH. 180 × 200 cm

THE BLUE PAINTINGS – RIM 1989
KOMB. TEH. 180 × 200 cm

THE BLUE PAINTINGS – RIM 1989
KOMB. TEH. 180 × 200 cm

237 EDITA SCHUBERT 1947 VIROVITICA
41000 ZAGREB, GAJDEKOVA 26

BEZ NASLOVA 1989
ACRYL NA PLATNU 140 × 70 cm

238 ĐURO SEDER 1927 ZAGREB
41000 ZAGREB, 33. DIVIZIJE 17
tel. 041 / 521-503

KUPAČI 1987
ULJE NA PLATNU 200 × 150 cm

JEDAN KOJI VIČE 1988
ULJE NA PLATNU 130 × 160 cm

LJUDI 1988
ULJE NA PLATNU 130 × 160 cm

239 ZDENKO SILA 1915 PRAG
51000 RIJEKA, POLĆAKAMOVA 78
tel. 051 / 425-122

SVJETLOSNI ZNAK IDENTITETA RIJEKE 1989
SVJETLOSNI SNOPOVI POSEBNIH UREĐAJA

240 JOSIP AGO SKENDEROVIĆ 1954 SUBOTICA
92800 PUTEAUX – PARIS
44 RUE VICTOR HUGO
tel. 1 / 47726568

PROCES 0488 1988
TUŠ

PROCES 23 05 88 1988
TUŠ

241 RUDI SKOČIR IDRIJA
65280 IDRIJA, GRILČEVA 32

HOMMAGE a AUGUSTIN 1988
70 × 70 cm

HOMMAGE a ALBIN 1988
70 × 70 cm

HOMMAGE a MIHAEL 1988
70 × 70 cm

242 MILE SKRAČIĆ 1933 MURTER
41000 ZAGREB, SUHINOVA 5
tel. 041 / 429-096

ČOVJEK – KRIŽ 1988
ULJE NA PLATNU 135 × 115 cm

243 KARINA SLADOVIĆ 1965 ZAGREB
41000 ZAGREB, MOŠE PIJADE 136

ODNOS ŽIVOTA I RAĐANJA 1990
TRIPT. POLIPTIHA KOMB. 65 × 90 30 × 40 100 × 70 cm

244 DAMIR SOKIĆ 1952 NOVA GRADIŠKA
41000 ZAGREB
PROLETERSKIH BRIGADA 35A

BEZ NAZIVA 1987
ULJE NA PLATNU r = 24,6 cm

BEZ NAZIVA 1987
ULJE NA PLATNU r = 24,6 cm

245 LUIGI SPAZAL 1906 TRIESTE
TRIESTE, PIAZZA VENEZIA 4
tel. 9939 40 304663

PAESE CARSICO
GRAFIKA 100 × 70 cm

SPAZIO POETICO
GRAFIKA 100 × 70 cm

DAL FOLKLORE CARSOCO
GRAFIKA 100 × 70 cm

246 LJUBICA SPONZA PERKOVIĆ 1928 HVAR
41000 ZAGREB, TRG X KORPUSA 14/II
tel. 041 / 523-426

SPONEM OBILJEŽJA NESTALIM POMORCIMA 1990
FOTOGRAFIJE

247 LJUBOMIR STAHOV 1944 KAMIČANI
41000 ZAGREB, ČANIĆEVA 10

KOLCI I 1987
ULJE NA PLATNU 240 × 140 cm

KOLCI III 1989
ULJE NA PLATNU 195 × 130 cm

248 ZORA STANČIĆ 1956 ŠTRBE, ČELINAC
61000 LJUBLJANA, MAŠERA-SPASIĆA 11
tel. 061 / 570-147

BEZ NASLOVA 1987
LITOGRAFIJA 100 × 70 cm

BEZ NASLOVA 1988
LITOGRAFIJA 100 × 70 cm

BEZ NASLOVA 1988
LITOGRAFIJA

249 MLADEN STILINOVIĆ 1947 BEOGRAD
41000 ZAGREB, A. BUTORAC 9
tel. 041 / 415-554

DIPTIH BOL 1990
ACRYL 180 × 90 × 20 2 kom

250 MAURO STIPANOV 1952 RIJEKA
51410 OPATIJA, MARŠALA TITA 105

PROSTOR I 1987
ACRYL, ULJE NA PLATNU

PROSTOR II 1987
ACRYL, ULJE NA PLATNU

251 DOBRI STOJANOVIĆ 1943 KALNA
11040 BEOGRAD, IGNJATA JOBA 20/V

PRE VEČERNJEG ISPRAĆAJA 1988
ULJE NA PLATNU 120 × 80 cm

252 MIRKO STOJIĆ 1942 D. RAŠENICA
41000 ZAGREB, HRIBAROV PRILAZ 1
tel. 041 / 680-297

NE DIRAJTE NJEGOVE KRUGOVE 1990
ULJE, PLATNO 125 × 135 cm

253 VALTER STOJŠIĆ 1959 PULA
41000 ZAGREB, MANČETIĆEVA 15
tel. 041 / 512-586

13 ŽDRALOVA 1989
CRNI GRANIT I BIJELI MRAMOR 100 × 70 cm

254 BOJAN STRANIĆ 1921 MEDVODE
41000 ZAGREB, ILICA 11, tel. 041 / 449-426

HOKEJ 1990
ACRYLIC 200 × 135 cm

255 NORBERT STÜCK 1952 HAMBURG
1000 BERLIN 36, (KÜNSTLERHAUS BETHANLEN)
MARIANNENPLATZ 2
tel. 994930 651 616

MITROMAN'S DANS 1989
SOAP ON STELL BEAM 365 × 19 cm

WASHBRETTER 1988
SOAP ON CARTON 200 × 52 cm

SO-DP ANTENNE 1990
SOAP ON CARTON 42 × 36 cm

256 SILVA SUPEK 1948 ZAGREB
41000 ZAGREB, RUBETIĆEVA 10, tel. 041 / 440-649

EKSIKLUK I 1988
POLIESTER 75 × 115 cm

EKSIKLUK II 1990
POLIESTER 75 × 115 cm

257 TUGO SUŠNIK 1948 LJUBLJANA
61000 LJUBLJANA, POLJANSKI NASIP 12

BEZ NAZIVA 1989
ACRYL, PLATNO 190 × 135

258 VILIM SVEČNJAK 1906 ZAGREB
41000 ZAGREB, tel. 041 / 413-697

POVRATAK POBJEDNIKA 1990
ULJE NA PLATNU 107 × 136 cm

OPLAKIVANJE NASTRADALOG ARTISTA 1990
ULJE NA PLATNU 90 × 130 cm

U OČEKIVANJU GODOTA 1987
ULJE NA PLATNU 107 × 136 cm

259 IVO ŠEBALJ 1912 ZAGREB
41000 ZAGREB, TOMAŠIĆEVA 12, tel. 041 / 415-507

SLIKAR 1988
ULJE NA PLATNU 186 × 245 cm

260 ZVONIMIR ŠEPAT 1951 ZAGREB
41000 ZAGREB, PANTOVČAK 178 A/1, tel. 041 / 426-612

IGRA JABUKA 1990
TUŠ, PERO 50 × 70 cm

SUHO CVIJEĆE 1990
TUŠ, PERO 50 × 65 cm

261 HRVOJE ŠERCAR 1936 ZAGREB
41000 ZAGREB, RADNIČKI DOL 53
tel. 041 / 440-954

SUGLASJA 1987
KOMB. TEH. 1063 × 1244 mm

SIKAVAC S PUTOVA SV. JAKOVA 1987
TUŠ, PERO 793 × 531 mm

LJETO SVETOG DUJE 1989
TUŠ, PERO, KIST 1210 × 1106 mm

262 JASNA ŠIKANJA 1964 RIJEKA
51415 LOVRAN, J. JURČIĆA 8
tel. 051 / 731-596

ZEMLJA 1989
ULJE NA PLATNU, KARTONU 110 × 90

IZLAZ 1989
ULJE NA PLATNU 50 × 60 cm

E 1989
ULJE NA PLATNU 100 × 120 cm

263 IVICA ŠIMIĆ 1959 BRČKO
41000 ZAGREB, HRGOVIĆI 87
tel. 041 / 332-796

KIŠA, PARA, BRZINA 1989
ULJE NA PLATNU 115 × 120 cm

264 ZLATKO ŠIMUNOVIĆ 1936 OTOČAC
41000 ZAGREB, MEDULIĆEVA 12, tel. 041 / 437-056

TRANSFORMOBIL 512 A 1989
AIRBRUSH 917 × 917 mm

TRANSFORMOBIL 512 C 1989
AIRBRUSH 917 × 917 mm

TRANSFORMOBIL 512 D 1989
AIRBRUSH 917 × 917 mm

265 IVICA ŠIŠKO 1946 LIVNO
41000 ZAGREB, POLAKOVA 15 (stan BOTINEC)

SVEČANA
ACRYL. KOMB. TEH. 110 × 89

266 NADA ŠKRLIN 1959 ZAGREB
41000 ZAGREB, HRGOVIĆI 83
tel. 041 / 332-781

ZAPIS II 1989–1990 1990
KOMB. (MRAMORIZIRANO DRVO, POZLATA, PAPIR)

267 IVANA ŠOLAJEV
41000 ZAGREB, KUPSKA 31, tel. 041 / 215-797

PLES LAKRDIJAŠA 1987
VHS

NOTTURNO 1989
VHS

268 DANKA ŠOŠIĆ-VIJATOVIĆ 1962 ZAGREB
41000 ZAGREB, LAŠČINSKI BOROVEC 24
tel. 041 / 228-828

POTČINJAVANJE 1990
KOMB. TEH. TRIPTIH 50 × 60 cm, 50 × 60 cm, 196 × 140 cm

269 LADISLAV ŠOŠTERIĆ 1933 SARŠONI (RIJEKA)
51215 KASTAV, SARŠONI 191

»ATELIER«, »OGLEDALO«, »RIZNICA« 1987
TRIPTIH 140 × 95 cm, 140 × 95 cm, 140 × 95 cm

270 GORAN ŠTIMAC 1959 RIJEKA
51410 OPATIJA, A. RASPORIJA 24
tel. 051 / 714-822

SINTEZIS 1990
ASAMBLAGE, INSTALACIJA

271 JOŽE ŠUBIC 1958 MARIBOR
62000 MARIBOR, BETNAVSKA 46
tel. 062 / 34-208

MIHA ALI ZMAJEVO LETO 1988
KOMB. TEH. 150 × 165 cm

272 MIROSLAV ŠUTEJ 1936 DUGA RESA
41000 ZAGREB, SAVSKA 7
tel. 041 / 523-892

CIKLUS PUŠKINU »JEKA IZ DALEKA« 1989
LITOGRAFIJA 190 × 90

CIKLUS PUŠKINU »JEKA IZ DALEKA« 1989
LITOGRAFIJA 190 × 90

CIKLUS PUŠKINU »JEKA IZ DALEKA« 1989
LITOGRAFIJA 190 × 90

273 ANTUN BORIS ŠVALJEK 1951 ZAGREB
57000 ZADAR, IVANA MILUTINOVIĆA 21A

PARADISO 1990
JAJ. TEMPERA I ULJE NA PLATNU 206 × 65 cm

HADAM I HEVA 1989
JAJ. TEMPERA I ULJE NA PLATNU 130 × 110 cm

274 BOJANA ŠVERTASEK 1952 ZAGREB
41000 ZAGREB, SCHROTTOVA 23
tel. 041 / 436-818

KORČULANSKI 1988
INSTAL. PEČENA ZEMLJA 120 × 90 cm

275 SANJA ŠVRLJUGA MILIĆ 1959 ZAGREB
52220 LABIN, MARTINUZZI 11
tel. 052 / 853-087

HOGAROVA IGRAČKA 1989
MOZAIK 52 × 125 × 29 cm

276 ŽARKO TOMAZETIĆ
41000 ZAGREB, DOBRI DOL 53
tel. 041 / 210-472

PUTOKAZI I PROSVJETLJENJA 1990
ŽELJEZO

277 DAVOR TOMIČIĆ 1947 BEOGRAD
41000 ZAGREB, ZELENGAJ 39
tel. 041 / 427-462

CRVENA STIJENA 1988
ULJE NA PLATNU 130 × 90 cm

278 VANINA TOPIĆ 1953 BANJA LUKA
41000 ZAGREB, OMIŠKA 4
tel. 041 / 311-371

PROLAZ 1989
KOMB. TEH. 190 × 52 cm

KRHKA IZVJESNOST 1989
KOMB. TEH. 102 × 40 cm

279 DRAŽEN TROGRLIĆ 1958 VARAŽDIN
41000 ZAGREB, ČRNIH VODA 30, GRAČANI

ZABORAVLJENE DUŠE 1989
ULJE NA PLATNU 200 × 300 cm

280 SUNČANICA TUK 1944 SARAJEVO
43300 KOPRIVNICA, B. KIDRIČA 4
tel. 043 / 821-847

BEZ NAZIVA 1990
TEMPERA NA PLATNU 259 × 139 cm

281 KSENIJA TURČIĆ 1963 ZAGREB
41000 ZAGREB, BOSUTSKA 4

OTVOR 10 1990
ULJE NA DRVU 84 × 84 cm

OTVOR 15 1990
ULJE NA DRVU 84 × 84 cm

282 DRAGOMIR UGREN 1951 BOSANSKA KRUPA
21000 NOVI SAD, FRUŠKOGORSKA 43
tel. 021 / 58-952

BEZ NASLOVA 1988
ACRYL NA PLATNU 65,7 × 82,5 cm

BEZ NASLOVA 198
ACRYL NA PLATNU 50,5 × 65,5 cm

283 MARIJA UJEVIĆ GALETOVIĆ 1933 ZAGREB
41000 ZAGREB
tel. 041 / 415-885

DORUČAK NA TRAVI 1990
ANSAMBL 7 m × 7 m VISINA 3 m

284 TAMARA UKRAINČIK 1964 ZAGREB
41000 ZAGREB, PETROVA 32
tel. 041 / 414-629

JEDNA OD PLANETA 1990
ULJE NA PLATNU 90 × 140 cm

KIŠNI OBLAK 1990
ULJE NA PLATNU 90 × 140 cm

U VALOVIMA 1990
ULJE NA PLATNU 90 × 140 cm

285 ŽANETA VANGELI 1963 BITOLA
6000 FRANKFURT/MAIN, BRD GROSSESEESTR. 7
tel. 9949 / 69 / 775-804

ISKUŠENJE SV. ANTONIJA 1990
KOŽA, PLATNO (GRAFIT + ACRYL) 300 × 230 cm

286 FADIL VEJZOVIĆ 1943 SARAJEVO
41000 ZAGREB, KAČIĆEVA 22, tel. 041 / 275-501

GILGAMEŠ U VRATIMA 1989
DRVOREZ 70 × 100 cm

GILGAMEŠ . . . ENKIDU 1989
DRVOREZ 70 × 100 cm

GILGAMEŠ I SJENA 1989
DRVOREZ 70 × 100 cm

287 MUNIR VEJZOVIĆ 1945 DOBOJ
41000 ZAGREB, BIANKINIJEVA 12a
tel. 041 / 445-473

NEPOZNATA ZEMLJA (USPOMENA NA ETRURIJU) 1990
ULJE, TEMPERA 200 × 220 cm

288 DARMIN VELETANLIĆ 1962 BOS. DUBICA
41000 ZAGREB, PRIMORSKA 4 (stan DOLINAR)

SCENA I 1990
ULJE NA PLATNU 100 × 132 cm

289 RADOSLAV VILIČIĆ 1954 ZAGREB
41000 ZAGREB, KREŠIĆEVA 32
tel. 041 / 222-579

PUSTINJA 1988
ULJE NA PLATNU 80 × 60 cm

290 VLATKO VINCEK 1959 KOPRIVNICA
41000 ZAGREB, HEINZELOVA 37

SIMETRIJA – METAFORA 1990
KOMB. TEH. 70 × 60

291 VESNA VINSKI 1944 ZAGREB
41000 ZAGREB, RADAUŠEVA 1
tel. 041 / 214-819

MLADENKA 1990
ACRYLIC NA PLATNU, 151 × 120

292 GRETA VIZLER ZAGREB
41000 ZAGREB, RAČKOGA 11
tel. 041 / 446-993

DVOSTRUKO GIBANJE 1989
ULJE 1.40 × 1.50 m

293 MANUELA VLADIĆ 1962 NIŠ
41000 ZAGREB, JAVORSKA 8
tel. 041 / 314-571

SPIRALA ZA UMJETNIČKI PAVILJON II 1990
ŠLJUNAK

294 MIRJANA VODOPIJA 1963 ZAGREB
41000 ZAGREB, GUPČEVA ZVIJEZDA 4b
tel. 041 / 272-265

KUTNI KUMULUS 1989
KOMB. TEH. 200 × 150 × 45 cm

295 NENAD VORIH 1963 ZAGREB
41000 ZAGREB, GUNDULIĆEVA 37/3
tel. 041 / 448-058

APSOLUTNA NULA 1990
ACRYLIC I PLATNO 120 × 160 cm

296 ZLATAN VRKLJAN 1955 ZAGREB
41000 ZAGREB, TORBAROVA 5
tel. 041 / 275-661

PREKO RAMENA 1989
ULJE, PLATNO 180 × 140 cm

DIV 1989
ULJE, PLATNO 145 × 195 cm

297 ANTON VRLIĆ 1957 SPLIT
41000 ZAGREB, MAKSIMIRSKA 79A

DAN NAŠ SVAGDAŠNJI 1989
ULJE NA PLATNU 150 × 120 cm

POKRENUTI ŽIVOTI 1989
ULJE NA PLATNU 150 × 120 cm

298 GORANKA VRUS-MURTIĆ 1937 VELIKA GORICA
41000 ZAGREB, MLINARSKA 41
tel. 041 / 435-707

CIKLUS ZEMLJA I 1987
ULJE NA PLATNU 300 × 200 cm

299 MIRO VUCO 1941 VOJNIĆ
41000 ZAGREB, VOĆARSKA 74
tel. 041 / 441-546

OPLAKIVANJE I 1987
POLIESTER RELJEF 1,5 × 1 m

OPLAKIVANJE II 1987
POLIESTER RELJEF 1,5 × 1 m

300 SONJA VUK 1966 LUDBREG
41000 ZAGREB, (ALU) ILICA 85

FOR DEAREST LAMED ON THE WORLD 1990
KOMB. TEH. 160 × 170 cm

301 GORAN VUKUŠIĆ 1959 ZAGREB
41000 ZAGREB, SVAČIĆEV TRG 2
tel. 041 / 434-167

BEZ NAZIVA 1988
DIPTIH ULJE NA PLATNU 150 × 200 cm

302 ŠIME VULAS 1932 DRVENIK
41000 ZAGREB, MEDULIĆEVA 12
tel. 041 / 270-274

JEDRA 1988
DRVO 175 × 1058 × 840 cm

SVIJEĆA 1990
DRVO 221 × 31 × 21

ZNAK 1989
DRVO 201 × 91 × 45

303 SLOBODAN VULIČEVIĆ 1927 CETINJE
41000 ZAGREB, BRAĆE KAVURIĆA 15/II
tel. 041 / 447-441

BEZ NASLOVA 1987
ACRYLIC 70 × 100 cm

BEZ NASLOVA 1989
ACRYLIC NA PAPIRU 70 × 100 cm

304 SPOMENKA ZADROVIĆ 1956 ZAGREB
44000 SISAK, OMLADINSKIH BRIGADA 8
tel. 044 / 24-543

PODNEVNI RONDO 1987
ULJE 60 × 85 cm

305 MEHMED ZAIMOVIĆ 1938 TUZLA
71000 SARAJEVO, KRALJA TOMISLAVA 16

NI NA KRAJU NI NA POČETKU 1989
CRTEŽ – KOMB. TEH. 63,5 × 91 cm

EVOKACIJA 1989
CRTEŽ – KOMB. TEH. 63,5 × 91 cm

306 ZLATKO ZLATIĆ 1933 ZAGREB
41090 ZAGREB, BOLNIČKA 69
tel. 041 / 150-194

SPOMENIK NOGOMETU 1989
BRONCA – MRAMOR 9 × 6,5 × 11,5 cm

307 MIRJANA ZORIĆ 1948 ZAGREB
41000 ZAGREB, SIGET 7/II
tel. 041 / 523-217

ANFITRITA 1990
AKRILIK NA PLATNU 135 × 175

308 JAKOV ŽAPER 1956 SINJ
41000 ZAGREB, TRG M. TITA 11

BEZ NAZIVA 1990
ULJE NA PLATNU

309 GORKI ŽUVELA 1946 NAŠICE
58000 SPLIT, BIANKINIJEVA 13, tel. 058 / 44-312

TIJELO ZNAKA I
KOMB. TEH. 138 x 55 x 8

TIJELO ZNAKA II
KOMB. TEH. 110 x 55 x 8

Dušan Minovski

Autor ne želi da mu se reproducira rad.

S P O N Z O R I

POLJOOPSKRBA

EXPORT - IMPORT

ZAGREB

DUTY FREE SHOPS

VARŠAVSKA 5
MARTIĆEVA 14 e

TEL. 041 / 424-444, TELEX 21185, 22581, FAX 428-741

CONING

MAYDI
FILM & VIDEO

Trajna radna organizacija filmskih-video radnika
Studio Zagreb, Čalogovićeva 14
tel. 041 / 692 500 fax. 041 / 696 948

AUTORSKA AGENCIJA

ZA SR HRVATSKU

Poduzeće za zaštitu autorskih i srodnih prava, p. o.
Zagreb, Preradovićeva 25

SAMOBOR
Kristal

JAT

Kraljevi Marko

Karbon

KEMIJSKA INDUSTRIJA
s potpunom odgovornošću
41000 ZAGREB, VLAŠKA UL. 67

lutrija hrvatske
sistem igara

KLUB
HRVATSKO DRUŠTVO LIKOVNIH UMJETNIKA
41000 ZAGREB

RADNO VRIJEME: SVAKI DAN OSIM NEDJELJE
OD 8 – 01 sat

SOKOL KLUB
ZAGREB

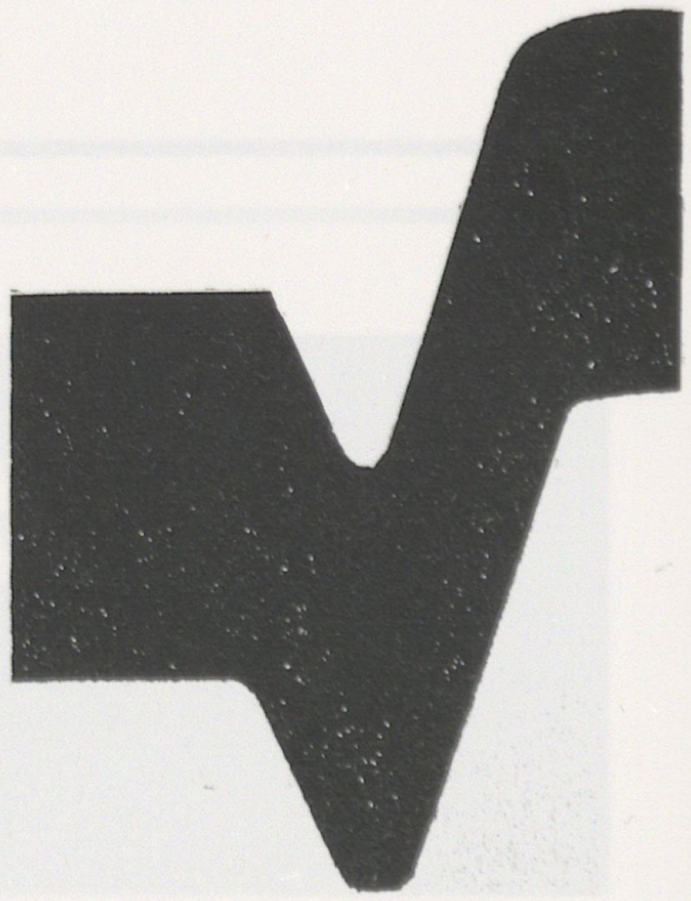
MARŠALA TITA 6 – ZAGREB
telefon 041 / 410-012

DESIGN ART® team

patačićkina 1/II
YU 41000 zagreb
tel. (041) 415533

ZAGREB
KRAŠ
1911

VODOPRIVREDNA RADNA ORGANIZACIJA
OOUR »VODOPRIVREDA ZAGREB«

UMJETNIČKI PAVILJON

GLIPTOTEKA JAZU

MUZEJ REVOLUCIJE

GALERIJA KARAS

STUDIO GALERIJE KARAS

PROSTOR PROŠIRENIH MEDIJA

GALERIJA SC

Izdavač / *publisher*
USIZ kulture grada Zagreba

za izdavača / *publisher*
Franjo Mrzljak

redakcija / *editorial*
Peruško Bogdanić
Ivan Dorogi
Vladimir Gudac
Branka Hlevnjak

urednik / *editor*
Vladimir Gudac

dizajn kataloga / *catalogue designed by*
Ivan Dorogi

prijevodi / *translations*
Maja Šoljan

lektori / *proof reading*
Nives Opačić

korektura / *textual revision*
Jasenka Mudri, Karmen Nadarević, Maja Šoljan

tisak kataloga / *catalogue printed by*
Tisak – Offset Meić, tel. 692-634

color priprema
Stanko Meić

reprodukcije u katalogu / *reproductions in the catalogue*
Branimir Butković, Sandi Novak i zaslugom autora / *curtesy by authors*
naklada 1000 primjeraka / *printed in 1000 copies*
sva prava pridržava organizator i autori / *all rights reserved by organiser and authors*
25. zagrebački salon 1990. ©

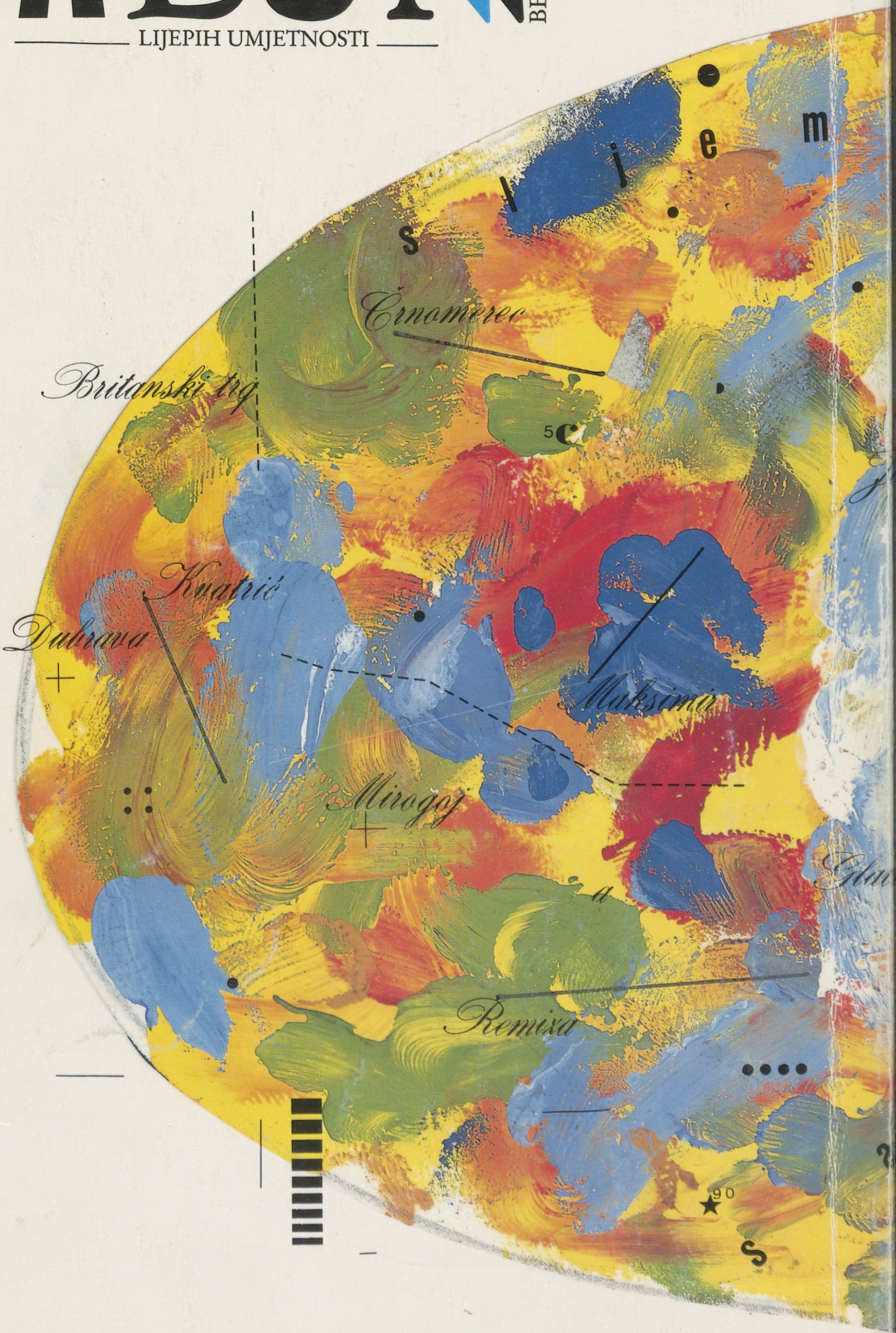
25. ZAGREBAČKI

SALON

FINE ARTS

LIJEPIH UMJETNOSTI

BEAUX ARTS

Organizacioni odbor
25. zagrebačkog salona

HDLUZ, 41000 Zagreb
Starčevićev trg 6
tel. 432-324, 420-907, 420-906
žiro račun: 30102-678-43720

25. ZAGREBAČKI

SALON

LIJEPIH UMJETNOSTI

FINE ARTS — BEAUX ARTS

Program 25. zagrebačkog salona

Mjesta održavanja:	Umjetnički paviljon, Tomislavov trg 22 Gliptoteka JAZU, Medvedgradska 2 Muzej revolucije, Trg žrtava fašizma bb Galerija Karas, Starčevićev trg 6 Studio galerije Karas, Praška 4 Galerija Studentskog centra, Savska 25 Omladinski kulturni centar, Gajeva 10
subota, 5. 5. 1990. *12 sati*	Umjetnički paviljon, Svečano otvorenje i proglašenje nagrada Vladimir Dodig Trokut: performance Sjedenje na muzejskom jajetu (izlog u gradu)
srijeda 9. 5. *21 sat*	Atrij Omladinskog kulturnog centra Nenad Dančuo: Black and White, performance
četvrtak, 10. 5. *21 sat*	Gliptoteka JAZU, Medvedgradska 2 Tonči Pleština: Akoazmičke refleksije I, performance
ponedjeljak 14. 5. *21 sat*	Galerija Proširenih medija Jurica Puhalović: Inverzija i iluzioniranje, performance
četvrtak, 17. 5. *21 sat*	Galerija Proširenih medija Damir Bartol: Zeinimuro II, performance
petak 18. 5. *12 sati*	Savski nasip (u blizini zgrade CK) otkrivanje skulpture Ratka Petrića: Kapi
utorak 22. 5. *18 sati*	Salon galerije Karas Dragutin Kiš: Zagrebački zoo između osude i nade izlaganje prijedloga
petak 25. 5. *18 sati*	Salon galerije Karas Dragutin Kiš: Impuls za dječja igrališta
srijeda 30. 5. *18 sati*	Gliptoteka Mladen Bošnjak i drugi: Željeznički muzej u Zagrebu
petak 8. 6. *20 sati*	Sokol klub, Trg M. Tita 5 Razriješenje nagradne igre
18. 6 – 17. 7. 1990.	Kritička retrospektiva Biafra